श्रीः

श्रीदेवनायकपरब्रह्मणे नमः ॥

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

श्रीवेङ्कटेशघण्टावतारस्य श्रीरङ्गराज
दिव्याज्ञालब्धवेदान्ताचार्यपदस्य कविकथक
कण्ठीरवस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमन्निगमान्तमहादेशिकेनानुगृहीता

* शरणागतिदीपिका *

साकं श्रीवेङ्कटार्येण अनुगृहीतया व्याख्यया

श्रीशैलकुलतिलक ...
श्रीकुमारताताचार्यदेशिक ...
... निगमान्त ...
... श्रीमद्भिः श्रीनिवासार्यै-
रनुगृहीतया व्याख्यया

கிடாம்பி. எம். ராஜகோபாலாசார்யேண
विरचितया
द्राविडभाषाव्याख्यया समेता

देशिकसंप्रदायविवर्धिनीसभाध्यक्षेण
ति-व-श-ना-रा-श्री ताताचार्येण

...
मुद्रितम् ॥

ஸாதாரண-௵ ஆடி-மீ
1910-௵ ஜூலை-மீ

ப்ரகடநபத்ரிகா ||

தேஶிகஸம்ப்ரதாயவிவர்த்திநீ ஸபா ||

மஹாஶயர்களே !

கவ்ருந்தஶதகம், ஷோடஶாயுதஸ்தோத்ரம், ஸாதஶநாடகம், க்ருவாயப்ரமாணதஶம், இதுகள் வ்யாக்யாநங்களுடன் அச்சிடப்பட்டுவருகிறதுகள். நம்மஸபையில் அச்சிட்டிருக்கிற 1 முதல் 12 வரையிலுள்ள புஸ்தகங்கள் சந்தாவாகச் சேருகிறவர்களுக்கு பாரம் 1க்கு பைசா ஆறுக்குக்கொடுக்கப்படும். இதரர்களுக்கு அடியில்கண்ட விலைக்குக் கொடுக்கப்படும்.

ஹயக்ரீவஸ்தோத்ரம்	ஸவ்யாக்யாநம் ||	0	6	0
ஸுமவஸ்ராநஸோபாநம்	ஷை	0	9	0
தஶாவதாரஸ்தோத்ரம்	ஷை	0	4	0
அஷ்டஶ்லோகீ	ஷை	0	4	0
கோதாஸ்துதி:	ஷை	0	6	0
ஹரிஸ்துதி:	ஷை	0	6	0
ந்யாஸதஶகம்	ஷை	0	1	6
ந்யாஸதிலகம்	ஷை	0	8	6
கோபாலவிம்ஶதி:	ஷை	0	7	6
வைராக்யபஞ்சகம்	ஷை	0	2	6
தேவநாயகபஞ்சாஶத்	ஷை	0	12	0
ராமாநுஜமதஸங்க்ரஹ:	ஷை	0	4	6
ஸ்ரீஸூக்திஸஹஸ்ரம்	ஷை	3	0	0
வரதராஜபஞ்சாஶத்	ஷை	0	8	0
தயாஶதகம்	ஷை	0	12	0
ந்யாஸவிம்ஶதி:	ஷை	0	8	0
திருப்பாவை முதல் ஸஞ்சிகை		0	8	0
திருப்பல்லாண்டு	ஸவ்யாக்யாநம்	0	10	6
விரோதிபரிஹார:		0	9	0
ஶ்ருதப்ரகாஶிகாபாவப்ரகாஶிகா||		5	0	0

இந்தக்கிரந்தங்கள் வேண்டியவர்களுக்கு விலைக்குக் கொடுக்கப்படும்.

இங்ஙனம்.

தி. வ. ஶ. நா. ரா. ஸ்ரீதாததாசாரியர்.

43 நெ. வீடு பாட்டராசாரியார் தெரு, கும்பகோணம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீநிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:|

வ்யாக்யாநத்ரயஸஹிதா ஶரணாகதிதீபிகா

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ |
வேதாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி ||

ஓம் || ஸ்வாபத்யத்ருஷ்டிவதநேந விபத்யமாநம்
பஶ்யம்க்ஷிஹ ப்ரபதநப்ரவணா மஹாந்த:|
மாத்ருக்ஷம் வர்ஷிதமேவ ஜஹஸ்வஹாவம்
ராமம் யதீஶ்வரமஹாநஸஸம்ப்ரதாயம் || ||௧||

வ்யாக்யாநப்ராரம்ப:

காஞ்சீதீபப்ரகாஶஸ்ய கவிதார்க்கிககேஸரீ | வக்த்ரு
நாதம் மஹ த்ஸ்தைப்ய ஶரணாகதிதீபிகாம்||ஸ்ரீமாந்ஸ்வேய

शाय श्रीवाधाम्बुजरेणुना । रामानुज श्रीवेङ्कटा-
र्येण व्याख्या तस्या वितन्यते ॥ श्रुतिलक्षिताऽशेषस्त-
स्वाद्वन्तं सदाचारसिद्धार्थम्; तत्र प्रथमश्लोके
न्विकीर्षितप्रतिज्ञापूर्वकमाचार्यनमस्कारं करोति, प्र-
बन्धस्य विषयप्रयोजने च दर्शयन्, अधिकारिणो
कन्दर्शावत्सु॥ वदान्यतेति॥(वदान्यतेः, स्वा. निवेदन)
स्तोत्रव्याजेन (विवरणम्) स्तोत्ररत्नवर्णनवि-
ण्यादानशित्यक्तः (दयाक्षमसंज्ञितदवि) कार्यस्याशक्तस्या-
वित्रस्य प्रदवियासस्य देवतानवमदवि, (कजमहस्व
हावं) स्वस्वहावदेवित्यजनं, स्वहावस्विहव्यारदाणिकता
प्रवणजनवरिग्राहस्य तावत्. [कतणव] (दानम्) स्वाम
वाजिवनतया बहुदेवतं, "शानाथीबावीहागीरयी"
त्युक्तिस्त्यावस्तुदेवदा तादृशीतिमावः. (यतीश्वरदेहान
ससंप्रदायं)यतीश्वरस्य देहानसः=सम्वदेवेदस्या
यं वाकस्यानं, देहानसशब्देन तत्र नियन्तः श्रूवा
येराशस्यते, स्तोत्रारात्रेयारादानुजाचार्य इाच
यतीश्वरदेहानविकवंशास्त्वसंप्रदायकाशिभावः. कनेन
संप्रदायस्य यतीश्वरहृदयदेकवं व्यज्यते. स्वयदेव
न्यत्राक्तवान् "पारदेहानविशेष देहान्यदिवते
नीतश्व तत्वत्तजानाचार्यान्" इति तस्य संप्रदायः=
गुरुपारम्पर्येणाविच्छिन्नोपदेशविशेषः, क
नेन स्तोत्रयुक्तस्य सांप्रदायिकत्वं व्यज्यते, (इह)
लोके(प्रपन्नप्रवणाः)स्वतं त्रप्रपत्तिनिष्ठाः (संसा
रः) निर्मुक्ताः यतिवरविनाशवेदिनः पापघ्नाः,
"पश्यन्ति"इति यन्मनेः, "दर्शिनस्स्वयन्नि शरदेय"
इतिवत्. "देहानससंप्रदायं, वदान्यते" इति च विष
योदर्शितः. "पश्यन्ति" इति नज्ञानं प्रयोजनमिति स
षितं. "प्रपन्नप्रवणाः" इत्यधिकारिणश्च दर्शिताः.

“ईशाख्यसंवलित” इत्याद्यश्लोकद्वयानन्तरं वक्तव्यम्. अथा-
धिकारापाद्यस्तुतिपर्यवसानं मङ्गलं वक्तव्यं भवति ॥ ॥१॥

द्वितीयव्याख्यानप्रारम्भः ।

प्रणम्यार्यानथो वेदान्ताचार्यनिर्मि-
ताम् । व्याख्यास्ये नातिविस्तारां शरणागतिदी-
पिकाम् ॥ वेदान्तदेशिकेन्द्राणां केन विनाकेन मत्कृताम्
सावः । क्रियते कयापि तासां व्याख्यासम्प्रदाययोज-
नादेशात्रः ॥ इह खलु सकलकवितार्किककेसरी स-
र्वतन्त्रस्वतन्त्रः श्रीवेङ्कटनाथापरनामा वेदान्ता-
चार्यः, श्रीदेवनायकस्तुत्यनन्तरं स्वकृतप्रकाशितं श-
रणागतिसम्प्रदायं दीपप्रकाशाख्य मङ्गलस्तोत्रार्थ-
वेण सङ्ग्रहीष्यन् प्राप्स्यतः प्रार्थितवान् परिसमाप्त्य-
ये प्रयतश्शिष्टसम्प्रदायागतश्रद्धेयश्रुतिसिद्धं आ-
द्यं श्लोकाद्यं आचरति. पद्मावतीति ॥ (इह) भो-
गे (प्रपन्नप्रपञ्चः) प्रपत्तिसम्प्रदायनिष्ठाः
(ईशानः, पद्मावतीः, स्तुतिपदेन) स्तोत्रार्थेण
(विवक्षितम्) परिज्ञातम् (ईशाख्यसंवलितपदे) ईशा-
ख्यार्थपारम्पर्यसम्बन्धदर्शयेत्यर्थः. इदं च देवनाथ-
सन्निधानम् (सर्वसकलस्वभावम्) सर्वसक स्वभावः = शास्त्र-
स्वभावः यदितिविग्रहः, यथा पादाब्जश्रीपादपङ्क्ति-
सेवितदेवतावरिष्टकम्, तथा कंसारिसम्बन्धिश-
स्त्रशास्त्रितज्ञम्. सम्बन्धस्य दीर्घकस्यापि शरा-
यणीत्यर्थः (दानम्) सदेवपरमेशदानम् (यतीश्वरदे-
शानसम्प्रदायम्) यतीश्वरस्य = भगवद्रामानुजाचार्य-
स्य देशानसः = देशानपिकः, प्रणातिपरम्परागत-
पारः, तस्य सम्प्रदायम् = तत्परम्पराप्रवर्तितं स्वस्य श-
रणागतिसम्प्रदायम्, (पश्यन्) विलोक्य सन्तुष्यन् ॥

தமிழ்ப்பதவுரை.

வெண்பா.

வேதாந்ததேசிகனும் வித்தகனுர் செய்தருளும்
வேதாந்த நூலதனுண் மேன்மை பெற—வேதநுவல்
செய்ய சரணுகதியின் றீபிகைக்குத் தமிழுரையைச்
செய்யவவன்ருளிணையே சேர்ப்பு.

அவதாரிகை. ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதரென்றும், வேதாந்தாசாரிய ரென்றும் திருப்பெயர்பெற்ற ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேசிகன் தானருளிச்செய்திருக்கும் ஸ்ரீ இரகஸ்யத்ரயஸார மென்னும் நூலில் அருளிச்செய்திருக்கும் சரணுகதிஸம்பிரதாயத்தை "சரணுகதி தீபிகை"யென்னும்பெயரால் எழிலார்ந்தகச்சிதனில் இலங்கு தீப ப்ரகாசன் எனும் பகவான்மீது தோத்திர ரூபமாக அறுபதுசுலோகங்களாலருளிச் செய்கிருர். அவற்றுள முதலிரண்டு சுலோகங்களாலும் தாம் தொடங்கிய நூல் இடையூறின்றி இனிது முடியும்பொருட்டுச் சொல்லாலும் பொருளாலும் மங்களமுண்டாகும்படியாக 'பத்மாபதே:' என்றும், 'ஶ்ரீய:' என்றும் தெய்வ வணக்கமருளிச் செய்கிருர்.

இஹ	இவ்வுலகில்
ப்ரபதநப்ரவணா:	பிரபத்திஸம்பரதாயத்தில் தேர்ந்தவர்களான
மஹாந்த:	பெரியோர்கள்
பத்மாபதே:	கமலையின் கணவனை கண்ணனுடைய
ஸ்துதிபதேந	தோத்திர ரூபத்தாலே
விபத்ரிமாணம்	நல்ல சம்பந்தமுடையதாயிருப்பதும்
மத்வாக்ஸம்ஸ்ருதமபி	எனது வாக்கிய ரூபமாகிற

அசுத்தத்தோடு கூடிக்கொண்டிருந்தாலும் (விருப்பத்தால் நான் ஓதத்தக்கதாயிருந்தாலும்)

ஶுத்³த⁴ஸ்வபா⁴வம் — பரிசுத்தமான தன்மையையுடையதாயும்

ஶ்லாக்⁴யம் — பெரியோர்களால் பெருமையாய் கொண்டாடப்பட்டதாயும்

யதீஶ்வர — யதிச்வரராகிய பகவத்ராமானுஜாசாரியருடைய

மஹாநஸ ஸம்ப்ரதா³யம் — மாஹாநஸிகராயுள்ள பிரணதார்த்திஹரரென்னும் திருப்பெயர் வாய்ந்த ஆசார்யர் வழியாய் பெற்ற சரணாகதி ஸம்பிரதாயத்தை

பஶ்யந்து — பார்த்து சந்தோஷமடையட்டும்

தாத்பரியம். இவ்வுலகத்தில் பிரபத்தி ஸம்பரதாயத்தில் தேர்ந்தவர்களான பெரியோர்கள் கமலையின் கணவனை தீபப்பிரகாசனுடைய தோத்திரரூபத்தாலே நல்ல சம்பந்தமுடையதாயிருப்பதும், எனது வாக்கியரூபமாகிற அசுத்தத்தோடு சம்பந்தப்பட்டிருந்தாலும் எப்பொழுதும் பரிசுத்தமான தன்மையுடையதும், பெரியோர்களால் பெருமையாய்க்கொண்டாடப்பட்டதும் ஆன யதீசுவரராகிய பகவத்ராமானுஜாசாரியருடைய மஹாநஸிகராயுள்ள பிரணதார்த்திஹரரென்னும் பெயருடைய ஆசார்யர்வழியாய் அடைந்ததுமான சரணாகதி சம்பிரதாயத்தை (பார்த்து) சந்தோஷமடையட்டும்.

குறிப்பு. ஸ்ரீ என்பதும், நிகு³ம்ப்²யா என்பதும் மங்களச் சொற்களாகையால் அவற்றால் நூல் தொடங்கியுளர் நூலிற்கு மங்களமுண்டாவதற்கு, (ஈஷாகு³ம்ப²ஸம்வலிதமபி ஶுத்³த⁴ஸ்வபா⁴வம்) என்பதால் கவி தன்னை இழிவாயும், விஷயத்தை மிக உயர்வாயும் கூறினர் பெருந்தன்மைப்பற்றி. (அன்றியும்) இதனால் பரிசுத்தமற்ற மலக்கூடாகிய சரீரத்தில் பகவான் அந்த

ராத்மாவாய் வசித்தாலும் இந்த சம்பந்தத்தால் அவன் அபரிசுத்தனுகாமல் எப்படி பரிசுத்தனுகவே இருப்பானே, அப்படியே பகவத்சம்பந்தமான இத்துதியும் என் புன்வாக்காகிற அசுத்தத்தோடு சம்பந்தப்பட்டாலும் அத்துதி பரிசுத்தமுடையதே யாகும் என்றார்.

இச்சுலோகத்துள் "ஸத்ராஸதே: ஸ்துதிவசேந" என்பதால் ஸ்ரீஸூக்தியான பகவானுடைய துதியும், "யதீஶ்வர ஸமாநஸம்ப்ரதாயம்" என்பதால் ஆசாரியஸ்துதியும், "ஸமாஶ்ரயேணா" என்பதால் எடுத்துக்கொண்ட "சரணுகதி" என்னும் ஸம்பிரதாயத்தின் உயர்வும் கூறப்பட்டது ॥ ॥க॥

அத² ॥ நித்யம் ஶ்ரியா வஸுமத்யா ச நிஷேவ்யமாணம்
நிர்வ்யாஜநிர்ப⁴ரத³யாப⁴ரிதம் விபா⁴தி ।
வேதா³ந்தவேத்³யமிஹ வேக³வதீஸமீபே
தீ³பப்ரகாஶ இதி தை³வதமத்³விதீயம் ॥ ॥உ॥

வ்யா-வ்யா ॥ அத² ஸ்துத்யம் வஸ்து நிர்தி³ஶந் ஸ்துதிமாரப⁴தே । நித்யமிதி । (ஶ்ரியா) உபாயோபேய பா⁴வாந்வயந்த்யா (வஸுமத்யா) க்ஷமாவத்யா பூ⁴ம்யா ச (நித்யம்) ஸந்ததம் (நிஷேவ்யமாணம்) "ஹ்ரீஶ்ச தே லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ" இதி ஶ்ருதே: (நிர்வ்யாஜநிர்ப⁴ரத³யாப⁴ரிதம்) நிர்வ்யாஜா = நிருபாதி⁴கா, நிர்ப⁴ரா = அதிஶயிதா, த³யா = ஸ்வார்த²நிரபேக்ஷைவ ஸதீ பரது:கா²ஸஹிஷ்ணுதா, தயா ப⁴ரிதம் = பரிபூர்ணம், (வேதா³ந்தவேத்³யம்) வேதா³ந்தைகஸமதி⁴க³ம்யம், அநேநாபாஸ்யம் வ்யஜ்யதே, (இஹ, வேக³வதீஸமீபே தீ³பப்ரகாஶ இதி, அத்³விதீயம், தை³வதம்) ஸர்வாதி⁴கமஹித³ர்ஶநாவஸ்யம் ஹைமவ்ரதம் ச. "இதி" ஶப்³த³: ப்ரஸித்³தி⁴த்³யோதக:) விபா⁴தி) ஸர்வாவதாரஸேவ்யப்ரகாஶதே, அநேந ஸௌல

ஹ்யுக்தம், ஸமஸ்த: பரஸ்பரஸௌஹார்த்யே ஹி தே தே க்ஷீரார்ணவ ஸ்நேஹேந, தீபப்ரகாஶ இதி த்ராவிடபாஷாயாம் "விளக்கொளி" இதி ப்ரஸித்தநாமதேயம், ஏவம் வஸ்துநிர்தேஶபரத்வம் தம்பரம் க்ருதம் || ||௨||

ரா-வ்யா || நித்யமிதி | (ஶ்ரியா) ஶ்ரீதேவ்யா, (வஸுதயா ச) பூதேவ்யா ச, (நிஷேவ்யமாணம்) பார்ஶ்வத்வயே ஸேவ்யமாநம், (நிர்வ்யாஜநிர்ப்பரதயாஸஹிதம்) நிர்வ்யாஜயா = நிர்ஹேதுகயா, நிர்ப்பரயா = பரிபூர்ணயா, தயயா, ஸஹிதம் = பரிபூர்ணம், (வேதாந்தவேத்யம்) "ஸர்வே வேதா யத்பதமாமநந்தி", "வேதைஶ்ச ஸர்வைரஹமேவ வேத்ய:" இத்யுக்தப்ரகாரேண ஸர்வவேதாந்தப்ரதிபாத்யம் (தீபப்ரகாஶமிதி) ப்ரஸித்தம், (அத்விதீயம்) ஸஜாதீயவிஜாதீயரஹிதம், "அத்விதீயம்" இதிவாக்யே அத்விதீயஶப்தாபிஹிதம் [illegible]. (தைவதம் தேவதாநாம்) [illegible], (நித்யம் விபாதி) [illegible] ஶ்ரீவஸுதயாதிஶப்தாப்யாம் [illegible], [illegible] ஸம்பதம் வஸ்துநிர்தேஶபரத்வம் [illegible]. [illegible] ஸமஸ்த: [illegible] ஶ்ரீதேவ்யாநாம் ஸாந்நித்யமுக்தம், உத்தரார்த்தேந "வேதாந்தவேத்ய" இத்யநேந பரத்வம், "தைவதம் [illegible]" இத்யநேந ஸௌலப்யம் ச உக்தமிதி [illegible] || ||௨||

தமிழ்ப் பதவுரை.

அ—கை. இச்சுலோகத்தின் முதல் பாகத்தால் பகவானுக்கு ஆச்ரிதரக்ஷணத்தில் ஸஹகாரிபூதர்களாயுள்ள திருமகளுடையவும், பூமகளுடையவும் ஸாந்நித்தியமும்; பின்பாகத்தால் பகவானுக்கு பரத்துவமும் ஸௌலப்பியமும் கூறப்படுகிறது.

ஶ்ரியா	திருமகளாலும்
வஸுதயா ச	பூமகளாலும்
நிஷேவ்யமாணம்	இருமருங்கிலுமிருந்துஉபசாரம் செய்யப்பட்டும்
நிர்வ்யாஜ	யாதொருகாரணமுமன்றிக்கே
நிஸ்ஸீம	நிறைந்திருக்கிற
தயா	கருணையாலே
பரிதம்	பூர்ணமாயும்
வேதாந்த	மறைமுடியால்
வேத்யம்	அறியப்பட்டும்
அத்விதீயம்	இரண்டற்றதாயும் (உள்ள)
தைவதம்	தெய்வமான பகவான்
தீபப்ரகாஶ இதி	விளக்கொளிவண்ணனெனும் பெயருடன்
இஹ	இவ்வுலகில்
வேகவதீஸமீபே	வேகவதி யென்னும் நதியின் ஸமீபத்தில்
விபாதி	எப்பொழுதும் விளங்குகிறுர்

தாத்பரியம். திருமகளாலும், பூமகளாலும், இருமருங்கிலுமிருந்து உபசாரம் செய்யப்பட்டும், யாதொரு காரணமுமன்றிக்கே நிறைந்திருக்கிற கருணையாலே பூர்ணமாயும், மறைமுடியாலறியப்பட்டும், இரண்டற்றதாயுமுள்ள, தெய்வமான (பகவான்) விளக்கொளிவண்ணனெனும் பெயருடன் இவ்வுலகில் வேகவதியென்னும் நதியின் ஸமீபத்தில் எப்பொழுதும் விளங்குகிறுர்.

குறிப்பு. "நித்யம் ஶ்ரியா வஸுதயா ச நிஷேவ்யமாணம்' என்பதால் நீர் பூதத்திருமகளும், நிலமகளும் அடிவருடிப்பணி கேட்டு நிற்பதுடன், தன்னைச்சரணமடைந்தவர்களுக்கு யாதொ

ரு குறையுமில்லாமல் அவரவர் செய்த அபராதங்களை யெல்லாம் பொறுத்துக்கொண்டு அவர்களைக் காக்கவேண்டுமென்று பகவானிடத்தில் மன்னிப்புக் கேட்கவேண்டுமென இருவரும் இருமருங்கிலும் இருந்து பணிசெய்யாநிற்ப எனவும் பொருள் கொளலாம். “க்ஷுத்³ராவபராதே⁴ நிஜசேதஸ்யதி⁴ரக்ஷணம் ஸத்³யம் ஏ ஸ்வாமிநோ ரக்ஷயாமிதி வேத³யந்தௌ । பாஶ்வயோ: பார்ஶ்வயோ: தே³வதீயஸ்தவ த³யிதஸ்த்வம்” என்று கோதாஸ்துதியிற்கூறியவாறுமுணர்க.

இச்சுலோகத்தின் பூர்வார்த்தத்தினால் ஆச்ரிதர்களை இரட்சிப்பதில் ஸஹகாரிபூதர்களாயுள்ள ஸ்ரீபூதேவிகளுடைய ஸாந்நித்தியமும், உத்தரார்த்தத்தினால் இப்பரமன் வேதாந்த வேத்தியனெனப் பரத்துவமும், “வேத³வேத்³யவிபோ⁴ஶ்சி” என்பதால் பகவானுடைய ஸௌலப்யகுணாதிசயமும் சொல்லப்பட்டன. “ருசிதீயம்” என்பது “ருசஸ்தீயம்” என்று பாடமானால் என் ஆலயத்தின் ஸமீபத்திலே ஸாந்நித்யமுடையவராயும் என்று பொருள் கொள்ளவும் ॥ ॥௨॥

உ॥ தீ³பஸ்த்வமேவ ஜக³தாம் த³யிதா ருசிஸ்தே
தீ³ர்க⁴ம் தம: ப்ரதிநிவர்த்யமிதம் யுவாப்⁴யாம் ।
ஸ்தவ்யம் ஸ்தவப்ரியமத: ஶரணோக்திவஶ்யம்
ஸ்தோதும் ப⁴வந்தமபி⁴லாஷயதி ஜந்துரேஷ: ॥ ॥௩॥

ஸ்ரீதே³-வ்யா॥ அயமஸ்ய தாத்பர்யார்த²ஸங்க்³ரஹ: ப்ரதிஷ்ட²ஸ்தி தீ³பஸ்ய இதி, [ஹே தீ³பப்ரகாஶ!] (ஜக³தாம்) ஜங்க³மஸ்தா²வராணாம் (தீ³ப:) ப்ரகாஶ: (த்வமேவ) நாந்ய:, “யஸ்ய பா⁴ஸா ஸர்வமித³ம் விபா⁴தி”, “தமேவ பா⁴ந்தமநுபா⁴தி ஸர்வம்”, “ஜ்யோதிஷாம் ஜ்யோதிஸ்தத்”, “ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாநவதாம்”, “ஆதி³த்யவர்ணம் தமஸ: பரஸ்தாத்”, “தமேவைவ

𑌷𑌟𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑌾𑌸𑌃. (𑌏𑌤𑍇) 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌃 𑌨𑌵𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵 (𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃) 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮 (𑌦𑌯𑌿𑌤𑌾) 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌮𑌾𑌃, "𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑍇𑌨𑍈𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌯𑌾, "𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿𑌤𑌯𑍋𑌰𑌸𑍀 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌯𑌾" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃. 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌮𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌾𑌯𑌿𑌕𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇. (𑌪𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌮𑍍) 𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 (𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌂, 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌂) 𑌸𑌕𑌾𑌦𑍃𑌶𑌂, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌣𑍀𑌯𑌾𑌵𑌃. (𑌦𑍀𑌪𑌂) 𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 (𑌤𑌤𑌃) 𑌕𑌶𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌚𑌾𑌰𑌕𑌂, "𑌨𑌾𑌶𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌦𑍀𑌵𑍇𑌨𑌸𑍍𑌵𑌤𑌾" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃. (𑌶𑌰𑌣𑌾𑌗𑌤𑌿𑌵𑌶𑍍𑌯𑌂) 𑌶𑌰𑌣𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌶𑍍𑌯𑌂, 𑌶𑌰𑌣𑌶𑌬𑍍𑌦𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑌶𑍍𑌵𑌂𑌸𑌃 𑌇𑌤𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌾𑌶𑌰𑌣𑌾𑌗𑌤𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃, 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌶𑍍𑌯𑌂, 𑌉𑌭𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍇𑌷 𑌏𑌵. "𑌧𑍃 𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌨𑍍𑌯𑍇𑌜𑌯𑌂𑌕𑌯𑌂 𑌚𑌨" "𑌤𑌵𑌾𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌚 𑌯𑌾𑌚𑌤𑍇", "𑌶𑌰𑌣𑌾𑌗𑌤𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑌭𑌾𑌜𑌃" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃 (𑌸𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂) 𑌸𑍍𑌤𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌕𑌦𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 (𑌸𑍍𑌤𑌵𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌮𑌂) 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌸𑌾𑌵𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑍇𑌨 𑌷𑌾𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌨𑌕𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇. "𑌵𑌿𑌵𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌜𑌮𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌮𑌸𑍍𑌹𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇" "𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌮𑌾𑌯𑌞𑌾𑌸𑍍𑌤𑍋" 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃 "𑌸𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑌵𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰" 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌞𑍍𑌜𑌵𑌾𑌨𑌾𑌚𑍍𑌚 (𑌸𑌵𑌞𑌂 𑌇𑌷𑌂) 𑌅𑌚𑌲𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 (𑌷𑌷𑌃, 𑌜𑌙𑍍𑌗𑌾𑌃, 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑌾𑌰𑌂, 𑌵𑌾𑌂𑌛𑌤𑌿) 𑌜𑌙𑍍𑌗𑌾𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌨𑌿𑌦𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌚 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑌾𑌸𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌅𑌤𑌿𑌦𑍈𑌨𑍍𑌯𑌵𑍈𑌕𑍍𑌤𑌂𑌸𑌵𑌤𑌿 ॥

𑌰𑌾-𑌵𑍍𑌯𑌾 ॥ 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌵𑍀𑌕𑌾𑌵𑌲𑌦𑍍𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿 𑌦𑍀𑌪𑌯𑌤𑌿 । (𑌜𑌗𑌤𑌾𑌂, 𑌕𑍇𑌵𑌦𑍀𑌪𑌃) 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌸𑍍𑌯𑌦𑍀𑌪𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿, 𑌸𑌮𑌯𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌤𑍋 "𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌸𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌤𑌿" 𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌾𑌯𑍀𑌨𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑌿𑌸𑌾𑌵𑌃 (𑌦𑌯𑌿𑌤𑌾, 𑌏𑌤𑍇, 𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃) 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌾, 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌵𑌿𑌨𑌾𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇, (𑌪𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂, 𑌦𑍀𑌪𑌮𑍍) 𑌪𑌾𑌵𑌕𑌾𑌵𑌯𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂

(𑌇𑌦𑌂) 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 (𑌅𑌤𑌃) 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌵
𑌰𑍍𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 (𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯) 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂, 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌕𑌤𑍀𑌪
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑌸𑌨𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃 [𑌅𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍] (𑌸𑌮
𑌜𑌸𑌃)𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍀, 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌃 𑌸𑌕𑌲𑌂𑌕𑌾𑌰𑌮𑍀𑌵𑌾
𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 (𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂) 𑌗𑍁𑌣𑌸𑌮𑌯𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌦𑌾𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤
𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 (𑌸𑍍𑌤𑌵𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌮𑌂) 𑌸𑍍𑌤𑌵𑌃=𑌗𑍁𑌣𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾
𑌨𑌂, 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌮𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌦𑌶𑌂, 𑌯𑌥𑌾𑌯𑌥𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿
𑌤𑍍𑌯𑌥𑌃 (𑌶𑌰𑌣𑍇𑌚𑍍𑌛𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍) 𑌦𑌾𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯
𑌤𑍇𑌃 𑌵𑌶𑌂𑌵𑌦𑌯𑌾 𑌮𑌦𑍀𑌯𑌾𑌯𑍈𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌂 (𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍋
𑌤𑍍𑌰𑌂, 𑌅𑌭𑌿𑌵𑌾𑌂𑌛𑌿) 𑌤𑌦𑍀𑌯𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌯𑍈𑌵𑍇𑌚𑍍𑌛𑍀𑌤𑍍𑌯𑌥𑌃, 𑌸𑍍𑌵
𑌮𑌦𑍀𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍀𑌯 𑌇𑌤𑌿𑌭𑌾𑌵𑌃 ‖ ‖௩‖

தமிழ்ப்பதவுரை.

அ—கை. இலட்சுமீவிசிஷ்டனை தேவரீரே! ஸர்வ ஜீவர்களுக்கும் சரண்ணியன் என்றும், எல்லா ஜீவர்களும் தேவரீரைத்துதிப்பதாலே அஞ்ஞானம் நீங்கி அறிவென்னும் பிரகாசத்தை பெறுவதால் தேவரீரும் திருமகளும் தீபமும் சுடரும்போல் ஜகத்தில் பிரகாசிக்கிறீர். ஆதலால் அகிஞ்சனனாகிய நானும் துதிக்க விரும்புகிறேன் என்றருளிச் செய்கிறார் "𑌦𑍀𑌪𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂" என்பதால்.

𑌜𑌗𑌤𑌾𑌂	ஸர்வஜகத்துக்கும்
𑌦𑍇𑌵𑍇𑌵	தேவரீரே
𑌦𑍀𑌪𑌃	விளக்குப்போல் இருட்டை நீக்கிப்பிரகாசத்தைச்செய்து விளக்காநிற்பவர்,
𑌤𑍇	தேவரீருக்கு
𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾	மனைவியானவள்
𑌭𑌾𑌃	காந்தி (சுடராவாள்)

யுவாப்⁴யாம் — திருமகளும் திருமாலுமாகிய தேவரீர் இருவராலேயும்

ஶாஶ்வதம் — பிறப்பு இறப்பு இரண்டுமற்ற நெடுந்தன்மையையுடையதும்

இத்த²ம் — இந்த விதமனுபவிக்கப்படுகிறதுமான

தம꞉ — (அறியாமலேயிருத்தல் ஐயப்பாட்டுடனிருத்தல், வேறுயறிதல் என்னும் மூவகை அஞ்ஞானமாகிற) இருள்

ப்ரதிநிவர்த்யம் — நீக்கக்கூடியது

ஜநோऽயம் — இந்த ஜீவன்

ஸ்துத்யம் — ஸர்வகுண ஸம்பூர்ணனாயிருப்பதால் துதிக்கு யோக்யனாயும்

ஸ்வஸூக்திப்ரியதமம் — தமக்குள்ள குணவிசேஷங்களைச் சொல்லித் தம்மை உண்மையாகத் துதிப்பதில் விருப்பமுடையவராயும்

ஶரணோக்திவஶ்யம் — சரணாகதர்களுடைய அடைக்கலமொழிகளுக்கு வசியராயுமுள்ள

ப⁴வந்தம் — தேவரீரை

ஸ்தோதும் — துதிப்பதற்கு

அபி⁴லஷதி — விசேஷமாய் விரும்புகிறார்

தாத்பரியம். ஸர்வஜகத்திற்கும் தேவரீரே விளக்குப்போல் அஞ்ஞானமாகிற இருளை நீக்கி பிரகாசத்தைச் செய்து விளக்காநிற்பவர்; தேவரீருக்கு மனைவியானவள் சுடராவாள்; திருமகளும், திருமாலுமாகிய தேவரீர் இருவராலேயும், பிறப்பு இறப்பற்ற நெடுந்தன்மையை யுடையதும் அனுபவிப்பதுமான (அறியாமலிருத்தல், ஐயப்பாட்டுடனிருத்தல், வேறுயறிதல்

என்னும் மூவகை அஞ்ஞானமாகிற) இருள் நீக்கக்கூடியது. இந்த ஜீவன் சகலகுண பரிபூர்ணராயிருப்பதால் ஆ... யோக்கியனும், தமக்குள்ள குணவிசேஷங்களைச் சொ... ம்மை உண்மையாகத் துதிப்பதில் விருப்... சரணுகதர்களுடைய அடைக்கலமொழிகளுக்கு ...வ ராயுமுள்ள தேவரீரைத் துதிப்பதற்கு விசேஷமாய் விரும்புகிறுர். (நான் அஞ்ஞானத்தை நீக்குவதற்கு தேவரீரை துதிக்க விரும்புகிறேன் என்பது கருத்து). ॥௧௯॥

௨௦ ॥ 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌕𑌰𑌾𑌨𑍁𑌪𑌮𑌤𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌜𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑌰𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌰𑌣𑌾𑌕𑌮𑌶𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 ।
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌿 𑌦𑍀𑌪𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌪𑌮𑌾𑌸
𑌸𑌾𑌜𑌾𑌤𑌵𑍇𑌗𑌾 𑌸𑌰𑌤𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑌂 𑌪𑌦𑍇𑌷𑍁 ॥ ॥௨௦॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌦𑍇𑌶-𑌵𑍍𑌯𑌾॥ "𑌦𑍇𑌵𑌤𑍀𑌸𑍀𑌦𑍇𑌵𑌿𑌸𑌾𑌤𑍀" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌯𑌤𑌿𑌸𑌯𑌨𑍍𑌨𑍁𑌪𑌮𑌾𑌨𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌂 । 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌕𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ [𑌦𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌸𑍀𑌨𑍁] (𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌕𑌰𑌾𑌃, 𑌉𑌪𑌮𑌤𑌾) 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑌾𑌨𑍁𑌪𑌮𑌤𑌾 (𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑌰𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌰𑌣𑌾) 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌰𑌨𑍍𑌕𑌾 (𑌕𑌮𑌶𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾) 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌃, 𑌕𑌮𑌶𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿𑌃=𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿𑌃 (𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂) 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍀𑌤𑍀𑌰𑌨𑌿𑌲𑌯𑌂 (𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌜𑍇) 𑌦𑍃𑌢𑌸𑌾𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌿𑌤𑌵𑌤𑍀, 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃. "𑌤𑌂𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌹𑌰𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂𑌸𑍁𑌖𑌾𑌵𑌹𑌂 ॥ 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀 𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌜𑍇" 𑌇𑌤𑌿𑌵𑌤𑍍. (𑌸𑌜𑌾𑌤𑌕𑌃) 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌤𑌃(𑌸𑌰𑌤𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑌂)"𑌨𑍀𑌲𑌤𑍋𑌯𑌦𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾", "𑌦𑍇𑌵𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂𑌸𑌮𑌾𑌪𑌾𑌹𑍇" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑌦𑍀𑌪𑍇𑌃. (𑌤𑌤𑍇) "𑌨𑌤𑌾𑌪𑍇𑌦𑌂 𑌨 𑌵𑌾𑌕𑌾𑌰𑌃" 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌷𑌾𑌕𑌾𑌰" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯 (𑌪𑌦𑍇𑌷𑍁) 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌸𑌂𑌮𑌙𑍍𑌗𑌳𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 (𑌤𑌦𑌾𑌪𑍍𑌯𑌹𑌮𑍃𑌤𑌿) 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌦𑌪𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌿 (𑌦𑍀𑌪𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌪𑌮𑌾𑌸) 𑌦𑍀𑌪𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑍁𑌪𑌮𑌂 (𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂) [𑌦𑍇

தாகவிஷ:] “ஆதித்யவர்ணம் தமஸ: பரஸ்தாத்” ஹிரண்மய: புருஷோ த்ருஶ்யதே” இத்யாதிஶ்ருதே:. அநேந ஹேதுநா ஸ்வாமீ தீபப்ரகாஶ இதி ச நாமேந்த்ர: தந்த்ரஸாத்ம்ய ப்ரஸித்தம் ப்ரஸ்துதிநிமித்தமப்யஸ்து || ||

ஸா-வ்யா || பத்மேதி. [ஹே தீபப்ரகாஶ!] (பத்மா ஸரித்விஹாரிணா) பத்மவத்யாம் விஹாரஶீலிநா, விஹாரேணேதி கர்த்ரி த்ருதீயா. (கமலாஸ்திகந்யா) அம்ருதமந்தநே கமல தயா ஆவிர்பூதாயா: கமலாயா:, தஸ்ய கந்யா லக்ஷ்மீ:, (பத்மாகராத்) லக்ஷ்மீஸர உத்ஸவாத் (உத்பந்த:) ஸமீபம தாவத் (தாரம்) [யதா] (பரிஷ்வஜே) பரிஷ்வக்தவதீ, ஸ்வாமிநம் ப்ரேம்ணா ஜநிதபோதநயா விஶ்லேஷாய அப்ரயத்நம் விநா பரிஷ்வக்தவதீத்யர்த்த:. அத்ர “கமலாஸ்திகந்யா” த்யாத்ம்யா அம்ருத மந்தநே ப்ராயாம் கமலாஸ்திகேர ஆவிர்பூதா ஸ்ரீ: யதாகாலம் அப்ரயத்நம் பரிஷ்வக்தவதீதயேதி த்யோத்யதே. (அஞ்ஜநத:) ஸ்வபாவத:, அஞ்ஜந ஶப்த: ஸ்வபாவே ரூடி:, (ஶரதக ப்ரதிமம்) ஹரிதமணிஶ்யாமலம் (தேவராஜ:) திவ்யமங்கலவிக்ரஹ:, (தயாப்ரஸ்ருதி, தீப ஸமாவஹாஸம்) தீப ஸமப்ரகாஶம் (ரூபம்) தஸ்யஸமேதிஹ விஷ்ணு மாவ:, அத்ர ஸ்வபாவாரணதயா உபஜீவ்ய, அத்ர ஸர்வாணத்யாம பத்மக்ஷம் அநேந்யாஸ்ஸம்ப்ரஷ்டர்வ்ண ஸுவர்ண வர்ணாபாஸ தஸ்வர்ணாலங்கார:. || ||

தமிழ்ப்பதவுரை.

அ—கை. “பிரிவிலொளியொடு நிழலுமருகுற மிரவியி லகுதல் பரவலாம்”, என அத்திகிரிமாகாத்மியத்தில அருளிச் செய்தவர் “உயி தாராவிஷ்டோ” என்று முன் சுலோகத்திலரு ளியபடி திருவும்மையடைந்த காலமுதல் உமக்கு தீபப்பிரகாச ரென்று பெயருண்டாயிற்று என கூறுகிறார். ‘பத்மாகராத’’ என்பதால்.

[ஹே தீபப்ரகாஶ! ஏ விளக்கொளிவண்ணனே!]

வேகாஸரித்விஹாரிணா	வேகவதி என்னும் நதியில் விளையாடுகிற
க்ஷீராப்திகந்யா	திருப்பாற்கடலிற்பிறந்தவளாகிய திருமகள
லக்ஷ்மீஸரஸ:	இலட்சுமீ ஸரஸிற்றேன்றி
உபேத்ய	சமீபத்தில் வந்துகொண்டு
த்வாம்	தேவரீரை
[யதா	எப்பொழுது]
பரிஷஸ்வஜே	ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டாளோ
ப்ரக்ருத்யா	இயற்கையிலேயே
மரகதத்யுதிம்	பச்சைமணியாகிற மரதகத்திற்குச்சமமான
தேவதேஹம்,	தேவரீருடைய திவ்யமங்கள விக்கிரஹத்தை
ததா ப்ரப்ருதி	அதுமுதல்
தீபப்ரகாஶம்	தீபம்போலே பிரகாசிக்கிறதென்று
ஆஹு:	சொல்லுகிறார்கள்.

தாத்பரியம்: வேகவதி என்னும் நதியில் விளையாடுகிற திருப்பாற்கடலிற் பிறந்தவளாகிய திருமாமகள் இலக்குமீஸரஸ் என்னும் தடாகத்திற்றேன்றி சமீபத்தில் வந்துகொண்டு [எப்பொழுது] தேவரீரை ஸ்வயங்கிருகாச்லேஷம் செய்துகொண்டாளோ; அதுமுதல் சுபாவமாகவே பச்சைமணியாகிற மரதகத்திற்குச் சமமான தேவரீருடைய திவ்யமங்கள விக்கிரகத்தை தீபம்போல் பிரகாசிக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்கள்.

ஜனங்கள்-தோன்றா எழுவாய், சரீரத்தை-கர்மா, சொல்லுகிறார்கள்-கிரியை.

குறிப்பு. "க்ஷீராப்திகந்யா பரிஷஸ்வஜே" என்பதால் திருப்பாற்கடலினின்றும் தோன்றிய திருமகள் தானே திருமாலை

யடைந்தவாறுபோல இலட்சுமீஸரஸ் என்னும் தடாகத்தினின்றும்தோன்றிய திருதானே உம்முடைய ஸமீபத்திற்குவந்து ஸ்வயமாகவே ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டாள் என்று பொருள்படுதலறிக. புராணகதையிலும் இம்முறையறிக || ||ச||

௫ || ஸ்வாது³ மதி³ரஸௌரபம் ஶ்ரமஹாரி பும்ஸாம்
தா³யாத்³யநுத்³யமதநோர்மணிஸஜ்ஜஶ்ரியம் |
பத்³மாகரேஷ்வபி [பி] தநோதே ப்ரதிபி³ம்ப³ஶோபா⁴ம்
லக்ஷ்மீஸரஸ்ஸரஸிஜாஶ்ரய ஹ்ருத்கஞ்ஜே ||௫||

ஸ்ரீவே-வ்யா || பத்³மாகராத³பி ததோ(அ)த்யுத்க்ருஷ்ட [லக்ஷ்மீஸரஸ:] ஸம்பந்தி⁴ஸௌலப்⁴யவாத்ஸல்யாதி³நா ஸம்பத்தேர் | ஸ்வாத்³விதி (மதி³ரஸௌரபம்) மதி³ரம் ச தச்ச ஸௌரபம் ச மதி³ரஸௌரபம், மதி³ரகம் = ப்ரமோத³காரகஸ்த்ரீவிஶேஷ:, ஸௌரபம் = அதிஶயித காந்தித்வம், அநேந அமாயகா ரமணீயதா ச, (பும்ஸாம்) தத்³விதா³ம் (ஶ்ரமஹாரி) தாபத்ரயஹரம் (தா³யாத்³யரஜ்யம்) தா³யாத்³யேந = பும்ஸாம் ப்ரஹ்ருஷ்டாபஹாரிதயா தே³நாஜ்ஞா, அநேந தா³யாதா³ஸேநாத்³யம், "ஸமுத்³ரஸமுத்³ர" இதிவாதி³வ்யவிக்³ரஹதா³யாத்³யம் (கநகம்) அபஹ்ருதிமத்ம், ஸ்வாஸித்³தி⁴தியாமக:, அநேந பாபஹரம், (மணிஸஜ்ஜஶ்ரியம்) ஜந்ம நிரஶகலஸஶ்ரியம், அநேந ஸௌலப்⁴யாதி³கம், (ஸரஸிஜாஶ்ரயம்) லக்ஷ்மீநிவாஸஸ்தா²நம், அநேந பத்³மாத்தத்த்வஸ்த்த²நம், (தே) ஸக்தபாரவஶ்யஸ்ய தவ, (அம்மகம்) தி³வ்யதே³ஹமஙக³ளவிக்³ரஹம் (லக்ஷ்மீஸர:ஸு) பத்³மாஸரஸ்ஸு, அபிஸ்ப்⁴ருஶ்யேஷு (பத்³மாகரே) பத்³மவதீதே³ஶ்யே (ப்ரதிபி³ம்ப³ஶோபா⁴ம்) ப்ரதிபி³ம்ப³ஜநிதஶோபா⁴ ப்ரதிபி³ம்ப³ஶோபா⁴ தாம் (தநோதே) அதேந பத்³மவதீஸரஸீவத்ஸமாக்³ரஹணேந, ஸர்வம் ஶ்லோகமு பத்³ம தி³வ்யதே³ஹமஙக³ளவிக்³ரஹதத்த்வாநுஸந்தா⁴நம் க்ருதம் ||௫||

रा-व्या || स्वान्तिके (दीपप्रकाशम्) अपायं सत्त्व-
म्, विशेषणद्वयसामर्थ्यात्, अन्यत्र दीपं प्रकाश-
मानं, सामं तेजोरूपं च, (वांसंस्पर्शहारि) अप-
हारकेण स्पर्शवायुना दूषकं, अपशोषकनाशकेन
संसारस्पर्शवायुना दूषकं च (तापत्रयरूपम्) स्वाध्यापा-
रूपं, "सवत्रयसंसार" इत्युक्त्या क्लेशात्मक-
संसाररूपं, नाशयतः. (अनघं) निर्दोषं, सौम्य-
त्वं च (मणिसंप्रदायरूपम्) मणिसंप्रदायम् आत्मकत्वे-
नावस्थितम्, दृश्यं दृष्टिविषयम्, नीलवर्णाकृतित्वात्,
अयुक्तस्तदिदं तत्. (लक्ष्मीसरस्वतीजायायाः) लक्ष्मीसरस्वती-
पर्यवसायिनं तत्त्वम् (ते, अनघम्) अनघं निर्मलं,
अनघं वायां अप्रत्यक्षम्, (वेगवत्याः) उत्कृष्टेन
स्वसन्निधानेन वेगवत्यामपि (प्रतिबिम्बशोभा) प्रति-
बिम्बशोभां (वितनोति) विस्तारयति, वेगवतीगतम्
लक्ष्मीसरः समस्तं च वेगवत्यां प्रतिबिम्बतया
विराजते इत्यर्थः, अत्रापि अयानु षष्ठ्यां. विशेषणं
अवयवावयविभावेन "सागरमिवाद्भिकं ..."
इत्यादिषु शेषशेषिभावः, अत्रापि तादृश
वेगवत्यां सत्कारपूर्वकं विशेषणसामर्थ्यादुपपत्तिर्द्र-
ष्टव्यम्. यथा, "लक्ष्मीसर" इत्यनेन सरसिजायाः लक्ष्म्याः
सान्निध्यमुक्तं च, "वेगवत्या" इत्युक्तत्वात्, अत्र
वेगवत्याः लक्ष्मीसरसः संगमसम्बन्धविशेषोऽनुद्र-
ष्टव्यः || ||௩||

தமிழ்ப்பதவுரை.

அ—கை. இலட்சுமீஸரஸ்ஸும், தீபப்ரகாசனை பக வானும் வேகவதிக்கு சமீபத்திலிருந்து வேகவதிக்குள் பிரதிபலித்ததால் வேகவதியுயர்வும், இலட்சுமீஸரஸின் பெருமையும் கூறப்படுகிறது "ஸ்வாந்திகமஹீரஸாஹம" என்பதால்.

ஹே ஸ்வாமிந்!	ஏ ஸ்வாமியே!
கம்பீர ஸ்வச்சம்	அளக்கமுடியாத ஆழமுடையதும் நிர்மலமானதும்
அவகாஹ, ஶ்ரமஹாரி	இறங்கி நீராடுபவருடைய களைப்பைத் தீர்க்கக்கூடியதும்
ஆஸ்வாத்ய யோக்யம்	நீர் பருகுவதற்கினிமையானதும்
அமலம்	நிர்தோஷமானதும்
மணிகண்ட ஸத்ருஶம்	(ஜலத்தின் நிர்மலத்தாலும் பளபளப்பாலும்) இரத்தினசகலம் போல் தோன்றுவதுமான
ஸரஸிஜாஶ்ரயம்	பத்மத்துக்கு உத்பத்திஸ்தானமானதும் ஆன
லக்ஷ்மீஸர:	இலட்சுமீ ஸரஸ்ஸும்
கம்பீர ஸ்வச்சம்	அளவிடவரிய குணங்களையுடையதும், மனோஜ்ஞமானதும்
அவகாஹ ஶ்ரமஹாரி	திருவடித்தொழுமன்பர்களுடைய ஸம்ஸாரதாபத்திரயங்களாகிற சிரமத்தை நீக்குவதும்
ஆஸ்வாத்ய	"ரஸோ வை ஸ:" என்கிறபடி ஆநந்த ஸ்வரூபமாயிருப்பதால் மனோஜ்ஞமாயும்
யோக்யம்	இலட்சுமியுடன் கூடியனுபவிக்க யோக்கியமானதும்
அமலம்	தோஷமற்றதாயும்
மணிகண்ட ஸத்ருஶம்	நீலமணி சகலம்போற்றோற்றுவதும்
ஸரஸிஜாஶ்ரயம்	இலட்சுமிக்கு ஆச்ரயமானதுமான
தே அங்கம்	பக்தபரவசனே தேவரீருடைய அவயவங்களும்

வேகாயா:	வேகவதி நதியினுடைய நடுவில்
ப்ரதிபிம்பசோபாம்	வேறுருத்தோற்றுதலாகிய அழகை
விதநோதி	விஸ்தாரமாய்க் காட்டுகிறது

தாத்பரியம். ஏ ஸ்வாமி! அளக்கமுடியாத ஆழமும், நிர்மலமுமானதும், நீராடுபவர்களுடைய களைப்பைத்தீர்க்கக்கூடியதும் நீர் பருகுவதற்கினிமையானதும், நிர்தோஷமானதும், (ஜலத்தின் நிர்மலத்தாலும், பளபளப்பாலும்) இரத்தினசகலம் போல் தோன்றுவதும், பத்மங்களுக்கு உத்பத்தி ஸ்தானமானதுமான இலட்சுமீ ஸரஸ்ஸும் :—அளவிடுதற்கரிய குணங்களையுடையதும், மனோஞ்ஞமானதும், அடிதொழுமன்பர்களுடைய ஸம்ஸாரதாபத்திரயங்களை நீக்குவதும, ஆநந்த ஸ்வரூபமாய் இருப்பதலால் இனிமையானதும், ரமைக்கு அனுபவிக்க யோக்கியமானதும், தோஷமற்றதும், நீலமணிசகலம் போற்றோற்றுவதும், இலட்சுமிக்கு இருப்பிடமாயுமுள்ள பக்தபராதீனனை தேவரீருடைய அவயவங்களும் வேகவதியினுடைய நடுவில் வேறுருத்தோற்றுதலாகிற அழகை விஸ்தாரமாய் காட்டுகிறது.

குறிப்பு. இலட்சுமீ ஸரஸ் வேகவதிக்குச் ஸமீபத்திலிருப்பதால் வேகவதியின் ஜலத்திற்குள் தன்னுருவை ப்ரதிபலிக்கச் செய்கிறது, தீபப்பிரகாசனாகிய பகவானும் வேகவதிக் கரையில் விளங்குவதால் அந்நதியில் தன்னுருக்காட்டி ப்ரதிபலிக்கிறார் என்பதை சப்தச்லேஷையாய் ஒப்புமைகாட்டிக் கூறியுளர். ||௭||

உ௦|| ஸுவிஸ்ர யாஸ்யஸி விஸ்வதுக்ஷ்ய யஸ்யா
ஶேஷீ ஸ்ரிய: பதிரஶேஷதநுர்நிதாநம்
இத்யாதிமுக்யகுணமத்வநிகோ: வாசா வேஷா த்வம் கதம் |
ஜாநாதி யோ ஜகதி ஸவ்யவிஶேஷ நீத: || ||கூ||

ஶ்ரீவே-வ்யா ॥ அத த்ரிபிஶ்ஶ்லோகை: ஸ்வாமித்வலக்ஷணதர்மாணாம் ஶ்ராவ்யமாநஸந்தாந: ஸமஸ்தப்ரகாரோக்ஷ “ஶ்ரிய: பத்யு:” இத்யாதிபி: (ஹே தீபப்ரகாஶ! விஶ்வம்) விததிவிதாத்ருகம் ஸர்வம் ப்ரபஞ்சம் (ஸ்ருஷ்ட்யா) அநக்ஷுகா (பாலயஸி) பாஸ்யஸி, “ப்ரஹ்மாஸ்ருஜ்ஜிஷ்ணுர்வநாதியாரயந்” “ஸ ஏவ ஸ்ருஜ்யஸ்ஸ ச ஸர்கர்த்தா ஸ ஏவ பாத்யத்தி ச பால்யதே ச ப்ரஹ்மாத்யவஸ்தாபிரஶேஷமூர்த்திர் விஷ்ணுர்வரிஷ்டோ வரதோ வரேண்ய:” “பீஷாஸ்மாத்வாத: பவதே” இத்யாதிஶ்ருதே: (கடோபநிஷத்) விஶ்வஸ்ய நியந்தா, ப்ரவர்த்தக:; “அஜ: ப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா ஜநாநாம் ஸர்வாத்மா” இதி ஶ்ருதே: [கடோ] விஶ்வஸ்ய (ஶேஷீ) ஸ்வாமீ, “பதிம் விஶ்வஸ்யாத்மேஶ்வரம்” இத்யாதிஶ்ருதே: (ஶ்ரீயஃபதி:) “ஹ்ரீஶ்சதே லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ” இதி ஶ்ருதே: (கபோஷதந:) “யஸ்யாத்மா ஶரீரம் யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம்” இதி ஶ்ருதே: (கடோ), ஜிஷாநம்) ஜகத்காரணம், “யதோ வா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே” “ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத்” இத்யாதிஶ்ருதே: “ஜகத்” ஶப்தேந “ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம” இதி வாக்யோக்தாநிர்த்திஷ்டம். (ப்ரக்ஷணமப்யேண:) அஸாயாரண பூர்வஸ்தம் (ஸ்வம்) விததிப்ரக்ஷணம் (ஜகதி) பேதேந (ய:) புருஷ: (புருஷோத்தமம்) புருஷேஷ்வப்ய:, புருஷாணாம், புருஷேஷு வா உத்தமம் உத்க்ருஷ்டம், புருஷா: பத்தமுக்தநித்யரூபாஶ்சேதநா: (ஜாநாதி வஸ்து:) புருஷ: (ஸர்வவித்) யஸ்மிந்ஜ்ஞாதே ஸர்வமிதம் விஜ்ஞாதம் பவதீதி (ஶீக:) ய: புருஷோத்தமவித்யா வாந், ஸர்வவித்பி: ஶ்ரீதாயார்த்தக்ருதிகியாவச்; தது‍க்தம் “த்வாவிமௌ புருஷௌ லோகே க்ஷரஶ்சாக்ஷர ஏவ ச । க்ஷர: ஸர்வாணி பூதாநி கூடஸ்தோऽக்ஷர உச்யதே ॥ உத்தம: புருஷஸ்த்வந்ய: பரமாத்மேத்யுதாஹ்ருத: । யோ லோகத்ரயமாவிஶ்ய பிபர்த்யவ்யய ஈஶ்வர:” இத்யாரப்ய “யோ மாமேவமஸம்மூடோ ஜாநாதி புருஷோத்தமம் । ஸ ஸர்வவித்பஜதி மாம்” இதி ॥

𑌸𑌂-𑌵𑍍𑌯𑌾 ॥ 𑌅𑌥 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌂𑌶𑌾𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌃 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌹, 𑌅𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾. (𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂) 𑌜𑌗𑌤𑍍 (𑌅𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯) 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 (𑌧𑌾𑌰𑌯𑌸𑌿) 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌷𑌿 (𑌅𑌦𑍋𑌷𑍍𑌯𑌃) 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 (𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾) 𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾, 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 (𑌅𑌦𑍋𑌷𑍍𑌯𑌃, 𑌶𑍇𑌷𑍀) 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑍀, (𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃𑌪𑌤𑌿𑌃) 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃, (𑌅𑌶𑍇𑌷𑌤𑌨𑍁𑌃) 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌰𑍀𑌰𑌕𑌃 (𑌨𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂) 𑌪𑌰𑌮𑌕𑌾𑌰𑌣𑌭𑍂𑌤𑌃 (𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃) 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃, 𑌅𑌦𑌿𑌪𑌦𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌤𑍍𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃, 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌜𑌗𑌦𑌾𑌧𑌾𑌰𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌜𑌗𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌪𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌜𑌗𑌚𑍍𑌛𑌰𑍀𑌰𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌪𑌰𑌮𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌰𑌮𑌣𑍀𑌯𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌗𑍁𑌣𑌗𑌣𑍈𑌃 (𑌭𑌾𑌵𑌂, 𑌪𑌾𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌂) 𑌪𑌾𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂, “𑌨𑌿𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣” 𑌇𑌤𑌿 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍀𑌸𑌮𑌾𑌸𑌨𑌿𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌪𑌂𑌚𑌮𑍀𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌾𑌸𑌮𑌾𑌸𑌃 (𑌯𑌃, 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍) 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌃, 𑌨 𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 (𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃) “𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃”, “𑌯𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌯𑍋𑌃 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃, 𑌅𑌤𑍍𑌰 “𑌯𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌯 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃”, “𑌪𑌾𑌦𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌦𑌿𑌵𑌿”, “𑌹𑍍𑌰𑍀𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑍌” “𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂”, “𑌯𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌇𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 ॥ ॥௬॥

தமிழ்ப் பதவுரை.

அ—கை. இதுமுதல் மூன்று சுலோகங்களால் பகவானுடைய ஸ்வரூபமும், இலட்சணமும், குணங்களும், இன்னவென்று கூறிக்கொண்டு பகவத் பரத்துவமும் சொல்லுகிறார் “𑌅𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯” என்பதால்.

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂	ஜகத்தை
𑌅𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯	உள்ளே பிரவேசித்து

धारयसि	தரித்துக்கொள்ளுகிறீர்
कृत्स्नं	இந்த ஜகத்திற்கு
यन्ता	நியந்தாவும்
शेषी	ஸ்வாமியும்
श्रियःपतिः	இலட்சுமீகாந்தனும்
सर्वतनुः	ஸர்வ சரீரனும்
कारणं	எல்லாவற்றிற்கும் பரமகாரணபூதனும்
इत्यादि लक्षणैः	ஜகத்தைத் தரித்துக்கொள்ளுதல், ஸர்வ ஜகத்திற்கும் நியந்தாவாய் விளங்குதல், தலைவனாய் விளங்குதல், இலட்சுமிக்கு பதியாயிருத்தல், உலகத்தை உருவாயிருத்தல். எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாயிருத்தல், எல்லாவற்றையும் அறிந்திருத்தல் முதலிய இலட்சண கூட்டங்களாலே
त्वां	தேவரீரை
पुरुषोत्तमं	புருஷோத்தமனென்று
यः, जानाति	எவன் அறிகிறானோ
सः	அந்த புருஷன்
जगति	இவ்வுலகில்
सर्वविच्च	எல்லாவற்றையுமறிந்தவனாக
गीतः	சொல்லப்படுகிறான்.

தாத்பரியம். ஸர்வஜகத்தினுள்ளே ப்ரவேசித்து அவற்றை தரித்துக்கொள்ளுகிறீர், அவற்றிற்குநியந்தவாயும் ஸ்வாமியாயுமிருக்கிறீர். சர்வசரீரியாயும் இலட்சுமீபதியாயும்எல்லாவற்றிற்கும் பரமகாரணபூதராயுமாகிறீர். என்று இவைமுதலாகிற இலட்சணங்களையும் உடைய தேவரீரை புருஷோத்தமனென்று எவன் அறிகிறானோ, அவன் எல்லாவற்றையுமறிந்தவனாக உலகத்தில் சொல்லப்படுகிறான். ||௬||

௨௭ || விஶ்வம் ஶுபாஶ்ரயவதீஶ வபுஸ்த்வதீயம்
ஸர்வாத்மநஸ்த்வயி பவத்யத தோऽஸி ஸர்வஃ |
ஸர்வைஶ்ச வேதவிததைஸ்த்வமநந்தஸாரைஃ
ஸர்வாபிதாஸ்திதி ததாவிதஸக்தஸாராஃ || ||௭||

ஶ்ரீவெம்-வ்யா|| ஏவம் ஸமஸ்தஶரீரிகாத்வேந யாந்தம் ஸர்வ-ஸ்வாத்மாகாராத்; அத ஏவ ஸர்வஸ்ய ஜகதஸ்தச்சரீரதயா தத்ப்ரகாரத்வம் || விஶ்வமிதி || (ஹே ஈஶ! விஶ்வம்) இதமித்யாத்மகம் ஸர்வம் ப்ரபஞ்சஜாதம், (ஶுபாஶ்ரயவத்) ஸர்வாவஸ்தாஸ்வபி ஶுபாஶ்ரயமிவ, (த்வதீயம், வபுஃ) தவ ஶரீரம், "யஸ்யாத்மா ஶரீரம் யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம்", "ஜகத்ஸர்வம் ஶரீரம் தே" இத்யாதிஶ்ருதேஃ. நியாம்யத்வாதாரத்வ ஶேஷத்வாதீநி ஹி ஶரீரலக்ஷணாநி ஸாத்ய்யாதிஷு ஸக்தாநி; தத்தஜ்ஜகதப்யாத்மைவ ஸமஸ்தநிர்வாஹகதயா. (அதஃ, ஸர்வாத்மநஃ) ஸகலசேதநாசேதநாத்மஸ்ய ஸர்வஶப்தாஃ, (த்வயி) ஸர்வத்ர காரணே (பவந்தி) ப்ரவ்ருத்திபர்யவஸாநம். அயமாஶயஃ- த்ரவ்யாதிஶப்தாஃ ஸமஸ்திவிஶேஷவாசகாஃ விஶேஷ்யமபி தஸ்மிந்பர்யவஸாநம், அத்ரவ்யாதிவாச்யஶப்தாஃ த்ரவ்யாதாரதவிஶேஷ்யபர்யவஸாநமிதி ஸர்வஶப்தாநாம் ஸமவஸ்வரதேதி. ப்ரகாரவாசிநாம் ஶப்தாநாம் ப்ரகாரிணிபர்யவஸாநமேதேகதப்ரகரணந்யாயஸித்திதி வேதாந்தவிதாம் ஸம்ப்ரதாயஃ. "ஸர்வே வேதா யத்பதமாமநந்தி ஸர்வே வேதா யத்ரைகம் பவந்தி", "வசஸாம் வாச்யமுத்தமம்" "நதாஃ ஸர்வவசஸாம் ப்ரதிஷ்டா யத்ர ஶாஶ்வதீ" இத்யாதிப்ரமாணஸித்தோऽயமர்தஃ [ததஃ] காரணாத் ஸர்வஶரீரதயா ஸர்வஶப்தவாச்யத்வாத் (ஸர்வோऽஸி) ஸர்வப்ரகாரோऽஸி, "ஸர்வம் ஸமாப்நோஷி ததோऽஸி ஸர்வஃ", "ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்ம தஜ்ஜலாநிதி ஶாந்த உபாஸீத", "ஸ ஏவ ஸர்வம் பூதம் யச்ச பவ்யம்", "அஹம் மநுரபவம் ஸூர்யஶ்ச", "வநாநி விஷ்ணுர்கிரயோ திஶஶ்ச" இதி

𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃. 𑌤𑌥𑌾 "𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌮𑌾𑌲𑌭𑍇𑌤", "𑌯𑍋𑌽𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌆𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃" "𑌨𑌾𑌮𑌤 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌜𑍇𑌤", "𑌸𑍌𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍀𑌨 𑌉𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌧𑌯𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌪𑌰𑌾𑌃, 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑌮𑌵𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌪𑌰𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹 | 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌧𑌯 𑌇𑌤𑌿 | (𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌧𑌯𑌃) 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑌰𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 (𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇, 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃) 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌮𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌰𑍂𑌪𑌾𑌃, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌰𑍀𑌰𑌕𑌾𑌃, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌵𑌾𑌯𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌮𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌮𑌗𑍍𑌰𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. "𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍋𑌃, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌬𑍍𑌦 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌵𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. "𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌮𑍇𑌵 𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿", "𑌯𑍇 𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 | 𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌧𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍", "𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃" "𑌯𑌜𑍍𑌞𑍈𑌸𑍍𑌤𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇" "𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑍀𑌯𑌮𑌂𑌶𑌿 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃", "𑌯𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌨𑍃𑌪 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 | 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌭𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑍇𑌯𑌮𑍍. (𑌤𑌤𑌃) 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌰𑍀𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌬𑍍𑌦𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌮𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍, (𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯𑌿𑌕 𑌇𑌤𑌿, 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌵𑌿𑌧𑌃) 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌵𑍇𑌦𑌿𑌨𑌃 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑌯𑌾𑌽𑌽𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚, (𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃) ‖

𑌟𑍀𑌕𑌾 ‖ 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑍀𑌤𑍀. (𑌹𑍇 𑌰𑌂𑌗! 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌂𑌗𑌶𑌯𑌨) 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌯𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑍀𑌤𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 (𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂) 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌵𑌤𑍍. (𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍) 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿, 𑌕𑍃𑌤𑍇𑌯𑌾𑌸𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯

அஶேஷஶாகா²தி³ லக்ஷணஸகலாதி³ திஷ்டா²வ: (ஸர்வா: ஶ்ருதய:) தே³வதாதி³ஸர்வஶப்³தா³: (அபி, பத³ம் இதி) தே³வதாதி³ஶரீரகஜீவஶரீரகபரமாத்மநி அபி அஹமஹமிகயா பர்யவஸ்யந்தீத்யர்த²: (அத:) ஸர்வஶரீரகத்வாச்ச, ஸர்வஶப்³த³வாச்யத்வாச்ச (ஸர்வேஷாமபி) ஸர்வாந்தர்யாமித்வாச்ச, நதா: ஸர்வாமோதா³தி³த்யர்த²: (ஸர்வேஷு வேதே³ஷ்வபி) வேத³விஹிதாநி ஜ்யோதிஷ்டோமாதி³நித்யநைமித்திககர்மாணி (அ, ராஜ) ஶ்ருதிக்ரமேண பதீ³யாநாநி (காம்யஹோமாதீ³நி) ஸர்வாணி ஸமஸ்தஸமாராத்⁴யகா: (அத) த்வமாத்(த்வம், ஸர்வாதி⁴க:, இதி) ஸர்வோத்தமோ பூ⁴திஷு அதி⁴க இதி (அகி²லா:) ஶாஸ்த்ராண்யபி ஆஹு:, (ஶ்ருதய:) வத³ந்தி, ஸர்வகர்மஸமாராத்⁴யத்வாச்ச ஸர்வேப்⁴ய: ஶ்ரேஷ்டோ²ஸீதி ச வத³ந்தீத்யாஹு:. “அஹம் ஹி ஸர்வயஜ்ஞாநாம்” இத்யாதி³கமிஹாநுஸந்தே⁴யம் ॥ ॥௭॥

தமிழ்ப்பதவுரை.

அ—கை. “யஸ்ய ப்ருதி²வீ ஶரீரம்”, “ஸர்வம் ஸமாப்நோஷி” என்னும் சுருதிகளின்படி தேவரீர் ஸர்வசரீரகனாகவும்,ஸர்வாந்தர்யாமியாகவும, ஸர்வசப்த வாச்யனாகவும், ஸர்வகர்ம ஸமாராத்யனாகவும், இருப்பதால் எவற்றிற்குமதிகரெனவும், எத்தேவர்க்கும் மேலானவர் எனவும் அருளிச்செய்கிறார் “விஶ்வம்” என்பதால்.

ஹே நாத² ! — ஏ தலைவனே !

விஶ்வம் — (ஸர்வ வஸ்துவும்) உலகமுழுவதும்

ஶுபா⁴ஶ்ரயவத் — யோகிகளால் த்யானம் பண்ணப்படுகிற தேவரீருடைய திவ்விய மங்கள விக்கிரஹம்போல்

ஸ்வீயம், வபு: — தேவரீருக்குச் சரீரமாயிருக்கிறது

ஸர்வா: கிர:	தேவதத்தன் முதலிய எல்லா மொழிகளும்
த்வயி விஶந்தி	முக்கியமாக உம்மையே அடைகின்றன
தத:	ஸர்வசரீரகனும் ஸர்வசப்த வாச்யனுமிருப்பதால்
ஸர்வப்ரகாரோஸி	ஸர்வப்ரகாரனாயாகிறீர்
ஸர்வே ச வேதவிஷயா:	வேதத்திற்சொல்லப்பட்ட ஜ்யோதிஷ்டோமம் முதலிய நித்திய நைமித்திக கருமங்களின் விதிகளெல்லாம்
த்வதநுக்ரஹார்த்தா:	(இந்திரன் முதலிய இறைவர்களுக்கு அந்தர்யாமியாயிருக்கிற) தேவரீருடைய அனுக்கிரஹத்தின் பொருட்டேயாகும்
தேந	ஆகையால்
த்வம்	தேவரீர்
ஸர்வாதிப: இதி	பிரமன் முதலிய எவர்க்குமீசனென்று
தத்த்வவித:	உண்மையான ஞானிகள்
க்ருணந்தி	சொல்லுகிறார்கள்.

தாத்பரியம். ஏ தேவனே! இவ்வுலக முழுவதும் மஹாயோகிகளாலே தியானம் பண்ணப்படுகிற தேவரீருடைய திவ்வியமங்கள விக்கிரஹம்போல் சரீரமாகிறது. தேவதத்தன் முதலிய எல்லா மொழிகளும் உம்மையேகூறுகின்றன. ஸர்வசரீரகனும் ஸர்வசப்த வாச்சியனுமிருப்பதால் ஸர்வ பதார்த்த ஸ்வரூபியாயாகிறீர். வேதத்திற் விதிக்கப்பட்ட கர்மவிதிகளெல்லாம் இந்திரன் முதலியவர்களின் பொருட்டுச் செய்யப்படுவனவாயினும், அவர்களுக்கு அந்தர்யாமியாயிருக்கிற தேவரீருடைய அனுக்கிரஹத்தின் பொருட்டேயாகும், ஆகையால் தேவரீர் பிரமன் முதலிய எவர்க்குமீசனென்று தத்துவத்தையறிந்தவர்கள் கூறுகின்றனர்.

குறிப்பு. "எந்த சேதநனுக்கு எந்தத் திரவியமானது தானிருக்குமளவும் தன்னால் செய்யக்கூடிய விஷயத்தில் அவனால் நியமனம் பண்ணுகிறதற்கு சக்கியமானதோ, அந்த திரவியமானது அவனுக்கு சரீரம்" என்றன்றோ பாஷ்யாதிகளில் சரீர இலட்சணம் கூறியிருக்கிறது. அந்த இலட்சணம் திவ்விய மங்கள விக்கிரஹத்திற்கும் உலகத்துக்கும் ஸமமாயிருக்கிறதினால் "விஶ்வம் ஶரீரமிதி வபுஸ்த்வதீயம்" என்றார், "இந்த்ரம் யஜேத" என்று இந்திரன் முதலானவர்களைக் குறித்தன்றோ யாகம் முதலியவைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று வேதங்களில் விதிக்கபபடுகிறது. இவ்வாறிருக்க "ஸர்வைஶ்ச தேவைர்யஜ்ஞைர்நாராயணாய:" என்று சொல்லலாமோவென்னில்; அக்னி, இந்திரன்முதலானவர்களைக்குறித்து யாகம்பண்ணினும், அக்னி, இந்திரன்முதலானவர்களுக்கு அந்தர்யாமியாயிருக்கிற பரமாத்மாவையேயஜிக்கிறார்கள், கேவலம்பகவானுக்குச்சட்டைபோலிருக்கிறஅக்னி,இந்திரன் முதலானவர்கள் யாகத்துக்குஉத்தேச்யமன்று,கஞ்சுகத்தையுடையஇராஜாவின்பேரில் புஷ்பமாலையைப்போட்டால் இராஜாவுக்குப் பிரீதியேயொழிய அக்கஞ்சுகத்துக்கில்லையிறே. இத்தை பகவான் தானே "அஹம் ஹி ஸர்வ யஜ்ஞாநாம் போக்தா ச ப்ரபுரேவ ச, யேऽப்யந்ய தேவதா பக்தா யஜந்தே ஶ்ரத்தயாந்விதா: | தேऽபி மாமேவ கௌந்தேய யஜந்த்யவிதிபூர்வகம்," என்று கீதையில் சொன்னான். ||௭||

ஶ்லோ|| ஜ்ஞாநம் பலம் நியமநக்ஷமதாऽத வீர்யம்
ஶக்திஶ்ச தேஜ இதி தே குணஷட்கமாத்யம் |
ஸர்வாதிஶாயிநி ஹி தேவ பரஸ்ய பும்ஸி
ஸந்தர்ஶிதா ஜகதிவத்வயி ஸத்குணௌக: || ||௮||

ஸ்ரீவ்யா || ஏவம் ஸமஸ்தஶ்லோகவேதநஸம்ஹிதம் கல்யாணநாஸம்பந்தம் ||ஜ்ஞாநமிதி|| (ஜ்ஞாநம்) ஸ்வதஸ்ஸர்வ

ஷா ஸமஸ்தவஸ்து ஸாக்ஷாத்காரஃ, (பஹும்) ஸமஸ்தா ஸமஸ்தஜக
த்காரணத்வப்ரயுக்தாஃ, (நியதநக்ஷத்ரா) ஸ்வஸ்வஸ்திதிகர்த்ருஸமஸ்த
வஸ்துநியமநஸாமர்த்யரூபைஶ்வர்யம், (வீர்யம்) விகார
ரஹிதஸ்வரூபத்வம், (ஶக்திஃ) கடிதகடநா ஸாமர்த்யம்
(தேஜஃ) பராபிபவநஸாமர்த்யரூபம் ப்ரதாபஃ, அத்ர
"ஶுப" ஶப்தஃ கார்த்ஸ்ந்யபரதயா மங்களபரதயா வா ஸர்வகுணா
நாம் நயவிகாதிஶயதாம் ஸௌபாக்ய திஶ்யதாம் வாசயதே.
(தே) அவிஶேஷௌபயப்ரத்யேகம் ஶோபநக தாதவந்ய தத,
(இதி, கூஷ்ம) ப்ரயுதம், ஸமஸ்தப்ரதிஷ்டிரஸம்பவம் ஸாயஸ
தியாவஸ. (மாங்கல்யம்) "யஸ்ய ஸ்வ ஸுகிஸ்", "பரா
ஸ்ய ஶக்திர்விவிதைவ ஶ்ரூயதே" "ஸ்வாபாவிகீஜ்ஞாநபலக்ரி
யாச", "ஜ்ஞாநஶக்திபலைஶ்வர்யவீர்ய தேஜாம்ஸ்யஶேஷதஃ।
பகவச்சப்தவாச்யாநி விநா ஹேயைர்குணாதிபிஃ" இத்யாதி
கதாந்ஸந்தேயம் । உத்தராதத்ர மங்கல்யஸ்ய ப்ராயஶோ
ஸம்பாதயதி । ஸம்வதி । (ஹே ஹரிதோபவநேஶ!) ஶீத
ளாராமேதே! "ஹரிதோபவநதீ"தி தீவ்யதேஶநாம. "திருத்
தண்கா" இதி த்ராவிடநாம. (ஸமாதிஶாயிநி) மங்கள
ரோஹ்யஸ்வஸ்தத்தே (யஸ்மிந்) மங்களஷ்டே [தவ] (ஸமஷ்ட
ணாவஃ) ஸதாம் = ஸநவயிகாதிஶயாநாம் ஸௌபாக்யாஹிதாநா
ஞ்ச ஷட்குணவ்ருத்திகாநாம் வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வாதீநாம், குணா
நாம், ஓகஃ = ஸமூஹஃ, [ஸமாதிஶாயிநி] (ஸ்வயி, ஜகதீஶ)
ப்ருவம்வஸ (அகரஃ) அகலங்கஃ, ஷாட்குண்யஸ்ய ஸ
மஸ்தகுணகாரணத்வாதிதி பாவஃ ॥ ॥ ௪ ॥

ரா-வ்யா ॥ ஜ்ஞாநேதி ॥ (ஹே ஹரிதோபவநேஶ!)
ஶிஶிரோபவநேஶ்வர! (ஜ்ஞாநம்) ஸமஸ்தஜ்ஞாத்ருத்வம் (பஹும்)
ப்ருதக்ஷாரஃ (நியதநக்ஷத்ரா) ஸௌஶீல்யம்(அர்ய, வீர்யம்)
ஶௌர்யம், பராஸ்தேந ஜயஸாரணம், (ஶக்திஃ) ஸமஸ்தகா
ர்யஶக்தம், (தேஜஃ) ப்ரஹா, (இதி, மங்களஷ்டம், தே, கூ

𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂) 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌮𑍇𑌤𑌦𑌵𑌾𑌦𑍀𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌮𑌤𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿. (𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑌿𑌶𑌾𑌯𑌿𑌨𑌿) 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑌿𑌶𑌾𑌯𑌿𑌨𑍇. (𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍) 𑌗𑍁𑌣𑌷𑌟𑍍𑌕𑍇 (𑌕𑌪𑌿) 𑌕𑌪𑌿𑌲𑍋𑌽𑌪𑌿 (𑌜𑌗𑌤𑌿) 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌂 (𑌸𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑍌𑌘𑌃) 𑌸𑍌𑌶𑍀𑌲𑍍𑌯𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌲𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 (𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌗𑌤𑌾𑌃) 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃, 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌕𑌾𑌭𑍇 𑌸𑌵𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑍇𑌜𑌮𑌤𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑌂, 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌅𑌵𑌤𑌾𑌰𑌰𑌸𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿, 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌗𑍁𑌣𑌷𑌟𑍍𑌕 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌰𑌣𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌗𑍁𑌣𑌷𑌟𑍍𑌕𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌲𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌯𑌥𑌾𑌸𑌂𑌭𑌵𑌮𑍁𑌦𑍍𑌹𑍍𑌯𑌃 ‖ ‖ ௮ ‖

தமிழ்ப்பதவுரை.

அ—கை. தேவரீர் ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணர், ஆதலின் மற்ற எல்லாக் குணங்களும் அக்குணங்களில் அடங்கியிருக்கின்றன. ஆதலால் ஷட்குணந்தான் தேவரீருக்கு முக்கியகுணமென்றருளிச்செய்கிறார். "ஜ்ஞாநம் பலம்" என்பதால்.

𑌹𑍇 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌗𑌿𑌰𑌿𑌨𑌾𑌥!	ஏ திருத்தண்ணிக்காட்டிற்கிறையவனே!
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂	எப்பொழுதும் ஸ்வயமாகவே எல்லாமறிந்திருக்குந் தன்மையும்
𑌬𑌲𑌂	தன்னையடக்கியாள வேறொருவருமற்ற பலமும்
𑌨𑌿𑌯𑌮𑌨𑌕𑌤𑌾	ஐசுவரியமும்
𑌕𑌯, 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂	எல்லாவற்றையு மடக்கியாளும் சௌரியமும்
𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃	எல்லாவற்றையும் செய்தல், ஒழிந்திருத்தல், வேறு செய்தல் முதலிய சக்தியும்
𑌤𑍇𑌜𑌃	காந்தியுடைய பொருளுக்கெல்லாம் காந்தியையுண்டாக்கும் தேஜஸ்ஸும்

இதி	என்று சொல்லப்படுகின்ற
குணா: ஷட்	ஆறு குணங்களும்
த்வத் ப்ரதமம்	தேவரீருக்கு முதன்மையாக ஆகின்றன
ஸமஸ்தாதிஶாயிநி	வேறு குணங்களைக் காட்டிலும் உத்தமமான
யேஷு	அந்த ஆறு குணங்களுள்
ஸகலா: குணா:	ஸௌசீல்யம், வாத்ஸல்யம், ஸ்வாமித்துவம் முதலிய வேறுஅநேககுணங்களின் கூட்டமானது
த்வயி	உம்மிடத்தில்
ஜகதீவ	ஸர்வ உலகங்கள்போல
ஜடரேஷு	எப்படி பிரளய காலத்தில் ஸர்வ அண்ட சராசரங்களும் தேவரீருடைய திருவுதரத்தில் அடங்கியிருக்கின்றனவோ, அப்படியே தேவரீருடைய ஆறுவகையான கல்யாணகுணங்களுக்குள்ளே ஸர்வ குணங்களுமடங்கியிருக்கின்றன.

தாத்பரியம். ஏ திருத்தணிக்காட்டிற் கிறையவனே! (1) ஞானம் (2) பலம் (3) ஐசுவரியம் (4) வீரியம் (5) சக்தி (6) தேஜஸ்ஸு, என்கிற ஆறு குணங்களும் தேவரீருக்கு (வாஸுதேவ ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்நாநிருத்தர் என்கிற வ்யூஹாவதாரத்தில் முதல்வரான வாஸுதேவரிடத்திலிருக்குகையால்) முதன்மையான குணங்களாக ஆகின்றன, வேறு குணங்களைக் காட்டிலும் உத்தமமான இவ்வாறு குணங்களும், தேவரீருடைய திருவுதரத்தில் எல்லா உலகங்களும் எப்படி பிரளய காலத்தில் அடங்குகின்றனவோ, அப்படியே ஸௌசீல்யம், வாத்ஸல்யம், ஸ்வாமித்துவம், முதலிய வேறு அநேக குணங்களையும் உள்ளே அடக்கிக்கொள்ளுகின்றன.

குறிப்பு. எப்பொழுதும் தானாகவே எல்லாவற்றையுமறிந்திருத்தல்-ஞானம், எப்பொழுதும் எல்லா உலகங்களையும் தரித்திருந்தாலும் சிரமமில்லாமலிருக்கை-பலம், எல்லாவற்றையும் நியமனம்பண்ண ஸாமர்த்தியமுடையவனயிருக்குகை-நியந்த்ருத்வம், அகடிதகடநா ஸாமர்த்தியம்-ஶக்தி. அநந்த குணங்களுக்கு ஆச்ரயமாயிருக்கிற பகவானுக்குஇவ் வாறு குணங்கள் தான் முதன்மையான குணங்கள் என்பதை "தவாநந்த குண ஸ்யாபி ஷடேவ ப்ரதமே குணா:" என்பதால் அறிக. ॥௮॥

---

௨௦ ॥ தேவாதிராஜ தயயா விபவாவதீர்ண

விஶ்வப்ரியாய நிகமாந்தகவி: ப்ரதத்தம் ।

ஶிஷ்யாயிதாஶ்ரயணம் தி ஶடாரிபூர்வா:

ஶ்ரேய: பரம் பரமகாரணமாஶ்ரயேயம் ॥௯॥

ஶ்ரீதே-வ்யா ॥ ஏவம் ஸர்வஶக்தித்வாதயோ ஷாட்குண்யஸ்ய வர்த்தகம், ஏவ ப்ராபகஸ்வரூபமவதார ஹேதுர் தேவாதிராஜேதி । (ஹே தேவாதிராஜ. ஏதஈ) விவிதவிஷய த்ருஷ்டிபாத்ரவர்ணம் (விஶ்வ) வேதநாவேதநாத்மகம் காயஜாதம் (தயயா) தயாஸஹித: (விபவாவதீர்ண:) வத்ஸரூபேஷு பாவவர்ணாராமயதாஸவதீ தயா (ப்ரியாய) ஸம்ருத்தா, (நிகமாந்தகவி, ப்ரதத்தம்) விஶிஷ்டப்ரதாநம் ஶ்ருதப்ரதத்தம், "த தேஷு" இதிஶேஷ: [ஏதஸ்ய] (பரம்பரமகாரணம், ஆஶ்ரயேயம்) ப்ராப்யபாவம், "ஶ்ரூயமாணா ஶ்வாஸா வஸாவிஶ்யாமாபத்த:" இதிஶ்ருதே:, "பரஶப்தஸமுத்காரஸ்யா ப்ரஶப்தஸமுத்திதேராயக: । கநகாரணநிராயிஹ்வாக பரார்தி த்யஹியீயதே" இதி பரஶப்தநிருக்தி: (ஹாம்) ஸவர்ணாத ஸவஶக்தம் வரகாரணிகம் (ஶடாரிபூர்வ:, ஶிஷ்யாயிதா:)

सत्त्वः (शरणयन्ति) पितेवापायेभ्यो रक्षन्तीति, “यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्वं यो वै वेदांश्च प्रहिणोति तस्मै”, “मुमुक्षुर्वै शरणमहं प्रपद्ये”, “तमेव चाद्यं पुरुषं प्रपद्ये यतः प्रवृत्तिः प्रसृता पुराणी” इत्यादिकश्रुत्यनुसन्धेयम् ॥ ॥१॥

एवं भगवतः प्राप्यस्वरूपमुक्तं, प्रापकस्वरूपमाह, दीपावभासेति, (हे दीपावभास!) दीपवत्प्रकाश! (दयया) कारुण्येन (विपद्यमानं) ब्रह्मसृष्टिपद्मकं (जनक, विश्व, विषय) प्रथमं तावत् ब्रह्माणं त्वाद्यं तन्द्वेन वेदनावेदनवसुं सृष्ट्वा तत्प्रजे च कविकूटानां वेदनानां कृपयाकरणकृतेः प्रदानपूर्वकाकसृष्टेः, सृष्टिदृग्याकारश्रुतिसिद्धेः “दययाविपाये” इत्युक्तम्। (निगमान्तविद्यावतम्) कथोपनिषत्सु प्रसिद्धप्रत्यवेक्षणे नारदादि मुमुक्षुंवाया श्रोत्रेण च तद्भाष्यं प्र ब्रह्मणे उपदिष्टवत्त्वं, तत् “यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्वं यो वै वेदांश्च प्रहिणोति तस्मै” इति श्रुतिरप्यत्र। [तदनुं] (मुमुक्षुं वाया तथमप्यं) “छायानामालवासाभ्यामुपवत्तु” इत्युक्तरीत्या स्वाभाविकमेव पदं सदा छायावत्समगोपनीयम्। (छन्दं मुमुं) मुमुक्षु रायां प्राप्तिकाश्रयं (कां शिष्यायिताः) छायाविषये शिष्या यथास्या अनाथाबन्धवाः (मुमुक्षवः) मोक्षार्थिनः (शरणयन्ति) स्वात्मरक्षकं कथयन्ति, जनकसृष्टानां तेषां वेदानां दत्त्वा पापे छायाहमेतस्य मुमुक्षुत्वं स्वानुशरणवरणमोक्षं प्राप्यवस्तीति भावः ॥ ॥२॥

தமிழ்ப்பதவுரை.

அ—கை. இவ்வாறு ப்ராப்யஸ்வரூபத்தை முன்கூறி இதனால் ப்ராபகஸ்வரூபம் கூறப்படுகிறது. “யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம் யோ வை வேதாம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை” என்கிறபடி பிரமனையும் வேதங்களையும் உண்டாக்கி அவற்றால சேதநர்கள் சரணமடைந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி ஆதிகுருவாகி அவர்களை இரட்சிப்பதால் நீரே ப்ராபகர் என்றருளிச்செய்கிறார் “தீபப்ரகாஶ” என்பதால்.

ஹே தீபப்ரகாஶ! — ஏ விளக்கொளிவண்ணனே!
தயயா — கருணையாலே
விதிபூர்வம் — பிரமனை முதலாக உடைய
ஜகதிதம் விஶ்வம் — இந்த உலகத்தை
விதாய — ஒரு நான்குமுகத்தவனை உந்திக்கமலத்திலுண்டாக்கி அவனைக்கொண்டு அனைலம் படைப்பித்து
நிகமாந் விதீர்ணவந்தம் — அசுரனால் அபஹரிக்கப்பட்டவேதத்தை அசுரனிடத்திலிருந்து திரும்பியும் தந்தவனும்
மத்ஸ்வாமிஸ்வாமிநாம் — தனது ஆசாரியர் முதலாகக்கொண்டு அவரவர்கள் ஆசாரியர்களை முறையே வணங்கிடும் தகுதியுடையவராயும்
ஆத்யம் குரூணாம் — குரு பரம்பரையில் முதலாக வணங்கப்படும் ஆசாரியராகிய
த்வாம் — தேவரீரை
ஶிஷ்யாயிதா: — ஆசாரியர் விஷயத்தில் சீடர்கள் இருப்பதுபோலிருக்கிற
முமுக்ஷவ: — மோட்ச விருப்பமுடையோர்
ஶரணயந்தி — உம்மைச் சரணமடைந்து ஆத்மரட்சணஞ் செய்துகொள்ளுகிறார்கள்.

தாத்பரியம். ஏ விளக்கொளிவண்ணனே! கருணையினால் ஒரு நான்கு முகத்தவனை உந்திக்கமலத்திலுண்டாக்கி யவனைக் கொண்டகிலமும் படைப்பித்து, அசுரனால் அபஹரிக்கப்பட்ட வேதங்களை (நாரதன் முதலாகிய குரு பரம்பரையால் உலகம் உஜ்ஜீவிக்கும்படி அவ்வசுரனை நாசஞ்செய்து) மீண்டுந்தந்தருளினவனையும், தனது ஆசாரியர் முதலாக முறையே அவரவர்கள் ஆசாரியர்களை வணங்கிவருந் தகுதியுடையவராய், குருபரம்பரையில் முதலாக வணங்கப்படும் ஆசாரியராகிய தேவரீரை ஆசாரியரிடத்தில் சிஷ்யனைப்போலிருக்கிற மோட்ச விருப்பமுடையோர் உம்மைச் சரணமாக அடைந்து ஆத்ம ரட்சணம் செய்துகொள்ளுகிறார்கள்.

குறிப்பு. "தயயா" என்பதால் பிரமனைக்கொண்டு உலகமனைத்தையும் படைப்பித்து, அவற்றிலுள்ள சேதநர்களுக்கு கரணகளேபரங்களைக் கொடுப்பித்து அதனால் அவரவர்கள் பகவத் கைங்கரியஞ்செய்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி செய்திருக்கும் கருணை விளங்குகின்றது. ॥௧௯॥

௨௰ ॥ ஸத்த்வஸ்தி²தீந் ப்ரயதநப்ரப⁴வோபபாத்தம்
ஸ்வாத்⁴யாயம் ஸஹைவ ப⁴வதா ஸ்வயமேவ விஶ்வம் ।
தீ³பப்ரகாஶ ததி³ஹ ஶுப⁴வாப்தயே ஸா
ப்ரவ்ராஜஸித்³தி⁴நயாயபா⁴யாஸ: ॥ ॥௨௰॥

ஸ்ரீவேங்கடநாத² வ்யாக்²யா ॥ ஶாரீரகஶாஸ்த்ரஸித்³த⁴ம்
ப⁴க³: ஸாங்க்²யாயவ்யாக்²யாநபூர்வகம்,
தத³ஹ ப⁴க³வத: கேஷாஞ்சித³வாப்தாணாம் ஸித்³த⁴ம் நிரபே
க்ஷோபாயத்வம் வத³தி । ஸத்த்வஸ்தி²தீநிதி । (ஹே தீ³பப்ரகா
ஶ! ப⁴வதா) ஸ்வதந்த்ரேணாயா (ஸ்வயமேவ, ஸ்வாத்⁴யாயம்) ஸ்வ

𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵 (𑌸𑌦𑌾) 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌸𑌂𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌵𑌿𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 (𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂) 𑌚𑌿𑌦𑌚𑌿𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 (𑌸𑌤𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌪𑍍𑌰𑌭𑍇𑌦𑍈𑌃) 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌭𑍇𑌦𑍈𑌃, 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌵𑍃𑌤𑍇, 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁, (𑌉𑌪𑌾𑌤𑍍𑌤𑌂) 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑍃𑌤𑌂, “𑌯𑌦𑌿” 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 (𑌤𑌤𑍍) 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌪𑌾𑌰𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍, 𑌤𑌵 𑌨𑌿𑌰𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑍋𑌃। (𑌕𑍃𑌪𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌲𑍍𑌯) 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌲𑍍𑌯 (𑌕𑌾𑌰𑌂) 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂, (𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌜𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂) 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌂 (𑌅𑌨𑌪𑌾𑌯) 𑌅𑌪𑌾𑌯𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂; 𑌵𑍇𑌦𑌨𑌸𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌂, 𑌸𑌮𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂, 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌸𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌂, 𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌨𑌿𑌯𑌤𑌕𑌂, 𑌵𑌿𑌲𑌮𑍍𑌬𑌸𑌹𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌕𑌂, 𑌦𑍁𑌃𑌶𑌕𑌂, 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿𑌕𑍋𑌪𑌾𑌯𑌃, 𑌤𑌤𑍍𑌹𑌿𑌤𑌂 (𑌉𑌪𑌾𑌯𑌂, 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌃) 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌯𑌮𑌾𑌃। 𑌅𑌤𑍍𑌰 “𑌯𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍈𑌃” 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌬𑍋𑌧𑌾𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿, 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌕𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿; 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑍇। “𑌯𑌦𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯 𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾 𑌭𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌃 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌸𑌨𑌾 𑌸𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃। 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌹𑌿𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑌾𑌯𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌬𑍋𑌧𑍍𑌯𑌮𑍍॥ ॥௭॥

𑌰𑌾-𑌵𑍍𑌯𑌾 ॥ 𑌕𑍇𑌷𑌾𑌂𑌚𑌿𑌦𑍁𑌪𑌾𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍋𑌕𑍋𑌪𑌾𑌯𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌹, 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿, (𑌹𑍇 𑌦𑍀𑌪𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶! 𑌭𑌵𑌤𑌾𑌦𑌿𑌶𑌂) 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 (𑌸𑌤𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌪𑍍𑌰𑌭𑍇𑌦𑍈𑌃) 𑌸𑌤𑍍𑌤𑌾𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃, 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃, 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌂=𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃, 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌭𑍋𑌗𑌤𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃, 𑌯𑌤𑌃 (𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵) 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 𑌨 𑌵𑍇𑌦𑌨𑍇𑌨 (𑌸𑌦𑍈𑌵) 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 (𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂) 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵, 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌾𑌧𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌯𑌾, (𑌉𑌪𑌾𑌤𑍍𑌤𑌂) 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑍃𑌤𑌂, 𑌸𑌮𑍇𑌤𑌜𑌗𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌰𑍀𑌰𑌕𑌾𑌤𑍍, (𑌇𑌹, 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌲𑍍𑌯) 𑌶𑍋𑌕𑌾𑌯

(ஸ்வாம் அவ்யாஜஸித்தம்) ஸத்த்யாதிவ்யாஜம் விதேநவ ஸ்வார்த்த ஸாதகஸி
த்தம் (அநபாயம்) ஶாஶ்வதம் (உபாயம்) கேசிதுபாயம் (ஆ
ஹுஃ) கேசிதாசார்யாஃ ப்ரஜந்த்யதுஃ. யதா ஸ்வஶரீரஸந்தா
நார்த்தகம் ஸத்தாஸ்திப்ரவ்ருத்திகர்த்தவ்ய யத்நம் விநாஸ்வாதிஶ
யாயா நாயுக்தயா ஸ்வயமேவ கரோஷி, ததா மோக்ஷமபி ஸ்வா
திஶயாய ஸ்வயமேவ ஆஸ்ரவேஸ்ரவேதி மோக்ஷதா நவிஷயே நா
ர்த்தி ஸக்ஷ்யஸாத்ஸம்பாதந்ருஜுதிமாவ: ॥ ॥௧௦॥

தமிழ்ப் பதவுரை.

அ—கை. ஸர்வ சேதந வர்க்கங்களெல்லாம் தேவரீரா லே தன்பொருட்டே படைக்கப்பட்டபடியால் தேவரீரையடை வதற்கு தேவரீரே உபாயமென்று சில ஆசாரியர்கள் சொல்லுகி ருர்கள் என்று அருளிச்செய்கிருர் "ஸத்தாஸ்திதி" என்பதால்.

ஹே தீபப்ரகாஶ!	ஏ விளக்கொளிவண்ணனே!
த்வயா	தேவரீராலே
விஶ்வம்	உலகத்திலுள்ள சேதநவர்க்கங்களெல்லாம்
{ ஸத்தா / ஸ்திதி / ப்ரயதநாத்யைஃ	ஸ்வரூபமும் / ஸ்திதியும் / நியமனம், முதலியவைகளாலே
ஸ்வயமேவ	தாமே (தேவரீரே)
ஸதைவ	எப்பொழுதும்
ஸ்வார்த்தம்	தமது (தேவரீரது) ப்ரயோஜனத்தின் பொருட்டே
[யத:	எந்தக் காரணத்தினுலே]
உபாத்தம்	ஸ்வீகரிக்கப்பட்டனவோ
தத:	ஆகையால் (அக்காரணத்தால்)
இஹ	இவ்வுலகில்

ப்ராப்தயே	உம்மையடைதலின் பொருட்டு [மோட்சமடைதலின் பொருட்டு]
த்வாம்	தேவரீரை
அவ்யாஜஸித்தம்	பக்தியண்ணுதல் முதலிய யாதொரு காரணமுமின்றித்தானே யடையக்கூடிய
அநபாயம்	அபாயமில்லாததான
உபாயம்	மோட்சோபாயமென்று
ஆஹு:	(சில ஆசாரியர்கள்) சொல்லுகிறார்கள்

தாத்பரியம். ஏ விளக்கொளிவண்ணனே! சேதநா சேதநங்களெல்லாம் ஸத்தாஸ்திதி நியமனம் முதலியவைகளால் தேவரீரே தேவரீரது ப்ரயோஜனத்தின் பொருட்டே தேவரீராலே ஸ்வீகரிக்கப்பட்டன. ஆகையால் இவ்வுலகத்தில் உம்மையடைதலின் பொருட்டு (மோட்சத்தையடைதலின் பொருட்டு) தேவரீரே, பக்தி முதலிய யாதொரு காரணமுமில்லாமல் அடையக்கூடியதும், அபாயமில்லாததுமான மோட்சோபாயமென்று சொல்லுகிறார்கள் சில ஆசாரியர்கள்.

குறிப்பு. இவ்வுலகத்தை ஸர்வசேஷியான பகவான் தன்னுடைய ப்ரயோஜனத்துக்காகவே ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி நியமனங்கள் முதலாகவுடைய வ்யாபாரங்களாலே ஸ்வீகரிக்கிறானாகையால் தன்னையடைவதற்கு தானே "வேறொருவனை அபேக்ஷித்தல், கர்மம் முதலியவைகளை அபேக்ஷித்தல், காலம் விளம்பித்து பலம் கொடுத்தல், ஸ்வரூப விருத்தமாயிருத்தல்" முதலிய இடையூறில்லாததான உபாயமாக ஆகிறான், பகவானே ப்ராப்யனும் ப்ராபகனும் ஆகிறான். இவ்வார்த்தை "உபாத்தே ஸத்தாஸ்திதி நியமநாத்யைஶ் சிதசிதௌ ஸ்வமுத்திஶ்ய ஶ்ரீமாந்" என்கிற ச்லோகத்தாலுமறிக. ‖௧௦‖

௩௰ || ஸோமம் ஶுக்லம் மந்த்ரேணாதிவஸ்த்ரேண
ஸோத்ருக்தாத்தி தியேஸ்யா திஜேத்ரேயம் |
பாஷ்டிகா (கா) ஸ்ரீகவிஷ (ஷீ) ஷணஸோமநாமி
பத்ராவிஷ்ணுஸ்யா ஸஹ தோதவேகம் || ||௧௧||

ஶ்ரீவெங்கடா || அத ஸமவதிதா ஸோமஸ்தோத்ரகம்
விஶிஷ்யா நாஸ்மதி ....

....

வ்யக்தஷ்ட............ (மணமேதம்) மநாஸமாதிகம் மணவி
ஶேஷம், யதா, மணமேத = மணவேதாதி.....................

....

கவேராவிகீவ ஸோமவ்யாதேநாதிதேஶ்ஶ (ஶ்ருத்தி) வேத நவ
மேஷ (ஸோக்த்ரகம், திஜேத்ரேயவ) ஸமாஸவிகதிஷ்யஸங்க
வேவேநவ, (திவேஸ) வ்யவஸ்யாவ்ய (பாம்ஸாஷிகாம்ஸ
கவிஷீஷணஸோமநாமி) பாம்ஸாஷிகாயா = ஜூஸவத்யா,
கம்ஸகாதி = வஸ்த்ராணி, விஷீஷணஸ்ய = ராவணாநுஜஸ்ய,
"யாஷ்வம்தஸ்ம ஶ்ரமஹேஶ" இத்யுக்தப்ரகாரவிஶிஷ்டராஜ்ய
ஸோமஃ, தத்ஸமயந்தாநஶீலஃ (கம்) "பாம்ஸாஷிகாஶுக
விஸ்மஷணஸோமநாமி" தி ஸமீஸிதம்பாம்ஃ, கத்ராயசேதுஃ
பாம்ஸாஷிகா = பக்தி கா, ஶுகஃ = கீஶாபக்ஷீ, தயோஃ,
விஸ்மஷணஸோமநாமி = விஸ்மஷணம் = ஸாராதிகம், ஸோ
மஃ = க்ஷீரஸமாதிஸோமஸ்யஸ்த, தத்ராநஶீலஜஇதிஸோஜராஷ்டிர
ஷணம், யதாஸாவந்தேஶஃ தேவஸ்யாஸந்யஸதித்யா பா
தி கயா ஸோமஸக, ஶுகேநவக்ஷீதி, தயோஶ்ராஃ
ஶ்ரீயாஸஹ கவிஜீவாஸம்வேதோவ்யவதநேநகீஷதி, ஶு
கஸஸ்ய நித்யே க்ஷஜீவாஸம் ஸோமவதநேநவேதமேத,
கவிதம் ஸ்வ ஸஷணநாதிவித்ய பரிணாமவிவேஷஃ, தே
நஹி கவிதம் ஸ்வ ஸோமம் ஸவதீதி | "ஸோக்தாஸோமம்
வேரிதாரம்வதகா, பத்மாத்தாநா வேரிதாரம்வதகா,

[illegible]

[illegible] ||கக||

தமிழ்ப்பதவுரை.

அ—கை. முன் சுலோகத்தால் பகவானையடைவதற்கு பகவானே ஸித்தோபாயம் என்றருளிச்செய்தவர். போகம், மோக்ஷம் முதலியவைகளைக் கொடுப்பவர் பகவானே என உதாஹரணத்துடன் நிரூபித்தருளிச் செய்கிறார். 'ஸோமஸ்' என்பதால்.

𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦! — ஏ முகுந்தனே!
𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 — ஸகல போக்கிய ஹேதுக்களான
𑌗𑍁𑌣𑌜𑌾𑌤𑌂 — குணவிசேஷங்களை
𑌅𑌚𑍇𑌤𑌨𑍇𑌷𑍁 — அறிவற்றவைகளாய் ஜீவர்களுடைய சரீர ரட்சணைகளுக் கின்றியமையாதனவாயுள்ள பொருள்களிடத்தில்
𑌜𑌨𑍍𑌤𑍌 — சேதநவர்க்கங்களாகிற ஜீவர்களிடத்தில்
𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 — ஸகலபல ஸுகங்களையுமனுபவிக்கும்படியான தன்மையையும்
𑌨𑌿𑌜𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑍈𑌵 — தன்னுடைய இச்சையாகிற ஸங்கல்பத்தினால்மட்டும்,
𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 — ஸ்தாபித்து
𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾 — பாஞ்சாலியாகிற திரௌபதிக்கு
𑌅𑌂𑌶𑍁𑌕 — அழியாத ஆடையையும்
𑌵𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣 — விபீஷண ஆழ்வாருக்கு
𑌭𑍋𑌗𑌦𑌾𑌯𑍀 — வெகுகாலம் போக போக்கியங்களை அனுபவிக்கும்படியான சிரஞ்சீவிப் பட்டத்தையும் கொடுத்தருளின
𑌤𑍍𑌵𑌂 — தேவரீர்

(𑌬𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂)

𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾 — மரப்பாவைக்கும்
𑌶𑍁𑌕 — வைத்து விளையாடுகிறகிளிப்பிள்ளைகளுக்கும்
𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌣 — அணிந்துகொள்ள ஆபரணங்களையும்
𑌭𑍋𑌗𑌦𑌾𑌯𑍀 — அவையுண்ணும் பால் அன்னம் முதலிய உணவுப்பொருள்களையும்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற
𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌡𑌿𑌵 — இராஜாதி ராஜன்போல்
𑌤𑍍𑌵𑌂 — தேவரீர்
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌯𑌾 𑌸𑌹 — தனக்குநிகரான ஸ்ரீதேவியுடனே கூட

மோதஸே ஆநந்திக்கிறீர்.

தாத்பரியம். ஏ முகுந்தனே! ஜீவர்களுடைய சரீர ரட்சணைக்கு இன்றியமையாதனவாயுள்ள அறிவில்லாப் பொருள்களிடத்தில் ஸகல போக்கிய ஹேதுக்களான குணவிசேஷங்களையும், சேதநவர்க்கங்களாகிற ஜீவர்களிடத்தில் சகலசுகங்களையும் அனுபவிக்கும்படியான தன்மையையும் தேவரீருடைய சங்கல்பத்தினால்மட்டும் நிலைக்கச்செய்து, பாஞ்சாலியாகிற திரௌபதிக்கு ஆபத்காலத்திலழியாத ஆடையையும், விபீஷணாழ்வாருக்கு சிரகால சுகானுபவத்திற்குரிய சிரஞ்சீவிப் பட்டத்தையும் கொடுத்தருளினதேவரீர் இராஜாதிராஜன்போல தனக்கொப்பான ஸ்ரீதேவியுடனே சகல போக போக்கியங்களையு மனுபவித்து ஆனந்திக்கிறீர்.

(பாடபேதம்.) "ஸாம்ஸாரிகா ஸ்ரீக விஹங்கணமோமஹாய" என்றும்பாடத்தினால் அரசனானவன் தனது மனைவிமக்களோடும்விளையாட்டின்பொருட்டு வளர்க்கப்பட்ட கிளிப்பிள்ளை முதலியவைகளுக்கு அன்னபானாதிகளையும் வைத்து விளையாடும் மரப்பாவைகளுக்கு அலங்காரார்த்தம் பூஷணாதிகளையும் கொடுத்துக்கொண்டு எப்படித்தான் விளையாடுகிறானே, அப்படியே "ஸஹ ஸ்ரீவாத்ஸயாஸஹ மோதஸேகம்" என்கிறபடி. திருமாமகளோடும் உலகத்திலுள்ள சராசர வர்க்கங்களுக்கெல்லாம் ஆஹாரங்களையும் சகலபோகபோக்கிய வஸ்துக்களையும் கொடுத்துக்கொண்டு பகவான் சந்தோஷமடைகிறான் என்று பொருள் கொள்ளப்படும். "மோமஹ்யம்" என்று தொடங்கிய இச்சுலோகத்தின் பூர்வபாகத்தினால் "மோக்தா மோமஹ்யம் ப்ரேரிதாரஞ்சமத்வா," என்றும்வேதவாக்கியத்தின்படியேதானேபோக்கியவஸ்துக்களாகவும், அவற்றையனுபவிப்பவைகளாகவும், இவைஇரண்டிற்கும்சம்பந்தத்தையுண்டாக்கிஅனுபவிக்கும்படிசெய்பவனாகவும், ஆகிறான் என்

பதுவிளக்கப்பட்டது. "போகமோக்ஷக" என்பதால்பகவான் போகபோக்கியங்களைக்கொடுத்துஆபத்திலுதவுதலும், 'விஶேஷணமோக்ஷதாயீ' என்பதால் முக்தியைக்கொடுத்து அழியாதநிலைமை அருள்வான் என்பதும் சொல்லப்பட்டன. "க்ரீடதஸ்யோகஜோஷயே" என்பதால் இவ்வுலகத்தில் த்ரிகுண த்ரவ்யமாகிற அசித்துக்களையும் ஜீவன்களையும் தனக்கு விளையாட்டுப் பொருள்களாக அமைத்துக்கொண்டு விளையாடுகிறானென்றும், பரமபதத்தில சுத்த ஸத்த்வ நித்ய முக்தர்களுக்கு இன்பத்தைக் கொடுப்பதால ஸந்தோஷிக்கிறானென்றும் விளக்கப்பட்டது. ||கக||

உ௦ || த்வாம் மாதரஞ்ச பிதரம் ஸஹஜம் நிவாஸம்
ஸந்தஸ்ஸமேத்ய ஶரணம் ஸுஹ்ருதம் கதிஞ்ச |
நிஸ்ஸீம நித்ய நிரவத்ய ஸுகப்ரகாஶம்
தீபப்ரகாஶ ஸவிபூதிகுணம் விஶந்தி || ||க௨||

ஶ்ரீவே॰-வ்யா || ஏவம் ஸர்வக்ஷேமார்த்தாய, ஸ்வயமேவ பந்துபூதத்வமாஹ | த்வாமிதி | (ஹே தீபப்ரகாஶ! ஸந்த:) ஸாதவ: ஜநா: (த்வாம்) வாத்ஸல்யாதிஶயவிஶிஷ்டம் த்வாம் (மாதரம்) "ஏஹ்யா மாதாமஹீயஸீ" இத்யுக்தப்ரகாரேண வாத்ஸல்யாதிஶயவந்தம், (பிதரம்) "மாதா பிதா ப்ராதா" இத்யுக்தப்ரகாரேண ரக்ஷகத்வாதிஶயவந்தம் (ஸஹஜம்) ஸமாநஸுக து:கேந ஸஹபோஷகம் (நிவாஸம்) "நிவாஸவ்ருக்ஷ: ஸாதூநாம் ஆபந்நாநாம் பராகதி:" இத்யுக்தப்ரகாரேண ஸர்வாதாரபூதம் (ஸுஹ்ருதம்) ஶோபநாஶம்ஸிஹ்ருதயம் (கதிஞ்ச) ப்ராப்யஞ்ச, (ஶரணம் ஸமேத்ய) உபாயத்வேந வ்ருத்வா "மாதா பிதா ப்ராதா நிவாஸஶ்ஶரணம் ஸுஹ்ருத்", 'கதிர்நாராயண:', "த்வமேவ மாதா ச பிதா த்வமேவ" இத்யாத்யுக்தே:. ஏவம் பஞ்சவர்ணாயுக்தி:, ஸ்யோத்தரவாக்யா

யச்சஸே | நிஸ்ஸீமேதி | (நிஸ்ஸீமநித்யநிரவத்யஸுகப்ரகாஶம்) நிஸ்ஸீமம் = நிரவதிகம், நித்யம் = காலத: பரிச்சேதரஹிதம், நிரவத்யம் = து:காஸம்பிந்நம், ஸுகம் = ஆநந்த:, ப்ரகாஶ:, ஜ்ஞாநம் ச யஸ்ய ததயோக்யம். (ஸவிமுக்திபூர்ணம்) விமுக்தி: = முக்தவிமுக்தி: நித்யவிமுக்திஶ்ச, பூர்ணா: = நிர்மலிதஸ்வரூபவிஶேஷணஸமேதா: ஜ்ஞாநஶக்த்யாதய:, தத்ஸஹிதம் (விஶந்தி) ப்ராப்நுவந்தி || ||௧௨||

ரா-வ்யா || மோக்ஷப்ரதத்வேந ஸந்த்யுதே | தாமீதி | (ஹே தீபப்ரகாஶ! நிஸ்ஸீமநித்யநிரவத்யஸுகப்ரகாஶம்) நிஸ்ஸீம: = அநவதிக:, நித்ய: = அவிச்சிந்ந:, நிரவத்ய: = து:காஸம்பிந்ந:, ஸுகம் = ஆநந்த:, ப்ரகாஶ: = ஜ்ஞாநம், யஸ்யாதாத்ருஶம் (தாம், மாதரம்) போஷகம் (பிதரம்) உத்தாரகம், ஹிதப்ரவர்த்தகம் ச (ஸஹஜம்) ஸ்வாபாவிகபந்தும் (நிவாஸம்) தாரகம் (ஸுஹ்ருதம்) உபகாரகம் (கதிம்) ப்ராப்யம், "நிவாஸஶ்ஶரணம் ஸுஹ்ருத்" இதி ஶ்ருதிபாடாத். (ஸகு: ஶரணம் ஸமேத்ய) "பஹூநாம் ஜந்மநாமந்தே ஜ்ஞாநவாந்மாம் ப்ரபத்யதே | வாஸுதேவஸ்ஸர்வமிதி" இத்யுக்தப்ரகாரேண ஸர்வாத்மநைவ ஸர்வபந்துமிதி ஶரணம் ப்ரபத்ய, (ஸவிமுக்திபூர்ணம்), விமுக்திஸஹிதம், பூர்ணகாமம் ச (தாம் விஶந்தி) அநுபவந்தி, யதோபாயம் மோக்ஷம் ப்ராப்நுவந்தீத்யர்த்த: || ||௧௨||

தமிழ்ப்பதவுரை.

அ—கை. முன் சுலோகத்தால் சுத்த ஸத்வ நித்திய முக்தர்களுக்கு போகங்களைக் கொடுப்பதால் ஸந்தோஷிக்கிறுர் என்று புக்திக்கு ஹேதுத்துவம் சொல்லி இங்கு முக்தி ஹேதுத்வம அருளிச்செய்கிறுர். "தாம்மாதரம்ச" என்பதால்,

ஹே தீபப்ரகாஶ! — ஏ விளக்கொளிவண்ணனே!
ஸந்த: — ஸ்வரூப ஜ்ஞானமடைந்த பெரியோர்கள்
த்வாம் — (தேவரீரை) வாத்ஸல்யம், ஸ்வாமித்துவம் முதலிய குணங்களால் நிறைந்த உம்மை
மாதரம் — அன்புமிகுந்த தாயாகவும்
பிதரம் — இரட்சிக்கும் குணம்வாய்ந்த பிதாவாகவும்
ஸஹஜம் — ஸுக துக்கங்களைச் சரியாக உடனிருந்து அனுபவிக்கும் உடன்பிறந்தவர்களாகவும்,
நிவாஸம் — "நிவாஸ வ்ருக்ஷ ஸாதூநாம்" என்கிறபடி ஸகல ஜீவர்களுக்கும வாஸஸ்தானமாயும்,
ஸுஹ்ருதம் — நன்மனமுடைய ஸ்நேஹிதருகவும்
கதிம் — ஸர்வ ஜீவன்களுக்கும் அடையுமிடமாயும்
ஶரணம் ஸமேத்ய — சரணமாகவடைந்து
நிஸ்ஸீம — எல்லையற்றதாயும்
நித்ய — காலத்தால் மாற்றமுடியாததும் எப்பொழுதுமழிவில்லாததும்
நிரவத்ய — ஸுகத்தினின்றும் வேருக்க முடியாததுமான,
ஸுக ப்ரகாஶம் — ஞானாநந்தங்களையுடையவராயும்
ஸவிபூதி பூஷணம் — லீலாவிபூதி நித்திய விபூதி முதலியவைகளுடனும் ஜ்ஞான சக்தியாதி குணங்களுடனும் கூடினவராயுமுள்ள
[த்வாம் — தேவரீரை] (அந்தமில் இன்பத்தி ழிவில் வீட்டை)
விஶந்தி — அடைகிருர்கள்.

தாத்பரியம். ஏ தீபப்ப்ரகாச! ஸ்வரூப ஜ்ஞானமடைந்த பெரியோர்கள் வாத்ஸல்யம், ஸ்வாமித்துவம் முதலிய குணங்க

ளால் நிறைந்த உமமை அன்புமிகுந்ததாயாகவும், காக்கும் தந்தையாகவும், சுகதுக்கங்களைச் சமமாக அனுபவிக்கும் உடன்பிறப்பாகவும், எப்பொருளுக்கும் எச்சீவர்களுக்கும் இருப்பிடமாகவும், நன்மனமுடைய ஸ்நேஹிதனாகவும் ஸர்வ ஜீவர்களுக்கும் அடையும்இடமாகவும் சரணமடைந்து எல்லையற்றதாயும் காலத்தால்மாற்றமுடியாததும்எப்பொழுதுமழிவில்லாததும்சுகத்தினின்றும்வேறுக்கமுடியாததுமான ஞானானந்தங்களையுடையவனும் லீலாவிபூதி,நித்திய விபூதி முதலியவைகளுடனும், ஞானசக்தியாதி குணங்களுடனும்கூடியவருமான தேவரீரை (திருவைகுந்த பதவியை) அடைகிறார்கள்.

கருத்து. அறிவுடையோர் தேவரீரைச் சரணமடைந்து முத்தியடைகிறார்கள் என்பது. ||கரு||

[illegible] ||கசு||

[illegible]

ஷக ஸ்வீயதே. (ஸ்வப்ரவர்த்திதாநாம், ஸத்வம்) ஸத்வமய மாணம் (விசுத்திநியதம்) சுத்திமயே வ்யாபக: (ஸர்வதீதி, தேவ வாயநவ்யூஹ த்ரயம்) வ்யாஸார்த்தம் (உபபந்தி) ஸர்வதி, தத்வம் “ பஶ்யதேதீநம் ஜாயதேநம் ப்ரஹ்மாராதேயாவாநம்| ரஜஸா தமஸாவாஸ்யமாநஸம் ஸமுபப்லுதம் | ஜாயதேநம் ஹி வைராக்யம் பஞ்சபூதமயம் ஸமந்த:| ஸாத்விகஸ்ய தமோவிஜ்ஞ யஸ்யவேவேசாக்ஷயாமுக்திகை: ” இதி || ||௧௩||

ராமா-வ்யா || ஜாயதேநக்ஷாக்ஷவ்ஸ்வாவேஷ | ஜந்மாஷி தி | (வேசவாயந வ்யூஹத்ரயம்) வ்யாஸஷ்யராஶராக்யம் (ஸர்வே ஜந்மா:, ஜநநே) ஜநநகாலே (விஷயேஷ்ஜந்ஷ்ய ஷ்டு) அதாசேவஸ்ய ஶிவஸ்யவா கவிராகநேஸதி (ராமா தீநவ) ரஜ: காயகாமசேஷ்டாதிநேவ (ரஜஸா தமஸா வியோக:) விஷயேஷு ரஜஸா யோக:, ஸம்ஸ்ஜந்ஷ்டு தமஸா யோகஸ்ஸ்வதி, அத தத: காயமோக்ஷவமஸ்ய ஹோமாநகேஷுவாஸந்ராக ராமவமயாஜ்ஞமகத்தயா ந தஸ்ய வ்யாமக்தி. (ஸ்வப்ரவர்த்திதாநாம், விசுத்திநியதம்) விசுத்தி ரேவஸகாயவ்யாப்தம் (ஸத்வம்) ஸத்வமய: (ஸர்வதீத்ய ஶம்பதி) “ஜாயதேநம் ஹி வைராக்யம் பஞ்சபூதமயம் ஸமந்த:| ஸாத்விகஸ்ய தமோவிஜ்ஞ யஸ்யவேவேசாக்ஷயாமுக்திகை: || வஶ்யதேத்ருநம் ஜாயதேநம் ப்ரஹ்மாராதேயாவாநம்| ரஜஸா தமஸா வாஸ்யமாநஸம் ஸமுபப்லுத ” இத்யாதிகா: அத்ர ஸ்வாரா:, “ வேசவாயந ” இத்யத்ர நயாதிஸ்: ஶமிதிஶப்தயம், வஶகாஜ்ஞாவிதியாயோகா:, காந்திரிஷா ||௧௩||

தமிழ்ப்பதவுரை.

அ—கை. இந் இரண்டு சுலோகங்களால் பகவான் புக்தி, முக்தி இரண்டையும் கொடுப்பவரென்றும், அவற்றையடையத் தகுதியான உபாயம் அவனையே சரணமாக அடையவேண்

டுமென்றும் அருளிச்செய்து, விதி, சம்பு முதலியவர்கள் முக்தி கொடுக்க வல்லார் அல்லர் என்பதை ப்ரமாணத்துடன் அருளிச்செய்கிருர். "𑌜𑌨𑌨𑍇 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍌" என்பதால்.

𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑍋𑌃	அநாதியான காலம்முதல் பிறந்தும் இறந்தும் உழன்றுகொண்டுவருகிற ஜீவன்களுடைய
𑌜𑌨𑌨𑍇	பிறக்கும் காலத்திலே
𑌵𑌿𑌧𑌿	பிரமனும்
𑌶𑌂𑌭𑍁	சிவனும்
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍌	பார்க்கப்பட்டால்
𑌰𑌜𑌸𑌾	பிரமனுடைய ரஜோ குணத்தாலும்
𑌤𑌮𑌸𑌾	சிவனுடைய தமோ குணத்தாலும்
𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌨𑍇𑌵	ரஞ்சகப்பொருள்களாலே போல
𑌯𑍋𑌗𑌃	ரஜோ குணத்துடனும் தமோ குணத்துடனும் பலமான சம்பந்தமானது உண்டாகிறது
𑌤𑍍𑌵𑌦𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂	உம்மால் பார்க்கப்பட்டவர்களுக்கு
𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌯𑌤𑌂	முக்தியையடைவிக்கும்
𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂	ஸத்வகுணமானது
𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿	உண்டாகிறதென்று
𑌦𑍍𑌵𑍈𑌪𑌾𑌯𑌨𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌃	வியாஸபகவான் முதலியவர்கள்
𑌉𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿	சொல்லுகிருர்கள்.

தாத்பரியம். அநாதியான காலம்முதல் பிறந்தும் இறந்தும் உழன்றுகொண்டுவருகிற ஜீவன்களுடைய ஜநந காலத்தில் பிரமனும் சிவனும் பார்க்கப்பட்டால், பிரமனுடைய ரஜோ குணத்தோடும் சிவனுடைய தமோ குணத்தோடும் இரஞ்சகத் திரவியத்தோடுபோல நல்ல சம்பந்தத்தையடைகிறது. உம்மால் பார்த்தவர்களுக்கு முக்தியையடைவிக்கும் ஸத்துவ குணமானது உண்டாகிறது, என்று வியாஸ பகவான் முதலிய பெரியோர்கள் கூறுகின்றனர்.

குறிப்பு. ராகாதிநேவ என்பதற்கு இரஞ்சிக்கச் செய்யும் பொருள்களாகிய சிவப்பு முதலிய வர்ணங்களால் எழுதப்பட்ட சித்திரம் அப்பொருளைவிட்டு நீங்காது எப்படிச் சம்பந்தமுடையதாயிருக்குமோ அப்படியேபோல ரஜோகுண தமோ குணங்களாலே சிறப்பிக்கப்பட்ட ஜீவன்கள் அக்குணங்களைவிட்டு நீங்காமலிருக்கும் என்றும், (அன்றியும்) ரஜோகுண தமோ குணங்களால் உண்டாகும் இராகம், துவேஷம், லோபம் முதலிய அரிஷட்வர்க்கங்களோடுபோல அந்த ரஜோகுண தமோகுணங்களோடும் ஜீவன்கள் சம்பந்தமுடையவர்களாயிருக்கும் என்றும் பொருள் கொள்ளப்படும். ‖கரு‖

௧௬ ‖ காஷ்வநாதிவிஶேஷேஷு ஸமோ தயாலு:
ஸ்வேநைவ க்லுப்தவிபவேந விவர்தமாந: ।
ஸ்வ்யாப்யே தநூப்ருதாம் காரயஸே ஶ்ரகாந்
ஸாதாரணம் தவ ஸாம்ராஜ்யதீபம் ம்ருணஸி ‖கசு‖

ஶ்ரீதே-வ்யா ‖ ஸமோ ஜாயமாநகர்மணா ஸமோ தேக உக்த:, கய தாதா க்ஷாதாதநவ் காரணஸ் ! காஷ்வதி ! (ஹே தாதா !, ஸமோ) தேவஷத்ய ரஹித:, "ஸமோऽஹம் ஸர்வபூதேஷு" "நதேதேவேஷ்யாஸ்தி ந ப்ரிய:" இதி வசநாத். (தயாலு:) நிராபாதிக தயாலு ஸிஷு:, "வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்ருஶம் பவதி து:கித:" இத்யாதிப்யுக்தே:. தாத்ருஶஸ் (தநூப்ருதாம்) ஶரீரிணாம் (காஷ்வநாதிவிஶேஷு) ஸம்ஸாரஸ்யாநாதித்வாத் காரணாதேவ்யநாதிகம், தேவஷத்யம் ச விஷமிதி பாவ:. (காஷ்வஸ) வர்ண்ய பாவ ரஹிதேஷு (ஸ்வேநைவ க்லுப்தம்) தேவஷத்ய தேநவர்ணபரிஹாராய வர்ஜகத விதிநியேந ஸாக்ரஸ்தக்கேந ஸத்ராதிகம், (கவதேஶம்)

வ்யாஜம் (கவெக்ஷிணா:) மவெஷிணா: (ஸ்வப்ராப்யெ, கா ரணெஸ) "ஒவெஷிர்) ஒநவெர்ஜொ) நஸாரவெக்ஷகாக", "ஸ வஜ்ஜொலிஹி விஶ்வஶஸ்நா காரணிகொலிஷநு | ஸம் ஸார தம்த்ரவாஹிகாநாக்ஷாவெக்ஷாம் ப்ரதீக்ஷதெ" இ த்யாதி கதாநாம் ஸம்ஷ்டியம். (தவ) ஸவர்ஸஜெ வார நயாஜொ: (இநம்) ஸதாதுஶம் (ஸ்வாஹாவிகம், ஸாஹா த்ஸம் மருணம்தி) ஒவையநப்ரஹூதய இதி ஸம்பஷ்ருதெ, "ஸாஹுநம் ஸவ ஹதா நாதி" த்யாதிஹி:. ||க௭||

ரா-வ்யா || ஹமவதொ ஜாஜாக்ஷாவநவ்ரகாரஜா ஹ | கஜுஷிதி | (ஹெ ஜாக்ஷ! கநாதி விஷஜெஷா) ப்ர ஷாஹாநாதிஷா, ப்ரதி வாராஷம் விவித ஹவப்ரஜெஷா (கஜுஸா) ஶாஹாஶாஹகஜு ப்ரவ்யாஹஜெஸ்ய (ஸஜ:) த த்தஜுநாமண ஹவ ப்ரநதயா "ஸஜொநஹம் ஸவஹ ஜெஷி" தர்க்க கஜெண ஸவெர்ஷாம் ஸஜ:, (நயாஜா:). ஜொக்ஷநாஜெளவயிக க்ரவாவாநு (கூம, ஸெஜெநவகளத்வம்) ஸ்கடாக்ஷாயீநம் (சவஜெஶம்) வாராஷ விஷயாநஜுதிக ஶாஹகஜு, (கவெக்ஷிணா:) ஜெவஷிர்ஜெநவர்ஜெ வ ரிஹாராய ஜிதி ஹாவ: | யதா, (சவஜெஶம்) ஜொக்ஷஜெஹ தா ஹதம் ஹக்தி ப்ரவத்யாதிரவம் வ்யாஜிதயஜ:. (க வெக்ஷிணா:) தஜெத வநத்த வக்ஷாரிதயஜ:. (தநாஹ தாம், ஸ்வப்ராப்யெ) ஜொக்ஷாய (கூரணெ) ஸஸம்ஹஜொஹ வலி, ஸ்களத்வ ஜாக்திஹெதளதநாஹாதாம் ப்ரவத்தயஜம் கூரயாஜாஜாக்ஷா ஜாத்யவீதயஜ:. [இதியக,] (இநம்) காஹவிஶெஷ தத்தாராஷாணாம் ஜொஜொக்ஷாவாய கநந வஹவஜம் கூரயா தத ப்ரவத்தயளவயிக ஜாஜாக்ஷா தநநம் (தவஸ்வாஹாவிகம்) ஸ்வஹாவஸிஜம் (ஸாஹாத்ஸம் மருணம்தி) "நிவாஸ ஶரணம் ஸாஹதி" த்யாதி ஶ்ருதெ தி ஹாவ:, கத 'கம்ஜாவிநத்யாதிஜகெ' இதி ஶ்லொகாயொஜாஸ நாஸஜெயஜ:. ||க௮||

தமிழ்ப் பதவுரை.

அ—கை. பிறந்த ஜீவர்களிடத்தில் பகவத்கடாட்சம் பட்டவுடனே அவர்கட்கு ஸத்துவகுணமுண்டாய் அவர்கள் பிறவிதோறும் செய்துவந்த கருமங்களில் தற்செயலாய் செய்திருந்த அற்பமான நற்கருமத்தையே காரணமாய்க்கொண்டு பகவான் அஜ்ஜீவர்களிடத்தில் அருள்சுரந்து அவர்களை நல்வழிப்படுத்த விரைகிறாரென்பதாக பகவானுடைய ஸௌஹார்த் ஸ்வபாவம் கூறப்படுகிறது "கர்மஸு" என்பதால்.

போகமோக்ஷத!,	மோட்சத்தையும், இவ்வுலக இன்பத்தையுமளிப்பவனே!
ஸம:	ஒருவரிடத்திலும் த்வேஷம் ப்ரியமுமில்லாமல் நடுநிலைமையுடையவனும்
தயாலு:	அடியார்படுந் துன்பத்திற்குந் துக்கத்திற்குமாற்றுத அன்புடையவனுமுள்ள
த்வம்	தேவரீர்
தநுப்ருதாம்	சரீரமடைந்தவர்களுக்கு
அநாதிவிஷமேஷு	வெகுகாலமாய் கெடுதல்களையுடைய
கர்மஸு	புண்ணிய பாபங்களாகிற கர்மங்களில்
ஸ்வேநைவ க்லுப்தம்	(குணக்ஷதவிதி நியாயத்தால்) தன்னாலேயே புண்ணிய கர்மமென்று அடையப்பட்டிருக்கிற
அபதேஶம்	வியாஜத்தை (காரணத்தை)
அவேக்ஷமாண:	தேடிக்கொண்டு
ஸ்வப்ராப்தயே	தன்னை (தேவரீரை) அடைதலின் பொருட்டு
த்வரஸே	சீக்கிரப்படுகிறாய்
தவ	எல்லோருக்கும் ஸமராயும் தயாளுவாயுமுள்ள தேவரீருடைய
இதம்	இந்தத் தன்மையை

ஸ்வாபாவிகம் — ஸ்வபாவமான
ஸௌஹார்த்தம் — நல்லெண்ணமாக
க்ருணந்தி — (வியாஸர் முதலான பெரியோர்) நன்றாய்ச் சொல்லுகிறார்கள்.

தாத்பரியம். மோட்ச இன்பத்தையும், இவ்வுலக இன்பத்தையும் அளிப்பவனாகிய ஏ முகுந்தனே! "ஸமோऽஹம் ஸர்வபூதேஷு" என்றபடி ஒருவரிடத்தில் விருப்பமும், ஒருவரிடத்தில் வெறுப்புமற்றவனாகி நடுநிலைமையுடையவனாயும், "வ்யஸனேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்ருஶம் பவதி து:கித:" என்கிறபடியே அடியார்படுந் துன்பத்தைப் பொறாமல் அவர்களிடத்தில் தயையுடையவனாயுமுள்ள தேவரீர், சரீரமடைந்தவர்களுக்கு அநாதியான புண்ணிய பாபங்களாகிற கர்மங்களில் (குணக்ஷத நியாயத்தால்) ஏதோவொரு புண்ணியவசத்தால் இஜ்ஜீவர்களுடைய அறிவும் முயற்சியுமில்லாமல் தானாகவே யடைந்திருக்கிற நற்கருமத்தையே வியாஜமாகக்கொண்டு தேவரீரையடைதலின் பொருட்டு விரைவுடையவராக ஆகிறீர், தேவரீருடைய இத்தன்மையை ஸ்வபாவமாயுள்ள நல்லெண்ணமாக (வியாஸர் முதலான பெரியோர்) நன்றாய்ச்சொல்லுகிறார்கள். "ஸர்வஜ்ஞோऽபி ஹி ஸர்வேஶ்வர: ஸதா காருணிகோऽபிஸந் | ஸம்ஸாரதந்த்ரவாஹித்வாத் ரக்ஷாபேக்ஷாம் ப்ரதீக்ஷதே" என்கிறபடியே இரட்சாபேக்ஷையான வியாஜம் அவசியம் வேண்டுமென்பது கூறப்படுகிறது இச்சுலோகத்தால். ||௧௪||

ஶ்லோ || நித்ராயிதாந் நிஜவபுஷ்க்ருதி (யோக) வார்த்தஶக்தி-
ப்ரஸ்தாநஶக்திஸ(ர)ஹிதாந் ப்ரதிபோத்ய ஜந்தூந்
ஜீர்ணத்ஸ நவ்ய ஜநயம்யவநீவ ஸத்யா
ஶ்ரேயார்த்திநோ யதஸே ஶுபயா ஸஹ ஸ்வம் ||௧௫||

ஶ்ரீதே-வ்யா ॥ அத ஸமவதஸ்ஸலிலாதர்ஶோஹ | நிரூபிதாமிதி । (ஹே தேவ!, தயயா ஸஹ) தயாஸஹிதஃ (ஆதர்ஶீவ) ... ஸத்ஸம்ப்ரதாய ... ஶரணாகதிம் ... (ஸம்) ஸாதயஜ்ஞ்யாம் ... (நிகமவர்த்மநி) ஶாஸ்த்ரமார்க்கவிஷயே (நிரூபிதாம்) ப்ரகாஶிதாம், "யா நிஶா ஸர்வபூதாநா" மித்யுக்தேஃ. (வ்யாக்யாநஶக்திஸஹிதாம்) ... ஶாஸ்த்ராதிகாரிணஃ ..., (ப்ரதிபோதய) ... ஸம்யக் ... இதி பாவஃ. (ஜீர்ணஸ்ய நஷ்டஸ்ய ஜநஸ்ய தேவாம்) ... வ்யாக்யாநஶக்தி ... ஜ்ஞாநரஹிதாநித்யர்த்தஃ. (ஜரந்நிவ) ப்ராணிந இவ (அஸ்மாந்) அஜ்ஞாநாஶக்தாந் ஸம்ஸாரதாபார்த்தாந் (தேஜஸ்) ... வ்யாக்யாம் ... (யதவே) ... ஜ்ஞாநாத்யுபாயேஷு நியோஜயேத்யர்த்தஃ । அத்ர ... ஶக்தஃ ... ஸத்யாம் ... ஸம்யக் ... ப்ரபோதய ... வ்யாக்யாநஶக்தி ... தேஶம் நயதீதி த்ருஶ்யதே । "வ்யாக்யாநஶக்திஸஹிதா" மிதி ... ॥௧௪॥

ரா-வ்யா ॥ ஸமவதஸ்ஸலிலாதர்ஶோஹ | நிரூபிதாமிதி |
(நிகமவர்த்மநி) வேதோக்த ஸத்கர்மமார்க்கே (நிரூபிதாம்) ஜ்ஞாநஶப்தார்த்தாம், ஜ்ஞாநாபாவ உக்தஃ; [அதஏவ] (வ்யாக்யாநஶக்திஸஹிதாம்) தத்ர வ்யாக்யாநஶக்தி ... ஶக்த்யபாவ உக்தஃ, அதஏவ ஜ்ஞாநஶக்த்யபாவாதேவ, (ஜீர்ணஸ்ய நஷ்டஸ்ய ஜநஸ்ய தேவாம்) ஜீர்ணஃ = வ்ருத்தஃ, நஷ்டஃ = ..., ஜநஃ = விவேகஹீநஃ, அந்தஃ = சக்ஷுர்விஹீநஃ, ... (ஜகந்து, ஆதர்ஶீவ) ... ஆதர்ஶே பஶ்யதீதி ஆதர்ஶீவ

[illegible] ||௧௫||

தமிழ்ப்பதவுரை.

அ—கை. பகவான் இரட்சாபேட்சையாகிற வ்யாஜத்தைக்கொண்டு இரட்சிப்பவராகையால் அறிவற்ற ஜீவர்களுக்குச் சரணாகதிமார்க்கத்தில் அறிவுண்டாக்கி அவர்களை அம்மார்க்கத்தில் செலுத்திவைக்கும்படியான நல்ல அருள் உடையவர் என்பது கூறப்படுகிறது "𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍" என்பதால்.

𑌹𑍇 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦! — முக்தியையும் புக்தியையுமளிப்பவனே!
𑌦𑌯𑌾𑌸𑌹 — அருளுடன் கூடி
𑌗𑍁𑌣𑌦𑌰𑍍𑌶𑍀 — பலகுற்றங்களுடன்கூடியிருந்தாலும் அவற்றைக்கவனியாது ஏதேனும் சிறிது குணமிருக்கின் அதையே நோக்குகிற
𑌤𑍍𑌵𑌂 — ஸர்வஜ்ஞனும், வாத்ஸல்யமுடையவனுமுள்ள தேவரீர்
𑌨𑌿𑌗𑌮𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 — வேதமாகிற வழியில்
𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 — அறிவில்லாமல் தூங்கிக்கொண்டு
𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 — நடப்பதில் சக்தியுடையவர்களாயிருக்கிறவர்களை (வேதாதிகாரிகளை)
𑌪𑍍𑌰𑌬𑍋𑌧𑍍𑌯 — எழுப்பி அறிவுண்டாக்கியும், அவ்வழியில் போகச்செய்தும்

{ ஜீணாூஷ்த நந்ய — கிழத்தனமுடையவர்கள்
{ ஜஙாநூ³ᐟவாநு — பாலியமுடையவர்கள்
அறிவற்றவர்கள், கண்ணற்றவர்களாகிய

ஜஷ³ᐤநிவ — ஜீவர்களை (ஸாதநங்களைக்

கொண்டு மார்க்கத்தில் அனுப்புவதை போல்)

அஸூாநு — அறிவற்றவர்களாயும் சக்தியற்ற
வர்களாயும் ஸம்ஸாரதாபத்தினால் ஆதுரர்களாயுமுள்ள எங்களை

ெநதாᐟம் — நல்வழிப்படுத்தியனுப்புகைக்கு

யதஸெ — யத்நம் செய்கிறீர்

தாத்பரியம். ஏ முகுந்த! மஹா கருணையுடன் உன் அடியாரிடத்திலுள்ள பல அபசாரங்களையும் கவனியாது அவரிடத்திலுள்ள அற்பகுணங்களை மட்டுமே கவனிக்கிற தேவரீர், வேதம் சாஸ்திரம் முதலியவைகளில் சொல்லப்பட்டதாகிய (சரணாகதி) மார்க்கத்தில் அறிவில்லாமல் தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறவர்களாயும் அவ்வழியில் போகுகிறதற்கு சக்தியுடையவர்களாயுமிருக்கிறவர்களை எழுப்பி (அறிவுண்டாக்கி) அவ்வழியில் போகச்செய்து, கிழத்தனம், பாலியம், அறிவின்மை, குருட்டுத்தனம், நோவு முதலிய சக்திக்குறைவுகளையுடையவர்களாகிய ஜீவர்களை வாஹநம் முதலியஸாதநங்களைக்கொண்டு மார்க்கத்திலனுப்புவதைப்போலே அறிவற்றவர்களாயும் சக்தியற்றவர்களாயும் ஸம்ஸாரதாபத்தினால் ஆதுரராயுமுள்ள என்போல்வரை அவ்வழியினால் அடையவேண்டுகிற ப்ராப்யத்தை அடையும்படி யத்நஞ் செய்கிறீர். நடப்பதில் சக்தியுடையவனாயிருக்கிற ஒருவன் தான் போகும் மார்க்கத்தில் படுத்துத்தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறவர்களை எழுப்பி அவர்களை வழிநடக்கும்படிசெய்து, அவ்வழியிலிருக்கிற கிழவர், பாலன், அறிவற்றவன், குருடன் முதலியவர்களை வாஹநங்கள் முதலான ஸாதநங்களினால் அவர்களை வழிநடத்தி அவர்கள் போகவேண்டியவிடத்தை எப்படிச் சேர்ப்பிப்பனோ அப்படியே பகவானும் செய்கிறார் என்பது கருத்து || ||௧௫||

௨௰ ॥ ப⁴க்தி: ப்ரபத்திரத²வா ப⁴க³வம்ஸ்தது³க்தி-
தந்நிஷ்ட² ஸம்ஶ்ரய இதீவ விகல்ப்யமாநம் |
யம் கஞ்சித் (யத்கிஞ்சித்) ஏகமுபபாத³யதா க்ருபயைவ
த்ராதாஸ்தரக்ஷ்யவஸரே ஸவிநோ ஸபா³ஷ்பம் ||௧௧||

ஶ்ரீவேம்-வ்யா: ॥ அத² உபாயப்ரகாரபே⁴தா³ஹ ॥ ப⁴க்திரிதி | (ப⁴க்தி:) "தத³நுவ்ருத்த்யபேக்ஷைக ஸங்கீ³தஸ்நாத்ரிகேஷு ஸா | தஜ்ஜ்ஞாநம் ப்ரீயதே ஶேஷவிஶேஷம் ஏவ" இத்யாதி³நோக்த ப⁴க்திரூபோபாஸநாத்மகம், "ஸ்நேஹபூர்வம் அநுத்⁴யாநம் ப⁴க்தி:" இதி தல்லக்ஷணாத். (ப்ரபத்தி:) "அநந்யஸாத்⁴யே ஸ்வாபீ⁴ஷ்டே மஹாவிஶ்வாஸபூர்வகம் | ப்ரபத்திஸ்ஸா ததே³காந்த்யா யாசநா ஸ்வாபீ⁴ஷ்டதா³யிகா" இத்யுக்த ஶரணாக³தி:, (தது³க்தி:) "த்வாமேவ ஶரணம் ப்ரபத்³யே" இத்யுக்தம் ஶரணாக³திஶப்³தோ³ச்சாரணம் (தந்நிஷ்ட²ஸம்ஶ்ரய:) ப⁴க்திப்ரபத்திநிஷ்ட²ஸமாசார்யஸமாஶ்ரயணம், தது³பதி³ஷ்டநாமஸங்கீர்த்தநாதி³கம் வா. "ஆசார்யநிஷ்ட²: ப⁴க்தோவா யேவ வைஷ்ணவஸம்ஶ்ரயா: | தேஷாமேவ ப்ரயாஸ்யந்தி தத்³விஷ்ணோ: பரமம் பத³ம்" இத்யாத்³யுக்தே:. (இதீவ விகல்ப்யமாநம்) ஸர்வாஸ்வப்யுபாயாவஸ்தாஸு ஸம்பா⁴வ்யமாநம் (யம் கஞ்சித் ஏகம்) உக்தேஷு சதுர்ஷு ஏகதமம் யம் கஞ்சநஸாத⁴நமுபாயம் (உபபாத³யதா) ஸம்பாத³யதா, ப்ரவர்த்தயதோ ப⁴க்த்யாதி³: (க்ருபயைவ) நது தேஷாம் ஸ்வஸாமர்த்²யேந, "யதே³வைஷ ப்ரஸந்நோ ப⁴வதி தத³நுக்³ருஹ்ணாதி ஸர்வஸ்மாத் ஸோ(அ)பி மாம் ஸங்க³ஸ்ஸர்வம் ப்ரேஷயதி" "ஏஷ ஏவ ஸாது⁴ கர்ம காரயதி தம், யமேப்⁴யோ லோகேப்⁴ய உந்நிநீஷதி", "ஸர்வேஷ்வபி ஶேஷம் ஸர்வஶ:" இத்யாத்³யுக்தே:. (த்ராதா) ஸமீப்ஸாவதேநாரக்ஷிதா (ஸவிந:) ஸம்ஸாரிண:, ஸாமர்த்²யவதோவா (ஸபா³ஷ்பம்) ஸம்ஸாரஸாக³ரம், க்லேஶாபவத்³ஹ்ருதேந ஸம்ஸாரஸந்தாபஸ்ய தஸ்மாத்³ விமுச்யதே. (அவஸரே) ப்ராரப்³த⁴ஸமாப்திகாலே (தாரம்தி) "தாரதி

ஶோகார்த்தவித்”, “அவிஜ்ஞாயைதத் த்ரயம் தீர்த்வா விஜ்ஞாயைதத் த்ரயம் தச்சோதநாதே” இத்யாதிஶ்ருதேஶ்ச. “அவஸர” இத்யஸ்ய அயமர்த்த:— த்ருப்தஸ்ய ப்ராரப்தகர்மாந்தே, ப்ரபந்நஸ்யார்தஸ்ய ப்ராரப்தேஷ்வபாதே, ஆர்தஸ்ய ஶரணவரணஸமநந்தரமிதி வ்யவஸ்தேதி ‖ ‖௧௮‖

ரா-வ்யா ‖ யத்நவ காரகாஹ । பக்திரிதி । (ஹே ஸர்வஜ்ஞ! பக்தி:) உபாஸநம் (ப்ரபத்தி:) ஆத்மந்யாஸநம், (அதவா தது³க்தி:) ஶரணம் பவேதிவாக்யம், அதவா (தந்நிஷ்டஸம்ஶ்ரய:) ப்ரபந்நஜநஸம்ஶ்ரயணம் (இதீவ) இத்யேவ (விகல்ப்யமாநம் பக்ஷசதுஷ்டயம்) தேஷ்வேகைகமேவ தவாபிமதம் (ஏகம்) ஏகமேவோபாயம், அத்ர ஏகைகமேவோபாயோ ப்ரகாரோ யதாஶ்ருதஸ்ய ஸாதகாநாம் த்ருஷ்டவ்யம். (உபாயாந்தர) ஸந்நிபாதயதா (அபிமத அவஸரே) ஸமயவிஶேஷே (த்ராதா) ஸத்ய: (அசிராத்) ஸம்ஸாரிண: (ஸ்வாபீஷ்டம் ப்ரதி) கதிம் தந்தே, த்ரய்யவஸாநதாரணயோரிதியாத: ‖ ‖௧௯‖

தமிழ்ப்பதவுரை.

அ—கை. மோக்ஷோபாயங்கள் இவையென்பது கூறப்படுகின்றன “பக்தி: ப்ரபத்தி:” என்பதால்.

பக்தி:	ப்ரீதிரூபமான பக்தியும்
ப்ரபத்தி:	ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பம் முதலான ஐந்தங்கங்களுடைய சரணாகதியும்
தது³க்தி:	அச்சரணாகதியைச் சொல்லுகிற “தவாஸ்மீதி ச யாசதே” முதலிய வாக்கியத்தை வாயாற் சொல்லுமதும்
தந்நிஷ்டஸம்ஶ்ரய:	பக்தியிலும், ப்ரபத்தியிலும் மிகுந்தவர்களான பெரியோர்களையடைந்து அவர்களிடத்திலன்புடையராதலும்

இதீவ விகல்ப்யமாநம் — இவை முதலாக அதிகாரிகளுக்குத் தக்கபடி அநுஷ்டிக்க யோக்கியமாய் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற (உபாயங்களுள்)

யம் கஞ்சிதேகம்	ஏதேனும் ஓர் தகுதியான உபாயத்தை
உபயோஜயதா	(நியமித்து) ப்ரவர்த்திக்கச்செய்த
த்வயைவ	(சேதநர்களை முயற்சியன்றிக்கே) தேவரீராலே
த்ராதா:	(நல்வழியிற் செலுத்தியதால்)காக்கப்பட்டவர்களாய்
பவிந:	ஸம்ஸாரிகள்
பவாப்திம்	(தாண்டுதற்கரியதாகிய பெரிய) பிறவிக்கடலை
சரமே	சரமதேஹாவஸாநஸமயத்தில்
தரந்தி	தாண்டுகிறார்கள்

தாத்பரியம். பக்தி, ப்ரபத்தி, சரணாகதிவாக்கியத்தை மொழிதல், பக்தி ப்ரபத்திநிஷ்டர்களிடத்தில் அன்புடையவராய் அவர்களையடைதல் முதலாக அதிகாரிகளுடைய யோக்கியதைக்குத் தக்கபடி அநுஷ்டிக்க யோக்கியமாய் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற உபாயங்களுள் ஏதேனும் ஓர் தகுதியான உபாயத்தை நியமித்து அவற்றில் ப்ரவர்த்திக்கச்செய்த தேவரீராலேயே காக்கப்பட்டவர்களாய் ஸம்ஸாரிகள் தாண்டுதற்கரிய பெரிய பிறவிக்கடலை சரீராவஸாநத்தில் தாண்டுகிறார்கள்.

குறிப்பு. பக்தி:—இடையறா எண்ணெய் ஒழுக்கேபோல் அன்பு காரணமாய் ஒரு பொருண்மேல் நீங்காத நினைவு. (ப்ரபத்தி:) (க) ஆநுகூல்யஸங்கல்பம், (உ) ப்ராதிகூல்யவர்ஜநம், (ங) கார்ப்பண்யம், (ச) மஹாவிச்வாஸம், (ரு) கோப்த்ருத்வவரணம், என்ற ஐந்தையும் அங்கமாகஉடைய சரணாகதி.

(தந்நிஷ்ட²ஸம்ஶ்ரய:) "பரோக்ஷநஷ்டை: பக்ஷிவாபசவோ ஷவஸம்ஶ்ரயா: । ததேதவத்ர யாஸ்யந்தி தத்விஷ்ணோ: பரமம்பதம்" என்கிறபடியே பசுவோ, மனிதரோ, பறவையோ எவையாயினும் வைஷ்ணவர்களை சரணமடைந்தால் அவர்களாலேயே அவர்கள் பரமபதமான விஷ்ணுபதியை அடைகிறார்களாகையால் பக்திப்ரபத்திநிஷ்டர்களை யடைதல் மோட்சத்துக்கு உபாயமாகக் கூறப்பட்டது.

"காலஸே" என்பதற்கு, பக்தியையுபாயமாக அடைந்தவர்களுக்கு மோட்சம் ப்ராரப்தகருமங்களின் முடிவில் என்றும்; ப்ரபத்தியை உபாயமாக அடைந்தவர்களுக்கு மோட்சம் ப்ராரப்தசரீரத்தின் முடிவில் என்றும்; ஆர்த்தப்ரபத்தியை உபாயமாகவுடைந்தவர்களுக்கு மோட்சம் சரணாகதிபண்ணினவுடனே என்றும் பொருள் கொள்ளப்படும். ||௧௬||

௨௭ || நாநாவிதைரகபடைரஜஹத்ஸ்வபாவை-
ப்ராக்ருதைரபி ஜவிஹாரவஶேந விதை: ।
க்ஷுத்ரீயரக்ஷணவிலக்ஷவிநாஶநாத்யை:
ஸம்ஸ்தாபயஸ்யநக ஜந்மபிராத்மநஸ்த்வம் || ||௧௭||

ஶ்ரீவேங்க || ஏவம் பரவ்யூஹாதியாதிகாதம் ரக்ஷணோபகம், ஸர்வாவதாரநாவி ரக்ஷணஷு காரோஹ । நாநாவிதைரிதி । (நாநாவிதை:) தேவமநுஷ்யாதிஸஜாதீயதயா பஹுவிதை:; "பஹூநி மே வ்யதீதாநி" த்யுக்தே: (அகபடை:) கவ்யாஜரஹிதை:, ககுத்தேரிதி யாவத். "நாகாரணாத்காரணாத்வாகாரணாகாரணாந்ந வா । ஶரீரக்ரஹணம் வ்யாபி தர்மத்ராணாய கேவலம்" இதிவசநாத், [கபடவ] (அஜஹத்ஸ்வபாவை:) அபரித்யக்தஸ்வபாவை:, ஸ்வபாவஜஹஶேஷிகஶரண்யத்வாவாப்த்யா ரக்ஷகஸ்வபாவ

ஸாத்மிகம், “ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமதிஷ்டாய ஸம்பவாம்யாத்மமாயயா” இத்யுக்தே:. (அப்ராக்ருதேதி) அபாஞ்சபௌதிகேதி, “ந பூதஸங்கஸம்ஸ்தாநோ தேஹோ௅ஸ்ய பரமாத்மந:” இத்யாதி ப்ரமாணாத், (நிஜவிஹாரவஶம்வதேதி) க்ரீடாஸங்கல்பகேவலம் வைசித்ர்யாதிஸ்ருஷ்டேரிதி க்ருத்ஸ்ந:, “இச்சாக்ருஹீதாபிமதோருதேஹ:” இதிவசநாத் (க்ருதீயரக்ஷணவிபக்ஷவிநாஶநார்த்தேத்யர்த்த:) க்ருதீயா: = ஸாதவ:, தேஷாம், ரக்ஷணம் ச, விபக்ஷவிநாஶநம் ச, தத்த்வயமேக: = ப்ரயோஜநம் யேஷாம் தே:, “பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாஶாய ச துஷ்க்ருதாம்” இத்யாத்யுக்தே:, (அநவஜ்ஞேதி) ஸர்வைர்த்ருஷ்டவ்ய:, “த்ருஷ்டவைபவவிநஶ்யாகத்வேநதஷ்யதிராவல:” இத்யாத்யுக்தே:, அநவேக்ஷிதஸம்பந்தயாநவா. (ஹே ஹத்!) ஸர்வகாரணபூத, உத்த்ரஹிதேதிவா, “அஜாயமாநோ பஹுதா விஜாயதே” இதிஶ்ருதே:. (தர்மம், ஸம்ஸ்தாபயஸி) ஸ்திரங்கரோஷி, “தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய”, “யதா யதா ஹி தர்மஸ்ய க்லாநிர்பவதி” இதிஸ்ம்ருதே:” ॥ ௧௭ ॥

ரா-வ்யா ॥ ஏவம் பரத்வஸௌலப்யாதிகுணகம் ரக்ஷணத்வம், அத ஏவாதாரக்ஷணீயாநாநாவிதேதி (நாநாவிதேதி) அத்யந்தவிலக்ஷணேந ப்ரகாரேண (அநவதேதி) ஸதேர்தர்ஶ (அஜஹத்ஸ்வபாவேதி) ஸ்வாபாவ்யஸ்வபாவேதர்ஜிதா:, “அவதாரஸ்ய ஸத்யத்வமஜஹத்ஸ்வஸ்வபாவதா” இத்யாதிகத்ரிஹாநந்தநயம், (அப்ராக்ருதேதி) ஸம்வித்மயே:, நந்தவாம்ஸமுத்ரேதி, (நிஜவிஹாரவஶேநேதி) க்ரீடார்த்தம்ஸ்வேச்சயா க்ருஹீதேதி (க்ருதீயரக்ஷணவிபக்ஷவிநாஶநார்த்தேதி) ஶிஷ்டரக்ஷணது:ஷ்டவிநாஶநேதி (அநவஜ்ஞேதி) அயோநிஜேஜந்மகாரோ: (க்ருத்யம்) திவ்யத்ரயம் (ஸம்ஸ்தாபயஸி) ஸஸ்ப்ரவர்த்தயஸி, திவ்யதர்மஸ்ஸ்தாபநேநார்த்தாநு ரக்ஷஸீதிபாவ:. “பரித்ரா

ணாய ஸாதூநாம் விநாஶாய ச து்ஷ்க்ருதாம்” இத்யாதிகமிஹா நுஸந்தேயம் || ||௧௭||

தமிழ்ப்பதவுரை.

அ—கை. இப்படி பரம், வ்யூஹம் முதலியவவதாரங்களால் செய்யப்பட்ட இரட்சணத்தைச் சொல்லி, இராமக்ருஷ்ணன் முதலான அநேக விதங்களான அவதாரங்களால் ஜீவர்கள் இரட்சிக்கப்பட்டு, தருமம் நிலைநிறுத்தப்படுகின்றன என்றருளிச் செய்கிறார் “நாநாவிதை:” என்பதால்.

தேவ! — எல்லாவற்றிற்கும் ஆதிகாரணமானவனே! பிறப்பிறப்பற்ற ஆதிபுருடனே!

நாநாவிதை: — தேவர், மனிதர் முதலியவர்களுக்கு ஸஜாதீயமான அநேகவிதங்களாயும

அகபடை: — காரணமின்றி உண்டாயிருப்பனவாயும்

அஜஹத்ஸ்வபாவை: — விட்டு நீங்காமலிருக்கிற ஸர்வசேஷித்வம், சரண்யத்வம, உபாஸ்யத்வம், இரட்சகத்வம், போக்யத்வம் முதலிய குணங்களையுடையவைகளாயும்

அப்ராக்ருதை: — பஞ்சபூதங்களின் ஸம்பந்தமற்றனவாயும்

நிஜவிஹாரவஶேந ஸித்தை: தமது விளையாட்டின் பொருட்டே தன்னிஷ்டப்படிஎடுதகுக்கொள்ளப்பட்டனவாயும்

ஆத்மீயரக்ஷண — ஸாதுக்களின் இரட்சணத்தின் பொருட்டும்

விபக்ஷவிநாஶநார்த்தை: விரோதிகளின் நாசத்தின் பொருட்டும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டனவாயும் ஆகிய

அநவஜந்மபி: — ஸர்வ தோஷரஹிதங்களான ஜந்மங்களாலே (குற்றமற்றனவாகிய அவதாரங்களால்)

தர்மம்	தருமத்தை
ஸம்ஸ்தாபயஸி	நிலைப்படுத்துகிறீர் (உறுதிப்படுத்துகிறீர்.)

தாத்பரியம். எல்லாவற்றிற்கும் முதற்காரணமானவனே! தேவர், மனிதர் முதலியவர்களுக்கு ஸஜாதியமாய் அநேக விதங்களையும், கபடமும் (யாதொரு வியாஜமும்) அற்றவைகளாயும், விட்டு நீங்காமலிருக்கிற ஸர்வ சேஷித்வம் முதலிய குணஸமூஹங்களையுடையனவாயும், பஞ்சபூதங்களின் ஸம்பந்தமற்றனவயாயும், தமது விளையாட்டின்பொருட்டே தன்னிச்சைப்படி எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டவைகளாயும், ஸாதுக்களைக்காத்துத் துஷ்டர்களை நாசம்செய்யும்பொருட்டு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டனவாயும், குற்றமற்றனவாயுமுள்ள அவதாரங்களாலே தருமத்தை நிலைநிறுத்துகிறீர். ॥௧௬॥

௧௭ ॥ நிர்தோஷஜாதாநி விவிதாந்யவதாரநாம
ஜந்மாநி தே த்விவிதஸாதுஜநஸ்ய ரக்ஷை ।
நிர்ஸ்ருஷ்டகாருண்யஸி நிர்ஜநநாம்ஸ்த்யஜாஸி
ஶ்ரீமந் ஸஹ ஶிஶிரோபவநேஶ்வர த்வம் ॥௧௭॥

ஸ்ரீவெ-வ்யா ॥ ஸர்வதேவதாராதநஸம்ஹிதம், அவதார ப்ரயோஜநம் ஸஶ்லோகமநுஸந்தத்தே । நிர்தோஷஜாதாநீதி । (ஹே ஶிஶிரோபவநேஶ்வர! தே) ஸ்வஸ்ய ஆஶ்ரிதபரவஶ்யப்ரகாஶக (த்விவிதஸாதுஜநஸ்ய ரக்ஷை) த்விவித = த்விப்ரகாரம், ஸஜ்ஜந ஸாதவ: = ஸஜ்ஜநா:, தஸ்யாஶ்ரிதா: = ஜ்ஞாநிந:, தேஷாம், ஆர்த்தா: ப்ரபந்நாஶ்ச தேஷாம் ரக்ஷார்த்தம். ஶீக்ரமேவ ந தயாவதாரகாலஸாதநா: விவக்ஷிதா:. (நிர்தோஷஜாதாநி) நிர்தோஷாணி (விவிதாநி) ப்ரஹ்மாதிஷ்டிதாநி

ஸர்வாணி (ஸகலாநி) ஸ்தாநாநி (ப்ராப்யஜாதம்) அபிஶப்தேந ஹேயாநி ஸந்தி, “யஸ்யாயுதாயுதாம்ஶாம்ஶே விஶ்வஶக்திரியம் ஸ்திதா” “யஸ்யாயுதாயுதஶதைககலாம்ஶகாம்ஶே விஶ்வம் விசித்ரசிதசித்ப்ரவிபாகவ்ருத்தம்” இத்யாத்யுக்தேஃ. (தயாபி) அதிஶயேந, (அம்) ஸர்வஶேஷிதயா ஸர்வஸ்வாமிநம் (ஶ்ரீரங்க) ஶ்ரீமாதவேந மநேந, “உதக்ரம்பவ ஸ்ராஹிதே ஹேயஸங்கதிஸங்கதம் | உதேதி ஸம்ஶ்லேஷஶீலகம் ஸௌஶீல்யம் ஸம்ஸ்ப்ருஶதே” இதி தல்லக்ஷணம் (நீசஜநாந்) வாநரகோபாலாதீந் (நீசத்ரம்) அத்யந்தம், ஸ்வஹிதாநவிஹாரயோக்யம் ஸௌஶீல்யாஸாவ்யயா (க்ருபயா) ஸ்வயம் ஸர்வாஶ்ரயமகோசரவி “லோகநாயஃ ஸுக்ரீவம் நாதமிச்சதி ஸ்ரீ ஸ்வயம் யாதி”, “க்ருதாநந்தாநுஷங்கே”, “ஸகலம் யோக்யம் யோஜாதஃ”. இத்யுக்தப்ரகாரேண நீசஜநாநநுஸரதீ தியாவத். (ஸங்க) ஸங்கேஷு, ஸங்கேஷ்வநுகூலவாயாதிதி நிவர்த்யவாரோக || ||௧௮||

ஸா-வ்யா || ஸௌஶீல்யநிஷ்யந்தே | நிஷேதி | (தே) தவ (ஹிதஸாமரஶீகரேஷு) ஹிதா — விஹாரதிஹஸ்தம், விஹாரயஸ்ய ஹிரண்யாண்ஸம்வேத்யாநர்த்தாநி, தத்தஸங்க மந்தகத்ஜாதம், வாயுப்ரதீநி ஸர்வாணாவரணாநி, பத்த கேதநக்ஷேத்ராகாஃ ஸகரஜக்தோமரணாஃ, ப்ரயாணஸ்யா விக்ருதஸ்வதேஶஃ நித்யவிஹாரதிஃ ஹேதுஃ, ஸமவதீவ்யம் ஜவிஶ்ரஸாஶ்வ க்ராஹயஃ. தாத்ருஶவிஹார்த்தி ஹேவயே ஸாமரஃ அதிவிஸ்தீர்ணாகாஃ, தஸ்யஶீகரேஷு (நிஷேதாங்கா நி) திவ்யாநந்தநாஸ்யயிகஹாவந்தி (நிவஶாநிஸகாநி) ஸ்வமஹாதிக்கைவல்யாதவிஹாரதயஃ (ஶாப) தத்ஸம் (ஜந்தி) ஸ ஹேதுஷ்வஶீகாராஜவ அங்கவம்தி (தயாபி) தாத்ருஶவிஹார்த்திஹேதோஃ (ஹே ஶிஶிரோபவநேஶ்வர! ஶ்ரீரங்க) ஹேதோஃ ஸர்வஸ்யஃ நீசத்ரம் ஸம்ஶ்லேஷஃ தாத்ருஶஸௌஶீல்யகுணேந, “உதேதி ஸம்ஶ்லேஷஶீலகம் ஸௌஶீல்யம் ஸம்ஸ்ப்ரு ச

ஸ்தித” இத்யுக்தே: (நீசஜநாந்) ஸத்ருஶ விஶேஷிகாந் ஶாவ ஶாவிகாதீந் (நீராஜ்யம்) நிரஞ்ஜநம் (குர்யயஸி) ஸாமோந்நத ரக்ஷணகௌதுகேந பந்துவத்ஸ்வாஶ்ரயஸி, தே ஸௌஶீல்யதிக்யந் ஸூசயதி ஸாவ: ‖ ‖௧௩‖

தமிழ்ப் பதவுரை.

அ—கை. இராமன், க்ருஷ்ணன் முதலிய அவதாரங்களில் பகவான் தமது உயர்வையும், ஜீவர்களின் தாழ்வையுங்கவனியாது அவர்களுக்குத் தக்கபடி ஸஜாதீயங்களான குணவிசேஷங்களை யநுஸரித்து இரட்சிக்கிறார் என்று ஸௌசீல்யத்தையருளிச் செய்கிறார் “ உச்சாவசாநி ” என்பதால்.

ஹே ஶிஶிரோபவநேஶ! திருத்தண்காவுக்கிறையவனே!

தே — தேவரீருடைய

மஹிமஸாகர — மஹத்துவமாகிற கடலினுடைய

ஶீகரேஷு — துளிகளுள்

உச்சாவசாநி — உயர்ந்தவையும் தாழ்ந்தவையுமாகிய

விரிஞ்சாதி, பதாநி — பிரமன், சிவன்முதலியவர்களுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற எல்லாப்பதவிகளும்

ஸாகல்யம் மஜ்ஜந்தி — முழுமையும் நன்றாய் முழுகிப்போகின்றன

ததாபி — அப்படிப்பெரிய பெருமையையுடைத்தாயிருந்தாலும்

த்வம் — (ஸர்வசேஷியாயும் ஸர்வத்திற்கும் மேலானவருமான) தேவரீர்

ஶீலேந — சீலமென்கிற குணத்தினால்

நீசஜநாந் — தாழ்ந்தவர்களாகிற குரங்கினத்தர் கோபாலர் முதலியவர்களை

நிரந்த்ரம்	இடைவிடாது (தமது பெருமையையும் அவர்களின் தாழ்மையையும் கவனியாது)
அநுஸரஸி	அநுஸரிக்கிறீர்
ஸமஜ்ஞ	இது வெகு ஆச்சரியம்

தாத்பரியம். ஏ திருத்தண்காவுக்கிறையவனே! தேவரீருடைய மஹத்துவமாகிற கடலினுடைய துளிகளுள் சிறியவையும் பெரியவையுமாகிய பிரமன் சிவன் முதலியவர்களுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டவைகளான எல்லாப்பதவிகளும் நன்ருய் முழுகிப்போகின்றன. அப்படிப்பெரியபெருமையை யுடையவராயிருந்தாலும் ஸர்வசேஷியாயும் ஸர்வத்திற்கும் மேலானவருமாகிய தேவரீர் சீலமென்கிற குணத்தினுலே தாழ்ந்தவர்களாகிறகுரங்கினத்தோர், கோபாலர் முதலியோர்களை இடைவிடாது (தமது உயர்வையும் ஆச்ரிதர்களுடைய தாழ்வையும் கவனியாது ஆச்ரயிக்கிறீர். இது வெகு ஆச்சரியம்.

குறிப்பு. எல்லோராலும் பெரிதாக மதிக்கப்படும் பிரமன் பதவி, உருத்திரன்பதவி முதலியவை பகவானுடைய மஹிமையில் பல்லாயிரத்தில் ஒரு பங்குக்குக் குறைந்ததாகும் என்று பொருள்பட "ஏஹி ஸோமாயஸீகரோஷ மாஸம்ஜ்ஞாதி" என்றருளிச்செய்தனர் பகவானுடைய பெருமையை. அவ்வளவு பெருந்தன்மையுடையவர் இராமக்ருஷ்ணுதி அவதாரங்களில் தாழ்ந்த ஜாதியராகியவானரர், கோபாலர் முதலியவர்களோடு கூடிப் பழகி விளையாடி அவர்கள் விரும்பியபடி எல்லாங்கொடுத்து "புற்பாமுதலாப்புலலெறும்பாதி யொன்றின்றியே நற்பாலயோத்தியில் வாழும் சராசரம்முற்றவும் நற்பாலுக்குய்த்தனன் நான்முகனார் பெற்றநாட்டுளே" என்றபடி எல்லோரையும் அந்தமில் இன்பத்து அழிவில்வீடாகிய பரமபதத்திற்கு உய்த்தனராதலின் பகவான் அடியார்க்கெளியன் என்பதையும் ப்ரதிபாதித்தார் "நீரந்த்ரமநுஸரஸி" என்பதால்.

உ௬ ‖ காஶீவ்யாக்⁴ரகாந்யகஶாராஸநவாணமஹா
ஸம்ஹாதிநாக்ருதி ஸம்ப⁴வநாத்யநேகை: ।
ஸ்வாத்மைகதீக்ஷயஶாவ்ரதரவைஶ்வஶம்ஸ
ஸந்நிபீக்ஷிதகருணாசரணஶ்ச ஶரண்ய: ‖ ‖கசு‖

ஶ்ரீதே³-வ்யா ‖ நநு ப⁴க³வதோர்சாவதாரஸ்ய ஶிவலிங்கப்ரதிஷ்டாயாந் கேஷாஞ்சிதா³தி³ நாராயணாத்³யாஸநம் ஸமவதாக்ருதம், தத்ஸாவதாரஸமவதஸ்வபு⁴ஶரண்யத்வாதி³கம் கத²மித்யத்ராஹ । காஶீவ்யாக்⁴ரகாந்த இதி ‖ காஶீவ்யாக்⁴ராத³ய:—பஞ்சக்ஷேத்ராணி ஸர்வதே³வநிதி⁴த்வம் காஶீராஜேந க்ருஷ்ணத்³வேஷிணா ஸ்ருஷ்டா க்ருத்யா ததுத்³வேஜநாக்ருத்யாநாஸாரகாதோ⁴ர, தந்நிர்ஹராய க்ருஷ்ணப்ரேஷிதஸ்ய ஶ்ரீஸுத³ர்ஶநஸ்ய தாம் க்ருத்யாம் த³க்³த்⁴வா காஶீதே³வ்யாவஸ்தா²நாத், தத்ஸ்த்ரீஸ்த்யுத³ர்ஶநம் ஸ்த²வநீயதேதாநி ப⁴க்த்யா ஸேவ்யாஸஸஹிதேஜதோ⁴ரா இதி ஸாமவதே ஹரிவம்ஶே ப்ரஸித்³த⁴:, உக்தஞ்ச ஶ்ரீநாராயணோ(அ)நிலை: “நி ந்ருத்யந்ருத்யகாஶீஸ்வஶிவிஜயிப்ரஜ்யோதிஷாதே³வநாத³ப்ர க்ருத்யாக்ருத்யாவிநிர்ஜயஶக்ஸஸுஹயா யத்ரவித்³ரு ப்ரஹார ரோஜாவ்யஜேஹிதாஸஸமஸநஸஸாம்யஸுயாதி³ஸ யாஸ்ஸ்வஶ்யாந்ஶ்ஸாவிஜேதாஸ்வஸஹத³நிஸ்ருதம் ஶௌரிஸே திவ்யதாப:” இதி। வ்யாக்⁴ரபுரவ்ருத்தாந்தஸ்து:—வ்யாக்⁴ரகேநா தி³கஶ்சிதஸர்வராஜ்யம் ப்ரதிதபஶ்சார, தஸ்யாரத்³நாத்ப்ரஸந்ந: தாவத்³ரண்மஹாயாமோஸ, ஸசவார: “ஸ்வஸ்த³ஸ்தம் யஸ்ய தே³ஶஸ்நிஸதே³யாதி³, ஸதத்பஶ்யாஸமேயா” இதி, வ்யாக்⁴ரேண யாசித: தேதே³வாஸ்திதி வரந்த³தௌ, தத³நந்தரம் வ்யாக்⁴ரோவர க்ஷீராப்³தௌ³ ரஹஸ்ய ப்ரஸ்ருஷ்டோ த³த்த:, தேநைவ த³த்த: வைபுராயிதவாந், தம்வ்யாக்⁴ரோப⁴வத்³ப⁴யக³, ததோ²ப⁴வத்: ப்ராணப ரீஸ்ஸமுத்³த⁴வந்தம் ஶரணாக³தோ, ஶ்ரீஸமவாந் வாராஹ வைஷ்ணவமாத்³ரம் ரக்ஷிதவாநிதி, “தே³வாஸுரைரந வைஷ்ணவயஜ்ஞம் த்ருஶிவம்ஶிவ”இத்யாதி³நா ஸமவத: ப்ரவி

सं । अभ्युदयवृत्तान्तस्तु :— अभ्युदयकालस्तावत् यथेदानीं दृश्य-
भूतनक्षत्रादीनां तदानीमपि नामशक्यप्रकाशकत्वादिति
व्यवस्थितः । पुराणवृत्तान्तः :— जगत्सृष्टिस्तत्संहृति-
स्थितिप्रभृतिकं विष्णुपुराणोक्तम् । कथितमेतद्विष्णु-
ति" इति श्रीरामायणे व्यवस्थितः, यथा, "विष्णुना सदृशो वीर्ये सोमव-
त्प्रियदर्शनः । कालाग्निसदृशः क्रोधे क्षमया पृथिवीसमः"
इत्यादिना द्विपादसहस्रवृत्ता-
न्ते रामचरिते व्यवस्थितः । पौराणिकवृत्तान्तस्तु :—पौ-
राणिकपर्यायेण कथितानां कृष्णादीनां कृतयुगा-
दिषु जन्मादि, वैष्णवं पुराणं चेति, वैष्णवपुराण-
प्रोक्तश्लोकः कृष्णं प्रति कथ्यते, कृष्णा-
वतारादि विष्णुपुराणादौ व्यवस्थितः । संशय वृत्ता-
न्तः :— त्रिविक्रमावतारे समवतारवामनावतारादि ब्रह्मा-
ण्डपुराणे कथितम्, कालं दिव्यमानेन यः कालं
विधीयते । "यत्र तत्र विष्णुना कथ्यते नारायणेन
दीयते भुवने सर्वत्र" "भूतानां पालनाय" इत्यादि व्यवस्थितः ।
संस्कृतवृत्तान्तः, प्राकृतवृत्तान्तः, सांवत्सरवृत्ता-
न्तस्तु त्रयं श्रुतिस्मृतिषु व्यवस्थितं, तत्र तत्संवत्सरे
ब्राह्मणे "सत्यं तत्रापि तत्संवत्सरं कालं सर्वं
च । तत्संवत्सरं वर्तते । कालेन कालो जायते । कालो नाम । सं-
वत्सरकालं चतुर्दश । कालो वर्तते । यत्र तत्र
विचारः कथितः । कालः वर्तते । सर्वकालं कालवत्कालो
मन्तव्यः" । तत्र कालः प्रजापतिः प्रजाकालः
कालः । कालो देवतानां ध्यानं" इत्यादि
"कालो हि भगवान् । तथा कालस्य गतिः" इत्य-
नम् । श्रीविष्णुपुराणे च "कालो भगवान् सर्वं काल-
कलनं तस्य । व्यापी सर्वस्य कालो
नियामकः ॥ कालो भगवान् सर्वस्य वशे स्थित

𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵। 𑌕𑌿𑌂𑌕𑌰𑍋𑌷𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌹। 𑌸𑌂-
𑌤𑌰𑍇𑌹𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌰𑍋𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿। "𑌰𑍁-
𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌦𑌾𑌨𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌪𑌾𑌦𑌾𑌵𑌹' 𑌇𑌤𑌿। "𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿"
𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌕𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑍇𑌰𑌵𑌨 𑌹𑌮𑌵𑌦𑌾𑌰𑌾𑌯𑌨𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌪𑍍𑌰
𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤, 𑌉𑌦𑍍𑌧𑍇𑌙𑍍𑌗𑌃, 𑌵𑌦𑍇𑌤𑌵𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍇𑌕𑌸𑍍𑌯। (𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑌹𑍀𑌰𑍍
𑌷𑌮𑌯𑌶𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑌤𑍍𑌵) 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃:- "𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌦𑍇𑌤𑌾𑌸𑌮
𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑌰𑌵𑌸𑍍𑌥𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌯𑍇। 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌾𑌨𑌸𑌂𑌮𑌤𑌵𑌾𑌨𑍁 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌹𑌿𑌵𑍇
𑌜𑌂𑌶𑌿𑌰𑍋𑌤𑍍𑌥𑌯𑌂 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌶𑍍𑌰𑍀𑌦𑌾𑌨𑍁 𑌵𑍀𑌯𑌾𑌹𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰
𑌯𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 । 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌂𑌵𑌾𑌶𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌨𑌵𑌾𑌪𑍍𑌰𑍇 𑌣𑌵𑌿𑌧𑌾𑌰𑌿
𑌤𑌂। 𑌵𑌹𑌤𑍀𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌯𑌾𑌰𑌾𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 । 𑌤𑌸𑍍𑌯
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌕𑌲𑌸𑍍𑌰𑍋𑌣𑍀𑌕𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑌜𑌕𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 । 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑌂
𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌬𑍍𑌧𑌯𑌨𑌯𑌯𑌾", "𑌕𑌜𑌤𑌿𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾
𑌨𑌾𑌦𑌂 𑌰𑌂 𑌰𑍋𑌰𑌂 𑌸𑌵𑌧𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌂। 𑌕𑍍𑌵𑌾𑌵𑌾𑌜𑌵𑌾𑌂 𑌬𑍇𑌸𑌂𑌸𑌕
𑌤𑌲 𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌨𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾। 𑌕𑌂𑌪𑌰𑍀𑌷
𑌸𑌯𑌂 :— 𑌕𑌂𑌪𑌰𑍀𑌷𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌸𑌮𑌵𑌤𑌾𑌕 𑌵𑍇𑌣𑌕𑍍𑌷𑌾𑌕𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑍇-
𑌰𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌵𑌪𑍂𑌰𑌾𑌸𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁 𑌕𑌵𑌵𑌜𑌨𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌯𑌂
𑌕𑌂𑌪𑌰𑍀𑌷𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍇𑌨𑌮𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌨𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤। 𑌶𑌾
𑌪𑌃=𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑌾𑌵𑌃" 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌨𑌵𑌰𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌰𑌃𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂𑌵𑌯𑌾𑌦𑍌 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌸𑌦𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌂 𑌮𑌮𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿
𑌵𑌿𑌲𑌂. 𑌦𑍇𑌵𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑍀𑌯𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌹𑌿𑌤𑌕𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌕𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯
𑌤𑍇 (𑌶𑌂𑌕𑌰𑌂) 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 (𑌕𑍍𑌰𑍁𑌨𑍍𑌧𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌵𑌤𑌾𑌂) 𑌕𑌦𑌾𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰
𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌜𑌾𑌨𑌤𑌾𑌂 (𑌇𑌮) 𑌵𑍇𑌦𑍇 (𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯)
𑌕𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍇𑌵𑌾𑌰𑌕𑍍𑌷𑌕𑌃, 𑌨𑌕𑍇𑌵𑌲𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯𑌃, 𑌤𑌯𑌾𑌵𑌤
𑌦𑍇𑌹𑌮𑌵𑌦𑍇𑌤𑌾𑌪𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌸𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌦𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌂, 𑌸𑌮𑌦𑍇𑌤𑌾
𑌨𑌤𑌰𑍋𑌪 𑌸𑌵𑌪𑍇𑌪𑍍𑌰𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷 𑌸𑌵𑌪𑍁𑌶𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌨𑌹𑍀
𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥ ॥௧௯॥

𑌰𑌾-𑌵𑍍𑌯𑌾 ॥ 𑌨𑌯𑌵𑌤𑌾𑌰𑍇𑌶𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌵𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌰𑌾𑌸
𑌨𑌾𑌯𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌾𑌸 𑌨𑌦𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌸𑌮𑌵𑌤𑌾𑌕 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂,
𑌤𑌸𑍍𑌚 𑌸𑌵𑌤𑌾𑌰𑍇𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿𑌵𑍇𑌕

[illegible] ॥ ௧௯ ॥

தமிழ்ப்பதவுரை.

அ—கை. ஸர்வசரண்யனென்றும், ஸர்வஸ்மாத்பரனென்றும், ஸர்வசேஷியென்றும், ஸர்வஜகத்காரணனென்றும், ஸத்வகுணமூர்த்தியென்றும்; புக்திமுக்திப்ரதனென்றும், ஸித்

தோபாயமானவனென்றும் கீழ்க்குலோகங்களால் எடுத்துச்சொல்லுவது கூடுமோ? இராமாவதாரத்தில் சிவலிங்கப்ரதிஷ்டை செய்ததாகவும், க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் கைலாஸயாத்திரை செய்ததாகவும் புராணங்களில் கூறுகிறதே, ஆகையால விஷ்ணுவுக்கு பரத்வம் சொல்வதெப்படி என்கிற சங்கைக்கு ஸமாதானமருளிச் செய்கிறார் "காஶீவ்ருக" என்பதால்.

காஶீ	காசியின் விருத்தாந்தத்தாலும்
வ்ருக	விருகாஸுரன் கதையாலும்
அந்தக	அந்தகாஸுரன் கதையாலும்
ஶரபதந	தனுவின் கதையாலும்
பாண	பாணாஸுரனுடைய சரித்தாலும்
கங்கா	கங்கையின் தாலாறு லும்
ஸம்பதி	சிவனுக்குப் பிறப்புக்கூறுவதாலும்
நாமக்ருதி	பெயரிடப்பட்டமையாலும்
ஸம்வாத	பிரமனுக்கும் சிவனுக்கும் ஸம்வாதமுண்டாயிருத்தலாலும்
இத்யாதிபி:	இதுமுதலிய விருத்தாந்தங்களாலும்
ஸ்வோக்தி	சிவன் தானே சொல்லியிருக்கும் மொழிகளாலும்
அம்பரீஷபய	அம்பரீஷனிடத்திலிருந்து பயமுண்டான கதையாலும்
ஶாபாதிபிஶ்ச	பிறகு சாபம் முதலியவைகளாலும்
ஶம்பும்	இவ்வுலகின்பத்தைக் கொடுப்பவனாகிய உமாபதியை
அநிதம்ப்ரதீக்ஷிதவதாம்	தேவரீருக்கு அதீனமான ஸ்வரூபம் ஸ்திதி ப்ரவிர்த்தி முதலியவைகளுடையவனென்றறிந்தவர்களுக்கு
இஹ	இவ்வுலகில்
அஶரண்ய:	உம்மைக்காட்டிலும் வேறு சரண்யனாவனுளன்

தாத்பரியம். காசியின் சரித்திரம், விருகாஸுரன் கதை அந்தகன் சரிதை, சைவவைஷ்ணவதநுவின் வரலாறு, பாணாஸுரஉபாக்கியாநம், கங்கையின்கதை முதலியவைகளாலும், சிவனுக்குப்பிறப்பு, பெயர், வாதம் முதலியவை இருத்தலாலும், சிவன் தானுமையினிடத்தில விஷ்ணுவுக்கு பரத்வங்கூறியிருத்தலாலும், துர்வாஸமஹரிஷிக்கு அம்பரீஷனிடத்திலிருந்துண்டான பயம் சிவனால் நீக்கமுடியாமையாலும், பிருகு சாபத்துக்குள்ளாதலாலும் சிவன் தேவரீருக்கு அதீநமான ஸ்வரூபம் ஸ்திதி ப்ரவிருத்தி முதலியவைகளுடையவனென்றறிந்தவர்களுக்கு உம்மைக்காட்டிலும் இவ்வுலகில் வேறு சரண்யன் யாருளன்; ஒருவருமில்லையென்பது கொள்ளப்பட்டது.

குறிப்பு. காசியின் விருத்தாந்தம் :— கண்ணபிரான் துவாரகையில் வீற்றிருக்குங்காலையில் பவுண்டரகனென்னும் ஓர் அரசன் திருத்துழாய்மாலை சூடி, சங்கோடுதிகிரியேந்தி, மார்பில் மணியணிந்து, கருடக்கொடிபிடித்து, தான் பவுண்டரகவாஸுதேவனென்று பெயர் வைத்துக்கொண்டு கண்ணனை நீ வாஸுதேவனல்ல, யானே பரவாஸுதேவன், நீ சங்கம் சக்கரம் முதலிய ஆயுதங்களை வைத்துக்கொள்வது உசிதமன்று விட்டுவிடவேணுமென்று வற்புறுத்தி கண்ணனுடன் போர் புரியுமாறு துவாரகைக்கருகில் படையெடுத்துவந்தான். கொழுநன் முகமலர்ச்சியுடன் அவனிடஞ்சென்று அவனுடனே போர்புரிந்து நீ திகிரி சங்கு முதலியவைகளை விட்டுவிடச்சொன்னாய் அப்படியே இதோ விட்டுவிடுகிறேன் என்று சக்கரராஜனை அவன் மீது ப்ரயோகித்தார். அத்திகிரி கனலைநாற்புரமும் கக்கிக்கொண்டு அப்பவுண்டரகன் சிரத்தைக்கொய்த்ததுமன்றியும், அவனுக்குப் படைத்துணையாய் வந்த காசி நாட்டரசன் சிரத்தைத் துணித்துக் காசிநகரியில் விழும்படியாயுஞ்செய்தது. அதுகண்ட காசிக்கிறைவன் மைந்தன் தன் தகப்பனை கொன்றவனை கொல்லவேண்டுமென்று உமாபதியைக் குறித்துத் தவஞ்செய்ய, உமாபதி “நீ யோர் மரணயாகம் செய்தால் உன் காரியம் கைகூடு”மென அநுக்கிரஹித்தனர், அப்படியே இயாகமொன்றியற்றி அதினின்றுந்தோன்றிய பெரும்பூதத்தை கண்ணனைக்கொல்லும்படி துவாரகைக்கு ஏவினன், அப்பூதம் துவாரகை நகரை எரிக்கத்தொடங்கவும், அதைப் பொருக்கமாட்டாமல் ஜனங்கள் கிருஷ்ணனைச் சரணம்புக, மதுசூதனன் ஹேதிராஜனை ஏவ, ஹேதிராஜன் அப்பூதத்தைத் தன் ஜ்வா

லேயாற் சுட்டு வெருட்ட அப்பூதம் பொருக்கலாற்றாது தன்னையேவிய காசிராஜன் பால் சென்று அவனைக் கொன்று சென்றது. திகிரி அப்பூதத்தைப் பின்தொடர்ந்து காசி நகரடைந்து காசியையும் சுட்டெரித்து மீண்டும் மலர்மகள் கணவன் கரத்தமர்ந்தது.

விருகாசுரன்கதை:—விருகனென்னுமோர் அசுரன் உருத்திரனைக்குறித்துத் தவஞ்செய்து தன் கையை யெவன் தலையில் வைக்கிறானோ அவன் தலை யாயிரம் துளியாய் வெடிக்கவேண்டுமென்று ஒரு வரத்தைப்பெற்றனன். உடனே அவ்வரத்தை பரீக்ஷை செய்ய நினைத்துத் தன் கையைச் சிவன் தலையிலேயே வைக்கத்தொடங்கினான். அதுகண்டு உருத்திரன் பயந்து ஓடத்தலைப்பட்டான். விருகனும் பின் தொடர்ந்து சென்றான், உருத்திரன் ஸ்ரீமந்நாராயணனிடத்தில் சரணமடைந்து தன்னைக் காக்கவேண்டுமென்று வேண்டினன். பகவான் உடனே ஒரு புருஷவேஷங்கொண்டு ஓடுகிற விருகனை நோக்கி "எங்கே ஓடுகிறாய்" என வினவவும், விருகன் நடந்த விருத்தாந்தத்தைச் சொல்லவும், பகவான் "ஓ விருகனே சிவன் கொடுத்த வரம் எப்பொழுதாவது பலித்ததுண்டா; அவன் தக்ஷசாபத்தால் பிசாசராஜாவாகஆனவனன்றோ. எவர்களாவது பிசாசத்தின் வார்த்தையைக்கேட்பார்களா? ஏன் முட்டாள்தனம் செய்கிறாய், அஸுரேந்தரனே! உனக்கு சிவனுடைய வார்த்தையில் விச்வாஸமிருந்ததேயானால் உன் கையை உன் தலையில் வைத்துப் பார்த்தால் தெரியாதா? உடனே உனக்கு சிவன்சொல் பொய்யா மெய்யாவென்று தெளிவாய் தெரியும். உனக்கு அவன் வார்த்தை பொய்யென்று தெரிந்தவுடன் அவனைக்கொன்றுவிடு, திரும்பியும் அவன் உன்னைப்போல் வேறு ஒருவரையும்இப்படி ஏமாற்றிவிடாமலிருக்கும்படி செய்" என்று பரிஹஸித்துச்சொல்லவும், விருகன் பகவான் வார்த்தையினால் மதிகலங்கித் தன் தலையில் தன் கையை வைத்ததும், தலை பல சுக்காய் வெடித்து இறந்தாள். அதைக்கண்ட பசுபதி பயந்தெளிந்து தன் பதவியையடைந்தான்.

அந்தகாஸுரன் கதை:—அந்தகனென்னும் ஓர் அசுரனுடன் உருத்திரன் பெரும்போர் புரியும்பொழுது உருத்திரன் சஸ்திரத்தினால் அவ்வஸுரனை அடிக்க அவ்வஸுரனுடைய சரீரத்தினின்றும் ரத்தபிந்துக்கள் உண்டாக, அதினின்றும் அநேக அந்தகர்கள் உண்டாய் சிவனை ஹிம்ஸிக்க, அத்தைப் பொறுக்கமாட்டாமல் வாஸுதேவனைச் சரணம் புக, பகவான் சிவனைக்காக்கவேண்டி சரகு அட்டையை ஸ்ருஷ்டித்தான் அது அவ்வஸுரர்களுடைய இரத்தத்தை உறிஞ்சி அவர்களை நாசஞ்செய்தது, பின்பு சிவன் அநேக ஸ்துதிகளால் அடியார்க்கெளியனை நெடுமாலைப்பூஜித்து தன் பதவியை அடைந்தனன்.

சாபவிருத்தாந்தம்:—பூர்வகாலத்தில் தேவர்களெல்லாரும் விஷ்ணு சிவன் இவர்களின் பலாபலம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டி பிரமனிடத்தில் தஙகள் எண்ணத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டார்கள். பிரமன் இருவரிடத்திலுஞ்சென்று திரிபுரதாஹத்திற்கு தாம் தாம் முக்கிய காரணமென்று ஒவ்வொருவரும் சொல்லிக்கொள்வதாய் சொல்லி பெரிய விரோதத்தை இருவருக்குமுண்டுபண்ணி பெரிய யுத்தத்தை மூட்டிவிட்டார், இருவருக்கும் ஒருவரையொருவர் ஜயிக்கவேண்டுமென்று பெரிய சண்டை நடந்தது, அப்பொழுது விஷ்ணுவினுடைய ஹுங்காரத்தால் சிவதனுஸ்ஸு பிளந்ததுமன்றிசிவனும் மயக்கமுடையவனானன். அப்பொழுது தேவர்கள் இருஷிகள் முதலிய யாவரும் வந்து இருவரையும் வணங்கிச சண்டையைச சமநம்செய்யப் பிரார்த்தித்தார்கள். விஷ்ணுவின் பராக்கிரமத்தினல் சிவதனுஸ்ஸு பிளந்ததுமன்றி சிவனும்மயக்கமுடையவனாக ஆனன். ஆகையால் விஷ்ணுவே மேலானவரென்று தேவர்கள் முதலிய யாவரும் ஒப்புக்கொண்டு சென்றார்கள்.

பாணஸுர விருத்தாந்தம்:—மகாபலிசக்கரவர்த்தியின் குமாரனாகிய பாணஸுரனுக்கு உஷையென்னும் ஓர் பெண் இருந்தாள். அவள் ஒருநாள், பார்வதிசிவனுடன் க்ரீடிப்பதைக்கண்டு போகத்தில் விருப்பமுடையவளானள், அதையறிந்த உமை நீயும் நல்ல புருஷனையடைவாயென்று சொல்ல, உஷை கனவுகண்ட புருஷனை நினைத்து வருந்துவதையறிந்த அவள் தோழியாகிய சித்திரலேகை பல ஆடவர்களை சித்திரத்திலெழுதிககாட்ட, அவற்றுள் ஸ்ரீ கண்ணபிரானுககு உருக்குமணியிடத்திற் பிறந்த ப்ரத்யும்னன் குமாரனான அநிருத்தனைக் கண்டவுடன் இவனே தான் விரும்பிய கணவனெனக் குறிப்பிக்க, அவள் தன் யோக வித்தியாமாயையால் துவாரகைக்குச் சென்று அநிருத்தனைத்தூக்கி வந்து உஷையின் அந்தப்புரத்தில் விட்டனள். உஷை அவனுடன் இஷ்டப்படி போகபோக்கியஙகளை அனுபவித்தாள். இதையறிந்த பாணன் சில போர்வீரர்களை யேவி அவனைக்கொல்ல ஆஞ்ஞாபித்தான். அநிருத்தன் அவர்களைக் கணப்பொழுதில் அடித்தனன். அதைக்கண்ட பாணன் தானே போருக்குவந்து, அவனுடன் போர்புரிந்து பொறுக்க முடியாதவனாய் மாயையால் நாகாஸ்திரத்தைப் பிரயோகிதது அநிருத்தனைக்கட்டினன், இவ்வரலாற்றை நாரதபகவானல் அறிந்த ஸ்ரீ க்ருஷ்ணபகவான் கருடாரூடராய் ஸகல ஸைந்யங்களுடனும் பாணன் பட்டணத்துக்கு வந்தனர். அஙகே காவலாயிருந்த சிவகணங்கள் எதிர்க்க, அவற்றையெல்லாமழித்து பாணபுரத்திற்குள் செல்ல பாணஸுரனைக் காக்கும்பொருட்டு சிவனல் மூன்றுகால்களுடனும் மூன்றுதலைகளுடனும் ஒரு ஜ்வரம் ஏவப்பட்டது, உடனே பகவான் தான் ஓர் ஜ்வரத்தை

யுண்டாக்கி அதைத்தணித்தார். இரண்டு ஜ்வரங்களும் பகவானை வணங்கிச்சென்றன. பிறகு அக்னிதேவர், பாணன், அவன் மகன், சிவன், குமரன் முதலியவர் பகவானை எதிர்த்துவர அவர்களையெல்லாம் பாணங்களாலடித்து திருவாழியால் பாணன் ஆயிரங்கைகளையு மறுத்துதள்ள, பாணன் தன் பெருமை வாய்ந்த கைகளற்று உதிரவெள்ளம் பெருக்கிக்கொண்டு நின்றனன். இவற்றையெல்லாம் கண்ட பார்வதி தேவி பகவானிடம் வந்து சரணமடைந்து தன் கணவன், குமரன் முதலியவர்களைக் காக்கவேண்டுமென்றும், தங்கள் சார்பாலேயே பாணன் இவ்வளவு கர்வம் கொண்டானென்றும், தாங்கள் அவனுக்களித்த வரம் தவறாதிருக்க அருள் செய்யவேண்டுமென்றும் பிரார்த்திக்க, அடியார்க்கெளியனான அஞ்சனவண்ணன் உடனே அவளுக்கிரங்கி "அங்ஙனமே யாகுக"வென்று அபயமளித்து, அநிருத்தனை நாகபாசத்தினின்றும் விடுவித்து உஷையுடனும் மற்றுமுள்ள சகல பரிவாரங்களுடனும் த்வாரகைக்குச் சென்றனர்.

"கார்த்திகையானுங் கரிமுகத்தானுங் கனலுமுக்கண் மூர்த்தியும் மோடியும் வெப்பும் முதுகிட்டுமூவுலகும், பூத்தவனே யென்று போற்றிடவாணன் பிழைபொறுத்த, தீர்த்தனை" என்பதானும், "மோடியோட வங்கி வெப்புமங்கியோட வைங்கரன் முடுகியோட முருகனோட முக்கணீசன் மக்களைத் தேடியோட வாணனாயிரம்புயங்கள் குருதிநீர் சிந்தியோட நேமிதொட்ட திருவரங்கராசரே" என்பவற்றாலும் பாணாஸுரன் கதை உணரலாகும்.

கங்காவ்ருத்தாந்தம்:—மாவலிபால் சேவடியால் மூவடிமண் வாங்கிய திருமால் மூவுலகும் ஓருருவாய் ஓங்கியுலகளந்து, வானளக்க திருவடியைத்தான் உயர்த்தவப்பொழுதே, உந்திக்கமலத் துதித்தெழுந்த வேதாவும் சிந்தை தெளிந்தே திருவடியைத்துலக்க, வலது திருவடியின் பெருவிரலினின்றும் பெருகிய திருவடிக்கமாகிய கங்கைபகிரதனவேண்டுகோளுக்கிரங்கி த்ரிபதகையாய்ப் பூமிக்கு வரும்பொழுது சிவனது திருமுடியிற்றரிக்கப்பட்டமையால் சிவனும் (சிவனானான்) மங்களகாமுடையவனானான். "குறைகொண்டு நான்முகன் குண்டிகை நீர்பெய்து, மறைகொண்ட மந்திரத்தால் வாழ்த்தி, கறைகொண்ட கண்டத்தான் சென்னிமேலேறக்கழுவினான், அண்டத்தான்சேவடியையாங்கு எனவும், "தாள் விளக்கும் பாதந்தருங்கங்கை நன்னீருஞ் சென்னியில் வைக்கப்பெற்ற வானந்தத்தானல்லவோ முக்கணானமன்றாடுவதே" என்பவற்றாலும் அறிக.

ஸம்பூதி: நாமக்ருதி, ஸம்வதநம் முதலிய விருத்தாந்தங்கள் வேதத்திலும், ஸ்மிருதியிலும் பிரஸித்தம். சதபதப்ராம்மணத்தில் சிவனது உற்பத்தியும், அவருக்குப்பெயரிடப்பட்டமையும், அவர்கள் ஸம்வாதமும் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் பரத்துவமின்மை அறியற்பாலது.

ஆதிசப்தத்தினுல் பகவான் சிவனுடைய சாபம் தவிர்த்துக்கபாலமோசனம் செய்யப்பட்டமையும், சிவன் பகவதாராதனம் செய்தமை முதலியவைகளும் கொள்ளப்பட்டன.

சிவன் தன் ப்ரம்மஹத்திதோஷம் நீங்கினமையை உமைக்குரைத்தமையும், பகவானுக்குக்கேசவன் என்னும்நாமம் உண்டாவதற்குக்காரணம் உரைத்தமையும், பகவானேபரம் பொருளென விளக்காநிற்கும்.

அம்பரீஷபயம்:—அம்பரீஷன் எனும் ஓர் அரசன் ஹரியின் மலரிணையடியை மனதிலகலாதிருத்தி அரசுபுரிவானுனன். அவன் ஒவ்வொரு மாதத்திலும் வரும் ஹரிதினத்தில் உபவாஸமிருந்து துவாதசியாகிய மறுநாள் விடியற்காலத்தில் அநேகம் அந்தணர்களுக்கு ஆநிரை உதவி அன்னமளித்துப்பின் தான் அருந்துதல் வழக்கம். இவ்வாறு நிகழுங்காலை துருவாஸ மகாரிஷிஅநேகம் சீடர்கள் தொடர அங்குவந்தடைந்தார். அப்பொழுது அவ்வரசன் அன்று துவாதசியாதலாலும் ஒருகடிகைக்குள்பாரணை செய்யவேண்டுமாதலாலும் தேவரீர் சமீபித்தயமுனையில் நீராடி விரைவில் என் குடிலுக்குவந்து என்னுடன் உணவருந்தவேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்தனன். அம்முனி அவ்வண்ணமேயாக, வெனக்கூறி நீராடச்சென்றனன். சென்ற அம்முனிவன் ஒரு கடிகையளவும் வாராமையால் அம்பரீஷன் அற்பத்துவாதசி நிஷ்பலமாவதையுணர்ந்து நீர் அருந்திப்பாரணையை முடித்து அன்னமருந்தாது அருந்தவன் வரவை எதிர்பார்த்திருந்தான். வந்த அம்முனிவன் அதிதி பூஜை செய்யுமுன் நீ தீர்த்தமுண்டு பாரணை முடித்தாய்போலும் என்று கோபித்துத்தன் சடையைச் சுழற்றித் தரையிலடித்தனன். அதினின்றும் கிளம்பிய ஓர் பூதம் அரசனைக்கொல்லும்படி அம்முனிவனுல் ஏவப்பட அது அரசனைச் சினந்து வந்தது. அம்பரீஷன் அரவணையிற்றுயின்ற அமலனை நினைக்க, அநந்த சயனன் தனது திருவாழியை நினைக்க, சக்கரத்தாழ்வான் பக்தபராதீனனுன பகவானுடைய திருவுள்ளப்படியே துர்வாஸனைத்தொடர்ந்தது. துர்வாஸஸ்ஸு பயந்து பிரமனிடம் அடைக்கலம் புகப்பிரமன் தன்னுலாகாதென மறுக்கச்சிவனிடம் சேர்ந்தனன். சிவனும் தனது சக்தியின்மையைத் தெரிவிக்கத்திருவைகுந்தஞ்சேர்ந்துத்தன்னைக்காத்தருளவேண்டுமென்று திருமாலிடம் முறையிட்டனன். அதற்குத்திருமகள் கொழுநன் “நமது பக்தனுக்கு நீர் அபராதியான

மையால் அவனைத்தவிர உமக்குப்புகலிடம் வேறில்லை. அம்பரீஷனைச் சரணம் அடைந்தால் ஹேதிராஜனால் துன்பமுண்டாகாது '' என ஆஞ்ஞாபித்தான். அப்படியே துர்வாஸஸ் அம்பரீஷனையடைந்து என் பிழைபொறுத்து என்னைக்காக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, அம்பரீஷன் பகவானையும், சக்ரராஜனையும் பிரார்த்திக்க சக்கரத்தாழ்வான் அம்பரீஷனை வணங்கி பகவான் திருக்கரமமர்ந்தனர். அம்பரீஷன் ஆகாரமில்லாமல் துர்வாஸனுக்குக் காத்திருந்தமையால் மகரிஷிக்கு அதிதிபூஜைசெய்து அன்னமளித்துத்தானும் உண்டு சுகித்திருந்தனன்.

சிவன் பிரமனிருவர்க்கும் பிருகுசாப வரலாறு.

முனிவர்களும், தேவர்களும், மகா தபஸ்வியாகிய பிருகுமாமுனிவரை'' பிரமன், உருத்திரன், கேசவன் இம்மூவரில் எவர் ஸத்வகுணமூர்த்தி? எவர் பரத்வமுடையவர்?'' என வினவினர். பிருகுமகாரிஷி ''நான் மூவரிடத்தும்போய்த்தெரிந்துவருவேன்'' என்று சொல்லி பிரமனிடம் சென்றனர். சதுர்முகன் பிருகுமகாரிஷிக்கு யாதொரு மரியாதையும் செய்யாமலிருந்தான். அதற்கு அம்மகாரிஷி, ஏபிரம நீ எனக்கு மரியாதை செய்யாமலிருந்தமையால் உனக்குப் '' பூசையும் கோயிலும் போகவென்று சபித்துக் கைலாஸபதியிடம் சென்றனன். கைலாஸபதி அப்பொழுது உமையுடன் கிரீடித்துக்கொண்டிருந்தமையால் பிருகுவின் வரவை இலட்சியம் செய்யவில்லை. பிருகு சினந்து அவர்கள் குறிகளறுந்து விழக்கடவதென்று சபித்துச்சென்றனர். அதையுணர்ந்த சிவன் அவரை அழைக்க அம்முனி சமீபித்து வரவும், தான் அவரைத் தழுவப்போனான். அதற்கம்முனி நீ அசுத்தனானகையால் என்னைத்தொடலாகாது என்று விலகினர். சிவன் கர்வித்துத்தனது நெற்றிக்கண்ணைத்திறக்கவும், இருஷி அதற்கஞ்சாது தன்கால் பெருவிரல் நகக்கண்ணினின்றும் ஓர் தீயை யெழுப்பி அக்கண்ணின் தீயை அடக்கியதுமன்றி நீதாமஸகுணத்தோனானகையால் நான்மறையோர்போற்றும் பிராம்மண்ய தெய்வமாக ஆகாமற்போகக்கடவையென்று சபித்துத் திருப்பாற் கடலையடைந்தனர். திருமால் திருமகளின் துடையில் தலைவைத்துக்கொண்டுயோக நித்திரை செய்வதறிந்து அவரிடஞ்சென்று அவர் மார்பில் தன் காலால் ஓர் உதை உதைத்தார். உடனே திருமாலெழுந்து அவரை வணங்கி ''சுவாமி, மகாரிஷியே, தேவரீர் வரவு அறியாமல் படுத்திருந்தேன் என்னைப்பொறுத்தருளவேண்டும். தேவரீர் திருவடிபட்டமையால் எனது திருமார்பு பரிசுத்தமடைந்து திரு எப்பொழுதும் வசிக்கும் இடமாயிற்று.'' எனத்தோத்திரம் செய்தனர். உடனே பிருகு மகாரிஷி '' நீதான் ஸத்வகுணமூர்த்தி, நீதான் பரம்பொருள் '' என்று துதித்து

கங்கைக்கரையில் காத்துக்கொண்டிருந்த ரிஷிகள் தேவதைகள் முதலியவரிடம்சென்று நடந்தவரலாற்றைசசொல்லி விஷ்ணுவே பரதெய்வம் என்பதையும் சாற்றினர்.

மோகினி வரலாறு :— தேவரும், அசுரரும் சேர்ந்து திருப்பாற்கடலை மந்தரத்தாற்கடைந்து அமுதுபட்டவுடன் இருவகுப்பினரும்தாம் தாம்நுகரவேண்டுமென்று போர்புரிய அப்பொழுது திருமால் மோகினி உருக்கொண்டு அசுரர் அனைவரையும் மயக்கிதேவர்களுக்குமட்டும் அமுதளித்தனன். அதைக்கேள்வியுற்ற முக்கண்ணன் திருவைகுந்தம் சேர்ந்து அம்மோகினியுருவைத்தான் காணும்படி செய்யவேண்டுமென திருமாலை வேண்டிக்கொணடனன். உடனே திருமால் அம்மோகினி உருக்கொணடுவரச் சிவன் அப்பெண்ணைக்கண்டு காமவெறிகொண்டு தொடர்ந்தான். உடன் ஸ்ரீய:பதிசஙகொடு சக்கரமேந்திக்காளமேகம் போல நிற்கசசிவன் வெட்கிக் கைலையை யடைந்து திருமாலின் மாயையறியவல்லார் ஒருவருமில்லையென உமையுடன் புகழ்ந்து போற்றினன்

காசிவிருத்தாந்தத்தினால் சிவன் தன்னைச்சரணமடைந்தவனைக் காப்பாற்றத் தன்னால் முடியாமையாலும், தன் அம்சமான பூதம் அபஜயப்பட்டமையானும், விருகாசுரவிருததாந்தத்தால் சிவன் தான் கொடுத்தவரத்தால் தனக்கே தீங்கு உண்டாக்கக்கருதியவனுக்குத் தான் அஞ்சியோடித் தன்னைக்காத்துக்கொள்ள வகையறியாமையாலும். அந்தகாசுரவிருத்தாந்தத்தால்— சிவன் தன்னோடு போரசெய்த அந்தகாசுரனைத் தான் ஜயிக்கமுடியாமல் விஷ்ணுவினுடைய உதவியால் மீண்டமையாலும், சைவவைஷ்ணவதநுவின் விருத்தாந்தத்தால்—விஷ்ணுவோடு போர்புரிந்த சிவன் எதிர்த்து நின்று போர்புரியமுடியாது மயக்கங்கொண்டமையாலும், பாணனுடைய விருத்தாந்தத்தால்—பாணனுக்குப் படைத்துணையாக வந்த சிவகணங்களும், சிவன், முருகன் முதலியவர்களும் எதிர்த்து நிற்க முடியாது, ஓடியமையானும், கஙகையினுடைய விருததாந்தத்தால் பாகவதோத்தமனான சிவன் பகவானுடைய திருவடியிற்றோன்றிய கங்கையைத்தான் சுத்தனாக ஆகவேண்டித் திருமுடியிற்றரித்தமையானும், வேதத்தில் பிரமன் சிவன் இருவருக்கும் பிறப்பும், பெயரிடப்பட்டமையும் கூறப்படுதலாலும், பிரமனுக்கும் சிவனுக்கும் வாதம் நிகழ்ந்தமையானும், சிவன் தானே விஷ்ணுவுக்கு பரத்வம் கூறியிருப்பதினாலும், துர்வாஸஸ்ஸுக்கு அம்பரீஷனால் உண்டான பயத்தைச்சிவன் நீக்கமுடியாமையாலும், சிவன், பிரமன் இருவரும், பிருகுவினால் சபிக்கப்பட்டமையினாலும், விஷ்ணுவின் மாயாலேசததிலொன்றாகிய மோகினியுருவததைக்கண்டு சிவன் மயக்கம் கொண்டமையானும் விஷ்ணுவேபரமாத்மாவென்றும், ஸர்வஸ்மாத்பரனென்றும், ஸர்வ சரண்யனென்றும் நன்றாய் விளஙகுகின்றது.

மனிதராய் அவதரித்ததற்கேற்ப க்ஷேத்திரயாத்திரையும், மூர்த்தி பூஜையும் தகுதியாதலாலும், பக்தனுக்குப் பெருமையைக் கொடுப்பது பகவானுக்கு அபிமதமாதலாலும், லீலாவிபூதியிலொன்றாகச சிவலிங்க பூஜையும் கைலாஸயாத்திரையும் செய்தாரபோலும் என்பர் பெரியோர். ஆதியந்தமில்லாத அவனுக்கு இராமக்ருஷ்ணாதி அவதாரங்களில் தாயும் தந்தையும் கொண்டது போலிவையும் கொள்க.

௨௦ || க்வாஸளவிஹார: க்வசித்ப்ரவஸத்திஶீதாந்
ஜந்தூந் க்ஷணாத் க்ஷணஜநப்ரவ்ருத்திஷு யோஜயந்தீ |
ஸம்ப்ராப்தஸத்ரதநாஸ்திஸதாயதா
ராத்ரீவ பித்ருவதிஸம்ஸ்க்ருதய: (ஶிக்ஷிதய:)
க்ஷணதே || ||௨௦||

ஸ்ரீவெங்-வ்யா || ஏவமேவ தாமேந ரக்ஷணப்ரகாரமுக்த்வா, கயமாராராமேவேந ரக்ஷணப்ரகாரமாஹ | க்வாஸாவிதி | (கவளவிஹார:) “நாராயணபரம் ப்ரஹ்ம தத்வம் நாராயண: பர:”, “பதிம் விஶ்வஸ்யாத்மேஶ்வரம்”, “ஶேஷாஸ்ஸர்வே ஜகத்பதே”, “அஜாயமாநோ பஹுதா விஜாயதே”, “தஸ்ய தீரா: பரிஜாநந்தி யோநிம்”, “நைநம் விதுர்தேவகணா: ப்ரபவம் ந மஹர்ஷய:” இத்யாதிபி: ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிஸித்தஸர்வஸ்வாமித்வரக்ஷகத்வ ஸர்வபூஜ்யத்வ ரக்ஷகத்வேந ஸர்வேஷாம் ஜீவாநாம் ஸ்வாமிபூதஸ்ய தவ ப்ரஹ்மாதிரூபேணாவதாரேண ப்ரஸ்தாவ: (க்வ) க்வாத்ய, தேஶத: காலத: காரணதஶ்ச விப்ரக்ருஷ்டஸ்வாமிந: தேஶஸ்யாஸ்ய பூதஸ்ய அவதாரஸ்ய ஸாம்ஸாரிணோ(அ)யம் (க்வ) உபயோ ராஶ்ரயாஶ்ரயிபாவ: ப்ராப்யப்ராபகபாவஸ்ச ந ஸம்பவேதித்யர்த்த: (இத்யவஸ்திதிஶீதாந்) இதி ஹேதோராஶ்ரயிதும் த்ராஸாந் (ஜந்தூந், க்ஷணஜநப்ரவ்ருத்திஷு) “ஸர்வாபராத்திஸமா:”, “ஸர்வம் திஷ்டதி ஸர்வநந்தநா:” இதி ஸம்ரீ

ईदृशस्य तदेकैकदेशेऽविषये (क्षणांश) कयो-
ग्यतायां स्थितायामेवेत्यर्थः (योग्यं प्रति) योग्यानु-
कूलं ति, कार्यातीदिवा, (सदि) संकल्पितावसरे
(संप्राप्तसमृत्तेनः) सकृत्प्रयोगेनावस्थित
एवेत्यर्थः, सकृदेव न “तद्विज्ञानार्थं स गुरुमे-
वाभिगच्छेत् समित्पाणिः श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठम्”, “ब्रह्म-
विदाप्नोति” “विद्वांसः ... यथाविधि” इत्यादिनोक्त-
आचार्यलक्षणवती, आचार्यान्यतः. “सा-
क्षात्कारात् पुनरेव तस्य ... ” | “ज्ञान-
...”, “आचार्य-
...” इत्यादिपुराणान्त-
र्संवादिनी. ... | (...)
“... ” “...
...” इत्यादिवचनाद् ... तत्त्वज्ञानेत्यर्थः
(क्षणं) क्षणेन (संसृतयः) संसृतायः = विज्ञानं,
...
...
... इत्यादिभिः ...
...
... ; ... (...)
... (...) ...
... .
... “...
...
... |
...
... ” इत्यादि
नोक्तम् ॥ ॥२७॥

[illegible] ॥௨௦॥

தமிழ்ப்பதவுரை.

அ—கை. இங்ஙனம் ஸர்வஸ்மாத்பரனும், ஸர்வசக்தனுமுள்ள பகவானை நாமெப்படி அடைவோம் என்று பயந்து நிற்பவர்களுக்கு அக்கணத்திலே தேவரீர் ஆசார்யரூபியாய்வந்து அவர்களை உன்னுடைய கைங்கரியத்தில் யோக்கியதையுடையவர்களாக்கி எப்பொழுதும் மாறாத உபதேசத்தை செய்து காப்பாற்றுகிறீர் என்றருளிச் செய்கிறார் "[illegible]" என்பதால்.

[illegible] சுருதி ஸ்மிருதிகளின்படி ஸர்வஸ்மாத்பரனும், ஸர்வபயங்கரனும், ஒருவராலுமறியமுடியாத ஸ்வரூபமும் ஸ்வபாவமுமுடையவனும், வேறு ஒரு உபாயத்தாலும் வசப்படுத்தமுடியாதவனும், பரம், வ்யூஹம், விபவம் முதலிய அவதாரங்களால் விளங்கிக் கொண்டிருக்கிற ஸ்ரீரங்நாராயணன்

க்வ	எங்கே (தேசத்தாலும் காலத்தாலும் கரணங்களாலும் மஹத் ஐசுவரியங்களாலும் எத்தன்மையானவனென்றபடி)
வயம்	அஞ்ஞானத்தாலும் அசக்தியாலும் பிரஸித்தியடைந்த ஸம்ஸாரியாகிய நாம்
க்வ	எங்கே (எத்தன்மையுடையோம்)
இதி	என்று சங்கித்து
உபஸத்திஸீதாஸ்	சரணமடையப்பயப்படுகிற
ஜந்தவஃ	ஜந்துக்களை
த்வத்தாஸ்யவிஷயே	தேவரீருடைய கைங்கரிய விஷயங்களில்
க்ஷணாத்	அந்த க்ஷணத்திலேயே (யோக்கியராய் இல்லாதகாலத்திலே)
யோக்யயந்தீ	அவர்களை யோக்கியர்களாகச் செய்யுமதாயிருக்கிற
ஸமயே	அப்படி பகவத்ஸங்கல்பமுண்டான காலத்திலே
ஸம்ப்ராப்தஸத்குருரூபதராः	ஸத்குருரூபத்தையடைந்தவராயும்
தயாபூராः	மஹா கருணையுடன் கூடினவராயுமிருக்கிற
தே	("மோட்சம் கொடுப்பேன்" என்று திருவாய்மலர்ந்தருளிய) தேவரீருடைய, (தேவரீராலே என்றபடி)
ஸம்ஸ்க்ருதா	சிக்ஷிக்கப்பட்டிருக்கிற (உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கிற)
தீः	புத்தியானது
ஆத்மாவதிः	ஆத்மாவுள்ளவரையிலுமிருப்பதாக
பவதி	ஆகிறது

தாத்பரியம். சுருதி ஸ்மிருதிகளின்படி ஸர்வஸ்மாத்பர
னும், ஸர்வஞ்ஞனும், ஸர்வசக்தியாயுமுள்ள ஸ்ரீமந்நாராயணன்
எங்கே, அஞ்ஞானம் . . . த்தி முதலியவைகளால் பிரஸித்திபெற்ற
ஸம்ஸாரிகளாகிய . . . ங்க, நம்மால் அவன் எப்படியடைய
முடியுமென்று சந்தி . . . சரணமடையப்பயப்படுகிற ஜந்துக்களை
தேவரீருடைய ஸௌலப்யகரியவிஷயங்களிலே அந்த க்ஷணத்திலே
யே அவர்களை யோக்கியர்களாகச் செய்கிறதாயும், காலவிசே
ஷத்தில் ஸத்குருரூபத்தோடு அவதரித்த தயாளுவாகிற (மோட்ச
ங்கொடுப்பேனென்று வாக்களித்த) தேவரீருடைய (தேவரீரா
லே) சிக்ஷிக்கப்பட்டுமிருக்கிற உபதேசமானது ஆத்மாவுள்ள
வரையிலுமிருக்கிறது. ॥௨௰॥

२१ ॥ प्राप्यं यमैश्च नियमैश्च विधायसिद्धं
सन्तो जितासनतया स्ववशासुमन्त्राः ।
प्रत्याहृतेन्द्रियमनाः स्थिरधारणाढ्यं
यद्ध्यानसाधितसमाधिमखेन विशोधयन्ति ॥ ॥२१॥

श्रीदे॰व्या ॥ सर्वसाधारणप्रपत्तेः सावधानतयापि
समवधारणेऽस्तु, कथं तदेव जनकारणस्य
निखिलहेयप्रत्यनीककल्याणैकतानतया तत्तत्क्ष-
पासाध्यमवतु ध्यानयोगदेशकालमात्रतन्त्रयानु-
ष्ठानासहिष्णुतया, तत्प्रापकं, श्लोकत्रयेण सम-
नन्तरोपायविषयकं सन् तदनुष्ठानप्रकारमा-
ह प्राप्यमिति । [हे दीपप्रकाश!] (सन्तः) ब्रह्मवि-
दः, "अस्ति ब्रह्मेति चेद्वेद। सन्तमेनं ततो विदुः" इति
श्रुतेः. (यमैश्च, नियमैश्च,) यमैः = अहिंसास-
त्यादिभिः. नियमैः = तपस्सन्तोषास्तिक्यादिभिश्च. तत-

க்ஷேபாழயாஜ்ஞவல்க்யேந "அஹிம்ஸா ஸத்யமஸ்தேயம் ப்ரஹ்மச
ர்யமயாசநம் | க்ஷமா தயா த்ருதிஸ்தாஹாரஶௌசம் சேந்த்ரியநி
க்ரஹ: || தபஸ்ஸந்தோஷமாஸ்திக்யம் தாநமீஶ்வரபூஜநம் | ஸித்தா
ந்தஶ்ரவணம் சைவ ஹ்ரீர்மதிர்ஜபோ வ்ரதம் | ஏதே ச நிய
மா: ப்ரோக்தாஸ்தாம்ஸ்து ஸர்வாநுஶ்ருணு" இத்யாதிநா. ஏதே
ஷாம் லக்ஷணாநி ச தத்தேத்ரோக்தாநி த்ரஷ்டவ்யாநி. அகார
அயேந பராஶ்ரமவிநியதகர்மாணி, ஶாஸ்த்ரோதிதமார்ஜ்
ஞே. தேதஸ்யாநுஷ்டே: (வித்தம்) அர்த்த:கரணம், (யோ
க்யம், வியாய) ஸாதாரண்யம் க்ருத்வா, வித்தஸ்ய யோக்யதா
நாத ஸம்பாதே கவசவர்கஸ்யேதேப்யம். (ஜிதாஸநதயா)
ஜிதாநி ஆஸநாநி = ஸ்வஸ்திகாதீநி யேஷாம் தே ஜிதாஸநா:,
தேஷாம் பாவோ ஜிதாஸநதா, தயா உபலக்ஷிதா:, தத்ராபி
யாஜ்ஞவல்க்ய:, "ஸ்வஸ்திகம் கோமுகம் பத்மம் வீரம் ஸிம்ஹாஸந
ஞ்சயா | பத்மம் க்ருத்வாஸநம் சைவ யோகாஸநமேவ ச | தஶை
தேஷாம் ஸமாஸேந வ்யாக்யாதாநி லக்ஷணை" இதி. (ஸ்வஶா
ஸப்ரமாதா:) ப்ராணாயாமேந ஜிதாநிலாஶ்ச, ப்ராணாயாமஶ்ச
ஜடாவிஜடாப்யாஸஸ்ய ரேசகபூரகாவஸாநாம்யாஸ:
நாஸாத்ரம் ரேசகபூரககும்பகை: ப்ராணாயாமமிதி
நம், ததா (ப்ரத்யாஹாரதேந்த்ரியஜய:) விஷயேப்யோ நியமித
தேந்த்ரியவர்கா:. தது க்தம் யாஜ்ஞவல்க்யேந "இந்த்ரியாணாம் விசர
தாம் விஷயேஷு ஸ்வபாவத: | பலாதாஹரணம் தேஷாம் ப்ர
த்யாஹாரஸ்ஸ உச்யதே" இத்யாதிநா. (ஸ்மரயாரணா:) ஸ்மு
த்வா ஹ்ருதம் வக்த்ரமஸ்திதய:, தத்ராபி தேநோக்தம் "யதாதிஷ்ட
ணயாம்ஸத்ரந்யஸ்ய ஸ்திராதரி | தாரணேத்யுச்யதே ஸத்பி
ர்யோகஶாஸ்த்ரவிஶாரதை:" இதி. ஸாவம்வியாஸக: (த்யாநம்)
ஸவிஶேஷமந்த்ராணாம் த்யாநம், (த்யாநம்) த்யாநம் ஸ்வரூபத்யாநம் விதி
த்யா, தத்ராபி யாஜ்ஞவல்க்ய:, "த்யாநம் ஸ்வாத்மஸ்வரூபஸ்ய
நம் த்யாநமுச்யதே | ஸமாதிம் நிரூபணமேவ ச. (ஸமாதி
யோகேந) ஸாம்யம் மநஸோ ஜீவாத்மபரமாத்மநோ:, ப்ரஹ்மணி

ப்ரத்யங்முகேநாவ்யாஜம் ஸூரயஃ, தத்ரைவோக்தம் "ஸ
தோயந்தே ஸம்யாவந்தோ ஜீவாத்மாவரோத்தேநாஃ | ப்ரத்யக்ஷணம்
ஷ்டிதய்ரா ஸர்வ ஸூரயஃ ப்ரத்யங்முகாத்தநஃ' இதி. (விரோகயந்தி)
விஶேஷணப்ரத்யக்ஷம் பஶ்யந்தி || ||௨௧||

பாஷ்யம் || ஶ்லோகத்ரயேண மமதஃ ஸமர்ப்பணீமந்த்ர
ணயாத்விஷயகம் ஸத்ய யோகாநுஷ்டாநப்ரகாரமாஹ,
யோகமித்யாதி | (ஸங்கஃ) ஸாயவஃ, (யதேஃ) கஷிம்ஸாதேஸ்த
யஸத்யாதிஹிதபுஶவிதேயஃ யதேஃ, (நியதேஶ்ச) தவஸ்ய
ஜோஷாதிஹிதபுஶவிதேய நியதேஶ்ச (வித்தம், யோகம்)
ஸதாயியோகஶஸ்தஸக, (வியாய, ஜிதாஸநதயா) ஸ்வஸ்திகா
த்யாஸநஜயேந (ஸ்வஶாஸ்வமநாஃ) வஶீக்ருதப்ராணா
வாநாதிவம்சவர்த்தயஃ, [கதவவ] (ப்ரத்யாஹரதேம்த்ரிய
மணாஃ) விஷயேப்யஃ ப்ரத்யாக்ருஷ்டேந்த்ரியாஃ (ஸ்திரயாா
ணாஃ) பரோத்தநிஸ்வாத்தநஃ நிராகாரஶோஸ்யபாவாதநவஜஃ
(ஸதோயியா மதேந) ஸமர்ப்பணீமபூர்ணஸதோயிதேஹாம், (காம்,
யதாகா, விரோகயந்தி) "வ்ருக்ஷேவ்ருக்ஷேசபஶ்யாதி" இதி
வத் ஸாக்ஷாத்கர்வந்தி. கத யோகாநுஷ்டாநக்ரஸ்தோ
கேநஷிவிதஃ, விஸ்தரஸ்த யோகஶாஸ்த்ரே த்ரஷ்டவ்யஃ ||௨௧||

தமிழ்ப்பதவுரை.

அ—கை. கீழ்பகவானே ஜீவர்களிடத்தில்வைத்த கருணையாலே தானே ஆசார்யரூபராய் மோக்ஷோபாயமான ஸகலவிஷயங்களையும்உபதேசம்செய்து முக்தியளிக்கிறார் என்றருளிச்செய்தார். ப்ரம்மவித்துக்களானமஹான்கள் எட்டங்கங்களோடுகூடிய யோகத்தாலே பகவானை நன்றாய்ப் பார்க்கிறார்கள் என்றருளிச்செய்கிறார் "யோகம்" என்பதால்.

ஹே தீபவர்ணகாஸ! — ஏ விளக்கொளிவண்ணனே!
ஸந்த: — ப்ரம்மவித்துக்களாகிய மஹான்கள்
யமைஶ்ச — யோகத்தின் முதல் அங்கமாகிற யமங்களாலும்
நியமைஶ்ச — நியமம் என்னுமங்கங்களாலும்
சித்தம் — அந்தக்கரணத்தை
யோக்யம் விதாய — ஸமாதிக்கு தகுதியாகச்செய்து கொண்டு
ஜிதாஸநதயா — ஜயிக்கப்பட்டிருக்கிற ஸ்வஸ்திகம் முதலிய ஆஸநங்களை உடைய தன்மையாலே
ஸ்வவஶாஸுமார்கா: — ப்ராணாயாமத்தின்படி தன் வசப்பட்டிருக்கிற சுவாஸங்களின் ரேசக பூரக, கும்பகங்களையுடையவர்களாயும்
ப்ரத்யாஹ்ருதேந்த்ரியகணா: — ஐம்புலன்களையும் பொறிகளின் வழியே செல்லவிடாமலடக்கியவர்களாயும்
ஸ்திரதாரணா: — மனதை சலிக்கவிடாமல் ஓரேநிலையாய் ப்ரம்மத்தினிடத்தில் வைத்தவர்களாயும் இருந்து கொண்டு
ஶுபம் — ஸகல குணங்களோடும் கூடிய தேவரீரை
த்யாத்வா — மனதினால் ஆத்மஸ்வரூபத்தை அறிந்து தியானம்செய்து
ஸபீஜயமநேந — ஸாலம்பநம் நிராலம்பநம் என்னும் இரண்டு வகையான ஸமாதியினாலே
விலோகயந்தி — நன்றாய்ப் பார்க்கிறார்கள்

தாத்பரியம். ஏ விளக்கொளிவண்ணனே! ப்ரம்மவித்துக்களாகிய மஹான்கள் யமங்களாலும், நியமங்களாலும், அந்தக்கரணத்தை ஸமாதிக்கு யோக்கியமாகும்படி செய்துகொண்டு ஸ்வஸ்திகம் முதலிய ஆஸநங்களை நன்றாய் அறிந்திருக்கும் தன்மை

யாலே ப்ராணாயாமவிதிப்படி சரியாக்கப்பட்டிருக்கிற ரேசகபூரக கும்பகங்களையுடையவர்களாயும், ஐம்புலன்களையும் ஐம்பொறி வழியே செலுத்தாமலடக்கியவர்களாயும், மனதைச் சலிக்கவிடாமல் ஒரேநிலையாய்பரமாத்மாவினிடத்தில்வைத்தவர்களாயும், இருந்துகொண்டு, ஸகல குணங்களோடுங்கூடிய தேவரீரை, ஸாலம்பநம், நிராலம்பநம் என்னும் இரண்டு வகையான ஸமாதியாலே நன்றாய்ப் பார்க்கிறார்கள்.

குறிப்பு. யோகத்தின் எட்டங்கங்களாவன :—(1) யமம், (2) நியமம், (3) ஆஸநம், (4) ப்ராணாயாமம், (5) ப்ரத்தியாஹாரம், (6) த்யானம், (7) தாரணை, (8) ஸமாதி என்பன இவற்றுள் முதல் ஏழும் அங்கங்களெனவும் ஸமாதி அங்கியெனவும் கூறுவர் யோகநூலார் "ஷட்விதாசரணாகதிঃ" என்று ஐந்தங்கங்களோடுகூடிய சரணாகதியை ஆறங்கங்களுடையது என்பது போல அங்கியை அங்கங்களோடு சேர்த்துக்கணக்கிடுவது முன் வழக்கம் என விளங்குகிறது.

இயமம் :— கொல்லாமை, உண்மைகூறல், இந்திரியமடக்கல் முதலியவை.

நியமம் :—தவம், சுத்தம், உண்மை நூலுணர்தல், தெய்வம் வழிபடல் முவலியவை

ஆஸநம் :—ஸ்வஸ்திகம், கோமுகம், பதுமம், வீரம், சிங்கம், பத்திரம், முத்தம், மயூரம், சுகம், முதலியவை

ப்ராணாயாமம் :— இடை பிங்கலை இரண்டிலும் வலது நாசி, இடது நாசி, இரண்டிலும் ரேசக, கும்பகங்களால் ப்ராண வாயுவை கிரமமாய் நிறுத்தல்.

ப்ரத்யாஹாரம் :—ஐம்பொறிகளின்வழியே தடையின்றிச் செல்லும் ஐம்புலன்களையும் மனோதைரியத்தால் தடுத்து பரமாத்மாவினிடத்தில் லயப்படுத்தல்.

தாரணை ;—வெளிவிடாமலடக்கின மனதை பரமாத்மாவி னிடத்தில் பற்றவைத்தல்.

த்யாநம் :—மனதைக்கீழே சொன்ன ப்ராணாயாமம், ப்ரத்தியாஹாரம் முதலியவைகளால் ஒரு வழிப்படுத்தி ப்ரம்மத்தை சலியாமல் நினைத்திருத்தல்.

ஸமாதி :—ஸாலம்பநமாயாவது, நிராலம்பநமாயாவது ஜீவாத்ம பரமாத்ம வேறுபாடின்றிக் கலந்திருத்தல்,

இவற்றுள் :—இயமம், நியமம், இரண்டும் சித்தசுத்திக்கும் சித்தத்தை ஸமாதிக்கு யோக்கியமாக்குவதற்கும் காரணம் என்றும் ஆஸநம் ப்ராணாயாமத்துக்குக் காரணம் என்றும், ப்ராணாயாமம் ப்ரத்தியாஹாரத்துக்கு காரணமென்றும், இவ்விரண்டும் தாரணைக்குக் காரணம், தாரணை த்யாநத்துக்குக் காரணம் என்றும், இவ்வேழும் ஸமாதிக்குக் காரணம் என்றும் இங்கு நன்றாய் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

“விஶோகபம்தி” :—த்யாநம் பண்ணப்படுகிற வஸ்து பார்க்குமிடமெங்கும் நீக்கமறநிறைந்து தோன்றுகின்றதை நன்றாய்ப் பார்க்கிறார்கள் யோகிகள் என்பதும் நன்றாய் விளக்கப்பட்டது ॥ ॥உக॥

௨௦ ॥ ஸ்தாபிதாஸேவதேஹக்ஷணபாணிபாதம்
தீவ்ரப்ரயாஸரணரோதவிஶோஷணம் ஶ்வாஸம் ।
யோகேந நாதஶமஸம்ஹிதஶ்ருதவத்ஸ:
ஸாக்ஷாத்தேந பரிஶுத்தநயாந்தி த்ருஷ்டிம்
(ஶாம்தீம்) ॥உஉ॥

ஸ்ரீதே:-வ்யா ॥ ஏவம் ஸாங்கோத்யோ யோகிஜ்ஞேயஸ்வ ரூபம், ஸ்வயமேவ விஶிஷ்யாத்தேஷ்வாஹ, ஸ்தாபிதாஸேதி । (ஹே நாத! ஶ்ருதவத்ஸ:) பரிஶ்ரமஸந்நஸா:, (ஸாவஷ்டம்பேந) ஸமா ஸேந, (யோகேந) ப்ராணேந, (ஸ்தாபிதாஸேவதேஹக்ஷண

𑌪𑌾𑌣𑌿𑌪𑌾𑌦𑌂) 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌗𑍍𑌰𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂, 𑌤𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂. (𑌧𑍍𑌵
𑌜𑌾𑌯𑍁𑌧𑌾𑌭𑌰𑌣𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌂) 𑌧𑍍𑌵𑌜𑌾𑌨𑌿 = 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌕𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾
𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌸𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿
𑌸𑌾𑌸𑍍𑌰𑍂𑌨𑌿 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌪𑌸𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌯𑌾
𑌯𑌾𑌨𑌿=𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑌾𑌦𑌶𑍍𑌯𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿, 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌨𑌿 = "𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌕𑍇𑌯𑍂𑌰𑌮𑍍
𑌬𑌾𑌵𑌤𑌂𑌸𑌂" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌚, 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 =
𑌪𑍀𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿, 𑌵𑌿𑌭𑌵𑌾𑌨𑌿 = 𑌕𑌸𑍍𑌤𑍂𑌰𑌿𑌕𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌯
𑌤𑌂, 𑌤𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂. (𑌶𑌾𑌸𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂) 𑌨𑌿𑌰𑌤𑌿𑌶𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌤
𑌯𑌾 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌤𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌣𑌂, 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍. (𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌂) "𑌰𑌮𑍍
𑌯𑍋𑌦𑌾𑌰𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇 𑌪𑌾𑌂𑌸𑌾𑌦𑌷𑍍𑌟𑍀𑌨𑌿𑌤𑌾𑌪𑌹𑌾𑌰𑌿𑌣𑌂,
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌮𑌭𑍂𑌷𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌮𑌜𑌨𑌸
𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂, (𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿) 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋𑌷𑌾𑌯, 𑌸𑌂𑌵𑍍𑌯
𑌵𑌹𑌾𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. (𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌗𑌂) 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑌟𑌾𑌂 (𑌨𑌯𑌾𑌂𑌤𑌿). 𑌅𑌤𑍍𑌰
𑌭𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌾𑌥𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃 "𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌦𑍍𑌦𑌷𑍍𑌟𑌾
𑌰𑌬𑍋𑌧𑌕𑌸𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍇 | 𑌆𑌦𑌶𑌾𑌂𑌮𑌾𑌜𑌨𑌾𑌦𑍇
𑌷𑍍𑌟𑌿𑌨𑍁𑌚𑌤𑌾𑌰𑌂𑌮𑌾𑌜𑌵𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑍇 | 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌨𑌵𑌿𑌶𑍁𑌕𑌷𑍍𑌚𑍇𑌤
𑌕𑍇𑌸𑌰𑌾𑌸𑌿𑌤𑌕𑌣𑌿𑌕𑍇 | 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑌾𑌥𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣
𑌮𑌜𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌂 | 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌮𑍁𑌦𑌾𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌚𑌕𑍍𑌰𑌗𑌦𑌾𑌧𑌰𑌮𑍍 ||
𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌕𑍇𑌯𑍂𑌰𑌧𑌰𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑌤𑍍𑌰𑌨𑌿𑌭𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 | 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌨𑌿𑌭𑌾𑌨𑌨𑌂 | 𑌶𑍋𑌭𑌾𑌢𑍍𑌯𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑌾𑌵𑍀
𑌤𑌪𑍀𑌤𑌵𑌸𑌨𑌂 | 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂"
𑌇𑌤𑌿. 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌚 "𑌅𑌯𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌦𑍀𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦
𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑌃 | 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌜𑍍𑌜𑌮𑌤𑌃𑌪𑌾𑌰𑌷𑌂 𑌹𑍇𑌮𑌰𑌮𑍍𑌭𑍀
𑌣𑌂 | 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌮𑌶𑍍𑌰𑍁𑌕𑍇𑌶𑌂 𑌚 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌨𑌵𑌂𑌹𑌰𑌿𑌂 | 𑌕
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌨𑌯𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌂 | 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌸𑌨
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌬𑍍𑌜𑌨𑌿𑌭𑌾𑌨𑌨𑌂 | 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌦𑌰𑌦𑌲𑌾𑌭𑌾
𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑌮𑌪𑍍𑌰𑌭𑌂 | 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌦𑌾𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌯
𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌃" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 || ||௨௨||

𑌰𑌾-𑌵𑍍𑌯𑌾 || 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹, 𑌪𑌦𑍇𑌤𑌿 | (𑌹𑍇 𑌨𑌾

[illegible] ॥ ௨௨ ॥

தமிழ்ப்பதவுரை.

அ—கை. முன் சுலோகத்தில் ஸமாதியை ஸாலம்பந ஸமாதி நிராலம்பநஸமாதி என்று இருவகையாகக் கூறியவர் கர சரணாதி அவயவங்களோடு கூடியபகவானை த்யாநஞ்செய்தல் ஸா லம்பநஸமாதியென்று அருளிச்செய்கிறார் "பத்மாபிராம" என் பதால்.

ஹே நாத!	ஏ நாதனே!
ஆத்மவஶ்யா:	ஆத்மஸ்வரூபஞானிகள்
ஸாலம்பநேந	ரூப, குணவிசிஷ்டமான ப்ரம்ம ஞானத்யானத்தையுடைய
யோகேந	ஸமாதியினாலே (ஸகுணயோகத் தாலென்றபடி)
பத்மாபிராமவதநேக்ஷண பாணிபாதம்	தாமரை மலர்போல் மனோஞ்ஞ மான திருமுகமண்டலம், திருக்க ண்கள் திருவடிகள், திருக்கரங்கள் முதலியவைகளையுடையராயும்

திவ்ய — அப்ராகிருதமாயும் உலகவியல்புக்கு மாறுபட்டநிலைமையுடையவைகளாயும், மிக்க அழகுவாய்ந்தவைகளாயும் நல்ல வாஸனையும், ஸ்பரிசவுணர்ச்சியும் மிக்க ஆச்சரியமும், பரமபோக்கியமுமுடையவைகளான

ஆயுத — ஸ்ரீஸுதர்சனம் முதலிய ஆயுதங்களையும்

ஆபரண — கிரீடம், மகுடம்முதலிய ஆபரணங்களையும

மால்ய — வநமாலைமுதலிய மாலைவிசேஷங்களையும்

விலேபநம் — கஸ்தூரிமுதலிய பூச்சுக்களையும் உடையவராயும்

ஶ்ரீமம் — நிரதிசயாநந்தஸ்வரூபத்தையும் நித்தியகல்யாணகுணங்களையுமுடையவராயும்

ஆஶ்ரயம் — எல்லாராலும் த்யாநிக்கக்கூடியவராயும் (உள்ள)

சாரு — (ரூபம், ஔதார்யம்முதலிய திவ்யகுணங்களாலே எல்லாரையும் மோஹிக்கச்செய்யும்) தேவரீரை

பரிசிந்த்ய — நன்றாய் (எப்புறத்திலும்) த்யானம் செய்து

த்ருப்திம் — மனநிறைவை (ஆசையில்லாமையை)

நயாமி — அடைகிறதில்லை

தாத்பரியம். ஏ நாதனே! ஆத்மஞானிகள் ஸஹஜ்யோகத்தாலே, தாமரைமலர்போல மனோஜ்ஞமான திருமுகம், திருக்கண்கள், திருவடிகள், திருக்கரங்கள் முதலியவைகளையுடையவராயும், அப்ராகிருதமாயும், உலகஇயல்புக்கு மாறுபட்டவைகளாயும், நல்லவாஸனையும், ஸ்பரிசஉணர்ச்சியும், ஆச்சரியமும், பரமபோக்கியமும் உடையவைகளான ஸ்ரீஸுதர்சனம்முதலிய ஆயு

தங்களையும் கிரீடம், மகுடம்முதலிய ஆபரணங்களையும், வநமாலை முதலிய மாலாவிசேஷங்களையும், கஸ்தூரிமுதலிய பூச்சுக்களையும் உடையவராயும், நிரதிசயாநந்தஸ்வரூபத்தையும், நித்யகல்யாணகுணங்களையும் உடையவராயும், எல்லாராலும் அடையக்கூடியவராயும் (உள்ள) (ரூபம், ஔதார்யம்முதலியவைகளால் ஸர்வஜனங்களையும் மோஹிக்கச்செய்யும்) தேவரீரை, நன்றாய் த்யாநம்செய்து திருப்தியை அடைகிறதில்லை. ॥உஉ॥

மூ ॥ மாநாதிலங்கிஸுகபோதமஹாம்புராஶே

மந்தாஸ்த்வயி ஶ்ரீஸஹிதே ஸததஸ்ப்ருஹாயை ।

தாபத்ரயேண விஹதிம் ந ஜஹதி ஹந்த

ஸம்ஸாரவஶ்யஜநிதேந ஸமாயமீந்த்ரா: ॥ ॥உ௩॥

ஶ்ரீவெ° வ்யா ॥ ஏவம் ஸமஸ்தஸாம்பந்நயோமவிஷயக்ஷேத்ரம், அத நிராம்பந்நயோமவிஷயக்ஷேத்ராஹ, மாநாதிலங்கீதி । (ஸமாயமீந்த்ரா:) ப்ரஶஸ்தயோமா: (மாநாதிலங்கிஸுகபோதமஹாம்புராஶே) மாநாதிலங்கிந: = வாங்மநஸாபரிச்சேத்யஸ்ய, ப்ரக்ருஷ்டாநந்தஸ்ய, ஸுகபோதயோ: = ஸுகஜ்ஞாநே, தயோர்மஹாம்புராஶி: = மஹாஸமுத்ர:, தஸ்மிந், "விஜ்ஞாநமாநந்தம் ப்ரஹ்ம" இதி ஶ்ருதே:. (ஶ்ரீஸஹிதே) லக்ஷ்மீஸமேதே, (ஸததம்) ஸர்வகாலஸ்ய ஸர்வப்ரகாரஸ்ய ஸர்வதேஶஸ்ய (ஸ்ப்ருஹாயை) இச்சாயை. (மந்தா:) மாந்த்யஸங்கதா:, (ஸம்ஸாரவஶ்யஜநிதேந) ஸம்ஸாரவஶ்யத்வஜநிதேந, தஜ்ஜநிதேந, மஹாஸம்ஸாரவாஸநாஸ்ரவணாநாதி ஸம்ஸார:. (தாபத்ரயேண) ஆத்யாத்மிகாதிதைவிகாதிபௌதிகரூபேண (ஹேயஸ்ய)த்ரயேண, ஸர்வஸ்வரூபஜ்ஞாநாநந்தாதி யாவத். (விஹதிம்) பீடாம் (ந ஜஹதி) அத்ர மஹாம்புரா

[illegible] ॥௨௬॥

[illegible]

தமிழ்ப்பதவுரை.

அ—கை. அஷ்டாங்கயோகத்தை முக்திக்கு உபாயமாகக்கொண்டவர்கள் சித்திபெற்றயோகத்தால் பகவானை ஸாலம்பநமாயாவது நிராலம்பநமாயாவது தியானித்துக் கலப்பார்கள் என்று அருளிச்செய்தவர் முன் சுலோகத்தால் ஸாலம்பநயோகத்தையும் த்யானத்தையும்கூறி இங்கு நிராலம்பநயோகத்தைக் கூறுகிறார் "[illegible]" என்பதால்.

[illegible] யோகத்திற்சிறந்தவர்கள்

வாங்மநஸாதீந்த்ரிய	மனத்தாலும், வாக்காலும், அளவிடுதற்கும், கண்ணாற்பார்த்தறிவதற்கும் முடியாத
ஸுக	சுகமும்
போத	ஞானமுமாகிற
மஹாம்புராஶௌ	பெரிய ஸமுத்திரமாகவும்
த்ரிவிதாவதிரஹிதே	தேசம், காலம் வஸ்துவென்கிற மூன்றிலுலே எல்லையற்றதாயும் உள்ள
பவத:	(ஸர்வகாரணனாயும், ஸர்வவியாபியாயும், ஸர்வசேஷியாயுமுள்ள) தேவரீருடைய
வபுஷி	திருமேனியிலே
மக்நா:	நன்றாய் முழுகியவர்களாய்க்கொண்டு
ஸம்ஸாரக்ரீஷ்மஜநி	ஸம்ஸாரமாகிற க்ரீஷ்மகாலத்தில்
ஜாதே	தோன்றியிருக்கிற
தாபத்ரயேண	ஆத்யாத்மிகம், ஆதிதைவிகம், ஆதிபௌதிகம் என்கிற மூவகைத்தாபத்தாலும்
பூய:	பின்னையும், (உன் ஸ்வரூபத்திலமுழ்ந்தினபின்பு)
விஷாதம்	துன்பத்தை (பிறவித்துன்பத்தை)
ந பஜந்தி	அடையார்கள்

தாத்பரியம். சிறந்தயோகிகள் மனத்தாலும், வாக்காலும் அளவிட்டறிதற்கும், கண்ணாற்பார்த்தறிவதற்கும் முடியாத, சுகமும், ஞானமுமாகிற பெரிய ஸமுத்திரமாகவும்; தேசம் காலம் வஸ்துவென்கிற மூன்றிலுலே எல்லையைக்கடந்ததாயுமுள்ள ஸர்வகாரணனாயும், ஸர்வவியாபியாயும், ஸர்வசேஷியாயுமுள்ள தேவரீருடைய திருமேனியிலே நன்றாய் முழுகியவர்களாய்க்கொண்டு, பிறவியாகிற கிரீஷ்மகாலத்தில் உண்டாகிற தாபமாகிற ஆத்யாத்மிகம் ஆதிதைவிகம், ஆதிபௌதிகம் என்னும் மூவகைத்தாபத்தாலும், பிந்தியும் துன்பத்தை அடையார்கள்.

குறிப்பு. ஸமாயிகை: என்பதால் முன் சுலோகத்திற் சொல்லியபடி அஷ்டாங்கயோகத்தில் கலந்தவர் என்பதும்

ஈ நாதிஜம்வெ ிஸ்ஃவமொயஉஹாம்வொஃராமள என்ப தால் "விஜ்ஞாநமாநந்தம்ப்ரஹ்ம" என்னும் சுருதியின்படி அளவிடு தற்கரிய ஞானஸ்வரூபமாயும், ஆநந்தஸ்வரூபமாயும் உள்ள பக வானிடத்தில் என்பதும்

திஷீமஹிதெ ஹவதஸ்ரம்வெமா: அப்பகவானிடத் தில் நிராலம்பனயோகத்தால் கலத்தலும்

தாவத்ரெணவிஹகிம் நஹஜம்திஸஸுய: | " நவஃந ராவதகுதெ "என்னும் சுருதியின்படி பிறவித்துன்பத்தை அப் படிக்கலந்தவர் அடையார் என்பதும், கூறப்பட்டன. அன்றி யும் ஜலத்தில் முழுகியவர்களுக்கு எப்படித்தாபம் இல்லையோ அதுபோல பிரமத்தினிடத்தில் அழுந்தியவர்க்கும் ஸம்ஸாரதா பம் இல்லை என்பதாயிற்று. "ஹஷ்வஹவ்விஷெஹாஸ்வஹீஷ ஷெஶீதவிவஹுடம்" என்றும் சொல்லப்படுகின்றதிறே

முன் சுலோகத்தில் ஸாலம்பனயோகத்தில் த்யானம்செய் யும் முறையும், இச்சுலோகத்தில் நிராலம்பநயோகத்தில் த்யாநம் செய்யும் முறையும் நன்ருய்க்காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ||௨௩||

உ௭ || யீஸம்ஸ்ப்ர்தாநு விஹய தாரிஹ கஉகுமெஷதாநு
ஶஃஹஞ்ஜிதெகநவி விஜய தாஃஸமெகம் |
கூஜககுஸகநஸாஉஷிவாவமெஷாம்
ஸமெ தஹஸா நம்ஹி தாநி ஸவாநுஷ் ஸஷ: ||௨௪||

ஸ்ரீவெம்-வ்ரா || ஹவம் ஷஹவஜ்ரா நநியதகுஉஃகூம், கு யாமெஹவ்வகஉகுயொமாஉ்ராராய நீயகுமஹ, யீஸம்ஸ்ரதா நிதி | [ஹெ நாய!] (உஹ) ஜொகெ (யீஸம்ஸ்ரதாநு) யி

யா = உத்யாதப்ரவாஸநாதிரூபயா, ஸம்ஸ்க்ருதாநு = கவி ஜாபிதமூலத்ரநாநு, "யதேவ வித்யயா கரோதி ஶ்ரத்தயோபநிஷதா ததேவ வீர்யவத்தரம் பவதீதி ஶ்ருதே:. (கர்மஸநாநு) யாமநாநாதீநு கர்மவிஶேஷாநு (விதயதாம்) தத்தகமூலஸாயநதயா கர்மகாலகாரிதியாவத். (ஜிதேந்த்ரியஸி) யத் நியதேந்த்ரியத்வேநாபி (ஶாஸ்த்ரம்) தேஶஸம்ஹிதாந: ப்ராணாத்யாதீதம் மநவநேஷு ஶேஷகாரஸதயா ஆநவேநகாரஸம் (ஸ்வம்) கேவலம் ஸாத்தாநதேவேதத்யர்த்த:. ஸஶப்தஸ்தவார்த்தீ, "ஆத்தார்த்த்யஜ்ஞாதிய நவார்வீஸ்வஶாஸ்த்ர:" இத்யுக்தே:. (விஜயதாம்) ப்ரார்த்ததாம் (ஸுக்கர்மஸக்ருத்நஸாம்) ஸுக்கர்மஸாதமூல ஸம்மகத்யுக்தப்ராமபவேநகம் ஸுதாரப்ராயநாத்ஸு மக்ர ஜபோதஷு நிவ்ருத்திகர்மஸு, ஸக்ருத்நஸாம் = ஸ்ரீத்ராகவகாரிதியாவத். (கபேரஷாம்ச) கயிகாரிணாம்ச, "கவிபே" த்ரநதிரித்யாயத்வேப்யதயம். (மவாநு) ஸவநேவதாத்கஸ்வஶேஷகம் (ஸ்ருஸஜ:) தஷ்ஷஸநு (ஜஹிதாநிமூலாநி) தத்ததயிகாயஹிஷாநி, ப்ரவர்த்திநிஷ்டாநாம் ஸ்வமாதீநி, ஜ்ஞாநயோமநிரதாநாம் கேவலப்ராதீநி, நிவ்ருத்திபர்நிரதாநாம் மக்த்ராதீநி கேவலமமவந்தவோரூபஸம்வ. (ஸபேத) ஜநயதி; ப்ரபவதீத்யர்த்த:, மவத்பூர்வஸத்யவேஷரூஷ:. "உத்தரவிபுயாமஜநே உம்ஜநாஸக்ருதிநேந்ஜதந । ஆதேதாஜிஜ்ஞாஸஶரயஜாயேஜ்ஞாநீசே" த்ரிதிஸ்மத்ருதே:. மமவதவஸுவேத்வாக்ராவாவை: ப்ரஸாதநீயகும்பமவரேவோக்தம் ॥ ॥௨௪॥

ரா-வ்ரா ॥ தபேஷ்வமவத: கர்மயோமாதப்ராரா யநியரோவ, யீஸம்ஸ்க்ருதாநிதி। (யீஸம்ஸ்க்ருதாநு) ஸாத்நித்ரஸ்ஜ்ஞாநஸஹிதாநு, ஸாகூிகத்ராமபவேநகமோம ஶிரஸ்காரம்ஶேஷத்யர்த்த: (கர்மஸநாநு) நித்யநைமித்திககர்மாணீத்யர்த்த:, (விதயதாம்) விஶேஷேண கரவதாம். [கதவணஙு] (ஜிதே, ந்ரஸி) ஸ்வாயத்தஸதி (ஶாஸ்ரம், வணகம்) கவி

धीयं (स्वं) प्रकृतिमात्मानं, (ध्यायतां) कर्मयोगयुजां, "सांसिद्धिकानीन्द्रियाणि". (इव, कर्मभेदैः सह) ... (स्वर्ग, कैवल्य) ... विदधतां यथाभिमतं ... ॥

தமிழ்ப்பதவுரை.

அ—கை. தேவரீர், கர்மயோகத்தால் தேவரீரை உபாஸிப்பவர்களுக்கு சுவர்க்காதிபதவிகளையும், ஞானயோகத்தால் உபாஸிப்பவர்களுக்கு கைவல்யத்தையும், பக்தியோகத்தால் உபாஸிப்பவர்களுக்கு பகவன்முகோல்லாஸத்தையும், ப்ரபத்திமார்க்கத்தை யநுஷ்டிப்பவர்களுக்கு முக்தியையும் கொடுக்கிறீர் அவரவர்கள் இஷ்டப்படி என்றருளிச் செய்கிருர். "தீஸம்ஸ்க்ருதாநு" என்பதால்.

(हे नाथ!	ஏ நாதனே!
इह	இவ்வுலகத்தில்
धीसंस्कृतैः	ஸ்வாத்மஞான பரமாத்மஞானங்களோடுகூடிய
कर्मभेदैः	யாகம், தானம்முதலிய கருமங்களின் பேதங்களை
विदधतां	செய்பவர்களுக்கும்
जितेन मनसि	யமநியமாதிகளாலேஜயித்த மனதிலே
परं	கருமேந்திரியம், ஞானேந்திரியம், மனது, பிராணன் இவைகட்கு மேற்பட்டதாயும் ஸர்வரஸமாயும், இருப்பதால் சுத்தமாயுள்ள
स्वं एकं	தனது ஆத்மா ஒன்றையே
ध्यायतां	த்யாநம் செய்கிறவர்களுக்கும்

ஸந்த்யக்தஸங்கமநஸாம் கருமங்களிலே பலஸங்கமும், கருத்திருத்துவமும் விட்டு, எல்லாக்கருமங்களையும், பகவத்கைங்கரியரூபமென்றே எண்ணி ஸாத்விகத்யாகத்தோடு கூடிய மனமுடைய

அவஶேஷாம்ச — மற்ற அதிகாரிகளுக்கும்

ஸர்வாத்மா — ஸர்வதேவதைகளுக்கும் ஆத்மஸ்வரூபியாயும், ஸர்வசேஷியாயுமுள்ள தேவரீர்

ப்ரஸந்ந: — ஸந்தோஷமுடையவராய்க்கொண்டு

அபிமதாநி — அந்தந்த அதிகாரிகள்விரும்பிய பலன்களை

ஸம்பதே — உண்டாக்குகிறீர்

தாத்பரியம். ஏ நாத! இவ்வுலகத்தில் ஸ்வாத்மஞான பரமாத்மஞானங்களோடுகூடிய யாகம், தானம்முதலிய கருமங்களின் பேதங்களைச்செய்பவர்களுக்கும், யமநியமாதிகளாலே ஜயிக்கப்பட்ட மனதிலே இந்திரியங்கள், மனது, பிராணன் இவைகட்கு மேற்பட்டதாயும், ஸர்வரஸமாயும் இருப்பதால் சுத்தமாயுள்ள தனது ஆத்மாவாகிற ஒன்றையே த்யானம் செய்கிறவர்களுக்கும், கருமங்களிலே பலஸங்கமும் கருத்திருத்வமும்விட்டு, எல்லாக்கருமங்களையும் பகவத்கைங்கரியரூபமென்றே எண்ணி ஸாத்விகத்யாகத்தோடுகூடிய மனமுடைய மற்ற அதிகாரிகளுக்கும் ஸர்வதேவதைகளுக்கும் ஆத்மஸ்வரூபியாயும், ஸர்வசேஷியாயுமுள்ள தேவரீர் ஸந்தோஷமுடையவராய்க்கொண்டு அவரவர் விரும்பிய பலன்களை உண்டாக்குகிறீர். ||௨ச||

௨ரு || உத்பவஸ்தாபனஸம்ஸ்தாயிதேவதேஷு:
ப்ராம்ஸம்ஹாராய ஸுஹ்ருதயாவதி யோகிவிந்த்ய |
ஸத்வம் ஸத்த்வேஷ்டரூபாய மண்விஷாய

𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 [𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌤𑍍𑌵𑌂]
𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 ॥௨௫॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌂-𑌵𑍍𑌯𑌾 ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌸𑌹𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌿𑌨𑍀𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌦𑍁𑌃𑌸𑌹𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑌨𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌹, 𑌉𑌦𑍍𑌵𑌾𑌹𑍀𑌤𑌿 । (𑌹𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦! 𑌵𑌪𑍁𑌃) 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 (𑌉𑌦𑍍𑌵𑌾𑌹𑌸𑌾𑌰𑌂) 𑌉𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌶𑌰𑌣𑌾𑌯 𑌶𑍍𑌲𑌾𑌘𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌤𑍍𑌵𑌂 (𑌸𑌵𑌹𑌾𑌯) 𑌰𑌸𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 (𑌪𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍁𑌂) 𑌉𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌷𑌂, 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑍇𑌤𑌰𑌾𑌯𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑌾𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌂 𑌧𑌾𑌵𑌤𑌿. (𑌯𑌥𑌾 𑌶𑌯𑌾𑌵𑌤𑌿) 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑍇 (𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌶𑌷𑍍𑌟𑌰𑌂) 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌯𑌯𑌿𑌤𑌾𑌂𑌶𑍇𑌷𑌂 (𑌉𑌪𑌾𑌯𑌗𑌣𑌂) 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑍇𑌗𑌤𑌕𑌂 𑌕𑌶𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌯𑌸𑌂𑌚𑌯𑌂 (𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯) 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌶𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃. (𑌤𑌸𑍍𑌯) 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌸𑌾𑌯𑌨𑌸𑌞𑍍𑌚𑍇𑌤𑍋𑌪𑌾𑌯𑌗𑌣𑌸𑍍𑌯 (𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇, 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂) 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌸𑌾𑌯𑌨𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 (𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂) 𑌸𑌾𑌵𑌧𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌤𑌾𑌯𑌕𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 (𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌯𑌤𑌿) 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌤𑌿, 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑌾𑌯𑌨𑌕𑍇𑌤𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁𑌃, 𑌜𑌗𑌦𑍇𑌵𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑌨𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃. 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌤𑌾𑌃 𑌯𑍁𑌵𑌂𑌶𑍀 𑌕𑌾𑌦𑌳𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌃 ॥ ॥௨௫॥

𑌰𑌾-𑌵𑍍𑌯𑌾 ॥ 𑌸𑌹𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑌨𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌹 । 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 । (𑌹𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦!) 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌭𑌿𑌰𑌵𑌲𑌮𑍍𑌬𑌨𑍀𑌯! 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃 𑌧𑍀𑌰𑍈𑌃 (𑌵𑌪𑍁𑌃) 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌶𑍀𑌲𑌣𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌷𑌃. (𑌉𑌦𑍍𑌵𑌾𑌹𑌸𑌾𑌰𑌂) 𑌶𑍍𑌲𑌾𑌘𑍍𑌯𑍋𑌪𑌶𑌶𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋𑌪𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌤𑍍𑌵𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌤𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂, (𑌸𑌵𑌹𑌾𑌯) 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾, (𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂) 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌾𑌪𑌦𑌾𑌯, (𑌪𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍁𑌂) 𑌉𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌷𑌂, 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 (𑌯𑌥𑌾 𑌶𑌰𑌿𑌪𑌾𑌵𑌤𑌿) (𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃) 𑌧𑍀𑌰𑍈𑌃, (𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂, 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌶𑌷𑍍𑌟𑌰𑌂) 𑌕𑍃𑌷𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌨𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌶𑍍𑌯𑌂, 𑌸𑌂𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌵𑌮𑍍. (𑌉𑌪𑌾𑌯𑌗𑌣𑌂) 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑌶𑌰𑌣𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 (𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯) 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯 (𑌤𑌸𑍍𑌯) 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌗𑌣𑌸𑍍𑌯, (𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇, 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌯𑌤𑌿) 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌤𑌿, 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃

தமிழ்ப்பதவுரை.

அ—கை. மோட்சத்தில் விருப்பமுள்ள ஒருவன் அதற்குச் சாதநமான (அஷ்டாங்கயோகங்கள்) கர்மயோகங்கள் முதலியவைகளையநுஷ்டிக்கச் சக்தியற்றவனும் வருந்தி அம்மோட்சத்தையடைய பகவானைச் சரணமடைவதிலும் வேறு உபாயமில்லையென்று பகவானையே ஸாத்தியோபாயமாக அடைகிறார்கள் என்றருளிச் செய்கிறார் "உத்பாஹுதாம்" என்பதால்.

ஹே யோகிவிந்த்ய! — முன்சொல்லப்பட்டவிதமான யோகாப்பியாஸிகளாலே நன்றாய் த்யானம் பண்ணப்படுகிறவனே!

வடு꞉ — ஒரு குள்ளன்

உத்பாஹுதாம் — உயரத்திலிருக்கும் பலத்தைஅடையவிரும்பிக்கைகளை உயரத்தூக்கியிருக்கும் நிலைமையை

அவஹாய — விட்டு

ப்ராம்ஶும் — தன்னைக்காட்டிலும் மிக்க உயரமான ஒரு புருஷனை

பலார்த்தம் — உயரவிருக்கும் பலனையடையும் பொருட்டு

யதைவ — எவ்விதமாக

ஸம்யாசதே — நன்றாய் வேண்டிஇரப்பானோ

தத்வத் — இம்மாதிரியாக

ஸ்வதுஷ்கரம் — தன்னால் அடையமுடியாத

உபாயகணம் — முத்திக்குக்காரணமான கர்மயோக ஞானயோக பக்தியோகம் முதலியவைகளை

விஹாய — விட்டு [தன்னாலநுஷ்டிக்கமுடியாதவைகளென்று ஒழித்து]

தேஷாம் — அந்த உபாயவர்க்கங்களுடைய

ஸ்தானே — இடத்தில்

விசக்ஷணம்	பலன் தரும் விஷயத்தில் மஹா ஸமர்த்தரான
த்வாம்	(ஸர்வஞ்ஞராயும், ஸர்வசக்தியுள்ளவராயுமுள்ள தேவரீரை
நிவேஶயதி	வைக்கிறன் (மோட்சத்தில் இச்சையுடையவன்

தாத்பரியம். மகாயோகிகளுடைய த்யானத்துக்கு இலட்சியமானவனே! ஒரு குள்ளன் உயரவிருக்கும் ஒரு பலத்தின் ஆசையினல் தானே தன் உயர்த்திக்கொள்ளும் தன்மையைவிட்டு (அப்பலத்தையடையச் சக்தியுடைய) தன்னைக்காட்டிலும் மிக்க உயரமான ஒரு புருஷனை பலத்தின்பொருட்டு எபபடி இரந்து வேண்டிக்கொள்வனே; அப்படியேபோல, (மோட்சத்தைவிரும்பிய ஒருவன்) தன்னல் அநுஷ்டிக்கமுடியாத கர்மயோக, ஞானயோக, பக்தியோகங்களை விட்டு அவற்றின் ஸ்தாநத்தில், பலன் தரும் விஷயத்தில் (முக்தியளிப்பதில்) மஹா ஸாமர்த்தியமுள்ள (ஸர்வஞானமுடையவனும் ஸர்வகாரணனுமாகிய) தேவரீரை வைத்துக்கொள்ளுகிறன் (அதாவது—தேவரீரைச்சரணமடைகிறன் என்பதாயிற்று) இது உபமாலங்காரம். (மோட்சவிருப்பமுள்ள ஒருவன் என்பது தோன்ற எழுவாய்).

௨௬ ॥ நிஷ்ப்ராம்ஶுலப்யமயம் நிரபேக்ஷமாணை:
விஶ்வாதிகாநதிரஹிதப்ரஸக்திம் ।
ஶிக்ஷாவிஶேஷஸஹஜம் வ்யவஸாயஸித்தா
ஸ்வஸ்கந்தவந்தி த்வயிதேஶ ஷடங்கயோகம் ॥௨௬॥

ஶ்ரீவே-வ்யா ॥ ஸ்வயம் ப்ரவ்ருத்தஸ்வரூபம் நிவேஶயதி, நிஷ்ப்ராம்ஶுலப்யமிதி । (ஹே தேவ! நிஷ்ப்ராம்ஶுலப்யம்)

[illegible]𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 = 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌃, 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇 [illegible] “[illegible]” [illegible] [illegible] 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 [illegible] 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍁 [illegible] (𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂) [illegible] “[illegible]” [illegible] 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍁 [illegible] “[illegible]” [illegible] (𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌮𑍍) [illegible] 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍁 [illegible] “[illegible]” [illegible] 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿 (𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌮𑍍) 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷[illegible]𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌮𑍍 = [illegible], 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍁 [illegible] (𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑌯𑍋𑌗𑌮𑍍) 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌶𑌰𑌣𑌾𑌗𑌤𑌿𑌃 [illegible] “[illegible]” [illegible] ॥

॥௨௯॥

ஸா-வ்யா ॥ நித்யேதி । (வ்யவஸாயவிதுரா:) ப்ரவர்தந
ரூபவ்யவஸாயஸாதநாபேக்ஷாவிகலாநாம், (நித்யாநுஸாத்யம்) ஸர்வ
ஷாம் ஸுலப⁴வ்ருத்திரூபம் அநுஷ்டே²யம் க்ஷணகாலஸாத்⁴யத்வாச்ச,
(அப⁴யம்) ஸம்ஸாரப⁴யநிவர்தகம், (அந்யோந்யநிரபேக்ஷம்) இ
தரஸஹகாரநிரபேக்ஷம், (விஶ்வாதி⁴காரம்) ஸர்வவர்ணாதி⁴
காரகம், (அவிஶேஷிதப்ரஸூதிம்) ஸர்வாதி⁴காரஸாத⁴
கம், (ஶிக்ஷாவிஶேஷஸாத்⁴யம்) ஶிக்ஷாவிஶேஷவதாம்ஸாத்⁴
யம் = ஸாத்⁴யயோக்³யம், (ஷட³ங்க³யோக³ம்) ஆநுகூல்யஸங்கல்பாதி³ஷட³ங்க³
ஸஹிதம் ந்யாஸாபராபி⁴தா⁴நம், (ஆஶ்ரித்ய, ஸந்தந்வ
தே) ஸதா³காரஸாதநப்ரவ்ருத்திம் குர்வந்தே ॥ ॥ ௨௬ ॥

தமிழ்ப்பதவுரை.

அ:—கை. கர்மயோகம் முதலிய யோகங்களெல்லாம் அநுஷ்டிக்க அருமையுடையவை, இடையூறுடையவை, பல கருவிகளால் முடியக்கூடியவை, அதற்கதற்கேற்ற அதிகாரிகளால் அநுஷ்டிக்கத் தகுதியானவை, ஒவ்வொரு பலனைக்கொடுக்கக் கூடியவை, பிரபத்தியோகமே சுலபமாய் அநுஷ்டிக்கக்கூடியதாயும், எல்லாருக்கும் தகுதியுடையவுபாயமாயும், எல்லாபலனையும் கொடுக்கக்கூடியதாயுமுள்ளது என்றருளிச்செய்கிறார். “நித்யாநுஸாத்யம்” என்பதால்.

ஹே ஶேஷந்! — ஏ புக்திமுக்தி யளிப்பவனே

நித்யாநுஸாத்யம் — கர்மயோகம் ஞானயோகம் முதலிய முக்திக்குச்சாதனமான மற்ற உபாயங்களையநுஷ்டிக்கத் தகுதியற்றவர்களுக்கு யோக்கியமானதும்

அப⁴யம் — முக்திக்குப்பிரதிபந்தகங்களான அவித்யாகர்ம வாஸநாதிகளால் யாதொரு பயமுமற்றதாயும்

அந்யோந்யநிரபேக்ஷம் — மற்றக்கருமயோகம் முதலிய உபாயங்களைப்போல ஒன்றற்கொன்று காரணமாயாவது

காரியமாயாவது பற்றி நிற்பதுபோல் மற்ற உபாயங்களால் விரும்பாததாயும்

விஶ்வாதிகாரம் — இதர வுபாயங்களுக்கு அதிகாரிகளாகாத ஸ்திரீ, சூத்திரர் முதலியவர்களாலுமநுஷ்டிக்கத்தகுதியானதும், (எல்லோர்க்கும் தகுதியானதென்றபடி.)

அவிகலஸகலஸம்ருத்திம் — கர்மயோகம் முதலியவைகள் ஒவ்வொன்றாலும் அவரவர்கள் விரும்பிய ஒவ்வொரு பலனைக்கொடாமல் அவை எல்லாவற்றாலுமடையக்கூடிய பலன்களையெல்லாம் ஒருங்கேதரக்கூடியதும்

பரிக்லேஶவிரஹஸுலபம் — மற்றவுபாயங்களைப்போலநுஷ்டிக்கமிக்க அருமையாயும் கஷ்டமாயுமில்லாமல் ஆசார்யோபதேசத்தாலேமட்டும் உடனே இலகுவாய் அடையக்கூடியதும் ஆன

த்வயி — ஸர்வஞ்ஞரும், ஸர்வசக்தரும், பரமகாருணிகருமான தேவரீர் விஷயத்தில்

ஷடங்கமபராங்கம் — அஷ்டாங்கயோகம்போல அங்கியோடுசேர்த்து ஆறங்கங்களென்று கணக்கிடப்படுகிற சரணாகதியை

வ்யவஸாயவிதஃ — மகாவிசுவாஸத்தையுடையவர்கள்

ஸமதிகமவயந்தி — மிகவும் உயர்வாக மதிக்கின்றனர்.

தாத்பரியம். ஏ புக்திமுக்தி யளிப்பவனே! கர்மயோகம் முதலிய மோட்சத்திற்குச்சாதனமான மற்ற உபாயங்களை அநுஷடிக்கத்தகுதியற்றவர்களுக்கு அநுஷ்டிக்க யோக்கியமானதும், முக்திக்குப்பிரதிபந்தகங்களான அவித்யா கரும வாஸனாதிகளால் யாதொரு இடையூறும செய்யமுடியாததும் மற்றக்கருமயோகம் முதலியவைகளைப்போல ஒன்றற்கொன்று காரணமாயாவது காரியமாயாவது பற்றிநிற்காமல் தனியே காரணமாய் நிற்பதும், ஒவ்வொரு அதிகாரிகளால் மட்டும்அநுஷ்டிக்கயோக்

கியமாகிற மற்ற உபாயங்களைப்போலல்லாமல், ஸ்திரீ சூத்திராள் முதலியயாவராலும் அநுஷ்டிக்கத்தகுதியுடையதாயும், மற்ற உபாயங்களைப்போல் விரும்பிய ஒவ்வொரு பலனைமட்டும் கொடாமல் எல்லா உபாயங்களாலுமடையக்கூடிய பலன்களையெல்லாம் ஒருங்கேதரக்கூடியதும், ஆசார்யோபதேசத்தாலேயே உடனே அடையக்கூடியதுமான, ஸர்வஜ்ஞரும், ஸர்வ சக்தரும், பரமகாருணிகருமான தேவரீரிடத்தில் அஷ்டாங்க யோகம்போலே அங்கங்களோடு சேர்த்து அங்கியையும் கரைக்கிடுவதால் "ஷட்விதா ஶரணாகதி:" என்றபடி ஆறங்கங்களாகிறசரணாகதியை மஹாவிசுவாஸத்துடன் செய்தலே வ்யவஸாயஸித்தர்களானவர்கள் மிகவும் உயர்வாக மதிக்கிறார்கள். ("ந்யாஸ: பஞ்சாங்கஸம்யுத:") என்றருளியபடியே ந்யாஸம் அங்கியும் மற்றவைந்தும் அங்கங்களுமாம். ||௨௬||

௨௭ || ஸக்ருத்ப்ராதிகம்யவிதேஷ்வாஸ்பஷ்டாநகம்யா:
க்ருபாவாந் க்ருபணதாம் விமதாதிஶங்கா: |
ஸாமர்த்யஸம்பதபவாய பரதீரயந்த:
ஸம்பந்நயந்தி நிஜஸாரவிவேகஶக்தா: || ||௨௭||

ஸ்ரீதேவநாத || அத்ராந்தராத்ராணோக்த்யாகாரேண ஷடங்க ஸ்ய ப்ரயோகப்ரகார ..., ஸக்ருத்ப்ராதிகம்யேதி | [தேவ நாத ! ஸந்த:] (ஸக்ருத்ப்ராதிகம்யவிதேஷ்வா:) ஸக்ருதேவ ஶரீரகே ஸ்வப்ராப்திஸ்வ, ப்ராதிகம்யம் = ப்ராதிகம்யதாம், த விதேஷ்வா: = ப்ராதிகம்யம் வ்யவஸ்யதிதியாவத. (ஸ்பஷ்டாநகம்யா:) ஸ்பஷ்டதேக ஸ்வப்ரார்த்தநகம்யம் ஸம்கல்ப்யந்த்ய: (க்ருபணதாம்) கார்பண்யமித்யர்த:. (க்ருபா) "ந மே ஸுக்ருதிஷ்டோऽஸ்மி, அபேக்ஷா: ஸ்வாமிந் ப்ரபத்திரஸம்யாப்ரஸவ ஸம்:, அகிஞ்சநோऽநந்யகதி" ரித்யுக்தப்ரகாரேண கார்பண்யாநுஸந்தாநமித்யர்த:. (விமதாதிஶங்கா:) ஶங்கா =

“அத ஏவ ச ஸக்ருதேவ ஸஹஜந்மகல்மஷம் ஸர்வம் ததேதந் நஶ்யதி ஜ்யேஷ்டஶாஸ்த்ராதிஸாக்ஷாத்பூர்வம் வசநேநாஸ்யாம் யோஜநமிதி। விஶ்வாஸஶ்ச திவ்யதம்பதிஜநநீ” இத்யுக்தாதிஶங்காத், அத: ஸித்தா:, மஹாவிஶ்வாஸவத்த்வம் த்வயோ:। அநேந வாக்யேந ராக்ஷிஷ்யதீதி விஶ்வாஸ: கார்பண்யம் சாங்கத்வயோக்தம் ஸம்பவதி (ஹே ஸ்வாமிந்! ஸ்வயம்) ஸ்வயமேவ அகிஞ்சநாதி நிரபேக்ஷ: (உபாயோபேயபாவ:) அநேந வாக்யேந “அஹமஸ்ம்யபராதாநாமாலயோऽகிஞ்சநோऽகதி:। த்வமேவோபாயபூதோ மே பவேதி ப்ரார்த்தநாமதி:” இத்யுக்தஶரணாகதிலக்ஷணோக்தம் (அபராதாநாம்) அவர்ஜிதஸாமர்த்யம் (அயி) ஸகலஜ்ஞாநாதி காருண்யே (நிஜபாரம்) ந்யஸ்தம் (அபாயம்) ந்யஸ்யந்தி, பரமேஶ்வரேண ந்யஸ்தநிக்ஷேபாபேக்ஷாம் பரிஹாரம் பவேத்யேவம் பவதி ॥ ॥௨௭॥

[illegible] ॥ அஸ்தீதி । (அஶேஷஜகதேகஶேஷிவிபோ:) அபாயாத்யாத்மந:, (ஸாதராநந்தஸ்ய:) ஸந்மந்த்ரத்வய:, (ஶ்ரவணாதிஶ்ரவணா) அகிஞ்சநாந்யகதித்வஸ்வபாவகார்பண்யம், (விததாதிஶங்கா:) அபேக்ஷிதப்ரதேக்ஷதேவதி மஹாவிஶ்வாஸவத்த்வம், (ஹே ஸ்வாமிந்! ஸ்வயம் பவாபேஷா) அஸ்தைவ ஶரணாகதிஸ்ய: (ஜந்மதயா:) ஶரணாகதிஸ்வரூபம் த்வயோ:। (அபராதாநாம், அயி, நிஜபாரம்) ஸ்வரக்ஷணபரம், (அபாயம்) ந்யாஸம் ந்யஸ்யதீ த்வயோ: ॥ ॥௨௭॥

தமிழ்ப்பதவுரை.

அ—கை. கீழ்சுலோகத்தில் விவரித்த சரணுகதியென்னும் பிரபத்தியோகத்தின் ஆறு அங்கத்தின் பிரயோக விவரத்தை மந்திரரத்நத்திற் சொல்லியவிதமாக அருளிச்செய்கிருர் “அஶேஷஜகதேகஶேஷி” என்பதால்.

ஹே ஸ்வாமிந்! — எல்லாத்தேவர்கட்கும் தலைவனே!
அஶேஷஜகதேகஶேஷிவிபோ: — ஸர்வ சரீரியாயும், ஸர்வாத்மா

வாயும் உள்ள தேவரீருக்கு விரோதமான காரியங்களைச் செய்யாதவராயும் (இத்தால் ப்ராதிகூல்யவர்ஜநமும்)

ஸஹஜாநுகூல்யா: தேவரீர் ஸர்வ சரீரியாதலால் எல்லா ஜீவர்களுக்கும் அநுகூலமான காரியங்களை செய்பவர்களாயும் (இத்தால் ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பமும்)

க்ருபணதாம் க்ருஶா நான் சாஸ்திரவிதிப்படி தர்மநிஷ்டனல்லேன், மரியாதையற்றவன், கெட்டவன், ஸ்திரபுத்தியற்றவன், அசூயையுடையேன், அறிவற்றவன், கதியற்றவனென்று தனது இழிவை அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டு (இத்தால் கார்ப்பண்யமும்)

விமதாதிஶங்கா: ஒருமுறை பரஸமர்ப்பணம் செய்தவுடன் ஸகலபாபங்களும் நசித்து, பிரமன், சிவன் முதலியவர்களுக்கும் கிடைப்பதற்கரிய பெரும்பதமாகிற வைகுந்த நன்னாடு கிடைக்கும் என்பதில் சந்தேகம் சிறிதுமற்றவர்களாயும் (இத்தால் மகாவிசுவாஸமும்)

ஸ்வயம் தேவரீரே.

உபாயபாவ உதீரயந்த: ஸாத்யோபாயமாக ஆகக்கடவீர் என்று சொல்லிக்கொள்பவராயுமிருக்கிற பிரபத்திநிஷ்டர்கள் (இத்தால் கோப்த்ருத்வவரணமும்)

ஸர்வாஶக்தே யுமுள்ள ஸர்வசக்தராயும், பரமகாருணிகராயுமுள்ள

த்வயி தேவரீரிடத்தில்

நிஜபாரம் தங்களுடைய ரக்ஷணபாரத்தை

ஸமர்ப்பயந்தி ஸமர்ப்பிககிறார்கள் (இத்தால் அங்கியாகிய பரந்யாஸமும் சொல்லப்பட்டன)

தாத்பரியம். ஹே சுவாமி ஸர்வாத்மாவாயுமுள்ள தேவரீர் திருவுள்ள முகக்காதகாரியங்களைச் செய்யாதவராயும் (சா

ஸ்திரங்களாகிற தேவரீருடைய கட்டளையை மீறி நடவாதவர்களாயும்) தேவரீர் ஸர்வசரீரியாதலால் (தேவரீருக்கு) எல்லா ஜீவர்களுக்கும் அநுகூலமானகாரியங்களையே செய்பவர்களாயும், நான் சாஸ்திரப்படி தர்மநிஷ்டனல்லேன், மரியாதையற்றவன், கெட்டவன், ஸ்திரபுத்தியற்றவன், அசூயையுடையவன், அறிவற்றவன் கதியற்றவனென்று தமது இழிவை அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டு, ஒருமுறை பரஸமர்ப்பணம் செய்தவுடனே ஸகல பாபமும் நசித்து, பிரமன் சிவன் முதலியோர்களுக்கு கிட்டாதவைகுந்தநன்னாடு கிடைக்கப்பெற்றோம் என்பதில் சிறிதும் சந்தேகமற்றவர்களாயும், தேவரீரே ஸாத்தியோபாயமாகக்கடவீர் என்று சொல்லிக்கொள்வோராயுமுள்ள பிரபத்திநிஷ்டர்கள் கங்குகரையற்ற சக்தியையுடையவராயும் பரமகருணையையுடையவராயுமுள்ள தேவரீரிடத்தில் தங்களுடைய ரக்ஷணபாரத்தை, சேர்த்துவிடுகிறார்கள்.

இதில் (௧) பிராதிகூல்யவர்ஜநம் (௨) ஆநுகூல்யஸங்கல்பம், (௩) கார்ப்பண்ணியம் (௪) மகாவிசுவாஸம், (௫) கோப்த்ருத்துவவரணம் என்னும் ஐந்தங்கங்களும் (௬) பரஸமர்ப்பணம் என்னும் அங்கியும் முறையே சொல்லப்பட்டன.

௩௦ ॥ ஜந்துஷ்வநேஷு விநிவாரயிதா ஸுராணா:
ப்ரஸாதயிதாம்ஸ்வநுகம்பதி விலம்பயிதா து ।
தீவ்ரகாமஶுஷமேஸ ஸம்ஶ்ரயாஸ்த்ரீவ
த்வத்ஸாத்த்வநஸ்வபதேநிஸ்ருதாப்ரவணாது ॥

ஶ்ரீதே-வ்யா ॥ ஏவம் "உக்தஸாமாவதி" த்யாரப்ய ஶ்லோகத்ரயேண ப்ரபத்த்யதிகாரவிஷயஸ்வரூபப்ரயோஜந்யோபகாரா உக்தா:, ஜந்துஷுப்ரயாபமேணப்ரபத்த்யநந்தரம்ஸ்யாஸ, ஜந்துஷ்விதி । (ஜந்துஷு) வென

ஸ்வயஞ்சிதேஷு ப்ரயோஜநாந்தரேஷு, "அபேக்ஷிதேஷ்வபி
ரேவஸ்தூ ப்ரயோஜநநிவ்ருத்திஷு" இதி நிவர்ணநீயாநாம்.
(விபேதாநு) தத்விஶேஷதந்த்ர ஹிதாநு, "அதேவகோகா
ஶம் நாபேக்ஷமேஷம்வ்ருணே, வேதஸ்வயம்வாஸிவேதாகாநாம்
காமேயகஸ்யாபிநா। பத்த்வா ப்ரஜாநாமைஶ்வர்யம்பதம்
நாம் வா நகாமயே ॥ நதேஷஹஸ்ய ப்ராணாஸ்ய ஸ்வபோமேஷா
ஹிதஷிதமி" த்யாதிவசநாத். (கயிகாரஸாமேத:, ஶ்ரூஜாய
நாநு) உபாயாந்தரேஷு ஶக்த்யதிகாராபாவாநுஸாவிஶ்வா
ஸபூர்வாநு, யதஸ்வரூபேண விஶ்வாஸஸ்யாவந்திவாரகத
யா தூஸ்ஸஜதாஸ்ஸதே. (ஸுதஸ்வபமேதிவிஷம்பவஹீநாநு)
தவ = நிரதிஶயாநந்தஸ்வரூபஸ்ய தவ, அநந்தமதி: = அநந்த
ஸம:, தஸ்யவிஷம்பாஜஹீநாநு, ப்ராபேப்யஸ்வாவகஜதி: ரா
வஸ. அதநாதஸ்ய உபமேஷ. (நிஷ்ரதாநு) நிஶ்ஶாநு,
பாயாஶ்ரயஸாயஸ்தாநிதியாவஸ. ஏதநத்ரக்தா உபமேஷு,
(தவபோத) ஸபூர்வகாகஸ்ய தவசரணாரவிந்தே (நிஸ்ஸாக்ஷ
ந:) நிஸ்ஸாக்ஷஸாநு, அதவஶ (ப்ரபந்நாநு தீபப்ரகாஶ!
க்ருதிவ) க்ருதக்ருத்ய:, ஶரணாஸ்ய ஶரணாகஸாமேஸந
க்ருதிகஸ்ஸாம:, "க்ருதக்ருத்யஸ்ததாபர: ॥ இதி" இத்யுக்தே:.
(கம்) "ரக்ஷாபேக்ஷாம்ப்ரதீக்ஷதே, உதாரஸ்ஸம்ரக்ஷேத
தேஜஸா நீக்ஷாபேதவமேகதம்" இத்யுக்தஸ்வஸாவ:, (ஸ்வ்
ரக) "பஹுநாம்ஜந்மநாமந்தே ஜ்ஞாநவாந்மாம்ப்ரபத்யதே।
வாஸுதேவஸ்ஸர்வமிதி ஸமஹாத்மாஸுதுர்லப:, அதந்தஜ
ந்ஸம்வித:, ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு தபோஜ்ஞாநஸமாதிபி
ஹி" ரித்யுக்தே:. (மஹதே) ப்ராபேந்த்ராஷி. "மஹதே இத்ய
நேந ஸமவத: ப்ரபஞ்சாஸ: தஸ்ய நிமிஷஸதேதி
வ்ருதியதே. "த்ரிதஸாமேநஸம்ப்ராப்தம் நத்யஜேயம் கதம்சந,
ந, உபதோஷோயாபவேத்" இத்யாதிவசநாத். ॥உரு॥

ரூபார்த்த ॥ பம்பூர்ண ப்ரதநதமேஷ்வ்யேதாஸ, அயமேவா
ஹரேஷ்விதி (ஹே தீபப்ரகாஶ! க்ருதி) க்ருதார்த்த:, (கம்,

அதி⁴காரஹாநே:) ஸாத்⁴யப்⁴ரமாவாத், (அர்தா²தி³கேஷு) கர்மயோக³ ஜ்ஞாநயோக³ ஶக்தியோரேஷு, (விரக்தா:) அவ ரக்தா:, (ஶ்ரத்³த⁴தா:) மஹாவிஶ்வாஸயுக்தா:, ஸதா³வ ஶ்யம்ஸாவநிஶ்சயவந்தோ வா, [ஶ்ரத்³தா⁴யிகா இதி பாடா²ந்தரம்] (த்வத³நந்தகு³ணவிலம்ப³பீ⁴தா:) த்வத³நந்தவைகாருண்யவிலம்பா ஸஹிஷ்ணவ:, (நிர்ப⁴ரதா:) விநீதா:(தவ பதே³ ந்யஸ்தாத்மந:) த்வச்சரணஸமர்பிதஸ்வாத்மந:, (ப்ரபந்நா:) ப்ரபத்திநிஷ்டா² பா⁴ரார்ஷா:, (ஸாபி⁴ராக³ஸம்பதே³) மஹதா ஆத³ரேண ஸ்வா ஶ்ரேஷ்டி, ஸம்ஸ்காராயிகாரிணோ ப³ஹவஸ்த்வத³ர்த²யுக்தா ஜ்ஞாநவ: ॥ ॥உ௬॥

தமிழ்ப்பதவுரை.

அ—கை. கீழ் மூன்று சுலோகங்களால் ப்ரபத்திவித்யைக்கு அதிகாரிகளாவார் இவரென்பதும், ப்ரபத்தியின் ஸ்வரூபமும், அதன் ப்ரகாரமும் அருளிச்செய்து அவ்விதம் ஆறங்கங்களோடுகூடிய பிரபத்தி நிஷ்டர்கள் மிகவுமருமையாதலால் அவர்களை பகவான் மிகவும் உகப்புடனே அங்கீகரிக்கிறார் என்றுமருளிச்செய்கிறார். “அர்தா²தி³கேஷு” என்பதால.

ஹே தீ³பப்ரகாஶ!	ஏ விளக்கொளி வண்ணனே!
அர்தா²தி³கேஷு	தநம், தானியம், வீடுவாசல், மனைவிமக்கள் முதலிய ஐசுவரிய விஷயத்தில்
விரக்தா:	ஆசையற்றவர்களாயும்
அதி⁴காரஹாநே:	உபாயாந்தரங்களில் சக்தி அதிகாரமில்லாமையால்
ஶ்ரத்³த⁴தா:	மகா விசுவாஸமுள்ளவர்களாயும்
த்வத³நந்தகு³ணவிலம்ப³பீ⁴தா:	தேவரீருடைய நித்திய கல்யாண குணங்களாகிற விபூதியில் கலந்து அநுபவிப்பதற்குக்காலம் சீக்கிரம் கிட்டாமையால் மிகவும் பயப்படுகிறவர்களாயும்

நிஶ்சிதாந் — ப்ரபத்தியுபாயம் கைக்கொண்டவர்கள் அவசியம் காப்பாற்றப்படுவார்கள் என்ற நிச்சயமுடையவர்களாயும்

த்வத்பதே — தேவரீர் திருவடியில்

ந்யஸ்தாத்மந: “ந மம ஶ்ரீபதேரேவேத்யாத்மாநம் நிக்ஷிபேத்புத:” — என்றபடியே தனது ஆத்ம ஆத்மீயங்களின் இரட்சணை முதலிய சகலபாரமும் தனக்கில்லை ஸர்வசேஷியான பகவானுடையதேயென்று ஸ்வரூபம், பரம், பலம், என்னும் மூன்றையும் பகவான் திருவடியில் ஸமர்ப்பணம் செய்தவராயுமுள்ள

ப்ரபந்நாந் — ப்ரபத்தியுபாயத்தைக்கைக்கொண்டவர்களை

க்ருதீவ — கிருத கிருத்தியன்போல

த்வம் — (ஸர்வோதாரனுயிருந்தாலும் இரக்ஷாபேக்ஷை யுடைத்தாயிருப்பதை எதிர்பார்க்கிற) தேவரீர்

ஸுசிராத் — வெகுகாலங்கழித்து

உபைஷி — அடைகிறீர்.

தாத்பரியம். ஏ விளக்கொளி வண்ணனே! தந, தாநியாதி ஐசுவரிய விஷயத்தில் ஆசையற்றவர்களாயும், உபாயாந்த்ரங்களில் சக்தியும், அதிகாரமும் இல்லாமையால் மகா விசுவாசமுள்ளவர்களாயும், தேவரீருடைய நித்திய கல்யாண குணங்களாகிற விபூதியில் கலந்து அநுபவிக்கக்காலம் சீக்கிரத்தில் கிட்டாமைக்கு பயப்படுகிறவர்களாயும், பிரபத்தியுபாயத்தைக் கைக்கொண்டவர்கள் காப்பாற்றப்படுவார்கள் என்கிற மஹாவிசுவாசமுள்ளவர்களாயும், தேவரீருடைய திருவடியில் தனது ஆத்ம ஆத்மீயங்களின் பாரங்களை ஸமர்ப்பணம் செய்தவர்களாயுமுள்ள பிரபந்நர்களை கிருதகிருத்தியனைப்போல தேவரீர் வெகுகாலங்கழித்து அடைகிறீர். ||உஅ||

௩௭ ॥ தம்தேந்த்ராநுஶ்ருவதேவேஷ்வபி (நா) மத்ருஶாமதேந:
ஸ்வாதிக்ரியாஸத³ஶிதெதயஜிதவாந்யவாக்யை: ।
நாத² த்வதீ³யசரணௌ ஶரணம் க³தாநாம்
நைவாபதாபதக்ஷமாப்யபரைரவாப்யா ॥

ஶ்ரீவே०-வ்யா ॥ ஸர்வம் ப்ரபந்நாதிகாரிஜநஸுலப⁴த்வம் ஸ்வாதிகாரயுக்தா: ப்ரபந்நாதிகாரிணோ லப்⁴யதே, தம்தேந்த்ரேதி, (ஹே நாத²!) ஸப்தஸ்வாதிஷு (அநுஶ்ருவதேவேஷு) ஶ்ருத்யாதிஷு, "தே³வ" ஶப்³தே³ந ஶ்ரீவாஸுதே³வாதிகதே³வத்வே (அநுமத்ருஶாமதேந:) ஸம்ப்ரதா³யாவிஶேஷதாயீயதோமதேந:, (யதிவா) யதா³. (அந்யவாக்யை:) அந்யேஷாம், அந்யாநிவாவாக்யாநிமதை:, அந்யவாக்யஶப்³தே³ந பராம்ஶப்ரகாராதிதிவ்யஸமாநிவாக்யாநி யா தா³நாஶாயநாதிவாக்யாநிவஹஸ்ரமே. (ஸ்வாதிக்ரியாஸத³ஶிதை:) ஸ்வாதிகாராநேஹை: (தம்தேத்ர:) தா³ஶாரதா²யதோ வேண: நிபதே³நாந்ஸந்நியதோ வேநாநுவேஷ யாயுக்தகா ஶதேக: வேதிக்காம்த்ரி காதிரேஹிதேந வயுக்தவிஶேஷ:, தத்த வேதிகாதா³ந்த்ரா: ப்ரணவஸஹிதாஸ்வரநியத ஸஹிதாஸ்த்ரவேதா³ந்தா:, தேவதேத்ரவணீயகதா³த்ராஹயா:, தாந்த்ரிகா: ப்ரணவஸ்வராதிரஹிதாஸ் பாஞ்சராத்ராதிஹா ஸபாராணபாராகஶபராகாயோதா³நாசாயயாதிப்ரபந்நமதாஸ் ஸ்வீஶஶாஸ்த்ரஹயாம்த்ர விஶேஷாஸம்ப்ரதாயதோ ஜ்ஞயா:, தாத்ருஶேஶ:ம்தேத்ர: (த்வதீ³யசரணௌ) ஸயுஜ்ஜஸ்யஸயுக்தக: பாதா³ராணிகஸ்யரக்ஷகஸ்யதவஸம்பந்தி நௌசரணௌ = பாதா³ம்போ⁴ஜமதே ஶ்ரீபாதா³வதே⁴ (ஶரணம் க³தாநாம்) உபாயதயா வ்ருதவதாம் ஜநாநாம் (அயாதாயாதக்ஷமாபி) அம்ஶாம்ஶக்ஷமாபி (அபரை:) உபாயாந்தரநிஷ்டை: (நைவாவாப்யா) ப்ராப்தும் தே³வ ந ஶக்யா, ததோக்தம் ஶ்ரீஶாஸ்த்ரே "ஸர்வாதிகாரதாஸ்வாஸாம்ப்⁴யோமா

விதஸ்யதா | நாத ஸம்ப்ரதி ஶரணவ்யஸ்ய கலாம் கோடிமதீதவதி”
இதி || ||௨௧||

ஸா-வ்யா || அவதாரிகா: ப்ரபந்நாதிகாரிணோ ஶ்ரைஷ்ட்யமாஹ, அநந்தேதி | (அநந்தஶ்ருதிஷு) வேதவ்யூஹாதிஷு (அவிச்சிந்ந ஸம்ப்ரதாயை:) ஶ்ருதைர்ஜ்ஞாநை: (அநந்தை:) ஶரணாகதிமந்த்ரை:, (அபிவா) அபிச, (ஸ்வாதிகாராநுகுணை:) ஸ்வாதிகாரயோக்3யை:, (அநந்தவாக்யை:, அநீயபரணை, ஶரணாகதா நாம்) ப்ரபந்நாநாமிதரேஷாம். (அபாதாயதகலாமபி) கோடிதமாம்ஶமபி, (ஸர்வே) ஸத்திநிஷ்டா: (ஸர்வாவ்யா) ஸர்வாவ்யா, உபாயநிஷ்டா: ஶரணாகதா: ஶ்ரேஷ்டா இதிபாவ: || ||௨௧||

தமிழ்ப்பதவுரை.

அ—கை. கீழ்ச்லோகத்தால் பிரபந்நாதிகாரிகளினருமையருளிச்செய்து, மற்றைய அதிகாரிகளிலும் பிரபத்தியதிகாரிகள் மேலானவர்களென்பதை யருளிச்செய்கிறார் “ அநந்தை: ” என்பதால்.

ஹே நாத ! — எத்தேவருக்கும் தலைவனே !

அநந்தஶ்ருதிஷு — வேதங்களிலும், வேதோபப்ரம்மணங்களாகிற இதிஹாஸ புராணங்கள், ஸ்ரீபாஞ்சராத்திரம் முதலியவைகளிலும்

அநந்தமத்யோதிதை: — ஸம்பிரதாயம் இடைவிடாமல் வழிவழியாய்ச் சொல்லப்பட்டனவாயும்,

அபிவா — அன்றியும்

அநந்தவாக்யை: — பராங்குச, பரகாலாதி திவ்ய சூரிகளுடையவும், ஆளவந்தார் முதலிய ஆசார்யர்களுடையவும் வாக்கியங்களாலும் சொல்லப்பட்டனவாயும்

ஸ்வாதிகாராநுகுணை: — தங்கள் தங்கள் அதிகாரங்களுக்கு ஏற்றவையாயுமுள்ள

மந்த்ரை:	மந்திரங்களாலே
த்வதீயசரணௌ	பரமகாருணிகனான தேவரீருடைய திருவடிகளில்
ஶரணம் கதாநாம்	சரணாகதி சாஸ்திரப்படி ப்ரபத்தி செய்தவர்களுடைய
லக்ஷ்யாம்ஶகோऽபி	இலட்சத்திலொருபங்காகிற அம்சமும்
இதரை:	உபாயாந்தர நிஷ்டர்களினாலே
நைவாவாப்ய	அடையவே முடியாது.

தாத்பரியம். எத்தேவர்களுக்கும் தலைவனே! வேதங்களிலும், ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரம் முதலியவைகளிலும் ஸம்பிரதாயம் இடைவிடாமல் வழி வழியே சொல்லப்பட்டனவாயும், அன்றியும் பராங்குச பரகாலாதி திவ்யஸூரிகளுடையவும்; ஆளவந்தார் முதலிய ஆசார்யர்களுடையவும் வாக்கியங்களால் சொல்லப்பட்டனவாயும், தங்கள் தங்கள் அதிகாரங்களுக்கு ஏற்றவையாயுமுள்ள மந்திரங்களாலே தேவரீருடைய திருவடிகளிலே சரணமடைந்தவர்களுடைய இலட்சத்திலொருபங்கு அம்சமும், மற்றைய உபாயாந்தரங்களை யநுஷ்டித்தவர்களால் அடையவே முடியாது.

உக்தா: ப்ரஜாஜநகவக்த்ரஶிகேஶைத்ரை:
ஸத்யாபிநந்த்யஸஹதாவரிணீயமாநா: ।
ப்ரத்யக்ஷதாம் ப்ரஹிதஸாமவிஶேஷவித்பி:
ஸாக்ஷ்யஸ்ம்ருதிரிவ ஸித்திகிக்ஷூரகம் ॥ ॥௩௰॥

ஸ்ரீதே-வ்யா॥ ஸவம் ப்ரவக்ஷ்யே வேதவதீர்த்தா, ஸ்வயம் ப்ரபந்நாநாம் தீர்த்தாகாரத்வமாஹ, "உக்தா:" இத்யாதிபி: ஷட்பி: ப்ரமேயோந்நேயேந ப்ரபந்நாநாம் ஸர்வமபி ந்யேஷ்டாஸ்யதே.

[ஹே நாத!] (தேஶிகேந்த்ரை:) குஹாபதிவத்ஸர்வை: (ஜந
கவக:) வித்யாஸிரிவ (தவ) ரக்ஷணஸமயே (த்வத்தா:) ரக்ஷ்ய
சேஷ நஸமேவிதா:, (யத்ர) ரக்ஷகேக்ஷணஹேஷிணா (ஸவ
தா) "ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமேமதம்" இதிவதந்தாகுபா (கவி நர்ஷ்ய)
ககஸ்யாஸாதிவஸஞ்ஞஷ்ய (பரிணீயமாநா:) பரிஷ்க்ரு ஹீ
தா:. உதமஸ்யமாநாஸு, (ஹ்ஜா:) ஜஙவ:, தாஷித்யாதயஸு,
வ்ஜாஸ்யாகஸஞ்ஞகஜமே நா" இதிமிவண்ணவாரோஸ. (மேஷித
மோமவிமோஷவிமேஸ்யு) தவமண்ணாநாவமேகஸ்துபுராம
பமோமவிஸயே (ஸதாஜமேஸ்ய) வுவகஜநமொஷ்யாம்,
கநர்த்து; மஹாஜநஸந்நியள, "பரிணீயமாநா"இதிகவ்யநந
ஸம்பந்ந: (தவ கிங்கரகும்) "மம்மபோமம்மபோஸ்வகிங்கர:,
கிங்கரோஸ்வகீதிவர்த்தாந" இத்யாதாஷ்யுக்ஷராஸ்யம் (ஸோமஸ்ய
ஸமத்ரிவவிஷ்டி) ஸாமஸ்யஸமத்ரதாஷ்ராஜேந கிங்கர
குஸ்யாவதம்வதேஸ்யாஜீவநம் தாவஸாயக்ஸம்ஸுகரணீயகு
ஞுவ்ஜஸ்தே ‖ ‖௧௯‖

ஶா-வ்யா ‖ உத்தரகர்தஸ்மாஹ, தத்தாஹதி । (ஜநகவக:)
வித்யாநாஸ்யம் (தேஶிகேந்த்ரை: தவத்தா:) ஸமேவிதஸ
ரா:, உதகயாராவம்வகம் ஸமேவிதாஸு. (யத்ர) ஞாதி
நா, பரிமணத்ராவ (கவிநர்ஷ்ய) ஸஜோஷப்மவகம், (ப
ரிணீயமாநா:) கம்தீக்ஷயமாணஹரா:, உதமஸ்யமாநாஸு
(ஹ்ஜா:) ஶிஷ்யா:, கநர்யாஸு (மேஷிதமோமவிமோஷவி
மேஸ்ய) பஜஸ்யபாரஸ்யாரம்பஸ்யாநாஸவவிஸ்யயம், ப
திமோமவிஸ்யயம்வ, (மேஸ்ய) ஸாரணகாஸ்யநா
வகாஸமேபாமேஸ்ய, உஜாஸகாஸ்யதி மோமகாஸமேபாமேஸ்ய
வ, (ஸதாங்கிங்கரகும்) ஸாமவதமேகம்கம், (ஸோமஸ்யஸம
த்ரிவ)விவாஸகாஸ்யவத்யாகண்ணஸ்வபஸ்யமாநம் ஸோமஸ்யஸம
த்ரிவ (விஹதிதய தி ‖ ‖௨௦‖

தமிழ்ப்பதவுரை.

அ—கை. பிரபந்நர்களுடைய உத்தரகிருத்தியத்தை அருளிச்செய்கிறார். “ஷதாஃ” என்பதால்.

லெஜநாய ;	ஏ தேவதேவனே !
தெஶிகெடிஂடெதெ:	ஆசார்ய சிரேஷ்டர்களால்
ஜநகவசு	பெற்ற தகப்பன் போல
தவ	காக்கும் திறமையுடைய தேவரீருக்கு
ஷதாஃ	இரட்சிக்கும்பொருட்டு ஸமர்ப்பணம் செய்யப்பட்டவர்களும்
வதாஸவதா	காப்பதில் ஸர்வசேஷியான தேவரீரால்
சுஷிநதா	கிடையாப்பொருள் கிடைத்ததாகச்சந்தோஷமடைந்து
வரிணீயஜாநாஃ	நன்றாய் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவர்களுமான
ஜநாஃ	ஜநங்கள்
உஷிதலொமவிஶெஷ விலெஷ	தேவரீர் குணாநுபவ கைங்கரிய ரூபமாகிற போகஸித்தியின்பொருட்டு
உலெஸ்ஸதாஂ	ஸத்துக்களுடைய (பிரபந்நர்களுடைய) நடுவில்
(தவ) கிஂகரதாஂ	தேவரீருக்குத்தொண்டனாகும் தன்மையை
உாஂமஜஸுதூவலி ஸூதி	புருஷன் உயிரோடிருக்குமளவும் அடையாளமாகவும், அலங்காரமாகவும், சுபக்குறியாகவும் தோன்றும்படி கட்டப்பட்டிருக்கும் திருமங்கலியக்கயிறுபோலத் தரிக்கிறார்கள்.

தாத்பரியம். ஏ தேவ தேவனே! ஆசார்ய சிரேஷ்டர்களால் பெற்ற தகப்பன்போல (காக்கும் திறமையுடைய) தேவரீரிடத்தில் இரட்சணத்தின் பொருட்டு ஸமர்ப்பணம் செய்யப்பட்டவர்களும், ஸர்வசேஷியான தேவரீரால் கிடையாப்பொருள்கிடைத்ததுபோல் ஸந்தோஷத்துடன் நன்ருய் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவர்களுமான ஜநங்கள் தேவரீருடைய குணாநுபவ கைங்கரிய ரூபமாகிற போக ஸித்தியின்பொருட்டு பிரபந்நர்களுடைய நடுவில் தேவரீருக்குத்தொண்டனுகுந்தன்மையை மாங்கல்ய ஸூத்திரம்போல தரிக்கிருர்கள்.

ஆசாரியர்களால் பகவத்திருவடியில் ஸமர்ப்பணம் செய்யப்பட்டு பகவானுலும் சந்தோஷத்துடன் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட (ஜநங்கள்) சேதநர்கள் பிறகு (பிரபத்திக்குப்பிறகு) பகவத் கைங்கரியமொன்றையே மேன்மையுடனும் சந்தோஷத்துடனும் ஏற்றுக்கொளளுகிருர்கள என்பது கருத்து. பகவத் கைங்கரியமொன்றுமே உத்தாக்ருத்தியமென்பது இதனுற் கூறப்பட்டது. பின் சுலோகத்தாலும் கூறப்படுகிறது.

௪௧ ॥ दिव्ये पदे दयितकिङ्करताधिराज्यं
दातुं स्वयैव दयया विहिताभिषेकाः ।
सर्वे [illegible] ते
[illegible] भजन्ति ॥ ॥௪௧॥

श्रीदे-व्या ॥ एवं ज्ञानिनां स्वरूपनिष्ठोक्ता, अथ "उदितमोदविशेषसिद्ध्यै" इत्युक्तमुदितमोदमाह, दिव्य इति । (दिव्ये) अप्राकृते (पदे) "तद्विष्णोः परमं पदम्" इत्युक्ते परमपदे (दयितकिङ्करताधिराज्यं) दयितस्य = सर्वेश्वरस्य, किंकरता =

ப்ரேக்ஷம் கயந், தஸ்யைவாதிராஜ்யம் = அதிராஜதா "ஸ ஸ்வராட் பவதி, ஸர்வேஷு லோகேஷு காமசாரோ பவதி" இத்யாதிஶ்ருதே:. அதிகம் = ஜுஷ்டம், கிங்கராதிராஜ்யமிதி ஸமாநாதிகரண ஸமாஸோ வா, தத் (ஸ்தாநம் ஸ்வீயதயா) பரிக்ருஹ்யாவஸ்திதயா வா (விஶிஷ்டவிஶேஷகா:) க்ருதப்ரபந்நா:, அவிஶேஷகஶப்தேந ஸ ஹாஸாயோக்யாபேக்ஷயா ஸமஸ்தஸமாஶ்ரயணம் ப்ரத்யக்ஷ்யதே; "க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்யேஶ்வரஜ்ஞாநாத் விஶுத்தி: பரமா மதா" இதி ஸ்மரணாத். (அநகா:) விநஷ்டாஶ்லிஷ்டபூர்வோத்தராகா:, "யதேஷீகாதூலமக்நௌ ப்ரோதம் ப்ரதூயேத | ஏவம் ஹாஸ்ய ஸர்வே பாப்மாந: ப்ரதூயந்தே, யதா புஷ்கரபலாஶ ஆபோ ந ஶ்லிஷ்யந்தே | ஏவமேவம்விதி பாபம் கர்ம ந ஶ்லிஷ்யதே, தததிகம உத்தரபூர்வாகயோரஶ்லேஷவிநாஶௌ தத்வ்யபதேஶாத்" இதி ஶ்ருதிஸூத்ரவசநாத். (ஹே பங்கஜாக்ஷி!) பங்கஜாநி = பத்மாநி, தத்ஸத்ருஶ்ய! (ஶ்ரீதேவநாத) ... (தே) ஸஸ்வாமிநஸ்ஸ (பரிசர்யயா) கைங்கர்யேண (ப்ராஜ்யபத்மஸ்ய) ... ராஜ்யம் (ஸாம்ராஜ்யம்) ப்ராஜ்யராஜ்யதேஶஸ்ய ஸாம்ராஜ்யஸ்யாபி ஸ்வாதீநத்வாத் ஸ்வஸ்வாமிபூதம் ... ஸாம்ராஜ்யமிதி ஸமஸ்தஸ்ய ... உபயத்ராபி ஶேஷ: ப்ரதீயதே. அத்ர ராஜஶப்தேந ஸாம்ராஜ்யஸ்ய ... ப்ராஜ்யராஜ்யதேஶஸாம்ராஜ்யம் ... ப்ரகரணாத் பரம் வ்யஞ்ஜ்யதே ॥ ॥௧௧॥

ரா-வ்யா ॥ ஹே கமலாஸநஸ்தே, ஶ்ரீவத்ஸாங்கே! (ஹே பங்கஜாக்ஷி) பத்மஸ்ஸத்ருஶநயநே! (ஶ்ரீதேவதே) நித்யவிமுக்தா (அதிகிங்கராதிராஜ்யா) அதிகம் = ஜுஷ்டம், கைங்கர்யமேவ ஸாம்ராஜ்யம் = ஸாம்ராஜ்யம், (ஸ்தாநம், ஸ்வீயதயா, உபயவிஶிஷ்டவிஶேஷகா:) ஸ்வயம் தத்ஶரணாகதிரூபோபாதிவிஶேஷகவந்த:, (அநகா:) உத்தரபூர்வாகா: ப்ராரப்தா:, ஹே (ஶ்ரீதேவநாத) தேவநாதவல்லபே (தேவதேவ ...

யா) உசிதகிங்கரதயைவ, ஸ்வாராஜ்யம் (ஸஜ
ந்தி) நித்யவிஹிதா: கரிஷ்யந்தி ஸமயே கைங்கர்யபரா ஏவா
பிவதந்த்யஸ்ய ஸௌஹிதஶரணாகதத்வே தத்ஸமாவிஸ்ய கைங்க
ர்யம் ஶரணாகதஸ்ய ஸ்வாராஜ்யமுத்பாதயதீதி பாவ: ||

தமிழ்ப்பதவுரை.

அ—கை. கீழ்சுலோகத்தில் "உசிதபோகவிசேஷவஶ்யே" என்றருளிச்செய்தபடி அப்போகவிசேஷமின்னதென்பது சொல்லப்படுகிறது "திவ்ய" என்பதால்.

திவ்ய	தெய்வத்தன்மை பொருந்திய (ப்ரகிருதிஸம்பந்தமற்ற)
வ்யோம்நி	பரமபதத்திலே
உசித	தன் யஜமானனுக்கு
கிங்கரதா	தொண்டனாகுந்தன்மையாகிற
ஸ்வாராஜ்யம்	இராச்சியாதிபத்தியத்தை
தாதும்	கொடுப்பதற்கு
ஸ்வீயதயயா	தேவரீருடைய பரிபூர்ண கருணையாலே
விஹிதாபிஷேகா:	அபிஷேகம் செய்யப்பட்டவர்களாயும்
அநகா:	பூர்வபாபங்கள் நசித்தும் உத்தரபாபங்களின் சம்பந்தமற்றவர்களாயுமுள்ள ப்ரபந்நர்கள்
ஹே யோகிஜநாபித்⁴யேய!	ஏ யோகிகளால் த்யாநம் செய்யப்பட்டவனே !
ஆதேஹபாதம்	சரீரம் நீங்கும் வரையில்
தே	ஸர்வஸ்வாமியாகிய தேவரீருக்கு
பரிசர்யயா	கைங்கரியத்தாலே

யௌவராஜபதம் பஜந்தி	இளவரசனுகும் பதவியை அடைகிறார்கள்.

தாத்பரியம். யோகிகளால் தியானம்பண்ணப்பட்ட பக வானே! ப்ரகிருதிஸம்பந்தமில்லாததான திருவைகுந்தத்தில் தன் யஜமானனுக்குத் தொண்டுசெய்தலாகிற இராச்சியாதிபத்தியத் தைக் கொடுப்பதற்கு தேவரீருடைய பரிபூர்ண கிருபையாலே அபிஷேகம் செய்யப்பட்டவர்களாயும் பூர்வபாபங்களெல்லாம் ப்ரபத்தியாலே நசித்தும் ப்ரபத்திக்குப் பிந்திய பாபங்களின் ஸம் பந்தம் சுறிதும் அற்றவர்களாயும் உள்ள (ப்ரபந்நர்கள்) தமது சரீரம் நீங்கும்வரையில் ஸர்வஸ்வாமியாகிற தேவரீருக்கு கைங் கரியம் செய்வதாலே இளவரசனுன பதவியை அடைகிறார்கள். அரசன் தன் மகனை பட்டத்துக்குரிய அரசனாவதற்கு முந்தி இளவரசனுக்கிப் பின்னர் பட்டங்கட்டிவைப்பதுபோலப் ப்ரப ந்நர்கள் அந்தமில் இன்பத்து அழிவில் வீடாகிய பரமபதத்தில் பகவத் கைங்கரியரூபமாகிற ஒரு பெரிய இராச்சியாதிகாரத்தை சரீராவஸாநத்துக்குப் பிந்தியடையும்பொருட்டுச் சரீரபதநம் வரையில் இளவரசுப்பட்டம்போல பகவத் கைங்கரியத்தையே செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது பொருள்.

௩௨ || ஸாம்ராஜ்யாதிகஸம்பதே ப்ரபத்யேந
வைவாஸநேந வயஸா நியதாயிகாரா: |
ஸாஜ்ஞாவிஶேஷநியமேந ஸமீபபாஜ:
ஶ்ரீத்ராணயந்தி ஹரவந்தி ஜநாதிநாதா: ||௩௨||

ஶ்ரீவேம்-வ்யா || அத "யஸ்மின்யுகே" த்ருக்தாம் தத் ஶிஷ்ய ராஜேவ ஸம்ப்ரகாரஹேஹதாஸ்த்ரம் ஶ்ரோதாஸ்த்ரம், ஸாம் ராஜ்யாதிகஸம்பதேதி | [ஹே ஸர்வஜ்ஞ] (ப்ரபத்யேந) "த்வ த்யாஜ்யோஸ்தி தம் ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநவிஹநேநகயா | ஸஹைக கம்ஹித்ருதேதத் த்ரம் ஶாவாஹேதேநஸம்யஸா | ப்ரயுஞ்ஜாத

விஶாலம் த்விதீயம் பாதமாஹுயம் ॥ த்ருதீயம் தத்ர விஶா
லம் தாயதே: தத்ராந்தரம் ஹவேத்” இத்யாதிநா வர்ணி
தஸ்ய தேந பாதுவாரகோபுரப்ராகாரமண்டபாதிஸம்ஹிதா
ஸேதேந பஹுவிதேந (பாம்பாரத்ரிகநபேந) பம்ப
ராத்ர ஶாஸ்த்ரீயாநாம் தத்வேஷா பாம்பராத்ரிகாணாம், தே
ஷாம் நயேநாமேண, ஸகலைபரபஹுபைராதிஸே
தேந (ப்ரமுகேந) கர்த்ருஶீலப்ரஷ்ராதிவ்யாக்ய
ப்ராநஸேதஸிலேந (வைபாநஸேந) விபநஸாக்தே
ந (பயாப்ரியதாயிகாராம்) அலங்கீர்ணாயிகாராம், வை
பாநஸாமேதக்காவேதஜநவதாயிகாரம், பக்ஷ
ராத்ர பத்யுநித்ய துஷ்ட்யோஷாக்ஷீக்ஷாவதாம் தத்ரேவாயி
காரஜதி நியதாயிகாரகம், நதாபஸேவேஷாம் ஸபத்ர
யிகாரஜதிஹாவம் (க்ஷாம்) “ ப்ராஹ்மணை: க்ஷத்ரியை
வைஶ்யை: ஶூத்ரைஶ்ச க்ருதலக்ஷணை: । அர்சநீய
ஶ்ச ஸேவ்யஶ்ச பூஜநீயஶ்ச ஸர்வத: । ததைவ ஸாபயந்து”இதி
த்யாதிஷு ஸப்தஜநைர்பசநீயதயா விஶம்.(ஸஞ்ஜாவி
ஶேஷநியமேந) திவ்யநாமேஸநியமேந. தத்ர ஶ்ரீரங்க
ராஜே வாஸாதேவ ஸங்கல்பணப்ரத்யும்நாநிருத்தேதி
ஸஞ்ஜாபேதம். ஶ்ரீவைகாநஸேத விஷ்ணுபாராஷ்ஸ
த்யாவ்யாதாத்யாவ்யாமேதா: (வீத்யா) வேத்ணா “ தந்த
நாமவஜ்ரேக்தாரத்யாஜீரா ஸமஸ்கார”இத்யுக்த ரீதக்ஸவதம் தந்த
நாமவேத்யாதள ஸபத்ரயாதிதிஹாவம். (ஸமயங்க:)
ஓளபஸாரிக ஸாம்ஸ்பர்ஶகாமப்ரஹாரிகாதைவேத
வேத்யஸ்ரத்யமபயம்தம், ஸக்திஹாநந்த்யயோஜநகம்.
அதஏவ (யந்த்ரா:) க்ருதாயதா: பாபாஷா: (திநாநி) திவ
ஸாஹ (கச்சந்தி) ஸஹஸ்ராணி (நயந்தி) யாபயந்தி. “யஸ்மி
நம் ஹரிஸம்ஸ்காரகயாரஸவிவஜிதம் । தஸ்மிநம் தாதித்யநஜ
நேந்த்ய, ப்ரவேஶஹவதாயாதாஹயஸீ ஜந்தஸாததி: ।
க்ருபாமஹாரதிவைவாம்ஸாரதோத்யஜஸ்யந்தி:” இத்யாதி
ஹிவர்த்திரேகநீதநாக ॥ ॥௬௨॥

ராஶ்ர ‖ வரிவஸ்யாவைவஶ்ய க்ரமோ ஹ்ருத்யாஶ்ராம்ஶ
ஸ்வாமிந் (ப்ருதக்விதேந) ஸம்ஹிதாஹேதுபிஸ்ஸாஸ்த்ரபேதேந
(பாஞ்சராத்ரிகநயேந) பாஞ்சரா
த்ராக்தஸம்ஜ்ஞாமார்கேண (வைகாநஸநயாச்ச)
வைகாநஸஶாஸ்த்ரோக்தமார்கேண ச (நியதாதிகாரிணாம்) ப்ருதக்நியதா
திகாரிணாம் (அந்யேஷாம்) வைக்ஷ்யாந்தரேஷ்வநுஸந்ததாம், அநம்
ஜ்யோதிஷாம். அநஶம்ஸ்ருஷ்டி யச்சஸ்ருத்யம். ஸா
ராஷ்டாம். (ஸ்வாம், ஸம்ஜ்ஞாவிஶேஷிதயோக) தத்தத்ஸம்ஹி
தோக்தஸம்ஜ்ஞாபூர்வகம் (ஸங்கல்பம் த்வம்) ஸந்த்யக்
த்வாஸங்கல்பம் (ஸ்ரீத்ர) ஸம்பேதாஷேண (ஹருஷந்தி)
ஸமாநாநி (விநாநி நயந்தி) க்ஷிபந்தி ‖ ‖௧௨‖

தமிழ்ப்பதவுரை.

அ—கை. மேலிரண்டு ச்லோகங்களாலும் முன் ச்லோகத்திற்கூறிய "வரிவஸ்யா" என்றும் பதத்தின் விஷயத்தை விஸ்தரிக்கத்தொடங்கி "ஸ்வாம ஸாம்ஸாராதி கநயே ந" என்பதால் அர்ச்சநாக்கிரமமருளிச் செய்கிருர்.

ஹே ஸ்வாமிந்! — ஏ தலைவனே!

ப்ருதக்விதேந — (மந்த்ரஸித்தாந்தம், ஆகமம், தந்த்ரஸித்தாந்தம், தந்த்ராந்தரம் என்னும் சாஸ்திர பேதங்களாகவும், பாத்மம் பாரமேச்வரம் முதலிய ஸம்ஹிதைகளாகவும்) தனித்தனியே யநேகவிதங்களான.

பாஞ்சராத்ரிகநயேந — பாஞ்சராத்ரம்படித்தவர்களுடைய மார்க்கத்தினாலேயும்

ப்ருதக்விதேந — தனித்தனியே அநேகவிதங்களான

வைகாநஸநயாச்ச — விகநஸமஹரிஷியாலே யருளிச் செய்யப்பட்டவைகளான மார்க்கத்தினாலேயும்

நியதாதிகாரிணாம் — (தனித்தனியே வைகாநஸகுலத்தில் பிறந்தவரே அம்மார்க்கத்திற்குரியவரென்றும் பா

ஞ்சராத்ரத்தில் சொன்ன தீக்ஷைசெய்யப்பட்டவர்க ளே பாஞ்சராத்ரமார்க்கத்திற்குரியவரென்றும்விதிக் கப்பட்ட) நியதமான அதிகாரமுடையவர்களாய்

ஸ்வா० (அந்தணர்முதலிய நான்கு வர் ணத்தர்களாலேயும் அர்ச்சநீயராகவும், ஸேவ்யராக வும் பூஜநீயராகவும்) உள்ள தேவரீரை

ஸஂஜ்ஞாவிஶேஷநியமேந வாஸுதேவ ஸங்கர்ஷணப்ரத் யும்நாநிருத்தர்கள் முதலாகப்பாஞ்சராத்ரத்திற்சொ ல்லியபடியும்; விஷ்ணு, புருஷன், ஸத்தியன் அச்சு தன் முதலாக வைகாநஸத்திற்சொல்லியபடியுமுள்ள திவ்யமான நாமதேயங்களின் நியமத்தினாலே

ஶ்ரத்தா ஆசையோடு

ஸமேதய० தே வேறுபலனை உத்தேசிக்காமல் நன்றாய் அர்ச்சித்துக்கொண்டிருப்பவர்களாயும்

யஜந்தி அவ்வர்ச்சனையாலே பேறுபெ ற்றவர்களாகவும் உள்ள சேதநர்கள்

தி நாநி நாட்களை (தாங்கள் வாழ்நாட்களை)

ஸஂஸாரி "யஸ்ய நம் ஹரிஸங்கீர்த்தநவ விவர்ஜிதம் । ததிநம் துர்திநம் ப்ரோக்தம்" என்றபடி ஹரிகதாஸல்லாபமற்ற துர்திநமாக ஆய்விடாமல் நல்ல ஸுதிநமாக

நயந்தி கழிக்கிறார்கள்

தாத்பரியம். ஏ தலைவனே! மந்த்ரஸித்தாந்தம், ஆக மம், தந்த்ரஸித்தாந்தம், தந்த்ராந்தரம், என்றும் சாஸ்திர பேதங்களாகவும், பாத்மம்; பாரமேச்வரம் முதலிய ஸம்ஹி தைகளாகவும் தனித்தனியநேகவிதங்களான பாஞ்சராத்ரம் படித்தவர்களுடைய மார்ககத்தினாலேயும் விகநஸமஹரிஷியா ல் அருளிச்செய்யப்பட்ட வைகாநஸமார்க்கத்தினாலேயும், த னித்தனியே (வைகாநஸமார்க்கத்தில் பிறந்தவர்களே அம்மா

ர்க்கத்தையநுஷ்டிக்க உரியவர்களென்றும் பாஞ்சராத்ரத்திற் கூறியபடி தீக்ஷைகள் செய்யப்பெற்றவர்களே பாஞ்சராத்ரவிதியை அநுஷ்டிக்க உரியவர்களென்றும் விதிக்கப்பட்ட) நியதமான அதிகாரமுடையவர்களாய், தேவரீரை, வாஸுதேவஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்நன் முதலிய பாஞ்சராத்ரத்திற்சொல்லிய நாமதேயங்களினாலும், விஷ்ணுபுருஷன் முதலிய வைகாநஸ நாமதேயங்களினாலேயும் ஆசையோடு வேறு பலனை உத்தேசிக்காமல் நன்றாய் அர்ச்சித்துக் கொண்டிருப்பவர்களாயும், (அவ்வர்ச்சனையினாலே) பேறு பெற்றவர்களாயும உள்ள சேதநர்கள் தங்கள் வாழ்நாட்களை ஹரிகதாஸல்லாபமுடைய நல்ல தினமாகக் கழிக்கிறார்கள். ||௧௬||

---

௨௭ || வர்ணாஶ்ரமாதி நியதஸ்திதிஸந்ததேஜ்யா(ஜ்யா)
ஶக்த்யா யதார்ஹமிதி நிர்வஹிதஸ்வதர்மா: |
த்வய்யேவ காரவிஹிதா ஹ்ருதயஜ்ஞா: ஸமா
ஶாஸ்த்ரீயத்ந்யாஸமயீம் ஸபர்யாம் || ||௧௭||

ஸ்ரீதே°-வ்யா || ஏவம் "ஏகே ஸாத்த்விகவிஷ்ணவே ஸமாஹிதே" இத்யாதிவிஹிதஸ்வநிஷ்டம்; அத "வர்ணாஶ்ரமாசார வதாம் பும்ஸாம் ஸ்வதர்மாத் | விஷ்ணுராராத்யதே பந்தா நாந்யஸ்தத்தோஷகாரக:" இத்யுக்தவர்ணாஶ்ரமாதிநியத கர்மாராதநமாஹ | வர்ணாஶ்ரமேதி | (வர்ணாஶ்ரமாதி நியதஸ்திதிஸந்ததேஜ்யா) வர்ணா:= ப்ராஹ்மணாதய:, ஆஶ்ரமா:= ப்ரஹ்மசர்யாதய:, ஆதிஶப்தேந காலதேஶாதிகம் க்ருஹ்யதே, தேஷாம் நியதா:= வ்யவஸ்திதா: ஸங்கீர்ணாஶ்ரமா:, ஸஸ்திதி:= ஸ்த்திதி:, ஸந்ததம்= தத்காலிகம். தேந ஸஹ. யதா; வர்ணாஶ்ரமாதிஷு நியதஸ்திதிஸந்ததேஜ்யா இதி ஶம்ஸ:, தேஷாம் ஸஹா= ஸந்ததஸஹா. ஸந்ததஶப்தேந ஸ்வ ஶக்தியதார்ஹயஸத்ரார்ஷாநுஷ்டாநீயத்ராஹ்ய நிஷித்தமர்ஹ்ய: தேஷாம் ஸ்திதி: ததுபாவாதி

[illegible]

தேநோக்தா. (ஆராதநாம், கைங்கர்யமயீம்) ராமாநுஜமுநிஷித ஆநம்ராணாம் (ஸதாம்) பூஜாம் (க்ரியாம்) "தவாஹம் ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீ" இதிவந்தநம். (க்ரோஶயதி) ஸந்தோஷயதி யச்சாராஶ்ச்யதம் ஸ்வாதிபஸா ஹஸ்த்யாபவர்க்கேண யதாஹ விநிவேஶிதபாத்ரபூஷாகார்யவிஹிதா க்ருதஜ்ஞா. ஹ்ருதயஜ்ஞஶாவத்ஸல்யரஹதாவஹிரீஜயதி. தஜ்ஜிதிவ்ருத்தியதே ॥ ॥௩௩॥

ஶ்லோ-வ்யா ॥ வர்ணாஶ்ரமோசிதகலேவரபாராய ஆஹ। வர்ணேதி (வர்ணாஶ்ரமாதிநியதிஸ்திரரஶ்மிபத்தா) வர்ணாஶ்ரமாதிநியதி:= வர்ணாஶ்ரமாதியதாநாம் நியமேநகர்தவ்ய கர்மணாம் ஸ்திரரஶ்மிபத்தா:= ஸம்பாதிதம் தாத்பர்யம் ஹ்ருதயஸ்யாத்ருஶீ. (ஹஸ்த்ய) அநந்தரவிஶேஷேண (யதாஹ விநிவேஶிதபாத்ரபூஷா) யதாஹம்= உபபத்யநாகாணம், விநிவேஶிதாநி = ஸம்யோஜிதாநி, பாத்ராணி பூஷாணிச யஸ்யாம் ததா. கஸ்யா: (ஹஸ்த்ய) பவநாவிஶேஷேண, யதாஹம் = தத்ஸ்ம்ருதிநாமாநேந, நிவேஶிதாநி= ந்யஸ்தாநி, பாத்ராணி= பாத்ராணி, பூஷாணிச யஸ்யாம்ஸா (கார்யவிஹிதா) ஶாஸ்த்ரவிஹிதகார்யவிதா பூஜாகார்யவிதாச (ஹ்ருதயஜ்ஞா) ஹேநோ ஜ்ஞாநிநீ (கைங்கர்யமயீம்) விஶ்வபாவ்ஜீநாம் (ஸதாம்) கர்மாநுஷ்டாநபூஜா (ஆராதநாம் க்ரியாம், க்ரோஶயதி) தோஷயதி, வாஸயதிச ॥ ॥௩௩॥

தமிழ்ப்பதவுரை.

அ—கை. முன் சுலோகத்தால் பகவானை அர்ச்சிக்கும் முறைகூறி, இங்கு வர்ணாச்ரமத்தில் நியதவிருதமே பகவதாராதநமாகையால் அக்கர்மரூபமான ஆராதநத்தை யருளிச் செய்கிறார் "வர்ணாச்ரமாதி" என்பதால்.

வர்ணாஶ்ரமாதிநியதி — வர்ணாச்ரமங்களுக்கும்
ஸ்திரரஶ்மிபத்தா — நியமங்களுக்குமேற்றபடி ஸ்திரமான கயிறுகளாலே கட்டப்பட்டதாயும்

ஶ்ரத்தயா — ப்ரீதியாலே (அழகுசெய்யவேண்டுமெனுமாசையாலே)

யதார்ஹவிநிவேசித வர்ணாட்யா — தகுதியுடையவைகளாகக் கட்டப்பட்டிருக்கிறதுளசிமுதலிய பத்திரங்களையும், தாமரைமுதலிய மலர்களையும் உடையதாயுமுள்ள (பச்சைநிறமான துளசி தளமும் செவந்த தாமரைமலரும் மற்ற நிறமுள்ள வேறுமல்லிகை சண்பகம் முதலிய புஷ்பங்களும் எங்கெங்கு வைத்துக் கட்டினால் மாலை அழகாகவிருக்குமோ அந்தவிதம் கட்டப்பட்டதாயுமென்றபடி)

காலோசிதா — காலை மாலை முதலிய காலங்களுக்கு ஏற்றதாயும் வஸந்தம கோடை முதலிய காலங்களுக்குத் தக்கதாயும்

ஹ்ருதயங்கமா — மார்பை இடமாகக்கொண்டதுமான

ஸ்ரகிவ — திருமாலைபோல;

வர்ணாச்ரமோசிதநியம ஸூத்ரபத்தா — பிராம்மண, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திரர்களாகிய நான்கு வர்ணங்களுடையவும், பிரமசரியம், கிரகஸ்தம், வானப்ரஸ்தம், ஸந்நியாஸம் என்கிற நான்கு ஆச்ரமங்களுடையவும். (அவரவர் பிறந்த குலம் கோத்திரம் முதலியவைகளுடையவும) நியமத்திற்குத் தக்கபடி ஆபஸ்தம்பம், காத்தியாயநம், முதலிய கிருஹ்ய ஸூத்திரங்களின் நியமத்தின்படி நன்றாய்க் கட்டப்பட்டதுகளும்

ஶ்ரத்தயா — பக்தியினாலே

யதார்ஹவிநிவேசித வர்ணாட்யா — அவரவர்கள் வர்ணத்திற்கும் ஆச்ரமத்திற்கும், குலம், கோத்திரம் முதலியவைகளுக்கும், வைகாநஸம், பாஞ்

சராத்திரம் முதலிய பூஜாவிதிகளுக்கும் தக்கபடி அர்ச்சிக்கப்பட்டிருக்கிற பத்ர புஷ்பங்களையுடையதும்; அன்றியும் (1) அஹிம்ஸை, (2) இந்திரிய நிக்கிரஹம், (3) பூததயை (4) பொறுமை (5) ஞானம் (6) தபசு (7) தியாகம் (8) ஸத்தியம், என்னும் பகவானுக்குத்திருப்தியுண்டாக்கக்கூடிய எண்வகை புஷ்பங்களினுலும் என்றும்; அன்றியும், காமம் முதலிய தோஷங்களற்றமனதும், கெட்ட சொற்களும், பொய்யும் வழங்காத நாவும், பரஹிம்ஸையற்ற அவயவங்களுமாகிற மனோவாக்கு காயமென்னும மூன்றும் சுத்தமாயிருத்தல், கேசவாராதநமாதலால் அவைகளாலும் என்றும் இவற்றுள் எவைதகுதியோ; அவ்வகையான பத்திரங்களாலும் புஷ்பங்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டதும் என்றும் பொருள் கூறலாம்.

காலவிஹிதா (காலே, உச்சி, மாலே என்றும் வஸந்தம் கிரீஷ்மம், முதலிய இருதுக்களென்றும், அபிகமனம், உபாதாநம், இஜ்யா முதலிய காலங்களென்றும், சொல்லப்படுகிற காலங்களுக்கு ஏற்றபடி தர்சம், பூர்ணிமை முதலியவைளில் இஷ்டியும், வஸந்தகாலத்தில் ஜ்யோதிஷ்டோமமும், சரத்காலத்தில் வாஜபேயமும்செய்யவேண்டுமெனகிற விதிப்படிசெய்கிறபக்தன் பரமபதமடைகிறன் ஆதலால்) காலத்திற்கேற்றதாயும்

ஹ்ருத்யம் ஹரே — அதிமனோக்ஞமான

ஸந்த்ராநந்தமயீநாம் — காமம் முதலிய துர்குணங்களற்ற மனதையுடைய பாகவதசிரோமணிகளுடைய

ஸபர்யா — பூஜையானது

ஸாரம் — பக்திக்கு வசப்பட்டவராகிய

தேவரீரை

ஆதோஷயதி — சந்தோஷப்படுத்துகிறது

தாத்பரியம். காலத்திற்கேற்றபடி பத்திரம் புஷ்பம் முதலியவைகளைக்கொண்டு நாரினல் கட்டப்பட்டு மார்பில் தரிக்கப்பட்ட மாலையானது தனது பரிமளத்தினல் எப்படித் தேவரீரை ஸந்தோஷப்படுத்துகிறதோ; அதேபோல, கெடுதலில்லாத சித்தத்தோடுகூடிய பக்தர்களுடையவர்ணுச்சிரமசியமங்களாகிற ஸூத்திரங்களாலே நன்ருய்க் கட்டப்பட்டதும் பக்தியாலே அவரவர்களுக்குத் தக்கபடி ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட பத்திரபுஷ்பங்களோடு கூடியதாயும், கர்மபலஸங்கமின்றிக்கே ஸாத்விகத்பாகத்தோடு கூடியபடி பூஜிக்கப்பட்டதாயும், காலத்திற்குத் தக்கபடி தர்சபூர்ணமாஸ ஜ்யோதிஷ்டோம வாஜபேயாதிகளாலும், அபிகமநம் உபாதாநம் இஜ்யா ஸ்வாத்தியாயம் முதலியவைகளாலும் திரிகரணசுத்திமுதலியவைகளாலும் பூஜிக்கப்பட்டதாயும், மனேக்ஞமாயுமுள்ள பூஜையானது தேவரீரை நன்ருய் ஸந்தோஷப்படுத்துகிறது.

௩௪ ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ॥௩௪॥

[illegible]

17

ஷ்டதயா ப்ரஹ்வீக்ருதஶரண்யோ மாம், “காயேந வாக்பிர
ஸ்ம்ருதஸ்மேவ ப்ரபந்தி” இத்யேவமாதிதயா வ்யவஸித: (ஶ்ரீ
ஶ:) ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டதயா வ்யவஸ்திதயா ப்ரகாஶ “ஸம்ஸாராகார ப்ரதி
ஶ்ரோ” இதி ப்ரோக்தவாந் ஸ்வஜ்ஞாநவதேவ ப்ரபாவாஸ்ய
தயா வ்யவஸிதோபாயஜ: (உத்தரே) தாஸ்யாந்தரேண தயோர்
பாஜநத்வாநந்யம், அநந்யப்ரயோஜநதாஸ்வாமிக்ருதே தாஸ்யே (ய
ஶ்ச கரோ:) கரோமீத்யாம், யதேவ ப்ரஸாதம் ஶ்ரீமத்யா
ஜிஜ்ஞாஸித்தே ப்ரபத்யே. (நிரயதாம்ஸஹஸ்வாத்)
நீவஜ வாராஜஸ்ரா ஹ்ரஸ்வதஷ்டவ நாநித்யஸ்ரக்ஷ. (தாது)கர
ராநு (நிஜஸ்வய) த்யக்த்வா. தத் யஸ்ஸ்வயம் யஜ்ஞம் வஜ்ஞயிகேஷ்டியா
வஸ. (வ்யதீதா:) வரகோடிதயா வ்யவஸிதா:. தத்ர
ஹேதும் (பராவரஜ்ஞா:) பராவரதத்த்வவித: (தத்தவ
ஜவஜ்யம் ப்ராபத்ஶ்ரம்) நதம் ஸௌஸ்வ்யம் கைவல்யம்
ப்ராப்திஸ்யாகித்யர்த:. (க்ஷயி) ஸாமாந்யதோ ஸவாஞ்சா ஸர்வ
ஶக்த்யா பரகோராணிகேந. (பாதித்வம்) பாதித்வம்
கநக்யபரதாம். (ஹந்தி) ஸேவந்தே, “ப்ரஹ்மாணம் ஶிதி
கண்டம் ச யாஶ்சாந்யா தேவதா: ஸ்ம்ருதா: | ப்ரதிபுத்தா ந ஸேவ
ந்தே யஸ்மாத் பரிமிதம் பலம் | தேவதாந்தரவர்ஜிதம் ஶுத்தா
தீநவிஷயஜ்ஞேஷு” இத்யாதிவசநாநுஸந்தாநம் ॥ ॥௧௪॥

ரா-வ்யா ॥ நநு ஸர்வஶக்தியாமிதாநாம் “ஸ்வஸ்தியோ
ப்ராஹ்மணேப்ய” இத்யாதிஷு தேவதாந்தரஸ
ஜநம் த்ருஶ்யதே இதி நதோஷ:-உத்தராதிகாரிணாமேவ த
ஸ்யநிஷேதாத். வர்ணாஶ்ரமயோக்யாநாம் தேவதாந்தராரா
தநஸ்வரூபவிக்ஷேபவதீத்யாஶங்க்ய தேவதாந்தரஶரீரக
பகவதாராதநரூபக்ஷேபமிதி ஸம்ஹாரதி | ப்ரஹ்மேதி | (வ்ய
தீதா:) பரகோடிதயா வ்யவஸ்திதா: (பராவரஜ்ஞா:)
பரப்ரஹ்மஜ்ஞாநவந்த: (ப்ரஹ்மா)ததேவர்தஸ:(ஶ்ரீஶ:)ஶிவ:
(உத்தரே) கர்ணே (யஶஸ்து கரோ:, நிரயதாம்ஸ்வஸ்ஸ
தீநு) நரகதாம்ஸஹஸ்வ நாநு. “யஶ்சேதோ நிரயாஸ்த
த்” இத்யாதிஸம்ஹாரநுஸந்தாயம். (தாநு நியச்சய) “ப்ரஹ்ம

ஸேவ்யாஹாராஶ்ரயஸ்யேஹ" ஸ்ருஷ்டிஹேதோ: ஸ்ரஷ்டா கிரீஶ
இதரே ச யஜ்ஞதேவதா: தாந் ஸம்ஸ்ரித்ய பராந் மத்வா (தமேவ
வைஷ்ணவம் வைஷ்ணவா: ஸ்வயம், வாதிவ்ரதா:) வாதிவ்ரத்யம்
(ஸஹஜாதி) தாத்ருஶமேஷா ஶரீரஸம்பந்தம் ஸ்வேஷாம்
ஸ்வம் ததாஶ்ரயேத: ॥ ॥௰௪॥

தமிழ்ப்பதவுரை.

அ—கை. முன் இரண்டு சுலோகங்களாலும், பகவதாராதநமும், பூஜையும அருளிச்செய்து மோட்சவிருப்பமுடையவர்களாகிய பரமைகாந்திகள் ஸ்ரீயஃபதியான ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருவடித்தாமரைகளிலே நீங்காத பக்தியை, பதிவிரதை கணவனை ஆச்ரயிப்பதுபோல வேறுஅற்றதாகப் பஜிக்கிறார்கள் என்றருளிச்செய்கிறார் "ஸ்ரஷ்டாகிரீஶ" என்பதால். பகவானுக்குப் பரத்துவமும் கூறப்படுகிறது.

ஸ்ரஷ்டா — ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரமெனும் முததொழில்களில் படைப்பென்னும் ஒரு தொழிலைமட்டும் உடைய பிரமனும்

கிரீஶ: — கைலயங்கிரிக்கு அதிபனும் இவ்வுலக இன்பத்தைக்கொடுப்பதால ஈசுவரனென்னும் மோட்சத்திற்குச் சாதநமான ஞாநத்தைக் கொடுப்பதால் ஈசானன் என்றும் யாவராலும உபாஸிக்கப்படுகிற உருத்திரனும்

இதரே — இவர்களன்றி இவர்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களாகிய இந்திரன, துர்க்கை, கணபதி க்ஷேத்திரபாலர் முதலியவர்களுமாகிய

யஜ்ஞதேவதா: — எவர்கள் வேதத்திற்கூறியபடி அமரர்களென்று அழைக்கப்படுகிறார்களோ

தாந் — அத்தேவதைகளை

நிரயதுல்யஸுகஸம்பதஃ — நரகத்தில் அனுபவிக்கிற பலன்களைப்போல அதிதுக்ககரமாயும், அல்பமாயும வெறுக்கத்தக்கவைகளுமான பலன்களைக் கொடுக்கக் கூடியவர்களாக

நிஸ்ஸ்ருஜ்ய — (அவர்கள் சேர்க்கைவரையிலுமுள்ள யாவையும்) விட்டு

ஸந்தஃ — பரமைகாந்தியாய் இருப்பதால் பிரஸித்திபெற்றவர்களான

பராவரஜ்ஞாஃ — பரம், அவரம் இவைகளினுடைய உண்மையை அறிந்த ஞானிகள்

தவ பாதபத்மயுகளம், தேவரீருடையஇரண்டு திருவடித்தாமரைகளையே அடைவதற்கு (ஐசுவரியாதிகளில் விருப்பமின்றி மோட்சமொன்றையே விரும்பியவர்களாதலால் மற்றையோர் திருவடிப்பற்றை விட்டு)

த்வயி — ஸர்வாத்மாவாயும் ஸர்வஞ்ஞராயும் ஸர்வசக்தராயும், பரமகாருணிகராயுமுள்ள தேவரீரிடத்தில்

பாதிவ்ரத்யம் — பாதிவிருத்தியத்தை

பஜந்தி — பஜிக்கிறார்கள், ஸேவிக்கிறார்கள்

தாத்பரியம். பிரமன், உருத்திரன், இந்திரன் துர்க்கை முதலியவர்களெல்லாரும் ஸாமானியதேவர்களென்று வேதங்கூறுகிறபடியாலும், அவர்களால் கொடுக்கப்படும் பலன்களெல்லாம் அற்பமாயும் நரகாநுபவம்போல துக்ககரமுமானவைகளாயும் இருப்பதால் அவர்களுடையதும் அவர்களைச் சேர்ந்தவர்களுடையதுமான சேர்க்கையைவிட்டு பரமைகாந்திகளான பராவரஞ்ஞானமுடையபெரியோர் (ஏனையோர் திருவடிப்பற்றைவிட்டு) தேவரீருடையதிருவடித்தாமரைகளை

அடைய தேவரீரிடத்தில்(பாதிவிருத்தியத்தை) வேறற்றதான அன்மை அடைகிறார்கள்.

ஸர்வஸ்வாமியான ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஒருவனே பரம்பொருள் என்பது கூறப்படுகிறது. “பொருண்முடிவுமித்தனையேயெத்தவஞ்செய்தார்க்கு மருண்முடிவதாழியான்பால்” என்றும், “பெண்ணுலாஞ்சடையினானும் பிரமனுமுன்னைக்காண்பான் எண்ணிலாவூழியூழிதவஞ்செய்தார் வெள்கிநிற்ப, விண்ணுளார்வியப்பவந்து ஆனைக்கன்றருளையீந்த, கண்ணறுவுன்னையென்னோக்களை கணக்கருதுமாறே.” என்னும் “மற்றுமோர்தெய்வமுண்டோ மதியிலாமானிடங்காள், உற்றபோதன்றிநீங்களொருவனென்றுணரமாட்டீர். அற்றமேலொன்றறியீர் அவனல்லாற்றெய்வமில்லை” என்னும் ஆன்றோர்கூறிய வாறுமுணருக. ||௧௯||

உ௦ || நாத ஸ்வேஷ்டவிநியோகவிஶேஷவஶ்யம்
ஶேஷத்வஸாரமநவேக்ஷ்ய நிஜம் ப்ராஜ்ஞா: |
ஸங்க்லேஷதஶ்ச ப்ரணாமவிபாகதந்த்ரா:
தாஸ்யம் ஸஜந்தி விபணிவ்யவஹாரயோக்யம் ||௨௰||

ஶ்ரீவே-வ்யா || ஏவம் பரமைகாந்திநாம் ஸமவஸ்தாந ந்யபாஸ்தத்ரம், கயஶஸ்யாகாரவிஶமாமவ தஶேஷஸ்வநிஷாராதீ; நாயேதி | (ஹே நாத!) ஸர்வஸ்வாமிந்! (ப்ராஜ்ஞா:) ப்ராப்ஷா:. (ஸ்வேஷ்ட விநியோகவிஶேஷவஶ்யம்) ஸர்வஶேஷிண: ஸ்வஸ்ய நியந்து: ஸ்வஸ்யேஷ்ட விநியோகவிஶேஷாய வஶ்யம், யதேஷ்டவிநியோகார்ஹம் ஶேஷத்வம். (நிஜம்) ஸ்வாபாவிகம், ஸ்வரூபப்ரயுக்தமித்யர்த:, (ஶேஷத்வஸாரம்) ஶேஷத்வைகஸாரம், ஜ்ஞாத்ருத்வாத்யநேகேஷ்வஸ்வரூபநிரூபகதர்மேஷு ஶ்ரேஷ்டம் ப்ரயோஜநவத்வாத் ஶ்ரேஷ்டதமம். ஸார்வ ஶப்தேந ஶேஷத்வஸ்வரூபநிஷ்டதாப்ரதீயதே. “ஶேஷத்வஸாரஸ்த்ரய

ஜேஶம், வசோராதிஷ்டேயோவிகோவிவா"ஜத்ராஜ்ரோக்தம்,
(சநவேக்ஷ்ய) சவயஸ்ராவ்ருராகஶ்ரேஷ்கவஹோத் திஷ்டாஹேவே
க்ஷ்ய (ஹே வரமணாணஸ்வ!) ஹே கஷ்ராண மணவஸாமர!
(தே) "ஹஹஹத்தக்ஷஹக்ஷேஷவ்ஶ திரஷ்யிகாஹவேஶ, ஜ்ஞாநீக்வா
தேக்ஷ்வேஹஹத்தி" திவஜதவ்வ (ஹக்ஷேஷ) "வாஹஹஸ்ம்ததீ
தேவாமஹ்ந, தயாஜ்ஞாவயஹாயவ, க்வஹேவோவாயஹ்
தோஹஹவேதிவ்யாஸ்நாஹதி" ரிதி வரஹ்க்ராஜிஹக்ஷ்,
சந்ரஷிதக்வாதி வேஹயேக்ஷேஷ (வாரதம்த்ராக)
ஹாமவதவாரதம்த்ரக்வாக (விவணிவ்வஹாரயோமம்)விவ
ணிம் வண்ரவீயிகா ததயோவ்வஹாரம் கயவிக யாஜி
வ்வஹாரம். தவஸ்ய யோமம் (தாவஸ்ம்) தாவஸ்கம் (ஹஜநீ)
வரமதாதிஶயாயாநேஹ்யா உவாஜேயக்வரம் ஷர
வம் ஶேஷக்வம், தவஸ்ய யயேஷ விநியோமாஹஸ்கம் தாவஸ்
திதி ஶேஷக்வதாவஸ்க்வயோஹேஸ்தம். வேதநாவேதநவா
யாரணம்ஶேஷக்வம், வேதநஹோத் வாயாரணம் தாவஸ்கம்.
ஐதிதயோம்தரத்ஹாவஷ். கஷிரோகேஶேஷக்வாகதா
வஸ்கவஸ்ய நிகஷ்டகேவஹமவதீஶேஷக்வாக ஹாமவத
தாவஸ்ம் வாரதஹிதி தஜேவஹேமயா ஹஜநீதிஹாவம்.
ஏவம் ஜேவதாஞரஶேஷக்வஞீயவயம்தம் தாஜ்ஜேவ,
ஹமவஞ்ஷக்வம்த தீயவயஞ்ஹவாஜேயஹிதி தாகவ
யம்ஶ்லோகஷயேநோக்தம்ஹவதி ॥ ॥௧௫॥

ஸ்ரீரா-வ்ரா ॥ ஏவம் வரஹேகாம்திநாம் ஹமவதநந்த
வரக்வஹேக்தம், ஹாமவதஶேஷக்வநிஷ்டாஹஹ |நாயேதி|(மா
ணஜ்ஞாம் கஷிஷ விநியோமவிஶேஷவிஶம்) க்வயாஜஷ = ச
ஹிஹதம் ஹாமவதம்வ்யதிவிநியோமேந = வேரணயா, வி
ஶேஷணவிஶம்.(தேஹக்ஷேஷ,வம்,ஶேஷக்வவாரம்)க்வக
ஹக்நிரவிதம் வ்நிஷ்டம் வ்யகஷ்டம்ஶேஷக்வதித்யஸ்தம்.
(சநவேக்ஷ்ய) தகவ்யக்வகஹக்ஷகேஜயஸ்ம் நாஜஹதம்
(வரமணாணஸ்வ வாரதம்த்ராக) வரம் = உககஷ்டம்
யம் மணாணஸ்வம் தனிஷாவம்வேய்யகஷ்ராண மணாம்

த்வத்பாரதந்த்ர்ய = நாதயிந்த்ர்ய. (விபஶ்சித்வஹா
ரஜோபாஸ்யம்) விபஶ்சிதா = பஶ்சிமீயிகாயாம், ஹ்ருதஹார
யோக்யம் = க்ருபவிக்ருயாஹம் (தாஸ்யம், ஸஜந்தி) ஸமவஹூர
க்ருதஸ்வநிஷ்டஸாமயதஶேஷத்வப்ருயாக்ஷா தஜாஸ்யம் த்வத்க்ஷ
தஸ்மாணக்ருதம் தாஸ்யம்ஸஜாந்திஸாவ: ॥ ॥௫௫॥

தமிழ்ப்பதவுரை.

அ—கை. உலகில் தாஸ்யம் மிக்க இழி வான நிலைமையாகக் கொண்டாடப்பட்டாலும பகவத்பக்தர்களுக்கு தொண்டுபூண்டிருக்கும தன்மை அதிமேலானதையால் பெரியோர்கள் பகவானுக்குத் தொண்டுபூணுவதிலும் பாகவததாஸ்யத்துவத்தையே மேலாகக்கொள்ளுகிறார்கள் என்ற உத்திரகிருத்தியமருளிச்செய்கிறார் "நாத" என்பதால்.

ஹே நாத! — ஏ தலைவனே!

மர்மஜ்ஞா: — பரமைகாந்திகளாய் பராவரதத்துவஞானம் பிறந்த பெரியோர்

ஸ்வநிஷ்டவிநியோக — ஸர்வசேஷியும, ஸர்வநியந்தா

விஶேஷயோக்யம் — வாயுமுள்ள தேவரீருக்கு விருப்பமானபடியெல்லாம் உபயோகிக்கப்படுகிற விசேஷத்திற்குத் தகுதியாயிருப்பதும

நிஜம் — தேவரீருக்கே உரித்தானதாயும் (உள்ள)

ஶேஷத்வஸாரம் — தேவரீருக்கே தாஸனாகும் (சேஷபூதனாகும்) மேன்மையை

அநபேக்ஷ்ய — (போதுமென்ற திருப்தியடையாமலே சேஷபூதனாகும் தன்மையை) விரும்பாமல்

ஹே ஸத்குணார்ணவ — திருக்கல்யாணகுணங்களுக்குச் சமுத்திரம் போன்றவனே

ते — அடியார்க்கடியாரிடம் அன்புடையேன் யானென்றருளும் தேவரீருடைய

भृत्येषु — அடியார்களிடத்தில்

विपणिव्यवहारयोग्यं — கடைத்தெருவில் வழங்கும் கொள்ளல் கொடுத்தல்முதலிய வியவஹாரங்களுக்கு யோக்கியமாகிய

दास्यं — தாஸனாகும் தன்மையை

भजन्ति — பஜிக்கிறார்கள், விரும்புகிறார்கள்

தாத்பரியம். எத்தேவர்களுக்கும் தலைவனே! பரமைகாந்திகளாய் பராவரதத்துவஞானம் பிறந்தபெரியோர் ஸர்வசேஷியாயும், ஸர்வநியந்தாவாயுமுள்ள தேவரீருடைய விருப்பத்தின்படியெல்லாம் உபயோகிக்கக்கூடிய விசேஷத்திற்கேற்றதாயிருப்பதும் தேவரீருக்கே உரித்தானதாயும் உள்ள, மேன்மையான சேஷத்துவத்தை விரும்பாமல் திருக்கல்யாணகுணங்களுக்குக் கடல்போன்றவனே (அடியர்க்கடியாரிடமன்புடையேன என்றருள்புரியும்) தேவரீருடைய தொண்டரிடத்தில் கொள்ளல் கொடுத்தல் முதலிய பண்டமாற்றலுக்கு யோக்கியமாய்க் கடைவீதியிலுள்ள பொருள்போன்ற அடிமையை விரும்புகிறார்கள்.

குறிப்பு. பகவத்சேஷத்துவத்தைவிட பாகவததாஸ்யத்துவம் மேலானதென்று கூறப்படுகிறது இச்சுலோகத்தால்.

---

४० ॥ स्वस्वैकशेषनियतानिह तावकानां
सर्वात्मना त्वदुपकारविधौ प्रवृत्ताः ।
ये शास्त्रचक्षुरविरुद्धमवाप्य नाथ
कामं क्षिपन्ति समयं कृपणैरवश्यम् ॥

श्रीवे॰-व्या ॥ अयज्ञानिनां सहवासनियमं च (सर्वसिद्धि) (चेत् समयाः) ...

(யீராம்) “ நிஶிதாயாம் ப்ரதீக்ஷாயாம் நடேகிம்விக்ஷ உஹ்
தே”ஹதிவ்ய காரேண வாஹ்யவிஷயேஷ்வஸக்தாம் ஜ்ஞாநிநம்
(ஸ்வேதகஶரண்யேணம்) ஸ்வாலேவோவாய தயா ஸமாஸ்ரி தேதம்
ஸதேநந ஸாயநாஞரவ யோஜநாஞரவாவ ப்ராவ ப்ருதிம்
(ஸஹிம்) “ஸஞ்சேநஞ்சேதாவிஹ”ரித்யக்தேம் ஸமாதூஹிம்
(ஸநாயாம்) தக்ஷேஸலிநஜதியாவஸ.(ஸ்வஹவராயிஷ) ஸ்வயி
வரஸ்மேஷிணி ஸவராயஶீலாம் தேதஷ, ஸவராயோநத
“ஸ்வம்தே”த்யக்த“ஸஹம்தே”த்யஹிமாநம்,(ஸவயோதிவஸ
உக்ராயாதாம்) “உஜ்யாநுகரதவஸ்தஜே”திதியாக உக்ர
தோயாதாம் (தருணீகருதவிஶிஷவரதுரரஹ்யாம்) “ தஷிர
ராணிதருணாயதேதேந, தருணீகருதவிஶிஷாதிநிரம்கஶவி
ஷத்தய”த்யாஹ்யகஉகாரேணயகாம். ஸதவஸ (நிய
தாம்) நியஸவஞோ ஷத்வா (ஸவதேஸூப்ரம்) ஶணாஞஸவ
கேம்கயோதிநாவஷேஷம் (காரணேணம்) வாஹ்யஞேர
ரிம்ஹி யேஷாயநஷத்தேதம் (காமம்கஷிவம்தி) யாவயஷி
ஸம்ஶஷவதாஸநாதர்ஜ்ஷ்வேதஷ்க்ஷம் நஶகந்தேத | ஸஹி
ஷஹஸகதவ ப்ஷஞஷம்ஶஷ்ஹேஷஜம், ஸ்வக்ஷேம்யவ
ரிஶீலதேநம், காலஶோவாஷநஸஹிஷஹவாஸஉ
வேயஷா:| ஸஹி ஷதேஹவநிவஸந ஸக்ஷயாஶ்ரவணேர
தம்”இத்யாதிகஸதாநவஸரேஷயம் || ||கக||

ஶ்ரீரா-வ்ர || ஜ்ஞாநிநா: ஸஹவாஸநியஸோஹ
ஸஹிரிதி | (ஹே ஹஶவந ! ஸ்வேதகஶரண்யேணம்) தேவதாஞ
ரவிஸவேவரி த்யஹம் (ஸஹிம் நியதம்) ஸவகாமஸவி (ஸ
நாயாம்) ஸஹாயஞம் (ஸ்வஹவராயிஷ) ஸ்வஷரணாரவிந்த
ஸவராஸேஷ ஸவஷ (ஸவயோதிவஸ) ஸவயோதிகம்உரூஷா
(உக்ராயாநாம் யீராம்) நிஸ்ரிதஸோக்ஷதயா யோயவ
ஞம். ஸதவஸ (தருணீகருதவிஶிஷவரதுரரஹ்யாஷஞம்
ஸவதேஸூரம்) ஸ்வக்ஷேகேம்கயவஹிம் (காரணேணம்) தேஹேம்ஷிர
யாதிஹிம் (காமம் நயம்தி) ஶரணாகதத்தரகாமம்யாவயஷி |

தமிழ்ப்பதவுரை.

அ—கை. உத்தரகிருத்தியங்களுள் பாகவதகைங்கரியம்கூறி அக்கைங்கரியங்கள் இடையூறின்றிமுடிவதற்கேற்ற ஸஹவாஸம் இவையென்பது கூறப்படுகிறது "ஸந்தி:" என்பதால்.

ஹே ஷட்குண! — பகங்களென்று சொல்லப்படுகிற ஷட்குணங்களாலே நிறைந்தவரே!

யே — (மிதிலை தீப்பற்றி எரிகிறதென்றால் அத்தால் நமக்கென்னென்றுரைக்கும் ஜனகன் போன்று பாஹ்ய விஷயத்தில் பற்றற்றவர்களான) ஜ்ஞாநிகள்

த்வத்ஸமாஶ்ரயணே — ஸாதநாந்தர, ப்ரயோஜநாந்தரங்களில்லையென்று உம்மையே ஸாத்யோபாயமாகவும், பிரயோஜநமாயும் எண்ணி தேவரீரே அடையுமிடம் என்று சரணமடைந்தவர்களாகிய

ஸந்தி: — ("ஸந்தே ஸந்தோ ஜாவிஷ்ட:" என்று வேதம் கூறியவாரே) மஹான்களாலே

ஸநாதா: — நாதர்களாகவுடையவர்களாயும் (அவர்களால் வணங்கப்பட்டவர்களாயும்)

த்வதபராதிஷு — தேவரீருக்கு அபராதிகளாகிற அஹங்காரிகளிடத்தில்

ஸவிஷாஹிவத் — விஷத்தையுடையதான ஸர்ப்பத்தைக்கண்டதுபோல

தூராபயாதா: — "தீங்கினர் தங்கண்ணிற்செறியாததூரத்து நீங்குவதே நல்ல நெறி" என்று வெகுதூரம் சென்றவர்களாயும்

த்ருணீக்ருதவிரிஞ்ச புரந்தராத்யா: — பிரமன் இந்திரன் முதலியவர்களை த்ருணமாக நினைத்தவர்களாயும்

நியதா: "அவனல்லால்மற்றோர்தெய்வ மளிக்குமோ திருவைகுந்தம்" என்றும் மஹா விசுவாசமும் நியமவிரதங்களுமுடையவராயும்

ஸவெிஷு: (பகவத்கைங்கரியமுடையதாகையால் பெரும்பேறுபெற்றவையான

கரணை: கருமேந்திரியம், ஞானேந்திரியங்களாலே

காலங்கஷவதி (பகவத்கைங்கரியமும் பாகவத கைங்கரியமுமே தமது கரணகளேபரங்களினால் அடையக்கூடிய பெரும்பேறு என்றெண்ணி) தங்கள் காலங்களை கழிக்கிறார்கள்

தாத்பரியம். ஏ ஷாட்குண்யபரிபூரணனான பகவானே! (மிதிலை தீப்பற்றி எரிகிறதென்றால் அத்தால்நமக்கென்ன கவலை யென்றுரைக்கும் இராஜரிஷியான ஜனகனைப்போன்ற பற்றற்றவர்களான) ஞானிகள், ஸாதநாந்தரம், ப்ரயோஜநாந்தரம் இல்லை யென்று தேவரீரையே ஸாத்யோபாயமாகவும், பிரயோஜநமாகவும் எண்ணி தேவரீரே சரணமடையுமிடம் என்று சரணமடைந்தவர்களாகிற மஹான்களாலே வணங்கப்பட்டவர்களாயும், தேவரீருக்கு விரோதிகளான அஹங்காரிகளிடத்தில், விஷமுடையதான ஸர்ப்பத்தைக்கண்டாற்போல் "தீங்கினர்தங்கண்ணிற்றெரியாததூரத்து நீங்குவதே நல்ல நெறி" என்றபடி வெகு தூரம் சென்றவர்களாயும் பிரமன் இந்திரன் முதலியோரை த்ருணமாக எண்ணியவர்களாயும், "அவனல்லால் மற்றோர்தெய்வம் அளிக்குமோ திருவைகுந்தம்" என்னும் மகாவிசுவாசத்தில் நியமவிரதமுடையவராயும், பகவத்கைங்கரிய பாகவதகைங்கரியரூபமான பிரயோஜநத்திற்குப் பயன்படுகிற பேறு பெற்றதான கருமேந்திரிய ஞானேந்திரியங்களாலே தங்கள்காலத்தை பிரயோஜநமுடையதாகக் கழிக்கிறார்கள். ||கஅ||

१७ ॥ वागादिकं जनसि तत्पवने सजीवे
हृत्पद्मशय्यं प्रणवसंस्थितिभेदभेदि
साधारणोपकरणैः करणकळेबरसंश्रितानां
यन्त्राधिरूढ इव देव यथा पदेषु ॥ १७ ॥

श्रीदे - व्या ॥ सर्वं स्वज्ञाना [illegible] देहेन्द्रियप्रदानं, तत्र "वाग्जनसि चक्षुश्श्रोत्रे" इति वाक्यं उपक्रमते श्रुतिं अनुवदति, तत्र च देहेन्द्रियादिविधानं साधारणं उपकरणं आह । (वागादिकमिति) (हे नाथ! पदेषु) "देवस्य सन्ध्यं जनानां यत्र राजानः, सर्वे प्रपद्य शरणं यान्ति स्वयं हृदयाश्रिते" इत्यादिना सर्वप्राणिभ्यः सन्निधाय ततः शरीरं प्रविश्य, श्रुतिशब्देन तत्परिमाणं [illegible] प्रविश्य नियन्ता गृह्यते । यथायथं (यन्त्र) नियन्ता "नृ त्वाचारापितेषु" इति श्रुतेः (पवने तव) करणाधिकरणं सम्पाद्य, न तु यादृच्छिकम् । (साधारणोपकरणैः) साधारणं विधिनिषेधाधिकारशिष्टं कर्म करणं देहादिसंस्थापनं (संश्रितानां) प्राप्तानां, कर्मशास्त्रविधिना पादयतः । साधारणशब्देन "सर्वाणि भूतानि पुरुषस्य संसारजन्तोः" इति प्रकरणात् शरीरं ततो भवति । तेषां (वागादिकं) वागिन्द्रियादिकं, श्रुतिशब्देन चक्षुरादिकं गृह्यते (जनसि) जनयसि (सहेति तत्) वागिन्द्रियवत्त्वं जनः (पवने) प्राणवायुसमेते, यः ताडयति जन सत्यां प्राणः (जीवे) प्राणाध्यक्षे जीवात्मनि (सजीवे, प्राणसंस्थिते, जाग्रत्स) जीवः (देहे) स्थितं धियस्सह (स्वपिति) करणाधिपिनि (सहेति) संयम्य, नतु यादृच्छिकम् । अत्र श्रुतिः "वाग्जनसि प्राणं प्राणे चक्षुः जीवे जीवः प्राणस्य जन्मस्थानं पादयति" इति । सर्वत्राणीव "वाग्जनसि चक्षुश्श्रोत्रे

ஃதவஶவஸவர்ணாநு | தநூநம் வ்ரணஉத்தராக|வோ
ஜ்யேஷ்தத்வமஹாதிஹ்யம்|ஹேதுஷ்தத்ஸ்தேம்|தாதிவ
ரோதயாஹ்யாஹ " இத்யாதீநி. யதா, வாமாதிகாம்ரவி த
நூநம் வவநே, ஸம் வ்ராணம் ஜீவே, கஸள= ஜீவம் ஸூத
ஸூக்ஷ்தேஷு, வாநாரவ்யஜீவம் க்வயி= அதயராணிஸ
ஸேதி. ஶவம்வ்காரம் ஸவர்ஸாயாரணாக்ஷணம் கதா
யாதிநாநிஷ்ஷாத்யேத, ஸரம்ஶீதாநம் = க்ஶீதாநா
ஷதஷணக்ஷணகர்,ஹேகாது! யந்த்ராகவிராதிவ்யா
வகேணஹவதேவ, நதாயாதிநேத்யயர். நநாயாதி
நேவ ஸவேஷாக்ஷ்ரம்திகர் க்ருதாவவைவமவதா
வரிகல்வித், தக கயாஹமவதவவேதீயாஶம்க்யாஹ | ய
யாயாஷேரிதி | யாதேரவ்யக்ஷணம் ஹமவதேகக
தர்க்ரம் யாத்ருஹராஹாவாக தயாஸரஶீதாநாவி
ஸவர்நிவராஹகேணஹவதேவக்யதே, நதாயாதிநே
திவாக்யயர். யோஜநாஉயேஸவி நாத்யஹயஹேஷா
விஷ்யேத, வாஸ்யாத்யயோஜநாயாம்தா அநயவ்ராரஸ்யா
த்ரிதிவிஶேஷம் || ||கஎ||

ஶ்ரீரா - வ்யா || வாமாதிகமிதி (வாமாதிகம்) வாமாதீம்
தியதஶகம் (நவி, ஸேதி) ஸம்வஷ்யேத, (தக) தஶம்
தியஸஹிதம்நம் (வவநே) வ்ராணே (ஸேதி,ஸம்) ஶகா
தஶம்தியவம்வஹம் வ்ராணம் (ஜீவே) ஜீவாத்மநி (ஸேதி
கஸள) ஶகாதஶம்த்ரியஸம்வஹம் வவநஸஹிதா ஜீ
வாத்மா (ஸூக்ஷ்மேஷுஸேதி. கயம்)ஜீவம்(வாநாரவிநேம்)
ஸூதாதிஹிஷு(க்வயிஸேதி) ஸம்வஷ்யேத, இதி (ஸாயா
ரணாக்ஷணகர்) ஸவஜந்த ஸாயாரணம் ஶரீராக
ஜீவோக்ஷணம் (ஸரம்ஶீதாநம்) ஶரணாமதநாவி
(யந்த்ர)ஸவநியாகேந (ஹவதேவயாஷேம்யயா)கயி
காரிவராஷஸ்ய யஷேரிவஹவதி. யயா கயிகாரிவா
ராஷஸ்ய யஸ்யாம்தகாவேஶரீராதக்ஷணம் ஹவதே
வஹவதி, தயா ஸவஜநாநாம் ஶரணாமதாநாஞ் ஶரீ

ஸாதாரணோத்க்ரமணம் பவதேவ பவதி; நது யஶோதேஹிஷ்வோக்ரமணகாரணாதிகாரஜ திஷ்டாவ:॥ ௧௭ ॥

தமிழ்ப்பதவுரை.

அ—கை. இவ்விதமாகச் சரணவரணத்திற்குப் பின் பகவதாராதனம், பூஜை, பகவத்கதாச்ரவணம் பாகவதகைங்கரியம் ஸத்ஸங்கம், மனோவாக்குக் காயாதிகளை பகவத்கைங்கரிய பாகவதகைங்கரிய ஸாதநமாக்குகை முதலிய உத்தர கிருத்தியங்களை அருளிச்செய்து இரண்டு சுலோகங்களால் உத்க்ரமணமும் பகவததீனம் என்றருளிச் செய்யத்தொடங்கி அறிவாளர் அறிவிலி இவர்களுடைய ஸாமான்யமான உத்க்ரமணமருளிச் செய்கிறார் "வாகாதிகம்" என்பதால்.

ஹே பக்திமுக்திப்ரத — ஏ புக்தி முக்தியைக் கொடுப்பவனே!

யமாதே: — உடலினின்றுமுயிரைக் கூறு செய்பவனான கூற்றுவன் முதலியவர்களுக்கு

யதா — எப்படி

யந்தா — நியாமகனான

பவதேவ — தேவரீராலேயே [அப்படியே]

ஸாதாரணோத்க்ரமணம் — அறிவிலார், ஞானிமுதலியவர்களுடைய ஸாதாரணமான உத்கிரமணத்தை

ஸமாஶ்ரிதாநாம் — அடைந்தவர்களுடைய

வாகாதிகம் — வாக்குமுதலிய கருமேந்திரியம் ஞானேந்திரியங்களாகிற பத்தையும்

மநஸி — மனதிலும்

தச்ச — இந்திரியங்கள் சேர்ந்த மனதை

ப்ராணே — பிராணவாயுவிலும்

ஸஹ — இந்திரியங்கள் முதலியபதினொன்றோடும்கூடிய பிராணனை

ஜீவே — ஜீவாத்மாவிலும் (சேர்ப்பித்து)

ஸ்வயம் — இப்படிச்சேர்ந்த திரளை

புநஃ — திரும்பவும்

ஸம்ஸ்தேஷு — இச்சரீர ஏகதேசமான சூக்ஷ்மபஞ்சபூதங்களிலும் (சேர்ப்பித்து)

ஸர்வ — இவை அனைத்தையுமுடைய இந்த ஜீவன்

தைஃ — அந்த இந்திரியங்களுடன்

த்வயி — இருதயத்திலிருப்பவனான உன் பக்கலிலே

ஸமேதி — அடைகிறது (கலக்கிறது)

தாத்பரியம். ஏ முகுந்தனே! இயமன், இந்திரன் பிரமன், சிவன் முதலியோருடைய முடிவுக்கு எப்படி நீர் நியாமகனோ (அப்படியே) அறிவுடையோர் அறிவிலிமுதலியோரின் ஸாதாரண உத்க்ரமணகருமமும், தேவரீராலேயே முடிகிறது. தேவரீரை அடைந்தவர்களுடைய, வாக்குமுதலிய கருமேந்திரிய ஞானேந்திரியங்கள் பத்தும் மனதிலும், அவ்விந்திரியங்களோடு சேர்ந்த மனது பிராணவாயுவிலும், அவ்விந்திரியம்முதலிய பதினொன்றோடும்கூடிய பிராணன். ஜீவாத்மாவிலும் சேர்க்கப்பட்டு இப்படிக்கூடியதிரள் திரும்பவும் இச்சரீர ஏகதேசமான சூக்ஷ்மபஞ்சபூதங்களிலும் கலக்கப்பட்டு இப்படியொன்றுபட்ட ஜீவன் அந்த பூதஸமூகங்களுடன் ஆத்மாந்தர்யாமியாகிய தேவரீரிடத்தில் சேர்க்கப்படுகிறான். ‖ ௧௭

௫௮ ॥ ஸவ்யாந்யயோரயநயோர்நிஶி வாஸரே வா
ஸங்க்ஷிப்தயார்சிரயயா ஸபதி ப்ரபந்நாந் ।
ஹார்த: ஸ்வயம் நிஜபதே விநிவேஶயிஷ்யந்
நாடீம் ப்ரவேஶயஸி நாத ஶதாதிகாம் த்வம் ॥ ௫௮ ॥

ஶ்ரீதே०வ்யா ॥ ஏவம் பகவதநவதிகதயாவிஷயோ ஸாயாரணாக்ரம் திஹேதுகஸ்ரக், அயமிதாஸாயா ரணாக்ரமணேஹதம்ஸ்ஹ । ஸவ்யாந்யயோரிதி । (ஸவ்யாந்யயோரயநயோ:) உத்தராயணதக்ஷிணாயநயோ: அயவா ஸவ்யமநோவேக்ஷயா தக்ஷிணாயநோத்தராயணயோ: யதாகதாசித் (நிஶி) ராத்ரௌ வா (வாஸரே வா) அஹநி வா. தத்ராபி யதாகதாசித், அநேநகரணவஶாத்வைக்ஷ வோபக்ஷ்யதே. (ஸங்க்ஷிப்தயார்சிரயயா) அந்தராபாதிநா க்வயா ஸாங்க்ஷிப்தயார்சிரவஸாநாந். ஆபாதஸாநம்ஸ்ரதேஹாவேக்ஷயேதிபாவ:. அயவா ஆத்யந்தாக வத்ராவாவேஷ்ய ஸங்க்ஷிப்தயாரவஸாநாந் (ப்ரபந்நாந்) அதூவ வத்ராவஸ்தம் த ப வத்ராவா ஹமவம் தஶாஸ்ரிதாந் (ஹே நாத!) ஸ்வாமிந்! (நிஜபதே) ஸ்வகீயபரமபதே (நிவேஶயிஷ்யந்) ஸ்தாபயிதும் ஸங்கல்பயந் (ஹார்த:) ஹ்ருதயவர்திஸ்வகீய (த்வம்) பரமாத்மா (ஶதாதிகாம்) அதிரிக்தாம் (நாடீம்) மூர்தந்யாம் ஸுஷும்நாம் (ப்ரவேஶயஸி) தத்வாரநிஷ்க்ரமணம் ப்ரயோஜயஸி. ஜாகரூகோ தாஸ்யஸி த்வம் யத: நாடீமேவ நிஷ்க்ரமணத்வாரம் ஶாஸ்த்ரஸித்தமிதிபாவ:. "ஶதம் சைகா ச ஹ்ருதயஸ்ய நாட்யஸ்தாஸாம் மூர்தாநமபிநிஸ்ஸ்ருதைகா । தயோர்த்வமாயந்நம்ருதத்வமேதி விஷ்வங்ஙந்யா உத்க்ரமணே பவந்தி" இதி ஶ்ருதி: "ததோகோऽக்ரஜ்வலநம் தத்ப்ரகாஶிதத்வாரோ வித்யாஸாமர்த்யாத் தச்சேஷகத்யநுஸ்ம்ருதியோகாச்ச ஹார்தாநுக்ருஹீத: ஶதாதிகயா" இத்யதிகரணஸித்தாந்தம் வ்யாஹதம். நநு "திவா ச ஶுக்லபக்ஷஶ்ச உத்தராயணமேவ ச

𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌗𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍” 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍, 𑌨𑌿𑌶𑌿 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌯𑌨𑌾𑌦𑍌 𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌤𑍇, “𑌅𑌥 𑌯𑍋 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑌃 𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑍀”𑌤𑌿 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌯𑌨𑍇 𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 “𑌅𑌥𑍈𑌤𑌮𑍇𑌵𑌾𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤” 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌥𑌂 “𑌸𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌯𑍋𑌰𑌯𑌨𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑌿𑌶𑌿 𑌵𑌾𑌸𑌰𑍇 𑌵𑌾” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍; 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌹𑍇𑌤𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿, 𑌤𑌥𑌾𑌹𑌿;— 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌹𑍇𑌤𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃, 𑌤𑌤𑍍𑌰 “𑌤𑌦𑌧𑌿𑌗𑌮 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌘𑌯𑍋𑌰𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑍌” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌘𑌯𑍋𑌰𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌨𑌾𑌤𑍍; 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌾𑌵𑌧𑌿𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌕𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌯𑌨𑌾𑌦𑍌 𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿. “𑌦𑌿𑌵𑌾 𑌚 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌪𑌕𑍍𑌷𑌶𑍍𑌚” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿. 𑌇𑌦𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌨𑌞𑍍𑌚 “𑌨𑌿𑌶𑌿 𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌨𑍍𑌨 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌚 । 𑌅𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌨𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑌰𑌣𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇𑌨 𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌕𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥ ॥௧௮॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾-𑌵𑍍𑌯𑌾 ॥ 𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ (𑌹𑍇 𑌨𑌾𑌥! 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌯𑍋𑌰𑌯𑌨𑌯𑍋𑌃) 𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌅𑌯𑌨𑍇 = 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌯𑌣𑍇, 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌅𑌯𑌨𑍇 = 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌯𑌨𑍇 𑌵𑌾 (𑌨𑌿𑌶𑌿 𑌵𑌾𑌸𑌰𑍇 𑌵𑌾, [illegible]) [illegible] (𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍) 𑌶𑌰𑌣𑌾𑌗𑌤𑌾𑌨𑍍 (𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑍍) [illegible] (𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌜𑌪𑌦𑍇) 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑍇 (𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍) [illegible] 𑌕𑌰𑍋𑌷𑌿. 𑌅𑌤𑍍𑌰 “[illegible]” 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌰𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑍇𑌯𑌾 ॥ ॥௧௮॥

தமிழ்ப்பதவுரை.

அ—கை. கீழ் ச்லோகத்தில் ஸாதாரணமான உத்க்ரமணம் சொல்லி இங்கு ஞானி அல்லது ப்ரபந்நர்களுடைய அஸாதாரணமான உத்க்ரமணம் அருளிச்செய்கிறார் "सव्यान्ययोः" என்பதால்

सव्यान्ययोरयनयोः உத்தராயணத்திலாவது, தட்சிணாயநத்திலாவது

निशि இரவிலாதல்

वासरे वा பகலிலாதல், வளர்பிறை, தேய்பிறையிலாதல் (என்பதும் கொள்ளப்பட்டது)

संकल्पितायुरवधीन् அந்தர்யாமியாகிய தேவரீராலே ஸங்கல்பிக்கப்பட்டிருக்கிற ஆயுளின் முடிவையுடைய (இச்சரீரத்தின் முடிவை) (ஆர்த்தப்ரபத்தி, திருப்தப் ரபத்தி என்னும் ப்ரபத்திகளில் தங்களால் ஸங்கல்பித்துக்கொண்டிருக்கிற வாழ்நாட்களின் முடிவையுடைய என்னும் பொருள் கொள்ளலாம்)

त्वदाश्रितान् அங்கப்ரபத்தி, ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்தி முதலிய ப்ரபத்திமார்க்கங்களில் எதாலாதல் பகவானாகிய தேவரீரை அடைந்தவர்களாகிய ப்ரபந்நர்களை

हे नाथ எவர்க்கும் தலைவரான ஸ்வாமியே

निजपदे தேவரீருடையதானபரமபதத்தில் (அந்தமில் பேரின்பத்தழிவில் வீட்டில்)

विनिवेशयितुं சேர்ப்பதில் திருவுள்ளங்கொண்டு

सपदि சீக்கிரமாக

हार्दः உள்ளக்கமலத்திலுறைபவராய்

त्वं பரமதயாளுவாகிய தேவரீர்

शताधिकां இருதயநாடிகள் நூற்றுக்கும் மேற்பட்டதான

नाडीं ஸுஷும்நா நாடியென்னும் மூர்த்தந்ய நாடியை

ப்ரவேஶயஸி — பிரவேசிப்பிக்கச்செய்கிறீர்

தாத்பரியம். ஓ நாதனே! உத்தராயணத்திலாதல், தட்சிணாயநத்திலாதல், இரவிலாதல், பகலிலாதல், (சுக்லபட்ச கிருஷ்ணபட்சத்திலாதல்) தேவரீரால் ஸங்கல்பிக்கப்பட்டிருக்கிற ஆயுளின்முடிவையுடையவர்களான ப்ரபந்நர்களை தேவரீருடையதான அந்தமில்பேரின் பத்தழிவில் வீடாகிய பரமபதத்தில் சேர்ப்பதில் திருவுள்ளங்கொண்டு சீக்கிரமாக உள்ளக்கமலத்திலுறைபவராகிய தேவரீர் இருதயகாடி நூற்றிற்கும் மேற்பட்டதாயும் சுழிமுனையென்னும் பெயருடையதுமான மூர்த்ந்ய நாடியை ப்ரவேசிப்பிக்கச்செய்கிறீர்.

அர்சிராதிமார்க்கப் பிரவேசத்திற்கு சுபநிமித்தகாலம் முதலியவை எதிர்பார்க்கவேண்டியவேயில்லை. பகவானுடைய சங்கல்பத்தின்படி (அல்லது) ப்ரபந்நர்களுடைய ஸங்கல்பத்தின்படி எது வாழ்நாளின் முடிவோ அதுவே நல்லகாலம் அப்பொழுது தோன்றுகிற நிமித்தமே நன்னிமித்தம் என்பது கருத்து. “நன்னிலமாமது நற்பகலாமது” என்னும் அதிகார சங்கிரகபாசுரம் அநுஸந்தேயம்.

ஶ்ரீ உ॥ அர்சிரஹர்விஶதபக்ஷ உதக்ப்ரயாணம்
ஸம்வத்ஸரோ மருதுஷ்ணகுஶீதகுஶ்ச।
ஸௌதாமநீ ஜலபதிஸ்த்ரிதஶேஶ ப்ரஜேஶ:
இத்யாதிவாஹிகஜநோ நயதி ஸ்வகீயாந் ॥௯௧॥

ஶ்ரீதேஶிக:॥ ஏவம் ஸஹவத ஏவ விஶதவிதோஷா ஸாதாரணோர்சிராதிமார்கம், அத “அர்சிராதிநா தத்ப்ரதிதே” இதி வாக்யோக்தாதிவாஹிகாந் வக்ஷ்யந் ॥ அர்சிரிதி ॥ ஹே ரங்கநாத! ஸ்வம்) ஸ்வஸ்ய நித்யாஹக ஸ்வம் (அர்சி:) அக்நிதேவதா (அஹ:) அஹோபிமாநிதேவதா (விஶதபக்ஷ:) ஶுக்லபக்ஷாபிமாநிதேவதா (உதக்ப்ரயாணம்) உத்தராய

ணாதி⁴தே³வதா (ஸம்வத்ஸரஃ) வத்ஸராதி⁴தே³வதா (ருத்³ரஃ) வா-
யுதே³வதா (அஶீதகரஃ) உஷ்ணகிரணஃ ஸந்த்⁴யாஃ (ஶஶாங்கஃ)
சந்த்³ரஃ (ஸௌதா³மினீ) அனவாப்யாவிஷ்ட்ரஃ வர்ஷஃ (ஜ
லவதிஃ) வருணஃ (வஹ்னிஃ) இந்த்³ரஃ (ப்ரஜேஶஃ) ப்ரதா-
ப்ரஃ (ஜநந்யாதிவாஹிகஸவஃ) அர்சிராதிஸஞ்ஜ்ஞகௌராதி
வாஹிகைர்புருஷைத்ரிபி⁴ஃ ப்ராப்தவைதேஹஸஹித ஜநந்யாஃ (ஸ
கீயாஃ) ஸ்வகீயாஃ (நயதி) நிஜபத³ம் ப்ராபயதி. அதோ²
வமதோக்தம் "அக்³நி ஜ்யோதிரஹஃ ஶுக்லஃ ஷண்மாஸா உத்தராயணம்" இத்யாதி.
ஶ்ருதிஶ்ச "தே அர்சிஷமபி⁴ஸம்ப⁴வந்தி அர்சிஷோऽஹ
ரஹ்ந ஆபூர்யமாணபக்ஷமாபூர்யமாணபக்ஷாத் ஷட³ங்
ஙுதி³மாஸாந் மாஸேப்⁴யஸ்ஸம்வத்ஸரஃ ஸம்வத்ஸராதா³தி³த்ய
மாதி³த்யாச்சந்த்³ரமஸம் சந்த்³ரமஸோ வித்³யுதம் தத்புருஷோऽமா
னவஸ் ஸ ஏநாந் ப்³ரஹ்ம க³மயதி" இதி சாந்தோ³க்³யஶ்ருதி-
யதே. அத்ர ஸம்வத்ஸராதி³த்யயோர்மத்⁴யே வாயுர்நிவேஶநீயஃ.
"வாயுமப்³தா³த³விஶேஷவிஶேஷாப்⁴யாம்" இதி ஸூத்-
ரவிரோதா⁴த். அமானவஸ்ய வித்³யுதுத்தரபா⁴வஸ்ய வ
ருணேந்த்³ரப்ரஜாபதீநாமுபரிஷ்டாத³பி க³மயித்ருத்வம், வரு-
ணாதீ³நாம் தத³நுக்³ராஹகத்வம் "ஸ ஏநாந் ப்³ரஹ்ம க³மய
தி" இதி ஶ்ருதாவபி ப்ரதிபாத்³யத இதி "வைத்³யுதேநைவ
ததஸ்தச்ச்²ருதே:" இதி ஸூத்ரே ஸ்தா²பிதம். வித்³யு
த உபரி வருணேந்த்³ரப்ரஜாபதீநாம் நிவேஶஶ்ச "ஸவாயு-
லோகம் ஸ வருணலோகம் ஸ இந்த்³ரலோகம் ஸ ப்ரஜாபதி
லோகம்" இத்யாதிஶ்ருத்யா "தடிதோऽதி⁴வருணஸ்ஸம்ப³ந்தா⁴
த்" இதி ஸூத்ரேண ஸ்தா²ப்யதே, அதஶ்சார்சிராதி³மார்க³ஸ்ய
ஶாஸ்த்ரஸ்ய ஸ்வாஜந்யக வர்ஷித⁴வ்ருதிஷு ஶ்ருதஸ்ய
ஏகத்வமேவ விஜ்ஞேதி த்³ரஷ்டவ்யம் அர்சிராதி³நாம் விஶேஷ இ
த்யாக்ஷுத உக்த:. தயாவோக்தம் வாஸுதே³வாயேயுஃ.
"அர்சிராதி³கதி³தூநவத்⁴வம் வக்ஷ்யமாணப்ரகாரதோம் யாம்
அஸ் த்ரிவிதா⁴ஸ் வருணாத்³யாதி⁴ஷ்டிதஃ" இதி அர்சிராதி³

[illegible] ||கக||

[illegible] ||கக||

அ—கை. நிமித்தம் காலம் முதலியவையின்றியே பகவத்க்ருபையாலே ப்ரம்மநாடியிலே பிரவேசிக்கப்பண்ணப்பட்டவனை ப்ரபந்நரின் அர்சிராதிமார்க்கத்தின் வழியாய் அக்னி முதலியவர்களான தேவதைகளால் எதிர்கொண்டழைக்கப்பட்டு உபசரிக்கப்பட்டவனைப் பரமபதநாட்டடைதலை அருளிச்செய்கிறார். [illegible] நம்” என்பதால்.

அர்சி:	அக்நிதேவதையான ஆதிவாஹிகனும்
அஹ:	திநாதிபதியான தேவதையும்
விஶதபக்ஷ:	சுக்லபக்ஷாதி தேவதையும்
உதகயநம்	உத்தராயணாபிமான தேவதையும்
ஸம்வத்ஸர:	வருஷாபிமான தேவதையும்
வாத:	வாயுதேவதையும்
அம்ஶுகர:	சூரியனும்
ஶஶாங்க:	சந்திரனும்
ஸௌதாமநீ	வைத்யுதனும் (வித்யுத் அபிமான தேவதையான அமாநவனும்)
ஜலபதி:	வருணதேவதையும்
வஜ்ரீச	இந்திரனும்
ப்ரஜேஶ:	பிரமனும்

இத்யாதிவாஹிகஸக: இப்படிச்சொல்லப்பட்ட ஆதிவாஹிகன் முதலிய ஒவ்வொரு அதிதேவதையுடனும் கூடிய தேவரீர்

ஸக்யாந்	சரணாகதர்களான ப்ரபந்நர்களை
நயஸி	நயிப்பிக்கிறீர்.

தாத்பரியம். அக்நி, திநபதி, சுக்லபக்ஷாதி தேவதையும், உத்தராயணதேவதையும், வருஷாபிமாநி தேவதையும், வாயுவும், சூரியனும், சந்திரனும், வைத்யுதனும், வருணனும், இந்திரனும், பிரமனும்ஆகிய ஆதிவாஹிகர்களுடன்கூடிய தேவரீர் ப்ரபந்நர்களை கீழ்க்கொண்ட முறையே ஒன்றினும் ஒன்று உயர்ந்ததான பதங்களில் ஏற்றிப்பரமபதம் நயிப்பிககிறீர்.

"நடைபெறவங்கி" எனும் அதிகார சங்கிரபாசுரம் அநுஸந்தேயம்.

௨-ஞ ॥ கவெஷவ்ருத்ந்நஹெணஸஹிதெ (வெதைः) ஶரணா
ராவிஹுவத்யாதவிஸநீஜஸ்வாஞெவெ । வெவெ
கஷுணெஷா நியதெஷ்வி ஸொமஶாஹெத்ர
ஸாஶ்ரம் ஹஜந்தி வாஶம் ஹவதா விஶக்தாः ॥ ॥௨௦॥

ஶ்ரீவெம்— வ்ரா ॥ வளவம் ஹஶவத சுவிபுராஜிஶாமபுவ ாவ
சுகாஶக்தம். சுய, “ ஸம்வஉ்ராவிஹுாவஸ்ஸநஶ்வாஜி ” தி வா
ஜொக்தம் ஹஶவகவுராவக்கவோஹ । கவஜிதி ॥ [வெஹஶகாரு !]
(விஶக்தாः) வுதிவாஙகவிஶக்தாः (கவெஷவ்ருத்ந்நஹ
ணெணः) “ வெவகணெண்த வரெ வொகெ ஶ்ரியா ஸாயபும்
ஜஶத்திः । கூவெஷ விஷ்ணஸிஞ்ர்தா ஹெக்தஹபுாமவவெதஸ
ஹெ ” த்ரக்தவு காரெண தவ வெஷவருத்யः கவெஷவரு
த்யः, தாஸாஶநணணாः = சநராஞவாः, “ ஸ வளகயா
ஹவத் ஆியா ஹவதீ, வளதாஶசாயஸாவெஷ, விவந்ரவொஜா
ஶ்ருவாஶஸஸஜீஙவெத” ஐத்ரக்த கவகவெகெம்சயபுாவெஹுமிதி
யாவக । (ஶரணாவெவெः) கூவஹதவாவகவாஜிஹிஸவபுஜ்
கவாஜிஹிஶ. ஒவஶவெந யாவஜெ கூதஶணாஶ்ருஹ்ரஞெ (ஸ
ஹிதெ) யக்தெ, (சயாதவிஸநிஜஸ்வாஞெவெ) சயாதவி
ஜங்கவஉவருயக்ஷிதம் நிஜஸஹாவாஜிகம் தாஉ்ருஶம், ஸ்வாஞவம்
ஜ்ஞாநாநந்தாமெகவாஜிகம், தஷிநு (கூவிஹுவதி ஸதி) வுதி
வாஙகநிவ்ருத்ரா வு காஶஶாவெந ஸதி, ந தஞதஉ்ரஶாந ஐ
த்ரயபுः. “ வாம் ஜெ்ராதிராவஸம்வஉ்ரவெஸநாஞவெணா
ஹிநிஷஉ்ரதெ, யவொஉவாநகாரணாக க்ரியதெ ந ஜஸாம்வ
ாம் । ஸவெஉவ நீயதெ வ்ரக்திஶஸதஸம்ஹவः கதः ॥ வொ
ஷவு ஹாணாஜ்ஞாநஶாதநः க்ரியதெ தயா । தயா வெஹய
ஶணாயம்ஸாஉவவெவாயாஉயொ ஶணாः ॥ வுகாஶ்ரஞெ ந
ஜந்ரஞெ நித்ரா வளவாதவெநா ஹிதெ, ஸம்வஉ்ராவிஹுாவ
வெஸநஶவாஜி ” தி ஶ்ருதிஸ்ருதிஸஞவெத்ரः ஸ்வாஞவஶ
ணாவிஹுாவஸ்ர வு திவாஉ்ரஶாநகவாக கூவிஹுவதித்ர
க்தம், (கவுக்ஷணெஷ) த்ரியவெதாவிஜக்ஷணஸ்ர தவ் ஜக்ஷ

णेषु = सृष्ट्यादिजगद्व्यापारवर्जितेष्वखिलेषु (नियतेषु) असाधारणेषु सकलेष्वपि (भोगमात्रेषु) आनन्दरूपसाक्षात्कारानुभवमात्रेषु (भवता) त्वया (परमसाम्यं) अत्यन्तसाम्यं (भजन्ति) न तु सर्वप्रकारमिति भावः । इदमेव सायुज्यं, युज्यत इति युक् समानाधिकं सहाना = समाना युक् यस्य सयुक् तस्य भावः सायुज्यमिति सायुज्यशब्दार्थः "निरञ्जनः परमं साम्यमुपैति, [illegible] सायुज्यमागताः" इत्यादिश्रुतिस्मृतिशतानां भोगसाम्येनैव प्रायिकात्यन्तपाषाणकल्पादिव्यावृत्तिः प्रतीयते. अत एव "जगद्व्यापारवर्जं प्रकरणादसन्निहितत्वाच्च भोगमात्रसाम्यलिङ्गाच्च" इति सूत्रद्वयमपि उक्तोपपत्तिः ॥४०॥

प्राप्य ॥ इति ॥ (विमुक्ताः) त्यक्तसंसाराः पुरुषाः (अर्चिरादिवर्त्मना) देवयानेन क्लेशैः (सहितैः) सर्वैः (गुणौघैः) अपहतपाप्मत्वादिगुणाष्टकेन (अयं तव विभूतिश्च) अप्राकृतविभूतिरूपे (प्रविशति) परमपदे वसति (कूटस्थेषु) जगत्कारणत्वव्यतिरिक्तेषु (नियतेष्वपि) असाधारणेष्वपि (भोगमात्रेषु, भवता साम्यं भजन्ति) "निरञ्जनः परमं साम्यमुपैति" इत्युक्तप्रकारेण भोगमात्रे परमं साम्यं भजन्तीति भावः ॥ ॥ ४० ॥

தமிழ்ப்பதவுரை

அ—கை. அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தின் வழியே பரமபதத்தில் சேர்க்கப்பட்ட முக்தர்கள் பகவானுடன் போகமாத்திரத்தில் பரமஸாம்யத்தை யடைகிறார்கள் என்றருளிச்செய்கிறார். "अर्चिष्वृत्ति" என்பதால்.

பகவந்!	ஏ பகவானே!
விமுக்தா꞉	ஸம்ஸாரத்தினின்றும் விடுபட்டவர்களாகிய முக்தர்கள்
த்வத்கைங்கர்யவ்ருத்த்யநுகுணை꞉	தேவரீருடைய கைங்கர்ய விருத்திக்கநுகுணமாகியும்
குணைஸ்ஸநாதநை꞉	அபஹதபாப்மத்வம் முதலிய குணங்களோடு
ஸஹிதே	கூடியிருக்கிற
அப்ருதக்ஸித்தநிஜஸ்வரூபே	வேறுபடாமலிருக்கிற முக்தாத்மஸ்வரூபமானது
ஸ்புரதி ஸதி	விளங்கிக்கொண்டிருக்கையில்
லக்ஷணைஸ்தே	ஜகத்காரணத்வம், மோட்சமளித்தல், திருமகட்கு நாயகனயிருத்தல் முதலிய தேவரீருடைய இலக்கணங்கள்
நியதைஸ்தவ	தேவரீருக்கு அஸாதாரணமாயிருந்தாலும்
போகமாத்ரே	ப்ரம்ஹாநுபவத்தை யநுபவிக்கும் விஷயத்தில் மாத்திரம்
ஸஹ தே	தேவரீருடன்
பரமம்	நெருங்கியதான
ஸாம்யம்	ஸமாநத்வத்தை
பஜந்தி	அடைகிறார்கள்.

தாத்பரியம். ஏபகவன்! ஸம்ஸாரத்தினின்றும் விடுபட்டவர்களாகிய முக்தர்கள் தேவரீருடைய கைங்கரிய விருத்திக்கு அநுகுணமாகியும் எப்பொழுதும் கூடியிருப்பதாகியுமுள்ள அபஹதபாப்மத்வம் முதலிய குணங்களுடன் வேறுபடாமலிருக்கிற முக்தாத்மஸ்வரூபமானது ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கையில்; ஜகத்காரணத்வம், மோக்ஷமளித்தல், திருமகட்குநாயகனயிருத்தல் முதலிய தேவரீருடைய இலக்கணங்கள் தேவரீருக்கு அஸாதாரண

மாயிருந்தாலும் ப்ரம்ஹாநுபவத்தை யநுபவிக்கும் விஷயத்தில் மாத்திரம் தேவரீருடன் நெருங்கியதான ஒப்புமையையடைகி ருர்கள்.

இங்கு "எறியெழிற்பதம்" என்னும் அதிகார ஸங்க்ரஹ ப்ரசுரம் அநுஸந்தேயம். அப்பாசுரத்தின் கருத்தே இச்லோகத் தின் கருத்தாகலாம். (பாசுரத்தின் கருத்து) முக்தன் பரமப தத்தை யர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே யடைந்து, எல்லாவுயிர்களுக் கும் இதமளிக்க விரும்பின பரமசேஷியைக்கிட்டி, தந்தம் கைங்க ர்யபாகத்தைக்கலந்து ஆசார்யஸமூகங்களின் திருவடிக்கீழ் புநரா வ்ருத்தியில்லாமல் மகிழ்ந்து அத்யந்தம்போக்யமானபோகத் தாலே ஸர்வதேச, ஸர்வகால, ஸர்வாவஸ்தோசித, ஸர்வவித கைங் கர்ய பர்யந்த பரிபூர்ண ப்ரம்ஹாநுபவாநந்தத்திலே மகிழ்ந்துபண் ணுமவர் என்பது. ||௪௰||

௪௧ || [illegible]

[illegible] ||

[illegible]

𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌸𑍍𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍇𑌨𑌾𑌹 ।
𑌇𑌚𑍍𑌛𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨. (𑌹𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 !) 𑌷𑌾𑌡𑍍𑌗𑍁𑌣𑍍𑌯𑌪
𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣! (𑌅𑌨𑌘𑍈𑌃) 𑌕𑍢𑌣𑌪𑌾𑌪𑍈𑌃 (𑌕𑌪𑌟𑌕𑌶𑌰
𑌗𑍈𑌣𑍈𑌃) 𑌕𑌪𑌟𑌪𑌶𑌰𑌣𑌂 = 𑌉𑌪𑌾𑌯 𑌉𑌪𑍇𑌯𑌤𑍍𑌵 𑌪𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌗𑍈𑌤𑍈𑌃
(𑌇𑌚𑍍𑌛𑌾) 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 (𑌅𑌪𑌾𑌪𑍍𑌯) 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂𑌪𑍋𑌪𑍍𑌯
(𑌕𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑌕𑌵𑌿𑌭𑌵𑍇) 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌶𑌿𑌵𑌸𑌨𑌕𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍃
𑌰𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑍀𑌯𑍇 𑌗𑍈𑌙𑍍𑌕𑌯𑌵𑌿𑌭𑌵𑍇 (𑌸𑍍𑌪𑌹𑌯𑌾) 𑌅𑌤𑍍𑌯
𑌨𑍍𑌤𑌾𑌭𑌯𑌾 (𑌅𑌪𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍) 𑌅𑌤𑌿𑌨𑍀𑌚𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌪𑌹𑌾𑌸 𑌸
𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌗𑌷𑌾𑌤𑌪𑌰𑌾𑌯 𑌇𑌤𑌿𑌭𑌾𑌵𑌃 (𑌅𑌹𑌂) 𑌅𑌗𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌶
𑌗𑌤𑌾𑌪𑌰𑌾𑌧𑌃, "𑌪𑌿𑌮𑌶𑌿𑌦𑌿𑌨𑍀𑌤" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌗𑌨𑌕 𑌗𑍋
𑌷𑍍𑌠𑍀 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌵𑌕𑌃. 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌪𑌿𑌶𑌗𑍋𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌯𑌃. (𑌦𑍍𑌧
𑌤𑌾) 𑌪𑌤𑌨𑌵𑌮𑌃 (𑌦𑌗𑍈𑌦𑌵) " 𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯" 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤
𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌗𑍈𑌦𑌵, 𑌨 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯, 𑌸𑍍𑌵𑌗𑌸𑍍𑌯𑌗𑌤𑍍𑌯𑌮𑌃 (𑌇𑌤𑌿
𑌭𑌗𑌤𑌾 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌃) " 𑌦𑌗𑍈𑌦𑌵𑌾𑌂𑌶𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌸
𑌨𑌾𑌤𑌨𑌃 । 𑌅𑌹𑌦𑌾𑌤𑌾𑌮𑌾𑌕𑌶, 𑌅𑌪𑍇𑌯𑌦𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂, 𑌕𑍍𑌷
𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌦𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌸𑌹𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 , 𑌹𑍃𑌦𑍇
𑌶𑍋𑌤𑍍𑌜𑌨 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌃 (𑌗𑍀𑌤𑌾𑌃 𑌚𑌾𑌪𑌃) 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌪𑌚
𑌨𑌾𑌨𑌿 (𑌤𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯) 𑌸𑌦𑍍𑌯𑍃𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌂, 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌰𑌭𑌹𑌿𑌕𑌪𑌾 (𑌕𑌪𑌯𑌾
𑌇𑌤𑌿 𑌶𑌰𑌣𑍀𑌯𑌃) 𑌸𑌪𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌦𑍇𑌣 𑌶𑌰𑌣𑍀𑌯𑌃, 𑌕𑌪𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌚
𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌪𑌦𑌵 𑌸𑌦𑍍𑌯𑍃𑌮𑌾𑌗𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌾𑌯𑍀𑌨𑌦𑌪𑌿 𑌦𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌰𑌕𑍍𑌷
𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂. 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌦𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌸𑌂𑌰𑌕𑍍𑌷
𑌣𑍀𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥ ॥ 𑍪𑍧 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾—𑌪𑍍𑌯𑌾 ॥ 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌿𑌤𑌿 ॥ [𑌹𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍] (𑌇𑌚𑍍𑌛𑌂) 𑌸𑌨
𑌸𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 (𑌅𑌨𑌘𑍈𑌃) 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌗𑍈𑌷𑍈𑌃(𑌕𑌪𑌟𑌕𑌶𑌰𑌗𑍈𑌣𑍈𑌃)
𑌪𑌰𑌗𑍈𑌦𑌕𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 (𑌅𑌪𑌾𑌪𑍍𑌯) 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 (𑌕𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑌕𑌵𑌿
𑌭𑌵𑍇) 𑌕𑌕𑍈𑌙𑍍𑌕𑌯𑌂 𑌰𑌭𑌪𑌯𑌗𑌨 (𑌸𑍍𑌪𑌹𑌯𑌾) 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾
(𑌅𑌪𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍) 𑌅𑌪𑌰𑌾𑌯𑌪𑌾𑌨𑍍. 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌚𑍍𑌚𑌵𑌿𑌭𑌵𑍇 𑌅𑌤𑌿𑌨𑍀𑌚𑌸𑍍𑌯
𑌸𑍍𑌪𑌹𑌾 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌪𑌰𑌾𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 (𑌅𑌹𑌂) 𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌶𑌃
(𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑌤𑌵 𑌦𑌦 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾, 𑌇𑌤𑌿𑌗𑍀𑌤𑌾𑌨𑍍) "𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍀𑌕𑌪𑌾𑌗𑍈𑌦𑍍𑌯𑌪𑌗𑍈𑌦𑌦𑌤"

ஶ்ரீகீதாயாம் வ்யவஸோர்க்காநு (வ்ராவ:) வ்ருவ்ராவாயராநு (நிரீக்ஷ்ய, உஹஹாரணீய:) தஸ்லிஷ்ய கவெரேணா கஸீஷ்டூஊா ஒநந ரக்ஷிதவ்ய ஐதிஹாவ:. ||சக||

அ—கை. கீழேசொல்லப்பட்டவிதமாக உயர்ந்த பகவத் கைங்கரியத்தில் பரமைகாந்திகளைப்போல் மற்றவர்களுக்கும் விரு ப்பமுண்டாவதால் தகுதியற்ற பொருளை விரும்பியதால் அவன் அபராதி யென்று இகழப்படான். அப்பரமைகாந்திகள் மீதுள் கருணையால் அவர்களை ஆச்ரயித்தவனுகிய இவ்வகிஞ்சநனும் காப் பாற்றப்படுவதற்கு உரியவனுகிறுன் என்றருளிசெய்கிறுர். “ ஐ த்ம்” என்பதால்

ஒஹஹவநு !	ஏபகவானே !
ஐத்ம்	இவ்விதமாக
அநவெவ:	குற்றமற்ற
கவெகஶரணெண:	தேவரீர் ஒருவரே ஸர்வசரண்யரெ ன்று சரணமடைந்தவர்களாகிற பரமைகாந்திகளாலே
அவாவெ்ய	அடையத்தகுந்த
கைங்கர்யகவிஹவெ	தேவரீருடைய கைங்கரியமாகிற செல்வத்தில்
வஸ்ஹயா	ஆசையாலே
அவராஜ்யநு	(அதிமேன்மையான செல்வத்தில் மிக இழிந்தவனுக்கு ஆசையுண்டாதல் அபராதமாகை யால்) மகா அபராதியான
அஹம்	நான் (பரமைகாந்திகளால் செய்ய ப்படுகிற பகவத் கைங்கரியத்தில் ஆசைகொண்டதால் அபராதியான நான்)
ஹவெதெவ	தேவரீராலேயே
ஞாதாஜிதி	(“ ஞாநீ த்வாதெவ மெ மதம் ” (ஞானியே என் ஆத்மா) என்று

கீதா: — கீதையில் திருவாய் மலர்ந்தருளப் பட்டிருக்கிற
வாச: — திருவாய்மொழிகளை
நிரீக்ஷ்ய — (கவனித்து) பார்த்து
இஹ — இப்பொழுது
த்வயா — தேவரீராலே
ஶரணீய: — (அந்த ஞானிகளைச்சேர்ந்தவன் என்கிற ப்ரீதியாலே என்னுடைய இஷ்டமளிக்கப்பட்டு) காப்பாற்றப்படுவதற்குறியவனுகிறேன்

“பூர்வாவோநிரீக்ஷ்ய” என்பது பாடமானல் ஜ்ஞாநீத்யுக்தி ஞானியே ஆத்மாவென்று, கீதா:—சொல்லப்பட்டிருக்கிற (“விதாஹம் நாயஃ-நிம்விமொக்ஷ்ய” என்றபடி)
பூர்வா: — பூர்வாசாரியர்களை
நிரீக்ஷ்ய — கவனித்து, பூர்வாசார்யர்களிடத்தில் வைத்திருக்கிற கருணையால் அவர்களுக்காக என்பதுபொருள்.

தாத்பரியம். ஏபகவானே கீழேசொல்லப்பட்டபடி குற்றமற்றவர்களாகிய பரமேகாந்திகளாலேமட்டும் அடையக்கூடியதாயிருக்கிற தேவரீருடையகைங்கரியமாகிற செல்வத்தில் ஆசைப்பட்டமையால் மகாஅபராதியாகிற நான் “ஞானியே என் ஆத்மா” என்று கீதையில் தேவரீராலே திருவாய்மலர்ந்தருளியபடி (அந்த ஞானிகளிடத்தில் வைத்திருக்கிறகருணையால்) அந்தவாக்கின் விஷயத்தைகவனித்து (அந்தஞானிகளைச்சேர்ந்தவனுகிய நானும்) தேவரீராலே இப்பொழுது காப்பாற்றப்பட உரியவனுகிறேன்.

(கருத்து) “ஜ்ஞாநீத்யுக்தி” என்பதால் பகவானேஸர்வஜீவனுக்கும் அந்தராத்மா ஆதலாலும், பகவானுக்கு ஸர்வஜீவனும் ரீரமாதலாலும் தமதுசரீரம்எவ்வளவுஉயர்வாயினும்காப்பாற்றவேடியகடமை சரீரியுடையதானதாகையால் நான் எவ்வளவு இழினுயினும் தேவரீரால் காப்பதற்குரியவன் என்றும் பொருளங்குகிறது

௩௯ ॥ வஸ்த்ராபஹ்ருதிபி: பரிகர்ஷணைஶ்ச
காமாநிரஸ்த்ர யதி ஸோக்ஷ்யதி தே ஸவித்ரீ ।
ஊர்த்வே த்ருஶம்விஶ்ருதபிநீ தவ தேவதேவ
த்ரௌபத்யபஹ்ருதவஸநேந ஶரணாகதேஷு ॥

ஸ்ரீதேஶிகவ்யா ॥ நநு ஶரண்யத்வஸ்ய தவ யதீ்யவஸி யா ஹரணீயதாப்ரஜ்ஞேத, தயாக்ஷிபரிஶாந்தஸு ஸத்ரிஜநோ பஹோமப்யம் உக்திஸ்தரக்ஷம் ஶரணாகதஸ்ய பாபோராகாரார்ஷிதஸ் க்ஷயா ஊர்த்வேஷிஷ்யதஜதி ஊணநீயதா தவேதிவேஸ்; தத்ராஹ வ ஸ்த்ரேதி [ஹேஷமபது!] (வஸ்த்ராபஹ்ருதிபி:) ஶக்தீஸ்த்ர ஸ்த்ராதிபி:, வஸ்த்ரதிபஞ்சேந நீஜாதியோ zநந்தாதயஸ்ய ஹ்ரு ஹ்ரதேந, தேஷை: (பரிகர்ஷணைஶ்ச) க்ருஷ்ணாஸத்ஸஹக்ஷஸ்ய (தே) « ஸ்த்ருக்ருதேஹதாவக்ஷம்ஹி ஸ்திஷேயதிதேநாஸ்த்ர வீதிவஸ்துய: » இதிகபரிஹிஷு ஸாஸ்த்ரபஸ்தாவதயா ஸ்த்ரீ திஸாதிஸ்ய « நஸ்யாநதோக்ஷி பரமேஸ்ஸாஸ்ய ஶிஜம்ஸஸ்த் ஸ்த்ரமி » தத்வித ஹேயஸ்த்ரத்தீகக்ஷத்ரபேணகாநதயா ஸாஸ்பிதஸ்ய தவ, (யதி) க்ஷதேகஹோமேத்ய யதி (ஸோக்ஷ்யதி ஸதி, கத்ர) உஜ்ஜாமே (காமாநிஸுவித்ரீ) ந காக்ஷி ஸாமி ஸுவிஷ்டிதீத்யயு:. « காக்ஷ்யீ » தி கிம் பஞ்சேந மோகே ஹோ மத்ஸ்ய பஸ்க்ஷேநாzஸ்ய தயா பா உழிநீ ஸா ர பா அ ர ஸா ர நி ஸுபதி, ஸமபதிஷயஸ்யத்ர கபரிஷிஜக்ஷாக்ஷ கஷ்ட்ராணதஉ க்ஷாத்வ பஸ்தஹாஸ்ரப்ரவா கபஸ்த்ரவஹாயஸுஸ்பஸுக்ஷத்ஊ ஶிந்த்ரப்ரவாஸா ஸாநிநுராஸ்க்ஷீதிஸாஸ:. உக்தஉயம் ஊஹ்யா தேந ஊக்யதி ஊர்த்வேத்யதித்ராதிநா. (தேவதேவத்ர) தே தேவ: தேஜிஷ்ஜநேந:, தேவத்ர, «தீயேநந உர்த்ரு வியது தேந ஶிவஶிவோஸ்த்ரஸ், ஸவாம்ஸஸ்திதம் தேஷயம் ஸவிஸ்த்ருஉதி ஸஸ்ஷுபா:, பாஜோதகேந ஸ ஶிவஜ்ஞீஶிரோ யஷுதேநே » த்ராஹ்ரத்தை: (த்ருஶம்விஶ்ருதபிநீ) மம்மா. « தஹஸ்தவிஸ்த்ரயஉ ஷிஸாயோ கஶ்த்ரம் । நரோ யத்ர தேஷயவோ உஹதி । உபா க்ருஉஸ்ய ஸஹிஷாய்ஷீக்ஷா । விதோணர்பதே பாரதஉ உய உ

ஸ்த்வ:” இதி ஶ்ருதிவிதிவஶாத் (உபர்யுபரிதஷ்டுபவேந)
த்ருஷ்ணயா உபர்யுபரேண கஷ்டேந பிபாஸயா பலேந=
ஸ்திரேண, (ஶுநா) ஶ்வஜந்மநா (ஶ்வபசா) ஶ்வாஸ்வா
திதாபி (புரோடாஶம்) நிஷித்தா ஸம்ஸ்க்ருதமபி. யதா
ஶ்வாபசீநாபி ஸாதீர்யம் ந புரோடாஶ:, ததா ஸ்வஸ்யாதிபி: ப
ரிஹார்ஜ்யோ நவே ஸ்வபக்ஷ்யாத்வாதிகம் ந இஷ்டம் அஸ்தீதி பா
க்யார்த்தம் ॥ ॥௪௨॥

ஸ்ரீபாஷ்யா ॥ ஸதேதி ॥ (ஸதேவ ஸதாரஸூரிபி:)
ஸ்ரீபூமிநீளாதிஸூரிபி: (பரிஹார்க்ஷ்யபுரோ:) பரிஹார்க்ஷ:
ஸம்ப்ரோ= ஸ்வப்ரபஞ்சேண விஶுத்தராதிகம் யஸ்ய தஸ்ய (ஸத்ர)
ஹணவிஶுத்தராதிகே (அயிஹோத்ரே) ஸதி (தேஜோஹோமை:)
ஜோஷிதாக்ஷ: (ஸமித்) ஸமிதா. ஸப்ருஹ்யதேந ஸாக்ஷிஷ்ட
ஸ்த்வேஶ்ச ஹோமேந ஷோஷாவஹ இதிஹாஸ:. ஸத்ரஷ்ட
ஷாஜரோஹ புரோடாஶ இதி (ஸ்வப்ரா) ஸமுஷாபநோபநாய
ஸதேவபுரஸ்ஸரா (தஸ்ஸஞ்ஞி தமி) ஶுநா (உபர்யுபர
ஷ்டுபவேந) உபர்யுபரேண= உத்கடேந, கஷ்டேந= பி
பாஸயா, பலேந= ஸ்வாபத்ரதா (ஶுநா) ஶுநகேந
(ஶ்வபசா) ஆஸ்வாதிதாஸதீ (புரோடாஶம்) ஶ்வாஶா
ஸம்ஸ்க்ருதத்ரயம். ॥௪௨॥

தமிழ்ப்பதவுரை.

அ—கை. மஹாபரிசுத்தர்களான முக்தர்களாலே அநுபவிக்கத்தகுந்தபகவத்குணங்கள் நாயினுங்கடையோனாகியஎன்னால்அநுபவிக்கப்பட்டின் நாயினால் தீண்டப்பட்ட புரோடாசமென்னும் ஹவிர்பாகம்போல் அசுத்தமடைவதுடன் அந்நாய் தண்டிக்கப்படஉரியதாவதுபோல நானும் பகவதநுபவத்திற்காக தண்டிக்கப்படத்தகுந்தவனாவேனோவெனில்; அங்ஙனமன்று என்றருளிச்செய்கிறார். “ஸதாரஸூரிபி:” என்பதால்.

ஸதாரஸூரிபி: சிரீதேவி பூதேவி நீளா முதலியவர்களுடன்

பரிஹ்ருததோஷ: அநுபவிக்கப்பட்ட மஹத்வத்தையுடைய (ஹேயகுணங்கள் சிறிதுமின்றிச்சகலகல்யாண குணங்களையுமுடைய) (தேவரீருக்கு)

ஸ்வீயஸேவாநுபூதி நான் அநுபவிக்கையில்

தத் அந்தகுணஸமூகங்களில்

காஹாநிஸம்பவதி என்னகுறையுண்டாகும். (உலகப்பொருளென்றால் குறைத்தல் சிறியதாயிருத்தல் கெட்டுப்போதல் முதலிய கெடுதலுடையதாகவாகும், பகவத்குணமோ ஸ்வரூபத்தாலும் ஸ்வபாவத்தாலும், அபரிச்சிந்நமாயும், கல்யாணதமமாயும் இருப்பதால் அதற்குயாதொருகுறையும் உண்டாகமாட்டாது என்பது பொருள். இதைக்கீழ்வருகிற திருஷ்டாந்தத்தால் திருடப்படுத்துகிறார் எப்படி யென்றால்;

தேவஸேவ்யா தேவர்களாலே கொண்டாடப்பட்ட

த்வத்பதாப்ஜாத் தேவரீருடைய திருவடியினின்றும். பிரவஹிக்கிற கங்கையானது

உத்தாபதப்தைர் பொருக்கமுடியாத நீர்வேட்கையினாலேசாபல்யத்தையுடைய!

ஶ்வபி: நாய்முதலிய அசுத்த ஜந்துவால்

ஸ்வைரம் நக்கிக்குடிக்கப்பட்டாலும்

கிம் நிந்த்யதே? நிந்திக்கப்படுகிறதா என்ன? நிந்திக்கப்படவில்லை என்பது பொருள்.

எப்படி நாயால் நக்கிக்குடிக்கப்பட்ட கங்கை அசுத்தமடைந்ததென்று தூஷிக்கப்படாதோ; அப்படியே இழிவான என்னால் கைங்கரியம் செய்யப்பட்டமையால் தேவரீருடைய உயர்ந்த குணங்கள் ஒருபொழுதும்அசுத்தமடையாதாகையால் நான் இழிந்த குணமுடையவன் என்று என்னை விலக்கல் தகுதியன்று என்பது கருத்து.

தாத்பரியம். ஏ பகவானே! திருமகள், பூமி, நீளை முதலியவர்களுடன் அநுபவிக்கப்பட்ட பெருமையுடைய ஸகலகல்யாணகுணங்களும் நிறைந்த தேவரீருக்கு(இழிந்தகுணமுடைய) நானநுபவிக்கையில் அக்குணங்களில் என்ன குறைவுண்டாகிறது- (ஒருகுறைவும் உண்டாகமாட்டாது. எப்படியென்றால்) தேவர்களால் கொண்டாடப்பட்ட தேவரீருடைய திருவடியினின்றும் பிரவகிக்கிற கங்கையானது நாயினால் தீண்டப்பட்டால் கங்கைக்கு யாதொரு அபரிசுத்தமும் உண்டாவதில்லை அது போல்.

மூ ॥ கு³ணாநி நாத² விவிதா⁴நி ந்ருஹிஸஞ்ஜீவ்யகோஷா
ஸம்ஸாரநாட்யரஸிகஸ்ய தவாஸ்து த்ருப்த்யை ।
ப்ரத்யக்³ரராஜவதோ³தா³ரஸகீக்ஷ்யதத்ஸ:
ப்ராக்³ நவஸஜ்ஜநவிடம்ப³நஶக்திகா தே ॥ ॥௪௫॥

ஸ்ரீ வே-வ்யா ॥ நநு ஶரணீய உதக்³ரம். தத்ர ஶரணஶப்³தே³ந ஸாதா⁴ரணா விவக்ஷ்யதே, உத்க்ருஷ்டாஶ்ரயம் ஶரணம் வா. ஆத்³யே, ஸாதா⁴ரணஸ்ய ஸ்வாதந்த்ர்யாத் த்யாஜ்யத்வமிதி ந ததா³ஶ்ரயணம் கர்தவ்யம்; த்³விதீயே து ரக்ஷணாதி³ஶரணஸ்ய நிர்ணிஜ்ஞஸாபேக்ஷத்வாத், தத³நந்தரம் நிக்³ருஹம் ஸம்பாத³யதீதி சேத்; தத்ர ஶக்யேய ஸம்பாதி³தத்வாத் ஸகு³ணாநீதி (ஹே நாத²!) ஸர்வஸ்வாமிந்! கேநஸர்வஸாதா⁴ரணம் ஸ்வஸ்வாமி ஶாஸ்த்ர ப்ராப்தம் நிக்³ருஹீதம் ப்ரஸக்திவ்ருஜ்யதே. (விவிதா⁴நி) தே³வதிர்யங் மநுஷ்யாதி³ ரூபேண நாநாவிதா⁴நி (ஸகு³ணாநி) ஸஞ்சிதாநி, "யதோ²வாஜநீ" இத்யாதௌ³. (குஹிஸஞ்ஜீவ்யகோஷா:) குஹிதஸம்ஸக்த கார்யஸ்ய, தஸ்ய ப்ரயோஜநமாஹ (ஸம்ஸாரநாட்யரஸிகஸ்யேதி) ஸம்ஸார: = ஜந்மஸம்ஸ்ருதி ப்ரவாஹரூபாவஸ்தா² விஶேஷ:, தஸ்ய நாட்யம், தத்ர ரஸிகஸ்ய = நாடகாநுப⁴வஸ்ய ஶ்ருங்கா³ராதி³ரஸவத:, "ஶ்ருங்கா³ராதி³ள விஶேஷவீர்யஶ

ண்ணாமேத்ரேவாஸ:" இதி நிர்வர்ணவாநஸி: "யோகவத்த-
ஸ்ரீமாநேகேவல்ய" இதி ஸம்போத்ரகாரணாஸ். (தவ) ஸகாத்வஸத்த்வ-
காரஸ்ய பரிகாரணீயஸ்ய ரக்ஷாவேக்ஷாத்ருத்க்ஷஸ்ய தவ
(த்ரேத்வே) விதூஷதாமேய, ஸதூராவாமேதியாவஸ். (வத்ர
ஸ்ராஜ்ஞாவஸ்தேத:) வத்ரக் = ஜீவ:, பரம்ஸ்வாஸ்த்வ, தத்வாராஜ்ஞா-
வீஸதிவைசுவிபாவஸ்ததயோக்த:, தஸ்ய, நகேவலம் ஜீவபர
ஸாதயாதாத்ர்யஜ்ஞாநாஹாவ:, ஸபிதா விபரீதஸஸுரப்ரஸித்ரா
ஹ ஸமீக்ஷ்யஸதுரிதி, த்ராஜேராவாசேய விஹாரசய்யா
யஸ்க்ரியா: க்ருதா: (தே) ஸம்ஸாரநாட்யவாத்ரஹ்ரதஸ்ய
வேதநஸ்ய (வ்ராவீநஸஜ்ஜநவிபஷ்நஹஸ்ரிகா) வ்ராவீநா: =
வாராதநா:, ஸஜ்ஜநா: = "ஸ்ஞ்ஜேஸநஞ்ஜேதாவிஷா" இதி
வ்யவிஷா: ப்ரஹவிஷ: ஜநிஸஞ்ஜ:, தேஷாம் விபஷ்நம் ஸநா-
காரணம் அஷயம்ஹஸ்ரிகா = வேஷஹாஷ்யியாக்த ரஸ்வேயா
ரணம் ஸா, ஸநேநஸ்வஸ்யஜ்ஞாநாநஷாநாஷ்யஹாவேஸவித
ஷ்யக்த வேஷயாரணஸாத்ரம் ரக்ஷாநிஷ்தஸஸீத்ரவ்யதே. "ஜித்ர
ஹாவேந ஸம்வ்ராதம் நத்யஜேயம்கயஞநேதி" வசநாஸ் (ஸஹ்ரா)
ஹவக்விதிவ்ராயநாயாம்யோட் யயாநாட்யரவிக்ஸ்யராஜா
ஜே: ஜேவதியமாஷிஹஸ்ரிகாவரிஹ்ரஹோஸவீ ஸஷோரஷா
ஜாயதே தமுத்தியநதே. ஸத்ரவத்யக் = வஸ்திஸாஷிக்,
வாராக் = ஷக்ஷிணாஷிக் ததேத்ரவரிவயவத:வாராஷஸ்ய
வ்ராவீநாநாம் = வஸ்ரவயதிஹ்வஜநாநாம் விபஷ்நம் ஸதிவிஸயா
வஹரீயந்தே.
॥௪௩॥

ஸ்ரீராமாநுஜ॥ ஸகாநீதி॥ (ஹேநாத! வத்ஸரா
ஜஸ்தேஜேத:) அத்ரஜ்ஞாநவிஸவஸ்ய (ஸமீக்ஷ்ய க்ருதம்)
ஹாவநயநாவோராவ்யாக்ருத்யம் க்ருதம், ஸதேநாவிக்த
வேத்யய: (வ்ராவீநஸஜ்ஜநவிபஷ்நஹஸ்ரிகா) வ்ராவீநஸ
ஜநா: = வஸ்ரவயாவயா:, தேஷாம் விபஷ்நஹஸ்ரிகா = ஸ
நாகாரணவேஷ:, வரேஸகாதிவேஷவரிஹ்ரஹ இத்யய:.
(விவியாநி ஸகாநி ஸஹிஸம்ஜீவ்ரகேக்ஷா:) யயா கயா ச விய

யா ஸமுத்ஸ்ருஹணேஷ்டோ: ஸம்ஸாரநாட்யரஸிகஸ்ய) ஸம்ஸார: = ஜீவாநாம்ஸம்ஸரணம், ததேவ நாட்யம் = நடவ்யாபார:, தத்ர ரஸிகஸ்ய = குதூஹலஸ்ய (தவ த்ருப்த்யை) ஸந்தோஷாய (க்ருத்ஸ்ந) உபாயாநுஷ்டாநக்ருத்ஸந்தோஷாஸஹாஸாவே zவி தாத்ருஶநாட்யக்ருத்ஸந்தோஷேணாபி ஃஃ ஸுஸ்வாமித்ர ஸோஹவக்ஷிதிஹாவ:. ॥௫௫॥

தமிழ்ப்பதவுரை.

அ—கை. ஸத்ராயாரணாரூபமானகாப்பாற்றுதலை நான் ப்ரார்த்திக்கவில்லை, ஆனால் இரட்சாரூபமானபரணமே யென்னால் ப்ரார்த்திக்கப்படுவது, அப்படிக்காக்கப்படுவதற்கு கொஞ்சம்காரணம் பகவானால் எதிர்பார்க்கபடுமாகையால் அதற்குவேண்டிய நிமித்தத்தை ஸம்பாதித்துக்கொள் என்றருளினால், அந்நிமித்தங்கூட பகவானாலேயேயடையவேண்டியதேயன்றி வேறுவழியில்லை யென்பதையருளச்செய்கிறார் "ஸகாநி" என்பதால்.

ஹேநாத! — எவர்க்குந்தலைவனே!

விவிதாநி — தேவர், மனிதர், நரகர், மிருகம், பறவை, முதலியபலவகையான

ஸகாநி — பூதஸமூஹங்களை

ஸமிஸஜிவ்ருக்ஷோ: — தன்னைச்சுற்றிலும் சேர்த்துக்கொள்ளவிரும்பிய

ஸம்ஸாரநாட்யரஸிகஸ்ய — பலபலபிறவிகள்தோறும் பிறந்து சைசவம், பால்யம், கௌமாரம், யௌவநம், வார்த்தம் முதலிய நிலமைகளில் உழன்று இறப்பதாகியயுலகமாகிய நாட்டியத்தில் மஹாரஸிகரான

தவ — அவாப்தஸமஸ்தகாமனும், பரமகாருணிகனும், ஜீவன் தன்னைக்காக்கவேண்டுமென்றுப்ரார்த்திப்பதை யெதிர்பார்க்கிறவராயுமுள்ள தேவரீருடைய

த்ருப்த்யை — போதுமென்ற திருப்தியின்பொருட்டு

வ்யக்தஜ்ஞாநவிஹீநஸ்ய	ஜீவாத்மபரமாத்ம ஞானம் சிறிதுமற்ற அஞ்ஞானியாகிய
அஸமீக்ஷ்யக்ருத்யஸ்ய	விதியின்னது விலக்கின்னது என்பதை சிறிதுமறியாது பாபங்களையே செய்கிற
மே	ஸம்ஸாரநாடகத்தில் பாத்திரனாகிய என்னுடைய
ப்ராசீந	பூர்விகாளாகிற
ஸஜ்ஜந	ஸத்துக்களாகிற ப்ரம்ஹவித்துக்களின் தன்மையை
விடம்பந	அநுகரிக்கிற
பூமிகா	வேஷம்முதலியவைகளோடு கூடிய ரூபமானது
அஸ்து	உண்டாகட்டும்.

தாத்பரியம். எவர்க்கும்தலைவனான நாதனே ! பலவகையான பூதஸமூகங்களைத் தன்னைச்சுற்றிலும்சேர்த்துக் கொள்ளவிரும்பிய உலகமாகிய நாட்டியத்தில் மஹாரஸிகனாகிய தேவரீருடைய திருப்தியின் பொருட்டு ஜீவாத்மக்ஞானம் சிறதுமற்ற அஞ்ஞானியாகியும் விதிவிலக்கு இன்னவென்பதைச்சிறிதுமறியாத நாட்டியத்தில் பாத்திரனாகியஎன்னுடைய,பூர்விகாளாகிறப்ரம்ஹவித்துக்களின்தன்மையையநுகரிப்பதற்கேற்ற வேஷமானது உண்டாகட்டும்.

பூர்வாசாரியர்கள்போல் நான் வெளிவேஷமட்டுமாவது தேவரீருக்குத் திருப்தியை யுண்டாக்கட்டுமென்பது கருத்து. நாட்டியத்தில் மஹாரஸிகாளாகிய அரசர்முதலியவர்கள் நடநத்தில் தேவர்,மனிதர்,மிருகம்முதலிய வேஷம்தரித்தால் அத்தால் அவர்கள் திருப்தியடைவதில்லையாம். அரசனாகவாவது அமாத்தியன் முதலிய அரசனைச்சேர்ந்தவராகவாதல் வேஷந்தரித்தால் மிகஸந்தோஷமடைவாராம், அதுபோல ஸம்ஸாரநாட்டிய ரஸிகராகிய பகவானுக்

கும் உலகமாகிய நாட்டியத்தில் வேஷதாரியாகிய நான் பகவத்பக் தர்களைப்போல வேஷம்பூண்டால் திருப்தியையுண்டாக்குமென்பது உள்ளுரையாம்.

---

௩௨ ॥ ஸத்த்வஸ்தித்யந்தரங்கம் ஸமயாதிக்ருத்யம்
ஸ்வாதீநக்ருத்யதி(வ) ஸ்தி க்ருத்யவேதித்யஜாதி ।
ஸந்த்யக்த்யக்ருத்யேண ஜாதநந்தயோ:
ஸ்யாந்நத்யா ஸ்வ (வஸ) தவ தே ஸர்வஸாஹாணீ ॥

ஶ்ரீதே—வ்யா॥ நநு தவ பத்ம்யேவ ஸமாஹரணீயதா... தத்ராக்தம், தயாபி “ ஸலீக்ஷ்யேத ” இதிவத் திவாகக பாஹ்யே வ்யாஸ் ரக்ஷாஹேதத்வபேக்ஷ ஜதி தத்ராஹ॥ ஸத்த்வஸ்தித்யந்தரங்கம்॥ (ஹேஸ்வாதிஷ்ட ஸக்ருத்யம்) ஶோகே... நிஷித்ததயாத்யாஜ்யேஷு ஸமு(ஸத்த்வஸ்தித்யந்தரங்கம்ஸம... ஸர்வம் (க்ருத்யேஷு) ஶோகே வேதவாவஶ்யகரணீயதயா... ஷேஷு (ஸக்ருத்யவிதித்யஜாதி) ஸம்நாக்ருத்யகரண... த்யா கரணாநுஷ்டாநம். (ஸந்த்யத்யக்ருத்யேணஜாத நந்தம்) ஸந்த்யாதிவ்யக்ருத்யேண ஜாதாநி= ஹமவதவாஸ வதாவஸாராஸக்யாவஸாராதி ரஹ்வேண பஹாயாஸிந்து தி, தஸ்யாநந்த்யஞ் ஸநாவாக்ஷேயாநாதிகாஶோஸ்வ்ய... வ்ருத்தாஸாதவசாத்யே. தத்ருக்தம் ஶ்ரீவத்ஸாங்கமிஶ்ரை: ... பஹுகவ நியதாநாஹவே வ்யநாஶம்தஸ் கில்பிஷம் ... ஜந்தாரிஹக்ஷணாயேஷ । ஸர்வம்ஸஹாஸகஶஜநஸ ” ... ஷிநா. தஸ்ஸவம் (ஸ்வயந்த்யாநே) நிவ்ருத்திவிஷயே, நிவ... நீயகோடாவித்யயு:. யதா, (ஸ்வயந்த்யாநே) வ்யவ... ஸ்யாநே, ரக்ஷாநிமித்தகோடாவிதியாவஸ. “ஷோஷோய வ்ய... ஸ்வஸ்யாஸ்ஸதாஷேதஷ மஹிதம், ஸவிவேகஸஹாரா... ஜத்யாத்யாக்ஷ:. (ஸர்வஸாஹாணீ) ஸவவிஷயிணீ (... “ ஸவிஜ்ஞாதாஸஹஸ்ராம்ஶ ” இதி வ்யவஹிநாகவ...

“ வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம்ப்⁴ருஶம் ” இத்யுக்தாகாரா, ஸ்வார்த²நிரபேக்ஷ பரது³:கா²ஸஹிஷ்ணுதா (த³யா) ப்ரவர்ததாம், அத்ரபா ஸாபத்நீ தே³வீ உபாயநதயா ஸம்ப்ர தம் ஸமந்தம் கோபஶம் ஸம்ஸ்தாபயது. தத³தி³த்யந்வயே. ॥௪௪॥

ஶ்ரீரா—வ்யா॥ அக்ருத்யமிதி ॥ (ஸர்வேஶ்வர ! அக்ருத்யம்) ஶாஸ்த்ரநிஷித்³த⁴ம் கர்ம (கர்தவ்யமிதி) அவஶ்யம் கர்தவ்யமிதி பு³த்³த்⁴யா (அநுக்ஷணம்) ப்ரதிக்ஷணம் (கரோமி, அக்ருத்ய கரணம்) ஶாஸ்த்ரவிஹிதம் ஸந்த்⁴யாவந்த³நாதி³கர்மாபி (அக்ருத்யமிதி) இத³ம் மயா அகர்தவ்யமிதி நாஸ்திகபு³த்³த்⁴யா காலே௫ப்யக்ருத்வா (த்யஜாமி அநிஶம்) உக்தாதி³தரம் (வ்யதிக்ரமணஜாதம்) மாநஸிகவாசிகவ்யதிக்ரமா: (அநந்தம்) அஸங்க்²யம், தஸ்மாத் (ஸாபத்நீ) க்ஷமாஸாபத்நீ (தே³வ்யா அபராத⁴ஸ்தா²நே) அக்ருத்யகரணாதி³ஸ்தா²நே (மயி ஸஹதாம்) க்ஷமஸ்வ. யதா² அஸ்மிந் விஷயே ஸர்வாந் அபராதா⁴ந் ஸஹமாநா: தத் ஸாம்யம் ஏவ க்ஷமம் பி³ப⁴ர்தி; ததா² இமே அக்ருத்யகரணாதி³ஸ்தா²நாம் மயா க்ருதம் ப்ரதிஶமயதி இதி பா⁴வ: ॥௪௪॥

தமிழ்ப்பதவுரை

அ—கை. விதிவிலக்குமறியாப்பாவியேனுதலின் தேவரீர் கருணை என்னிடத்திலுண்டாவதற்கு ப்ரதிபந்தகமதிகமாயிருக்கின்றனவாகையால் இரட்சணைக்கு ஹேதுவில்லையென்று இகழாது என் பிழைகளைப்பொறுத்து, என்மீது கருணைபுரியவேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார், “ அக்ருத்யம் ” என்பதால்.

ஸர்வேஶ்வர !	எவர்க்குந்தலைவனே !
அக்ருத்யம்	சாஸ்திரப்படி செய்யத்தகாத காரிய மானது
கர்தவ்யமிதி	அவசியம் செய்யத்தகுந்ததென்று (கெட்டபுத்தியாலே)
அநுக்ஷணம்	ஒவ்வொரு நிமிஷத்திலும்

குர்வாமி — செய்கிறேன்

க்ருத்யேவ — சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட ஸந்தி யாவந்தநம் முதலிய கர்மங்களையும்

அக்ருத்யமிதி — (நாஸ்திகபுத்தியாலே) இது நம்மால் செய்யத்தக்கதல்லவென்று

த்யஜாமி — விட்டுவிடுகிறேன் (இவற்றால் செய்யவேண்டிய கர்மங்களை விடுத்தலும், செய்யத்தகாதகர்மங்களை செய்தலுமாகிய பாபம் கூறப்பட்டன)

அந்யத் — இங்கு சொல்லப்பட்டவைகளைத்தவிர வேறான

வ்ருஜிநஜாதம் — பகவதபசாரம், பாகவதாபசாரம், அஸஹ்யாபசாரம் முதலிய பலவகையான மனோவாக்குக் காயாதிகளால் உண்டாகின்றன பாபங்கள்

அநந்தம் — கணக்கற்றவையாயிருக்கின்றன ஆகையால்

அப்யர்த்தநே — அப்பாபங்களின் நிவிருத்தி விஷயத்தில் (அல்லது) ப்ரயோஜனமடையும் விஷயத்தில்

ஸார்வம்ஸஹீ — ஸர்வவிதத்திலும் மேன்மையடைந்த

தே — (" அவிஜ்ஞாதா ஸஹஸ்ராம்ஶு: " என்றபடி பக்தர்களுடைய அபராதங்களை யெல்லாமறியாமலும், சிறிது கைங்கரியமிருந்தாலும் அதை பெரியதாயும் தம் கருணைக்குக்காரணமாயும், நினைக்கும்) தேவரீருடைய

தயா — (ஸ்வப்ரயோஜநத்தைவிரும்பாததும் பக்தர் படும்துக்கம் பொறுக்காததுமான) கருணையானது

மயி — செய்யத்தகாததைச்செய்தும் செய்யவேண்டியதை விட்டுமிருக்கிற மஹாபராதியான வென்னிடத்தில்

பவது — உண்டாகட்டும்.

தாத்பரியம். எவர்க்குந்தலைவனானவனே! சாஸ்திரப்படிச் செய்யத்தகாத காரியத்தை அவசியம் செய்யவேண்டியதென்று ஒவ்வொரு நிமிஷத்திலும் செய்கிறேன். செய்யப்படவேண்டிய யாதயாவந்தனுதிகாரியங்களை நாஸ்திக புத்தியினாலே இவை நம்மால் செய்யத்தகாதவையென்று விட்டுவிடுகிறேன். இவற்றைத் தவிர வேறான பகவதபசார பாகவதாபசார ஸஹ்யாபசாராதிகள் மனோவாக்குக்காயங்களின் பெருக்காலே கணக்கற்றவையாகின்றன. ஆகையால் அதுகளின் நிவிர்த்தி விஷயத்தில் ஸர்வவிதத்திலும் மேன்மையடைந்த தேவரீருடைய கருணையானது என்னிடத்தில் உண்டாகட்டும்.

நாதனே மஹாபாரதி, தேவரீருடைய கருணையானது மஹா மேன்மையுடையதும் பக்தர் அபராதங்களை கவனியாததும் அவர் படும் துக்கத்தைப்பொறுததுமானதால் அக்கருணை யென் பிழைகளைப்பொறுத்து என்னிடமிரங்கவேண்டுகிறேனென்பது கருத்து. "ஸாவபௌமீவ" என்பதால் ஓர் அரசச்சீமாட்டி தன் இராசசியத்திலிருந்து தனக்குக்காணிக்கையாக வரும் பொருள்களையெல்லாமெப்படிப்பண்டசாலையில் சேர்ப்பாளோ, அப்படியே தயையாகிற சீமாட்டியும் என்னையும் பக்தர் கோஷ்டியாகிற பண்டசாலையில் சேர்ப்பிப்பாள் என்பதுதொனி. ॥௪௪॥

௪௫ ॥ யம் பூர்வமாஶ்ரிதஜநேஷு பவாநயதாவத்
யத்நம் பரம் ப்ரணிஜகௌ ஸ்வயமந்யஸம்ஸ்யம் ।
ஸம்ஸாரிதஸ்வஸிதஸ்ய ஶரண்யஸாவாத்
நாயகஸ்வாத்மஸமயாநநு ஶாஸ்யதாயும் ॥௪௫॥

ஸ்ரீவேங்கடவ்யா ॥ ஸ்வயமேவோஷாணாஜ்ஞயா நிவர்த்தநீய கோடௌ ஸ்ரீஹ்ருகோடௌவா வரணீயதா வாயிதாகயா, ஸ்வதஸ்த்த ஸநிவர்த்ய ஜத்ராஶக்ஷ்யவரிஹாரதி, யதிதி । (வெ

…नाथ! (पूर्वम्) पूर्वस्मिन्काले (सदा) ‘‘अनृतं नोक्तपूर्वं मे न च वक्ष्ये कदाचन, … रामो द्विर्नाभिभाषते’’ इत्यादिनोक्त [illegible] खरदूषणादि [illegible] (आनृशंस्यम्) अनृशंसता, कारुण्यमित्यर्थः. (स्वयम्) स्वयमेव, न तु पैतृकादि [illegible] ‘‘आनृशंस्यं परो धर्मः’’ इत्यादि [illegible] रामो द्विर्नाभिभाषते इत्यर्थः. [illegible] ‘‘सर्वं जीवितं ज्ञानम् … ’’ [illegible]

॥४५॥

[illegible]॥

ஶ்ரீராம—வ்ர ॥ யதி ॥ (ஹேநாத ! ஸவாநு, வுரவும்) ராமாவதாரே (யதாவத்) வோகரஒவெ்ண (ஆஶ்ரிதஜநேஷு) ஶரணாகதேஷு விஷயே (ஆநூஶம்ஸ்ம்) அ கௌ்ரயெுண வகுநாவம் (யம் யமும்) ஸங்கதம் (வுரம் உக்கஷ்டம் (ஷயம்) ஷெநெவ, நாநுமவெநெநத்யுர் அஸகஜ் வீதாம்வுதி (வுண்ஜமள) வுகஷெுண நிஜமாஓ. “ ஆநூஶம்ஸ்ம் வரொயமுஷத ஊவ யோஶுத ” இதி வீதாநுவாஓாஜிதி ஸாவ:. (தவ்) யமுஸ் (கூம் ஸம்ஷாரிக: அவி) மோஓஅமும் தாஓுயமும் ஷாரிதோ வீத்யுர். “ அயீமயு ஓயெஶாம்கமுணீ ” திகமுணிஷஷ்டீ. (ஶரணவூாவாத்) ஸவுஜந ஶரணாஹுதாஸ மாஓநாயும் (கூஓாதஸமோ:) கூகமுஹீதா ஷிஜாதிதாயுர: (மாஓுஶா யுஜநு) அகிஜநஸாவுராயாஷா ஓுஶாகூணாயுவெ. தஷாத் மேஷெஷயெஸவதா ஆநூஶம் வெஸநவதிுக வ்ஜிதிஸாவ:.

தமிழ்ப்பதவுரை.

அ—கை. மஹாபாரதியாகியவென்னைத் தேவரீருடையதகை காப்பாற்றுமென்று ப்ரார்த்தித்து; என்னை அத்தைகைய காப்பாற்ற என்ன நியாயமுண்டென்று சங்கித்து அதற்குச்சமாதானமாக ஆச்ரித ஜநங்களிடத்தில் கருணையுடையவரும், வாக்குத்தவாதவருமாகிய தேவரீர் ப்ரதிஞ்ஞை தவறீர் என்றருளிச்செய்கிறுர் “ யம் வுரவும் ” என்பதால்.

ஹேநாத !	ஏ தலைவனே !
வுரவும்	முன்காலத்தில் இராமாவதார காலத்திலே
ஸவாநு	(“ இராமன் ஒருபொழுதும் பொய் சொல்லான் ” என்னும் பெயருடைய) தேவரீர்
ஆஶ்ரிதஜநேஷு	சரணமடைந்தவர் எந்நிலைமையுடையவராயினுமவரிடத்தில்

ஸாநுக்ரோஶம் — கருணையுடன் கூடியிருத்தலாகிய
யம் — யாதொன்றை
பரம் — மேலான
தர்மம் — தர்மமாக
ஸ்வயம் — தேவரீரே
யதாவத் — உண்மையாகவே
உக்தவாநஸி — அருளிச்செய்திருக்கிறீரோ
த்வம் — (“ஸ்ம்ருதிவாந் ஸ்ம்ருதிஹாநவாந்”) என்கிறபடி அடியார்க்குரைத்த உறுதிமொழிகளை நன்ருய் ஞாபகத்தில் வைப்பவனென்கிற பெயரையுடைய தேவரீர்
தஸ்ய — அந்த கருணையுடன் கூடியிருத்தலாகியதருமத்தை
ஸம்ஸ்மாரிதோऽஸி — நன்ருகஞாபகப்படுத்தப்படுகிறீர்
ஶரண்யத்வாத் — சரண்யனுயிருத்தலாலே
ஸர்வபூதஸமைஸ்த்வயா — (எப்பூதங்களுக்கும் ஸமமான) தேவரீராலே கொள்ளப்பட்டிருக்கிற ப்ரதிஞ்ஞைகள்
மாத்ருஶார்த்தா நநு — என்போலியவர்களுக்குமல்லவோ

தாத்பரியம். ஏ தலைவனே! முன்காலத்திலே (இராமாவதாரகாலத்திலே என்றபடி) (இராமன் ஸத்யவாக்கையுடையவனென்னும் கீர்த்தியுடைய) தேவரீர் சரணமடைந்தவர் எக்குலத்தவராயினும் எந்நிலைமையுடையவராயினுமவரிடத்தில் கருணையுடன் கூடியிருத்தலாகிய யாதொன்றைமேலான தருமமாக தேவரீரே உண்மையாகவே அருளிச்செய்திருக்கிறீரோ; (அடியார்க்குரைத்த உறுதிமொழிகளை நன்ருய் ஞாபகத்தில் வைப்பவராகிய) தேவரீர் கருணையுடன் கூடியிருத்தலாகிய அந்ததருமத்தை (அடியோங்களால்) நன்ருய்ஞாபகப்படுத்தப்படுகிறீர். தேவர் இரட்சகராயிருத்தலாலே எப்பூதங்களுக்கும்சமமாகிய தேவரீராலே செய்துகொடுக்கபபட்ட ப்ரதிக்ஞைகள் என்னைப்போன்றவர்களுக்கல்லவோ? என்போலிவர்களுக்கேயாம். ॥ சரு ॥

ஶ்லோ ॥ த்ராணம்பவேதிதி ஸக்ருதுக்திஸமுத்யதாநாம்
ஏதைரஸஹ்யவ்ருஜிநைருதரம்பரைஶ்ச ।
ஸத்ராஸிதா ஶதமகாத்மஜஶங்கராத்யா
நாதக்ஷமா ந வஶுஜந்துஷு தீர்கவஜ்ரம் ॥ ॥௪௬॥

ஶ்ரீவெம்—வ்யா ॥ க்ரியாஸமபிவ்யாஹாரேண கதாசி-
த்க்ருதஸ்வபக்ஷ்யா கிம்கரிஷ்யதீத்யாஶங்க்ய உபாயஜாதம்
ஸர்வம் குர்வந்நபேக்ஷ்ய நிர்வேதயந்நாஹ । த்ராணம்பவேதி ।
(ஹே நாத! த்ராணம்பவ) ரக்ஷணம்பவ (இதி, ஸக்ருதுக்தி ஸ-
முத்யதாநாம்) ஸக்ருதேவோக்திஸ்ஸக்ருதுக்தி:, தத்ர ஸமுத்ய-
தாநாம், ரக்ஷகோ பவேதி ப்ரார்த்யதாமித்யாவத் (ஏதை:)
விவிதகாயிகவாசிகை: (அஸஹ்யவ்ருஜிநை:) அஸஹ்யா-
பராதை:. (உதரம்பரி:) பக்ஷணபர்யந்தை:. அநேந ப-
ஶ்வபராதாபாவே ஸ்வரக்ஷாத்ராஜீவநமேவ நபட்டதமிதி வ்ருத்தீ-
யதே. (ஶதமகாத்மஜஶங்கராத்யா) ஶதமகாத்மஜ: = காகாஸுர:
ஶங்கர: = பாணாஸுரபரித்ராதா ருத்ர:, த்வயோரேவ ஸர்வ-
த்யஶ்ச. "க்ருதி" ஶப்தேந தேவர்ஷிகாணயாதயோ க்ருஹ்யந்தே.
தத்ர. (ஸத்ராஸிதா) ஸ்வபராதஶதை: காக்ஷிம்ஹரிதயா ஸ-
த்ரஸ்யதே இத்யர்த்த:. (தே) "க்ஷமாவாந் ஜயதி ஸர்வ:" இதி ஸர்வ-
ஸஹிஷ்ணுதயா ப்ரஸித்தஸ்ய (ஜந்துஷு) விஷயே. (க்ஷமா,
தீர்கவஜ்ரம் நவ ம). "வஜ்ரதீர்காரஸ்ஸத்வக்ஷமா:"
இத்யுக்தே: ॥ ॥௪௬॥

ஶ்ரீரா—வ்யா ॥ த்ராணமிதி ॥ (ஹே நாத த்ராணம்பவ)
ரக்ஷஸ்வேதிதாஸ்ய: (இதி ஸக்ருதுக்திஸமுத்யதாநாம்)
ஸக்ருத் = ஏகவாரம், உக்த்யா = வசநேந, ஸமுத்யதாநாம் = உத்யு-
க்தாநாம் இதி தாத்பர்யம். (ஏதைஷ்டை:) துஷ்டைர் (அ-
ஸஹ்யவ்ருஜிநை:) துஸ்ஸஹாபராதை: (உதரம்பரி:)
ஸ்வோதர பூரிகா, துஸ்ஸஹாபராத ஶாதிதேத்யர்த்த: "ஸ
ஹேதுஹிரண்யம்பரிஶ்ச" த்ருத்ர பகாரஸாதயஸ்ய உதா

हूरिरिति निवातनागसायाः (शतक्रतुज शङ्करादिषु) काकासुर रावणद्वयहृतिषु (ते) कथा (सप्रथिता) सप्रथितेन ज्ञापिता, सर्वापराधसहिष्णुत्वलक्षणं तव त्राणरक्षितृकृत्येतदृशः (क्षमा) क्षान्तिगुणः (जगत्सु) जगत्सारथेः (अशेषं न सहते) सर्वापराधिनं शरणं वरयिता न सहते सर्वः; कृतापराधाय क्षमा कारयति भावः ॥ ॥४२॥

தமிழ்ப்பதவுரை.

அ—கை. 'என்னை இரட்சிப்பாயாக' என்று ஒருமுறை சொன்ன மகாஅபராதிகளையும் தேவரீர் இரட்சித்திருப்பதால் தேவரீருக்குள்ள அவ்விதமான பொருமைக்கு நான்மட்டும்விலக்காக ஆவேனோ (ஆகமாட்டேன்) அந்தக்ஷமைஎன் அபராதங்களையும் புஜித்து என்னைக் காக்கும் என்றருளிச்செய்கிறார் "த்ராணம்பவ" என்பதால்.

ஹேநாத!	ஏ நாதனே !
த்ராணம்பவ	எனக்கு இரட்சகனாக ஆவாய்
இதி	என்று

ஸக்ருதுக்திஸநாதாநாம் ஒருமுறை பிரபத்தி வாக்கியங்களைச்சொல்லிப் பிரார்த்திப்பவருடைய

ப்ருதக்ப்ருதக்	தனித்தனிசொல்லத்தகுதியற்றவையாயுள்ள
அஸஹ்யவ்ருஜிநை:	ஸகிக்கமுடியாதவைகளான பாபங்களாலே
உதரம்பரி:	வயறு நிரப்பியதாக ஆகியும்(ஆஹாரம்செய்து கொண்டதாகியும்,
ஶதக்ரதுஜஶங்கராதிஷு	இந்திரன் குமாரனாகிய காகாஸுரன் சிவன்முதலியவர்களிடத்தில்
ஸப்ரதிதா	(எல்லாப்பிழைகளையும் பொறுத்து காக்கப்பட்டமை) நன்றாய் ஞாபிக்கப்பட்டிருப்பதுமாகிய

தே	தேவரீருடைய
க்ஷமா	பொறுமையானது
பஞ்சஸு	ஐந்துக்களுக்குள்
மய்யேகஸ்மிந் ந வா	என்னைமட்டும் விலக்குமா என்ன, விலக்காது என்பதாம்

தாத்பரியம். ஏ தலைவனே எனக்குஇரட்சகனாகஆவாய்என்று பிரபத்திவாக்கியங்களை ஒருமுறை சொல்லிப்பிரார்த்திப்பவருடைய தனித்தனி சொல்லத்தகுதியற்றவையாயுள்ளஸகிக்கமுடியாதபாபங்களாலே ஆஹாரம்செய்து கொண்டதாயும், இந்திரன் குமாரனாகிய காகாசுரன் சிவன்முதலியவர்களிடத்தில் நன்றாய் ஞாபிக்கப்பட்டிருப்பதுமாகிய தேவரீருடைய பொறுமையானது ஐந்துக்களுக்குள் என்னைமட்டும் விலக்குமா? இரட்சிக்காமல்விடாது என்பதுபொருள். ॥௪௬॥

---

௪௭ ॥ க்ருதாதிஷு த்ரிஷு யுக(யு)யாம் கலௌ ஜநாநாம்
காமாதிதோஷ(காலவஶ)தயா ப்ரவ்ருத்தி: ।
ஸாகேதஸம்பவசராசரஜந்துநீத்யா
வீக்ஷ்யை: ப்ரஹோவிஷயவாஸிதயா வ்ருஷகே ॥ ॥௪௭॥

ஸ்ரீ வெ०—வ்யா ॥ ஸர்வஸாதாரண்யஶரண்யத்வம் ஸமர்த்தயதே ஸ்ஜநவிஸம்பவநஸம்ஸ்ரிதாஸ்ரு க்ஷணீயக்ஷதி ஷித்ஸந்த்ஸம், ப்ரதிபந்தகநிராஸஸமர்த்தயாக்ஷாமேஷ்யக்காயுக யாமோக்த:; குயோஷுப்ராப்த்யநிஷ்டநிவ்ருத்த்யா: ப்ரபலம் நிதி த்தாஜ்ஞவைஸ்த்யாஹ । க்ருதாதிஷ்விதி । (ஹே ப்ரஹோ! க்ருதா திஷு) க்ருதஜ்ஞாநஸக்திஷு. க்ருதவாத்ர "தஸ்க்ருதயஜ்ஞபாலாய" "க்ருதமேவஹிஸம்ஸிஷிராஸ்ருதா: ஜநகாதய: " இதி மோக்ஷாபாயதயா ப்ரவாத்ரோநம் க்ருத. ஜ்ஞாநஞ "ஸாவித்ர்யாயா விஶக்தயே, தத்ஜ்ஞாநஜ்ஞாநதோத்பத்த்யஞ்ஞம், ஜ்ஞாநாத்ஸ்யக

பூர்ணீ" இதி ஶோகேக்ஷாபாயதயா வ்ருத்திவ்யாக்யாநம். ஹஸ்திஸ்த்வ. உபா. ஸநாதகம் வ்ருத்திபரிவர்தநவ்யாநம் «ஹஸ்த்யாகநந்யாயஸ்ய» இத்யாதிலிகோக்தமஷ்டோபாயதயோக்தா. தேஷு (த்ரிஷு, காயாம்) காயாமாத்ர ஏவ (காயேநைவ ஜாநந்து) யத்யபி ஜாநந்து காயேந உபஜாநந்திதிவா, ஸ்வபாவதः ஸ்வபாவஸ்ய ஸமீசீநோஹேதுதயேத்யர்தः. அநேநைவோபாயமாஹாத்ம்யமுக்தம். (காமாதி தோஷதயா) காமः = இச்சா, பாஹ்யவிஷயேஷு மநஸ்யபூः «க்ஷுத்" ஶப்தேநைக்யமோஹோக்தம் ப்ரோக்தே, «காமः க்ரோதஶ் மோஹஶ் தஸ்மாதேதத்த்ரயம் த்யஜேத்" இதி த்யாஜ்யதயோக்தः. தேதோஷதயா = பாபஸ்வரூபதயேத்யர்தः. (க்லேஶவ்ருத்திः) க்லேஶேஷு வ்ருத்திः, க்லேஶாவாப்திः வ்ருத்திமத்ஸு ஸ்தயோக்தः. அநேநாவாயபாஹ்யஸ்ய ப்ரோக்தே. (ஸ்தாத்ருஶாபி (க்லாம், தே) யக்கிஞ்சித்வ்யாஜமாத்ரேணாபேக்ஷிண ஸ்த்வ (விஷயபாவஸ்திஷயாஸ்வ) க்ஷுத்ஷீமத்ஸ்வ்வேஶபாவஸ்திஷேவ, «கவி" ஶப்தः பூர்வோக்தநீத்யா ஸஜ்ஜநவிடம்பநாதிகம் ஸம்ஸ்தீநோதி. (ஸாதேகஸம்ஸ்பர்ஶாஸ்பர்ஶஜந்மாதர்ஶ்யா) ஸ்ரீமதேயா ஶ்ரீதேஶாஸ்வஶஜக்ஷஸ்பர்ஶஸ்ஸ்ய ஸ்ரீத்ஸஜநமேதம் யமாதேஶவாஸ ஸாதேஜாஸ்த்யஸிஷ, தயாளம் (வீக்ஷ்ய:) விஶேஷேணாவ லோகநீயः, ரக்ஷணீயஇத்யர்தः. ஏவ்வேஶவாஸஸ்ய ஸமவத் க்ஷணேஹேதுஸூசகதி. தத்ரோக்தம் «தேவயம்ஸவதாரக்ஷ்யாஸவஸ்தி ஷயவாஸிநः, தத்தேஶவாஸிநாஶ்சக்திः, ஜாதேதாவாஸிந்யதா விவா, பாபாநாஸதிவாபக்ஷ்யக, ஸஸ மோகஸ்வாவோ்நதி ந பு நஶ்யஸ்யஸ்ய த்ய தி, கயோஸ்வ்யாயாமாஸாயாகாஶீகாம்ஶீ ஸத்யவதி கா । பூர்வாமாவதீவேவஸவேஶதேஸக்திரியகாः " இதி. ஶ்ரீஸ்வதாத்திஶேஶ ரவ்யயஸ்யோரநந்தாஸம்ஹிதः «க்ஷாமாஸநதி கவயः காருண்யாஶ்ரயத்யஜ்ஞாநகிர்யாஸஜநஸம்ஸ்யஸம்ஸ்யஸேத்ருः । ஸதேஷு தேநவாஸேஷாத்ரதேகாஸமஸ்யாः பூர்வபூம்ஸஜ்ஞ பூஸ்ஜஜ்ஞஸிஜஸேவாஸாம் " இதி. ॥௪௭॥

ஶ்ரீரா—வ்ர ॥ கஸூராதிஷ்விதி ॥ (ஹே பிதோ !) ஸாகே

தா³யிவதே ! (கர்மாதி³ஷு த்ரிஷு) கர்மயோகா³த்³யுபாயேஷு த்ரிஷு (ஸ்வல்பம் ஸ்வல்பமபி அஜாநந்) கிஞ்சித³ப்யஜாநாந: (காமாதி³பூர்ணதயா) காமக்ரோதா⁴தி³ஸம்பூர்ணதயா (பாபப்ரவ்ருத்தி:) து³ர்வ்ருத்தாக்³ர: ஶோச்யோऽயம் கஷ்டம். (அஹம் ஸாகேதஸம்ப⁴வசராசரஜந்துநீத்யா) அயோத்⁴யாவாஸிஜங்க³மஸ்தா²வரஜந்துந்யாயேந (விஷயவாஸிதயாऽபி) த்வத்³விஷயவாஸாதே³வ கிஞ்சி. த்ராணாவி(தே) ஸ்வயா, த்ராதாநாம் ஸமுசிதேதிஷ்டீ (வீக்ஷ்ய) ரக்ஷணீய:, ரக்ஷணீயஜந்த்வத்: உபாயாநுராஹா வேऽபி ஸந்நேவ உபாயேநஸாகேதஜநவத்ஸர்வோபி ஜதிஹாவ: ॥ ॥ ௨௭ ॥

தமிழ்ப்பதவுரை.

அ—கை. உபாயம் சிறிதுமற்றவனும் அபாயமிக்கவனுமாகிய எனக்கு ஸஜ்ஜநர்களைப்போலே வேஷந்தரித்தால் இரட்சணோபாயமாகுமென்றும் தேவரீருடையதயையும் பொறுமையும் என் அபராதங்களை ஒருநிமிஷம்புஜித்து விடுமென்றும் கூறப்பட்டது. அன்றியும் என்னுடைய அநிஷ்டநிவர்த்திக்கும் இஷ்டப்ராப்திக்கும் தேவரீருடைய தேசவாஸமேபோதுமானகாரணமாகும் என்றுதிருஷ்டாந்தப்படுத்திக்கூறுகிறார் "கர்மாதிஷு" என்பதால்.

ஹே ப்ரபோ ! — ஏ பிரபுவே !

கர்மாதிஷு த்ரிஷு — கருமயோகம், ஞானயோகம், பக்தியோகமென்றும் மூன்றுயோகங்களில்

ஸ்வல்பம் ஸ்வல்பமப்யஜாநந் — ஸ்வரூபம், ஸ்வபாவம், பலஹேது முதலியவைகளின் விருத்தாந்தங்களை இன்னவென்று கூட அறியாமல்

காமாதி³பூர்ணதயா — காம குரோதங்களாலே பரிபூர்ணமாயிருப்பதால்

பாபப்ரவ்ருத்தி: — பாபகருமங்களில் ப்ரவிருத்தியையுடைய

அஹம் நான்
தே (இரட்சணைக்குச்சிறிது வ்யாஜத்தையெதிர்பார்க்கிற) தேவரீருக்கு
ஸாகேதஸம்பவ சராசர ஜந்துரீத்யா } அயோத்தியில் பிறந்தபுற்பாமுதலாப்புல்லெறும்பாதி சராசரங்களைப்போல
விஷயவாஸிதயாபி தேசவாஸத்தால்மட்டும்
வீக்ஷ்ய: (நான்)கடைக்கணிக்கத்தக்கவனாகிறேன் (காக்கத்தகுந்தவனாகிறேன்)

தாத்பரியம். ஏ பிரபுவே! கருமயோகம் முதலிய மூன்று யோகங்களில் ஸ்வரூபம், ஸ்வபாவம், பலஹேதுமுதலியவிருத்தாந்தங்களை இன்னவென்றுகூடஅறியாமல் காம, குரோதங்களாலேபரிபூர்ணமாயிருப்பதால் பாபகருமங்களில் ப்ரவிருத்தியையுடைய நான் தேவரீருக்கு அயோத்தியிற்பிறந்த சராசரங்களைப்போல தேசவாஸத்தால் மட்டும் காக்கத்தகுந்தவனாக ஆகிறேன்.

“கற்பாரிராமபிரானையல்லால்” என்னும் திருவாய் மொழிப் பாசுரம் அநுஸந்தேயம். ||௪௭||

உ-ம் || ப்ரஹ்மாண்டலக்ஷஶதகோடிகணாநநந்தாந்
ஏகக்ஷணே விபரிவர்த்ய விஸ்ருஜ்யமாநாம் |
உத்வாரஸித்தயே ந உபேக்ஷ்யஹம் த்வம்
ஶக்திம் நிரபேக்ஷ்ய ஶரணாகதவத்ஸல த்வம் || ||௪௮||

ஶ்ரீவெம்—வ்யா || நநு ஸ்வேஶ்வரஸ்வாதந்த்ர்யரக்ஷணே ஹேதவோ யோக்யதாஸ்து, ஸ்வேஶ்வரஸித்திகாரியோக்யாநாம் உஹாவாதகாநாம் காமக்ரோதஸங்க்ரமவிஹாரதி | ப்ரஹ்மாண்டேதி | (ஹே ஶரணாகதவத்ஸல! ப்ரஹ்மாண்டலக்ஷஶதகோடிகணாந், அநந்தாந்) ப்ரஹ்மாண்டாநாம் = உதர்த்ருஸம்ஸ்தவநகோஶா

नां सत्त्वावरणावृतानां, लक्षशतानांकोट्यः, ता-सांमण्डलस्थिताः, देवानन्ताः मणिमाला संख्याताः। तदुक्तं «अण्डानां तु सहस्राणां सहस्राण्ययुतानि च । ईदृशानां तथा तत्र कोटिकोटिशतानि च» इति। तानुस्मृत्य (सहस्रेण) सहस्रैस्सहस्रेण (विपरिवर्त्य) विपरीतं कृत्वा, विनाशयत्यपि। (विज्ञानाम्) कविंकेषु ... विशेषेण ज्ञानां (भूयोऽपि सृजसि) ... [ते] ... (शक्तिं) «पराऽस्य शक्तिर्विविधैव श्रूयते । स्वाभाविकी» इति श्रुतिप्रसिद्धां ... (...) ... मनुष्यादीनां ... , ... «... » ... , तेषां ... = सृष्टिहाः, तेषां ... = ... (नियन्तृ) विनियोजयितुं ... ब्रह्माण्डकोटिभेदेन विज्ञानानां ... ... ॥४८॥

श्रीराघव ॥ ब्रह्माण्डेति ॥ (हे पुराणपुरुष! त्वं, अनन्तानि ब्रह्माण्डलक्षशतकोटिमण्डलानि) सहस्रेण ब्रह्माण्डानि त्यजसि। (सहस्रेण) क्षणमात्रेण (विपरिवर्त्य) विनाश्य (विज्ञानाम्) यथा किंकृतं यस्मि-न्नेव कृतवती त्वज्ञानवतीं (भूयोऽपि सृजसि) भूयो नूतन-सृष्टिं (शक्तिं) साधयसि (स्वाभाविकीं नियन्तृ) बृंहिणी, ते न विनाशितवानः ... ॥४९॥

தமிழ்ப்பதவுரை

அ—கை. திவ்யதேசவாஸத்தாலே மட்டும் பரமபதங்கிட்டுமாயினும் அத்தேசத்திலேயேயிருந்து மஹாபாதகங்களையெல்லாம் செய்துகொண்டிருந்தால் அப்பாபங்கள் இரட்சணைக்குப் பிரதிபந்தகங்களாக ஆகாவோவென்று சங்கித்துக் கருணைக்கடலாகிய பகவானுடைய அகடிதகடநாசக்தி அநேகங்கோடி அண்டங்களையெல்லாம் ஒரேக்ஷணத்தில் அமைத்து அளித்துத்துடைப்பதைவிளையாட்டாக உடையதாதலால் அச்சக்திக்கு என் பாபஸமூகங்கள் எம்மட்டிலாகுமென்றருளிச்செய்கிறார் "ப்ரஹ்மாண்ட" என்பதால்.

ஹே ஶரணாகதவத்ஸல! — அடைக்கலம்புகுந்தார்க்கன்பனே!

ப்ரஹ்மாண்டலக்ஷகோடி ஸமானம் — பதினான்குலகமும், ஏழு ஆவரணமும்சேர்ந்ததாகிய ஒரு அண்டம்போல் நூறுலட்சம் கோடி அண்டங்களின் கூட்டங்களாகிய (அநேகாண்டாங்களையென்பது பொருள்)

ஸமஸ்தாந் — அநேகாண்டங்களை

ஏகக்ஷணே — ஒரேநிமிஷத்தில்

விபரிவர்த்ய — மாறுபடச்செய்து (அழித்தென்றபடி)

விலஜ்ஜமாநம் — தன்னாற்றலுக்கேற்ற தொழிலைச் செய்யாது இழிந்ததொழில் செய்தமைக்காக விசேஷமான லஜ்ஜையுடனிருப்பதும்

மதுதர்பஹந்த்ரீம் — மதுவென்னும் பெயருடைய அஸுரனது கர்வத்தை யழித்ததுமான

தே — தேவரீருடைய

ஶக்திம் — அகடிதகடநாஸாமர்த்திய சக்தியை

மத்பாபராஶிமபநேதும் — என்னாற்செய்யப்பட்ட பாபஸமூகங்களைப்போக்கடிப்பதில்

க்ஷம (பரமகாருணிகனான) தேவரீர்

நியுங்க்ஷ்வ நியமனம் செய்வீராக.

தாத்பரியம். அடைக்கலம் புகுந்தவர்க்கன்பனே! அநேகம் கோடியண்டங்களை ஒரேநிமிஷத்தில் அழித்துத்தன்னுற்றலுக்கேற்றதொழிலைச்செய்யாது இழிந்ததொழில் செய்தமைக்கு விசேஷமான லஜ்ஜையுடனிருப்பதும் மதுவென்னும் அஸுரனது கர்வத்தையழித்ததுமான தேவரீருடைய அகடிதகடநாஸாமர்த்தியமுள்ளசக்தியை தேவரீர் என்னுடையபாபஸமூகங்களின் நாசத்தின்பொருட்டு நியமநம்செய்வீராக. ||௪௮||

ஈஶ ॥ ஸ்வாம் வ்யக்திமிஹ தைவிகஸாக்ஷி(கா மே)கதே
ஸ்திரா தத்வ்யக்திரநகாபே(பை)க்ஷிதாயாம் ।
ந்யஸ்ய ப்ரஸந்நமநஸோ மம ரக்ஷணீயம்
ஸத்யோ ஹி ஶ்ரீகாந்த ஸர்வஸுகதாயகஷ: ॥ ॥௪௮॥

ஶ்ரீதே°—வ்யா ॥ நநு ஈஶ்வராக்ஷாதிஶக்தீநாம் ஸ்வத்ராவா ஸதோநாந்யே நகாஶிதஸிஹாதி:, ததாபி ஈஈ ஸ்வேஷ்டஸ்ய ஸமேந ஸஹ்ருதய ப்ரஸிஹாராய ஸமந்தர ப்ரகாஶம் கிஞ்சித் க்ஷாநித்தம் ஸம்பாத்நீயஸ்திதிரேதத்தஸி ஈஈஸர்வஸ்வஸம்பாதிதமஹ ஸ்தத்ராஹ । ஸ்வாமிதி । (ஹே ஶ்ரீகாந்த! இஹ) ஈஶ்வராபராஶி ஈஶ்வரேநிதிஷ்ட (அபேக்ஷிதாயாம்) ஸ்வேஷ்டப்ராப்திரஹிதஸ்ய தவ, அபேக்ஷிதம் = அபேக்ஷணம், நபும்ஸகே பாவே க்த:. அபேக்ஷிதஶப்தேந ஸம்ரக்ஷணம் விவக்ஷ்யதே, தத்யா = தஸ்ய யோஜநா, (அநகா) அபாயரஹிதா, வ்யஸநரஹிதா—ஸர்வதோஷரஹிதேதியாவத். யதா, அபஸ்திஹதிரஹிதா, (ஸ்திரா) "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே" இதி ஶாஸ்த்ரஸித்தா (வ்யக்தி:) ஶரணாகதி: (தத்வ்யக்தி:) ஶரணாகதிஶப்தோதிதம்வா, (ஸ்வாம்) திஷ்டது, ஈஶ்வரஸ்ய ஸ்ப்ருஹ:. ஸதஸ்ஸதர்ஶிதத்ராஹ (தை

𑌧𑌿𑌕𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑍇𑌤𑌿) 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌿𑌕𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑍇𑌤𑌿 𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇. 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌮𑌦𑍀𑌪𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 । (𑌬𑌨𑍍𑌧𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌃) 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌚 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌬𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃. 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌃= 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑍀𑌯𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌭𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌃, 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 (𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇) 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇 (𑌅𑌪𑌿) "𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗" 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌤𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 (𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯) 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 (𑌚) 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌿𑌕𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌚 (𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌃) 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 (𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇) 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋 𑌜𑌨𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿. "𑌸𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑍇" 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃. "𑌭𑌵𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌷𑍍𑌟𑍈𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍀𑌵𑌾𑌯𑍋𑌃 𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃। 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌸 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌵𑌦𑌨𑌂, 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌕 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍃𑌢𑌤𑌮𑌂 𑌵𑌾𑌸𑌂𑌬𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍 । 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌭𑌵𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾𑌭𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃, 𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑌚𑌤𑍁𑌰𑌾𑌯𑌭𑌾𑌵𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌮𑍇𑌯𑌮𑍍 ॥ ॥௧௪௧॥

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌰𑌾—𑌵𑍍𑌯𑌾 ॥ 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ (𑌔𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑌾) 𑌔𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌷𑌡𑍍 𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌶𑍍𑌰𑍀 (𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃) 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌿𑌕𑌸𑍍𑌵𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 (𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂) 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰, 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑌾𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌤𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. (𑌅𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾)𑌽𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌅𑌯𑌮𑍍 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌕𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌶𑍍𑌰𑍀. 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌕𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌿𑌕𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 (𑌤𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃) 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃, 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 (𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾) 𑌬𑌾𑌧𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌸𑌕𑍍𑌤𑌿. 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 (𑌹𑍇 𑌸𑌾𑌧𑍋! 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇) 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇, 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. (𑌬𑌨𑍍𑌧𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌯𑍋𑌃) 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃, 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌯𑍋𑌃= 𑌹𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍇𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌵𑌿𑌰𑌾𑌮𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 (𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯) 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑌹𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 (𑌅𑌶𑍇𑌷𑌃) 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌰𑍍𑌥𑌹𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌰𑌮𑌃 (𑌉𑌪𑌾𑌯𑌃, 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌕𑍍𑌤𑌃) 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤 𑌉𑌪𑌾𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿, 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌸𑌾𑌪𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇𑌽𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌃. ॥௧௪௨॥

தமிழ்ப்பதவுரை.

அ—கை. என்னுடைய பாபஸமூஹங்களை நாசஞ்செய்து என்னை முக்தனுக்கத் தேவரீருடைய கருணையொன்றுமே போது மானது என்றாலும் இரட்சையின் பொருட்டுச்சிறிது தேவரீருடைய கருணைக்கு பாத்திரனாகும்படி தேவரீரைச்சரணவரணஞ்செய்தல் வேண்டுமென்று மொழிந்தாலோ; என் பூர்வாசார்யர்கள் முன்னமேயென்னைத்தேவரீருடைய திருவடியில் ஸமர்ப்பணம் செய்துவிட்டபடியால் இது வேண்டாமென்றருளிச்செய்கிறார் “ஸ்தாம்” என்பதால்.

ஹே முகுந்த!	ஏ முகுந்தனே!
இஹ	(என்பாபப்பெருக்குக்களை வற்றப்பண்ணுவதற்காக) இவ்வுலகத்தில்
த்வத்ரக்ஷிதாய்யா	தேவரீருடைய இரட்சணையின் பொருட்டானதும்
அநவத்யா	தோஷமற்றதும்
ஸித்தா	சாஸ்திரங்களாலே நன்றாய் கிடைத்ததாயுமுள்ள
ப்ரபத்தி:	சரணாகதியும்
தது³க்தி:	சரணாகதிவாக்கியமும்
தே³ஶிகஸாக்ஷிகம்	பூர்வாசார்யர்களை சாட்சியாகவுடையதாக
ஸ்தாம்	இருக்கட்டும்.
பரஸமர்ப்பணத்தில் பூர்வைர்நிபுணை:	முன்புள்ளோராகிய ஆத்ம ஆத்மீய மஹாஸாமார்த்யமுள்ள ஆசாரியர்களால்
பூர்ணே	அவாப்த ஸமஸ்த காமனாகிய
த்வயி	தேவரீரிடத்தில்
ந்யஸ்ய	ஸகல பரணங்களையும் ஸமர்ப்பணஞ்செய்தவனாகிய

மே	எனக்கு
இதாநீம்	இப்பொழுது
ஸ ஏஷ உபாய:	இந்த உபாயமானது
பௌநருக்த்யந ந	இரண்டாம்முறைசொன்னதல்லவா

தாத்பரியம். ஏ முகுந்த! இவ்வுலகத்தில் தேவரீராலே இரட்சிக்கப்படுவதின் பொருட்டு ஏற்பட்டதும் தோஷமற்றதாயும் சாஸ்திரங்களாலே நன்ருய் கிடைத்ததாயுமுள்ள சரணுகதியும் சரணுகதிவாக்கியமும் பூர்வாசார்யர்களே சாட்சியாகவுடையதாக இருக்கட்டும். முன்னோர்களான மஹாஸமர்த்தர்களான ஆசார்யர்களால் அவாப்த ஸமஸ்தகாமனுகிய தேவரீரிடத்தில் ஸகலபரங்களையும் ஸமர்ப்பணஞ்செய்தவனுகிய வெனக்கு இப்பொழுது இந்த உபாயமானது ப்ரயோஜந மற்றதல்லவா. ॥சகூ॥

ஶ்லோ॥ யதா³ த³யாபரிவ்ருʼதயா த்வயாऽயம்(ஹம்)
ஸம்ஜ்ஞாம் ப்ரபந்நஜந ஸாரதி²கோ விஹித: ।
ஸம்ஸ்ம்ருʼதே ஶ்ருʼதவதாமிவ ந்ருʼபயே ऽஸௌ
பாத்ரம்(த்ரீ) கர்மாஷ்வ ஸமவாப ஸமத: க்ருʼபாயா: ॥௫௦॥

ஶ்ரீதே³௦—வ்யா ॥ ஸத்யம் ப்ரதி²வ்யாமேவ ஸ்தி²தஸ்ய த்வத்³ரக்ஷணீயதாயாம் ப்ரபத³நிர்தி³ஷ்டமேவ, தத்ர நிர்வ்யாஜ ப்ரத்யவாயபரிஹாராய ஸ்தி²ரோ(ஸ)ப⁴வதி, தத்³ப்ரத்யேகம் தத்ப்ரதிஷ்டாயாநம் ஸதா³யேயமிதி ப்ரஶ்ந: । யதே³தி । [ஹே ப⁴க³வந்!] (யதா³, த³யாபரிவ்ருʼதயா) க்ருʼபாலுநா த்வயா ப்ரவர்தித ஜந தத்ஸமயநாஸ்திவிசாரணயா. 'அயம்'இதி ஶேஷ:. கிஞ்ச (ஸாரதி²கோऽஹம்) அஸ்மத்³ப்ரதிஷ்டா²த்³யாதிஸ்தா²ஹம். [அயம்] ஸாக்ஷாத்³யாஜ்ஞாதா (ப்ரபந்நஜநஸம்ஜ்ஞாம்) நாமபாத்ரம் (விஹித:, ஸம்ஸ்ம்ருʼதே ஸதி) தவ விஶேஷ்யே நைவ ப்ரத்யவாயஹாரா

[illegible] ஸ்வஸம்ஜ்ஞா[illegible] (ஸ்வாபவாதநிவ்ருத்தயே) "[illegible]" இதி [illegible] ஶரணாகத[illegible] (ஸ்வாபவாதநிவ்ருத்தயே), "[illegible]" இதி [illegible]. (மாம்) ஶரணாகதஸம்ஜ்ஞிநம் (பவத:) [illegible] (க்ருபாயா: பாத்ரம் குருஷ்வ) பாஜநம் குருஷ்வ விஷயீகுரு. ஏவம் யோஜநா; (ஸ்வாபவாதநிவ்ருத்தயே) தவ [illegible] ஸ்வாபவாதநிவ்ருத்தயே (ஶரணாகதஸம்ஜ்ஞாம் பிப்ரதம், ஏவம்பூதம் மாம் க்ருபாயா: பாத்ரம் குருஷ்வ) இதி. ॥௫௦॥

ஶ்ரீ—வ்யா ॥ யதேதி ॥ (யதா) [illegible] (ஸாஹஸிக:) ஸாஹஸகார்யகாரீ [illegible] ஸம்ஜ்ஞாம்) நாமதேய[illegible] (பிப்ரதி, ஏவம்பூதே) [illegible] [ஸதி] (ஸ்வாபவாதநிவ்ருத்தயே) [illegible] (மாம் பவத: க்ருபாயா: பாத்ரீகுருஷ்வ) [illegible] ॥

தமிழ்ப்பதவுரை

அ—கை. ஸதாசார்யர்களால் தேவரீருடைய திருவடியில் சரணமாக ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டாலும் உத்தரக்ருத்யாதிகளால், இந்த நிஷ்டைக்கு குறைவுண்டாய் விடுகிறதாதலால் காக்கப்படுவதற்கு அர்ஹதையில்லையென்று தேவரீர் சொன்னாலும் ப்ரபந்நனென்னும் பெயர் வைத்துக்கொண்டதற்குமட்டுமாவது காக்கவேண்டும், இல்லையாயின் தேவரீருக்கு அபவாதம் வந்துவிடுமென்றருளிச்செய்கிறார் "யதா" என்பதால்.

ஹே பகவந் ! ஏபகவானே !

நோ சேத் அப்படிக்கில்லையென்றால்

ஸ்வயம் விம்ருஶநயா அகிஞ்சநனாகிய எனது ப்ரயோஜநத்தையும் அதற்குஸாதகமான காரியங்களையும் நன்றாய் விசாரிப்பதால்

தவ தேவரீருடைய

அலம் (பரிச்ரமம்) போதுமானது

ஸாஹஸிகஃ ப்ரபந்நனைப்போலே பாசாங்குசெய்பவனாகிய

அஹம் (மூர்க்கனும் அகிஞ்சநனுமிருக்கும்) நானே

ப்ரபந்ந இதி சரணமடைந்தவனென்னும்

ஸம்ஜ்ஞாம் பெயரை

பிபர்மி (வெளிக்குமட்டும்) வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்

ஸர்வஜ்ஞே தவ இதி ஸர்வஞ்ஞராகிய தேவரீரைச்சரணமடைந்தவனென்று பொய்யாகப்பெயர்மட்டும் வைத்துக் கொண்டிருந்தாலும்) ப்ரபந்நனென்னும் பெயரைவைத்துக் கொண்டிருக்கையில்

அபவாதநிவ்ருத்தயே ("சரணமடைந்தவனெவனாயினும் அவனைக்காப்பாற்றுகிறேன்" என்று தேவரீர்மொழிந்தபடி என்னைக்காக்கவேண்டியதவசியம். அப்படி காக்காவிடில் அண்டியவனை ஆதரிக்கவில்லையென்னும் அபவாதமுண்டாம்) அந்தஅபவாதத்தைநீக்கிக்கொள்வதின்பொருட்டு

மாம் (ப்ரபந்ந வேஷந்தரித்த) என்னை

ஸ்வதஃ சிறிதுவ்யாஜத்தை மட்டும் காப்புக்குக்காரணமாக்கக்கொள்கிற) தேவரீருடைய

க்ருபாயாஃ கருணைக்கு

பாத்ரம் குருஷ்வ தகுதியுடையவனாகச்செய்வீராக

தாத்பரியம். ஏ ஷாட்குண்ய பரிபூர்ண பகவானே! அப்படிக்கில்லையாகில் எனது ப்ரயோஜநத்தையும் அதற்குக்காரணமானவைகளையும் விசாரிப்பதால் தேவரீருடைய பரிசிரமம் போதும். நான் ப்ரபந்நரைப்போல் ஸாஹஸஞ்செய்துகொண்டு ப்ரபந்நனென்றும் பெயரையும் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். இப்படியிருக்கையில் என்னைக்காக்காதுவிடில் தேவரீருக்குச்சரணாகத இரட்சகனென்னும் பெயர் போய் அபவாதம் உண்டாய்விடும். இந்த அபவாதத்தை விலக்கிக்கொள்வதின் பொருட்டு என்னைத்தேவரீருடைய கருணைக்குப்பாத்திரனாகச்செய்வாயாக. ॥௫௦॥

௫௧ ॥ த்வாமேவ ரமேஶ ஶரணாக³தஸஞ்ஜ்ஞிநோ மே
ஸ்வநாமவோ(?)வி ஸஹஸ்வ பரிக்³ரஹேண ।
கீர்த்திம் க்ருதார்த² ப⁴வதீதி க்ருபாதி³பி⁴ஸ்ஸ்வை
ர்மௌலௌ விதா⁴ர[நிர்மல]ய மாநதா⁴ரதாரத்வம் ॥௫௧॥

ஶ்ரீதே³—வ்யா ॥ நநு ப்ரபந்நஸஞ்ஜ்ஞாயாஶரணத்வேந ரக்ஷகத்வஸ்யாவஶ்யகத்வே, ப்ரபந்நத்வே கிஞ்சித்³யிகம் ப்ரமாணாபாதம், தத³ஸ்து தவ ப்ரத்யாமனவ்யாஜிதி வேத³த்ராஹ । த்வாமேதி । (ஹே ரமேஶ!) ஸர்வஸ்வரூப்யாணமாணதியே! (ஶரணாக³தஸஞ்ஜ்ஞிநோ மே, த்வாமேவ,) விஸஜ்யேந (ஸ்வநாமவோவி) ஏகைகாவராயஸம்பாத்³யாக்ஷஸ்யாவி மே (ஸஹஸ்வ பரிக்³ரஹேண) ஏவிதா³யஸ்வீகாரேண (ச) “அநுதாபேத்” த்யாதி³ஶாஸ்த்ரோக்தப்ரத்யநீகாநாம்ப்ரணே காதநதயாப்ரவிஸ்யதவ (க்ருபாதி³பி⁴:) “விநாஹேயேமாநாதி³பி⁴” ரிதி ஹேயப்ரதிபடதயாப்ரஸித்³தை⁴: க்ருபாக்ஷாந்திஶக்த்யாதி³பி⁴ர்மாநஜாதைஸ்ஸஹிதஸ்ய (க்ருத) இத்யாமப பரிக்³ரஹயோகே³ந க்ருதம் (கீர்த்திம்ப⁴வதி) தவ கீர்த்யாஸ்ரவேண ஹாநிஸ்ஸ்ரவேணாஸ்ய கீர்த்திப்ரவகீர்த்திஶ்ரோதோஸோஸ்ய ஸா

संश्लेषणं किंवा भवति (इति गुणतारतम्यं) गुण
दोषतारतम्यं) गुणदोषवैषम्यं (गुणांशं) रह
स्यं यथातथा (विचार्य) कृपादिविशिष्टगुणांशं नीरक्षीरविवे
कन्यायः. "गुण"इति प्रत्येकं सिद्धं विचारयितव्यम्
नैव दोषवत्त्वेऽपि विप्रतीतिः प्रतीयते. "भवती"त्येन
नाभिष्टोभयमेव, नकारमिष्टं प्रतीयते. अत एवायं भा
वः; सर्वज्ञस्य सर्वशक्तेः परमकारुणिकस्य सर्वेश्व
रस्य सर्वसुहृदः स्थितस्य रक्षकत्वैकस्वभावस्य त
व शरणागतसंरक्षणे प्रवृत्तस्य सर्वशक्तस्य सर्व
रक्षकस्य सर्वेश्वरस्य परमकारुणिकत्वादिकं हीयते; श
रणागतपरित्यागे कृतघ्नत्वदोषश्च भवेत्. अतश्च गु
णस्य न किञ्चिदपि हीयते. शरणागतसंज्ञापारणेऽपि
दुष्टादिवच्च निष्कलङ्कत्वमपि नास्ति. "यस्य त्वज्ञानतः कृतः" इति
च सिद्धस्य तव शरणागतसंज्ञावत्त्वेऽपि भवान् रक्षतीति
कीर्तिश्च हीयते. शरणागतसंज्ञिनं त्यक्त्वानिति अकीर्ति
श्च भवेत्. अतश्च शरणागतसंज्ञां च त्यक्त्वानिति कीर्ति
र्भवति. "यत्ने कृते यदि न सिद्ध्यति कोऽत्र दोषः" इति
न्यायेनाकीर्तिर्नास्ति. सर्वसाक्षिणस्तु अविषयेष्व
क्षमासु. शरणागतसंज्ञावद्व्यापारसङ्घाताभावे च
अतो नित्यसंसारिणो विषये भोगाभावान्निर्भवति. प
रत्वेऽपि न्यायेन सदा भावाभावः प्रस्तावा
त्. "अप्रमत्तप्रवृत्तिरपि" न्यायेन सहजः
भवेत् अतः किंचिन्नभवति. इत्थं प्रतिज्ञाय बहु
निष्ठावत्त्वे अस्वीकारे तव सर्वरक्षकत्वादिकं च
णुं सम्भवेत. अथापि कदाचिद्रक्ष्याधिकं जीवति
"क्षमायां ग्रहीष्यसि" इत्युक्त्वा तव बहुमानं
अस्वीकृत्वा नेति कीर्तिरेव. तथा अकीर्तिर्मास्वानस्ति
अतिज्ञानस्य अपि अपराधशतैः संकुचितक्षमाशक्त्यादि
दोषितवानिति कीर्तिरेव. तथा अकीर्तिर्न विद्यते

‹‹ஸவனகாகீநாபெ௨த ’’ ஐத்யுக்தஸ்ய தவ்யணஷ யநஒாஷந்யா யெந ௨ஒ௨ஶ்யஷவா யஶநாஒாஹஶ்ஹவெக. ஐஷ ஹாநிஶ்நஹ விஷ்யதி. ௨௨ாவ்யாநநாஓ ஷ்வாஒவஒாஹ:. ஸஂஸாரவிமொஓ நிஷஹாநிஶ் ஹவதி. தவதா ‹‹ஜஹணஹண’’ இதி ஜக்தஂ ௨ஓ நாஹவஜநிதஂ ஸாவஂஹவெக. ‹‹வ்யஸநெஷா ௨நாஷ்யாணாஂ ஹ்யஶஂஹவதி ஓாஃவிதஃ ’’ ஐத்யுக்தஸ்ய ௨ஆஸநாவமஒஓாஃவ ஹாநிஶ்ஹவதி ௨௨ாவி நிரதிஶயாநநாவாப்தி: ‹‹நொவஜநஂஸ்ரணி’’ இதி ந்யாயாஓாஃவ ஹாநிஶ்ஹவதீத்யாஓிகஒஹநீயமிதி ॥௫௧॥

ஶ்ரீராம—வ்யா ॥ த்யாமஜதி ॥ (ஹேமாணெஶ') வ்ரக்யதி௨ ணைஶ்வர! (ஶரணாமதஸஂஜ்ஞ:) வ்வஞஐதி ஸஂஜ்ஞாரோத்ர ஹாஜொவி (ஷ்யாநாமஸொzவி) வஹாமாணாவராயஸ்ய வி (௨௨த்யாமெ) ௨௨வஜஉநெ (ஸஹமெவ) ஶீவ்ரமெ௨வ (வரிம்ரஹவா) ஜஜீகாரணெவா (காத்ர கிணா௨ஹவதி) ஜஷிநுவகெஷ வரிம்ரஹீதெ மாணாவா ஷாஷாவாஹவதி (ஐதிகர்வாஓி ஜி:) விதர்தெஷ்ய: ஓயாஓிமாணெ:, காரணெ: (மாணெதாரதா ரதஓ்யஂ) மாணஷாஷதாரதஓாவஂ (மஒஂஙிரவய) ௨ந ஸெ்யவநிரவய, தமாஸதி ஶரணாமத வக்ஷஸஂக்ரஹ வண வஜ்ஞாயாநிதி தவவதீயெதிஹாவ:. ॥௫௧॥

தமிழ்ப்பதவுரை.

அ—கை. நான் பொய் பெயர் தரித்து உலகத்தைவஞ்சிப்பவனாயினும் மஹா அபராதியாயினும், என்னை அங்கீகரிப்பதிலும் தள்ளிவிடுவதிலும் இன்னது நன்மை தீமையுண்டென்பதை நன்றாய் விசாரித்துப்பிறகு செய்யவேண்டுமெனத்தனது பாத்தியத்தை விஞ்ஞாபநம் செய்துகொள்ளுகிறார் ‹‹ த்யாமெ ’’ என்பதால்.

ஹேமாணெஶ! ஸகல கல்யாணகுணங்களுக்கும் தலைவனே!

𑌶𑌰𑌣𑌾𑌗𑌤𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿	சரணமடைந்தவனென்னும் பெயரையுடையவனாயினும்
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌗𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿	அநேகவிதமான அபராதங்களையுடையவனாயினும்
𑌮𑍇	என்னுடைய (என்னை)
𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇𑌵𑌾	விலக்கிவிடுவதிலும்
𑌸𑌹𑌸𑍈𑌵	சீக்கிரமாக
𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌵𑌾	எனதுகுணதோஷங்களைவிசாரியாமல் ஸாதாரணமாய் என்னைஏற்றுக்கொள்வதிலும்
𑌤𑍇	தேவரீருக்கு
𑌕𑍁𑌤𑍍𑌰	எதில் (என்னைஅங்கீகரிப்பதிலும், அல்லது, என்னைவிலக்கிவிடுவதிலும்)
𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌭𑌵𑌤𑌿	என்ன தீமை, அல்லது நன்மையுண்டாகிறது
𑌇𑌤𑌿	என்று
𑌗𑍁𑌣𑍇𑌤𑌰𑌤𑌾𑌰𑌤𑌮𑍍𑌯𑌂	நன்மைதீமைகளுடைய உயர்வுதாழ்வு முதலியவேறுபாட்டை
𑌕𑍃𑌪𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃	தேவரீருடைய கருணையினாலே
𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂	இரஹஸ்யமாக
𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌯	பர்யாலோசனை செய்வீராக

தாத்பரியம். ஸகலகல்யாண குணங்களுக்கும் தலைவனே ! (ப்ரபந்நனென்னும் பெயருடையவனானாலும் அநேகவிதங்களானவபராதங்களையுடையவனானாலும் என்னைவிலக்கி விடுவதிலும் எனதுகுணதோஷங்களைக்கவனியாது ஸாதாரணமாய்ஏற்றுக்கொள்வதிலும் தேவரீருக்கு எதில் என்னதீமை, அல்லது நன்மையுண்டாகிறதென்று நன்மை, தீமை, உயர்வு, தாழ்வுமுதலிய வேறுபாட்டைதேவரீருடைய கருணையால் இரஹஸ்யமாக பரியாலோசனை செய்வீராக. ॥ ௫௧ ॥

உ-ஞ ॥ ஸாரீ உயாஜமநியிழ்யஷ்ட கூரவாநு
ஸீமாயிகஸூ்ரிதவஸாஸாவிரத ச்யூதா: ।
வஸதாநிஹாதவநஸ்வோநகிஷாஹாபுவிகஸ்ம
விவ்யாதபிரவிரஹாநிஸியாஸவெளவ ॥ ॥ருஉ॥

ஸ்ரீ.வெ.—வ்யா ॥ நநவஸ்தரிதந்ரமெ ‹‹கிஸ்ராஷேவதீதி விஷாரயெத்ருக்கம், கநவாதம்வரிநிதொருஸஹ்யாவஸாரராநு கவபுதஸவவரிதந்ரமெ நிரஷ்கபாவஸதந்த்ரஸ்ர ஸ்வபுநிய ஜைபுஷநகிஸிஷநிஷ்டாவதிஷ்ட்ரதீதிவெதத்த்ராஹ । ஸாரீதி । (ஸாரீ) ஸாரியநதி வியவெதநாவெதந: ‹‹ஸகஷாதநிஸம்ஜா தம் ஸாரிகஸம்ப ஷணிஸித ” ஓதந்யாத்யுக்தே: கவெநஸ்வெஸ்யா வெகஷா ஸாரிகொஸாவெவுசுகரீதிஸாவ: (உயாஜமநியி:) கவெந ஷஷ்வஸஹமெநுயாநஜீவதீதிவிதீயமெத. கவேநகவிஷபெவு வெபவநாவஸ்தி தஜநூாகவா கம் ஷாமவிஹாயதக்ருஷ்ணீதிமெஷிதி வெதத்ராஹ (ஷயஷாரா:) ஸாஷ்டதஷ:, ‹‹ரவெஸாவெவஸ” ஐதி ஸஷெக: கவராயிநாம ஸாரிநொஷாயபயம் உக்ஷ்ரவதித்யா ஹ (கூரவாநு) நிதக்ஷாஷிராநு. ‹‹கூஷியாவத்யுவிஸைஷ, கூஷி திகூஷாவாநு” ஐத்யாஷிவவநாத். கவராயிநொஷாநஸீகாரெத வாவராயஸஹிணதாரஞவாகுமெஷவ நஜீவதீதக்கம். வ ராதராவஸ்யஷஹிதாஹவி ஷஹிதா ஷமாஸ: கதஷுவஸ்ய தவ உவபுடஉதந்த்ராஹ (ஸீமாயிக:) ஷஹிதாஷமெஷுஷஹநீர ணெநுண ஸம்ஶுஷஸூர்வஸ்லஸீமம். ‹‹ஆத்நாநம் ஷாநஷம்ஷ நெநு, ஷஹம்வொபாபவொஜாத:” ஐதிவவநாத். ஷஹகாஷ ஸெகஷயஷத்ரிதந்ரமெ ஸ்லஸீமயெவதக்கம்ஸம்யாஷிதிஸாவ: ந ந ஸ்லஸீமயஷவி ஸூாதந்தா காமெஷதி ஸூதந்த்ரஸ ஷஷ ய மெஷுராவ்யவஹாரமகொவாவாரயதீத்யத்ராஹ (ஸீதவஸ:) ஆ ஸீதவாதந்த்ர:. ‹‹ஶத்ருணஷவக்ரம்வெவ்யாவி மவகஷ மஷகக்வெ:, ஐஷஸஸஷநிஶாஷபுஞமகிஷ்ராள ஸஷவஸ்திள । ஆஜ்ஞாவயயமெஷுஷம்வெவஶாஸநம்காவாவகி ” ஓத்யாஷிவவநாத். கவஷாஶ யணஷாஸ்ஷாவாயபுராணாஷஸ்திஷஜ்ஷயம், ஷராஶீதவா

[illegible] ॥௫௨॥

[illegible] ॥௫௨॥

தமிழ்ப்பதவுரை.

அ—கை. கீழ் சுலோகத்தில் பகவான்தன்னை அங்கீகரிப்பதிலும் நீக்கிவிடுவதிலுமுள்ள இலாபாலாபசுகாசுகங்களை நன்

ருய் யோசிக்கவேண்டுமென்றருளிச்செய்து தேவரீருடைய திருக்கல்யாண குணங்கள் தேவரீருடைய கருணைக்குளென்னை விலக்கமாட்டாவென்றருளிச்செய்கிறுர், „ஸ்வாமீதயாஜலநிதி:” என்பதால்.

ஸ்வாமீ — மூவகையான சேதநர்களையும், அசேதநங்களையும், தன்னதீநமாய்க்கொண்ட ஸ்வத்வத்தையுடையசுவாமியாயும்[ஆதலால் நான் உனது உடைமை, நீ என்னை உடையவனுதலால் காப்பதுகடமைஎன்பதாயிற்று]

தயாஜலநிதி: — எனது துக்கமாகிற தாபத்தைத் தணிக்கும் கருணையங்கடலாயும்

மது: — கண்ணிற்கும், காதிற்கும், வாய்க்கும், மனதிற்கும் இனியவராயும்

க்ஷமாவாந் — அடியார்செய்யும் அபராதங்களனைத்தையும் பொறுக்கும் பொறுமைக்கடலாயும்,

ஶீலாதிக: — ஸௌசீல்யாதிகுண பரிபூர்ணராயும்

ஶுசி: ஸுஶக: — ஸர்வஸ்வாமியாயினும் அடைந்தார்க்கெளியராயும்

ஶுசி: — பிறர் உதவி சிறிதும் வேண்டாதவராயும்

க்ருதஜ்ஞ: — ஆத்ம, ஆத்மீயமனைத்தும் கொடுத்தும் திருப்தியடையாதவராயும்,

அநக: — ஒருகுற்றமுமற்றவராயும் உள்ள

த்வம் — தேவரீர்

ஸதாநி — இத்தன்மையான

விஶ்ரதயஶோபிரூதாநி — உலகத்திலும், வேதசாஸ்திரங்களிலும் பிரசித்திபெற்ற மகாதீரனுடைய விருதுகளை

ஶ்யாஸஹ — உன்சரீரபூதனையும் உன்னிலும் வேருகாதவனையுமுள்ள என்னுடன்கூட (என்னிடத்தினின்றும்)

ஹாதும் — விட்டு நீக்குகைக்கு
நைவார்ஹஸி — அருகராக ஆகிறீரில்லையன்றே.

தாத்பரியம். மூவகைச்சேதநர்களுக்கும், அசேதநங்களுக்கும் ஸ்வாமியாயும், எனதுதுக்கமாகிற தாபத்தைத்தணிக்கும் கருணையங்கடலாயும், கண்ணிற்கும், காதிற்கும், வாய்க்கும், மனத்திற்குமினியராயும் அடியார் அபராதங்களனைத்தும் பொறுக்கும் பொறுமைக்கடலாயும், ஸௌசீல்யாதி குணபரிபூர்ணராயும், ஸர்வஸ்வாமியாயினுமடைந்தார்க்கெளியராயும், பிறர்உதவிசிறிதும் வேண்டாதவராயும், ஆத்ம ஆத்மீயங்களனைத்தும் கொடுத்தும் கொடையில் திருப்தியற்றவராயும், ஒருகுற்றமுமற்றவராயும் (உள்ள) தேவரீர் கீழேசொல்லப்பட்டனவாகிய வேதசாஸ்திரங்களிலும் உலகத்திலும் பிரசித்திபெற்ற தேவரீருடைய மஹா கம்பீரமான விருதுகளை என்னிடம் மட்டும் பயன்படாமல் விலக்குகைக்குத் தகுதியாக மாட்டீரன்றே. (க்ஷமைமுதலிய குணங்கள் என் அபராதங்களைப்பொறுத்து என்னைக் கருணைக்குப் பாத்திரனுக்குமென்பது) கருத்து. ||௫௨||

---

௫௩ || ஸௌம்யஜாமாத்ருயோகீந்த்ர வாதிகேஸரி
ரோஷஸ்தாநேஷு ஸத்ஸ்வபி ஶரண்ய தே |
ஜாநந் மமாபராதாந் ஶமயிதுமுசித:
ஸர்வஸஹத்வம் ஸர்வதா யாத ரே || ||௫௩||

ஸ்ரீஸௌ—வ்ய || அத "விவ்யாதயோ விருதாநி" த்யர்த்தம். தத்ர விவ்யாதி:, ஸ்வார்த்தபாவத்ருஷ்டி விஷயே விருதாநி வக்ஷ்யமாணோ யதிப்ரஸங்கேந | ஸௌம்யேதி | (ஸௌம்யஜாமாத்ருயோகீந்த்ர) ஸௌம்யாம் = ஸர்வேஷு த்ருஷ்டிஷு, தேவதி யத்ஜந்மாநுஷ்டிதயோ உதிதாவகா. யஜ்ஞோபவீதே = ஸர்வாவா ஸ்ரவஸௌம்யோ ஜகத்ஸு உதய: "க்ஷாந்தி" ஶப்தேந லக்ஷிதா

காரண்யேந ஸ்ரீநஸம்பூர்ண்ணவிவக்ஷித꞉ வராஹாவதாரேவஸா-
ஙுராவஸாணிக்யேணவிவக்ஷிதம். நக்ஷவ... ...ஈராவிதி
ஹாவ꞉. (ஷெஷ்வர்யாதிகெ꞉) நதஂஶஂதஸ்யாதிதிெவ꞉. தாத்வ
யர்வ த்ருதிஸிவர்ரா (குவொகஷிதாஂ) குஸ்ஸோகவொகஷிதாஂ, ஷெ
யர்ாதிஷ்வஸிஸ்ஸஹவ்வ ஸ்ரவீதாதிதியாவக꞉ (தெ) ஸவர்ஷ்வாதி
நக்ஷவ (கவிஷமொகஶரண்ய்தாஂ) ஸவர்ஜநாகக்ஷதாஂ (ஜாநஞ
ஹாஂ ஊஶாநநஶதாக) ராவணஶதாக (கயிகாமவொzவீ) கயி
காவராயிநொzவீ (வி) கவெசகாக்ஷ்யஸ்ய் ஈஈ (கயா) வாத்ஸல்ய
ஸ்வாதிகாதிவிஶிஷெ நக்ஷயா (ஸ்வக்ருதெ) ஸ்வஸ்யொஜநாய ஸஂ
ஹாக்ஷ ஈவீ தவெவெதிஹாவ꞉. யதா, (ஸ்வக்ருதெ ஊத்தஹியம்)
ஹயாஹாவஂ (வஶ்ராதி) வதீக்ஷ்திஷாீத்யயர꞉. கஷூக்ஷ
ணெகவுஊதாஹயவதீக்ஷணவிஶரணதிதிஹாவ꞉. «ஈதவ ஸவ்வ
மொகஶரண்யாய, ஶரண்யஂஶரணஞ்கூாஂ, தெவாநாஂ ஊா
நவாநாஞ்; ஶரண்யஂ ஸவ்வ்ஹஸ்தாநாஂ, திதஹாவெந
ஸஂவத்ஸஂ, வஶாஜுஸிவாயுந்நீஂ, கஹயஂ ஸவ்வ்ஹஸ்தெஹ்ய꞉.
விஹீஷணொவா ஸஂஶ்ரீவயதிவா ராவணஸ்ஸியஂ, ஸவோzஹஂ ஸ
வர்ஹஸ்தெஷ, கவிவெகஸஊராவாா, கணெயவதி
ஜாநீஹி, ஷியெத ஊநஸிஸஂஸ்வஷ்ய"ஐத்யாதிகஊநஸரெயம் ॥

ஶ்ரீரா—வ்யா॥ வெமெதி॥ (வெமாயநஜ்யாயாதிஷ),
வெமா= ஸஊஂதீரஂ, ॥நி॥வெமாகாமெ ஜமிஷெஸ்த்ரநீரவிகா
ரயொஶிதிவதாவ꞉. யநஜ்யாய꞉= கஜூநாய꞉,தகவஹ்ர
திஷ (ஷெஷ்வாஶிகெ꞉) ஸ்வாஸ்வத்தீஸி꞉ (குவொகஷிதாஂ)
ஊகவஷெஷ்வவ்ராவீதாஂ (தெ கவிஷமொகஶரண்ய்தாஂ) க
வராயிவிஷயெ ஶரணாஹதாஂ (ஜாநு) ராஈயணாஊ்யஂ
மொகநெநஸஂவிஊாந꞉ (ஊஶாநநஶதாக) வஹஹெஷ்ராராவ
ணெஹ்ய꞉, தகக்ருதாவராயஸஊஹாதித்யயர꞉. (கயிகாமவொ
வீவி, ஸ்வக்ருதெ கயா கஹயஂ ஊத்தஂ வஶ்ராதி) «கஹயஂஸவ்வ்ஹஸ்
தெஹ்யாஊஊாவித்தகவதஂஉவி"திகூஊநாதிதிஹாவ꞉. ॥ருக॥

தமிழ்ப்பதவுரை.

அ—கை. தேவரீருடைய குணஸமூஹங்கள் என்னைக்கைவிடாது காக்குமென்பதும் தேவரீருடைய அகிலலோகசரண்யனுகும் தன்மையும் ஸமுத்திரராஜனுக்கும் அர்ச்சுநனுக்கும் அருளிச்செய்யப்பட்ட தேவரீர் வாக்கியங்களே நன்ருய்க்காட்டுகின்றன வென்றருளிச்செய்கிருர். "ஸேதௌ" என்பதால்

ஹே பகவந்!	ஏ பகவானே!
ஸேதௌ	இராமாவதாரகாலத்தில் சமுத்திரதீரத்தில் விபீஷணாழ்வார் வந்தகாலத்திலும்
யதுபுரயாதிஷு	கிருஷ்ணவதாரகாலத்தில் குருபாண்டவஸைனியஙகளிடையில் தேவரீர் அர்ச்சுனன் தேர்ப்பாகனுன காலத்திலும்
ஸ்வோக்திபி:	தேவரீருடைய சொந்தவாக்கியங்களாலே
உத்கோஷிதம்	எப்பக்கங்களிலும் கோஷிக்கப்பட்ட
தே	ஸர்வஸ்வாமியாகியதேவரீருடைய
ஸகலலோகஶரண்யத்வம்	ஸர்வஜனங்களுக்கும் இரட்சகத்தன்மையை
ஜாநந்	நான் பெரியோர்களாலும் இராமாயணபாரதாதிகளாலும் அறிந்தவனுய்
தஶாநநஶதாத்	ஸீதாபஹாரியாகியஇராவணனைப்போன்ற நூறுஇராவணர்களைக்காட்டிலும்
ஸமதிகாகவாநபி	அதிகமான அபராதங்களையுடையவனுயினும்
மே	தேவரீரையே இரட்சகனுகவுடைய எனக்கு

𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾	வாத்ஸல்யாதி குணவிசிஷ்டரான தேவரீரால்
𑌸𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑍇	ஸ்வப்ரயோஜநத்தின் பொருட்டு
𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂	கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற
𑌅𑌭𑌯𑌂	பயமற்றிருத்தலை [இரட்சகத்துவத்தை]
𑌵𑍇𑌦𑍍𑌮𑌿	நன்றாய் அறிகிறேன் காக்கப்படுகிறேன் என்பது பொருள்

தாத்பரியம்; ஏ பகவானே! இராமாவதாரத்தில் கடற்கறையில் விபீஷணாழ்வார் வந்தகாலத்திலும், கிருஷ்ணாவதாரத்தில் குருபாண்டவ சேனைகளுக்கிடையில் அர்ச்சுனனுக்கு இரதசாரத்தியஞ்செய்தகாலத்திலும் உம்முடைய சொந்த வாக்கியங்களாலேயே எங்கும் கோஷிக்கப்பட்ட தேவரீருடைய ஸர்வலோக சரண்யதையை நானறிந்தவனாய் அநேக இராவணர்களுடைய அபராதங்களிலும் அதிகமான அபராதங்களையுடையவனானாலும் எனக்குத்தேவரீரால் ஸ்வப்ரயோஜநத்தின் பொருட்டுக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அபயத்தையும் நான் நன்றாய் அறிகிறேன் (நான் காக்கப்படுவேன் என்னும் துணிவுடையேன்) என்பது கருத்து. ॥௫௩॥

௫௪ ॥ 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌤𑌵 𑌹𑌰𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌭𑍍𑌯𑌵𑌦𑌨𑍍
𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌮𑌾𑌨𑌸𑌜𑌾𑌯𑌨𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌿𑌕𑌾 ।
𑌅𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌦𑌪𑌮𑍇𑌨 𑌅𑌹𑌿𑌮𑍀𑌹𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑍍
𑌆𑌹𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌦𑌤𑍍𑌤𑌭𑌵𑌮𑍇𑌵𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌵𑌂 ॥ ॥௫௪॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌦𑍇𑌵—𑌵𑍍𑌯𑌾 ॥ 𑌅𑌯𑌾𑌸𑍍𑌦𑌨𑌂𑌶𑍀𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌲𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌯𑌤𑌨𑌾𑌵𑌯𑌿𑌅𑌸𑌿𑌷𑍇𑌯 𑌅𑌭𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌅𑌰𑌣𑌕𑍇𑌶𑌵𑌾𑌰𑌵𑍍 𑌦𑌾𑌨 𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌕𑍍𑌷𑌾𑌕𑍍𑌷𑌵𑍍𑌹𑍃𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌦𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑌣𑌵𑌯𑌾𑌗𑍍𑌹𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌯𑍇𑌨𑌾𑌹 । 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 । [𑌹𑍇

स्वामिन्!] (अहं) अकिञ्चनोऽनन्यगतिः, (तव) सर्वज्ञस्य सर्वशक्तस्य तवैव (सहोदरस्य) निर्व्याजसौहार्दात्, अतएव (त्वया) शरणागतेन (रक्ष्यः) त्रातव्यः (इति यावत् अवश्यात्) मोक्षदिव्यमहोत्सवम्, «व्यामोहरहितास्त्रिदशाः सन्ततिः» इत्युक्तन्यायेन सर्वज्ञानां व्यर्थभावात् कामोपहतत्वम्। स्वा. (मत्) अक्षराणि, न स्वव्यापाराणि वदन्ति, वाक्यानि व्यर्थानि। तानि (अहं तथापि) अवश्यं मोक्षानि (वाचिका) दीनशेषः। यथा, मन्त्रावशिष्टावशेषः। इदं तात्पर्यवचनं त्वया इह तावदेव सर्वात्मना निर्व्यर्थः। (स्वा) सर्वज्ञत्वादिना सर्वव्यवस्थापकत्वेन (प्रतिज्ञातम्) «सकृदेव प्रपन्नाय तवास्मीति च याचते। अभयं सर्वभूतेभ्यो ददाम्येतद्व्रतं मम» इति प्रतिज्ञातम् (स्वयं) अशेषाणि निर्वहणानि (दोषनिर्हरणम्) दुर्बलं अस्य नित्यम्, निर्हेतुकः उपायः स्वतः अनन्यपरस्य सहायः (प्रवणः) व्यापारः (त्वमेव) प्रवृत्तिः शरणागतानां प्रपत्तिद्वारा तत्त्वावधानं प्रतिपादयितुम्। अत्र यथा सम्भवं अवशिष्टं प्रमाणसिद्धानां कार्यसाधनत्वं सिद्धिम् अवस्थितानां शिक्षितानां तदवधिः त्वमेव सन्निहितो भवसि इति दीपिकायाम्। ॥२४॥

श्रीरा—व्या॥ रक्ष्य इति॥ (अहं तव, सहोदरः) दीनः कृपणः त्वदेकशरणः, तस्मात् (त्वया अहं रक्ष्यः, रक्षणीयः (इति) अवश्यंभावात् (अवश्यम्) अवश्यमेव (मत्) मन्त्रार्थविवेकः (अहं त्वया मन्तव्यः) इति परिग्राह्यं उपायनिश्चयः। (वाचिका) दीनवचनात् (दोषनिर्हरणम्) दीर्घरात्रम

ஹிதந நிரவத்³யயாஶ்ரிதக³ணம், அபராக்ஷணித்ரய்யம், (அஹிம்ஸாய அக்ஷம்) அஹிம்ஸ்ய:= ஸர்வரக்ஷகாரஸ்ம்ருதாயா: ஶ்ரிய:, ஸமீபே (க்ஷம் க்ஷுத³ந்யஜவ) க்ஷமக்ஷிணோய: கஸ்ம்ஸஜவ, ஶ்ரவணமஜவெ த்ர்யம்: (வோஸவர்ஶ: அ:) நிரமமகஅராவநவ்யாஸ: (அ ஸம்:) அஸம்யா:. வ்யவதே த்ர்கவணாநவ்மவிமலக த்ர ஶ்ருவாரவதோऽஸ்மி ரக்ஷ்யஸ்த்வயேதி ஸ்வாஸ: ॥ ॥௫௪॥

தமிழ்ப்பதவுரை·

அ—கை. "நான் தேவரீரால் காக்கப்படத்தக்கவன்" என்னும் சரணாகதிவாக்கியத்தை என்வாயாற்சொல்லுவித்துஇலக்குமீ விசிஷ்டனான தேவரீர் இதர தேவர்களைப்போல என் அபராதங்களைப் பேர்க்கடிக்கமுடியாது வருந்தமாட்டீர் என்றருளிச்செய்கிறார் "ரக்ஷ்யஸ்த்வயா" என்பதால்.

ஹே ஸ்வாமிந்!	ஏ தலைவனே!
அஹம்	(அகிஞ்சநனும், கதிவேறற்றவனுமாகிய) நான்
தவ	(ஸர்வஜ்ஞராயும், ஸர்வரக்ஷகராயுமுள்ள) தேவரீருடைய
பரோऽஸ்மி	பாரமாகஆகிறேன்(ஆகையால்)
த்வயா	தேவரீரால்
ரக்ஷ்ய:	காக்கப்படத்தக்கவன்
இதி	என்கிற
இமாம்	இந்த
அலப்⁴யாம்	கிடைத்தற்கரிய (முன் கேட்டிராதவைகளான)
வர்ணாந்	(பொருளறியப்படாமல்) எழுத்துக்களை மட்டும்
அபு³த்³தி⁴பூர்வமபி	புத்திபூர்வமல்லாமலிருந்தாலுங்கூட

வாசயித்வா — சொல்லி (வாயால்சொல்லும்படி செய்து)

த்வம் — ஸர்வாந்தர்யாமியாயிருப்பதால் ஸர்வப்ரவர்த்தகராயும் ஸர்வபலங்களையும் பங்கிட்டுக்கொள்பவராயுமுள்ள தேவரீர்.

லக்ஷ்மீஸமக்ஷம் — திருமாமகள் முன்னிலையில்

ப்ராக்ருதவத் — உம்மைப்போலன்றி (அறிவற்றவராயும், சக்தியற்றவராயும், கருணையற்றவராயும் உள்ள ப்ராகிருதரைப்போல்

மதபராதவிஜிதகுண: — என்னுடைய அபராதங்களாலே ஜயிக்கப்பட்ட குணங்களையுடையவராய்க்கொண்டு

வ்யர்த்தபரிஶ்ரம: — பயனற்ற பிரயாஸையையுடையவராக

மா பூ: — ஆகவேண்டாம்

தாத்பரியம். ஏ ஸ்வாமீ! அகிஞ்சநனும், கதியற்றவனுமாகியநான் (ஸர்வஜ்ஞராயும், ஸர்வரட்சகராயுமுள்ள) தேவரீருடைய பாரமாக ஆகிறேன்; ஆகையால் தேவரீரால் இரட்சிக்கத்தக்கவன் என்கிற இந்தவிடைத்தற்கறிய (முன்கேட்டிராதவைகளான) பொருளறியப்படாமல் எழுத்துக்களாக புத்திபூர்வகமில்லாமல் என்வாயாற்சொல்லுவித்து தேவரீர் இலக்குமிக்குச்சமீபத்திலிருந்து இதரர்களைப்போல என் அபராதங்களாலே ஜயிக்கப்பட்டவராய் பயனற்ற பரிச்ரமமுடையவராக ஆகவேண்டாம். (உமது குணங்கள் எனது அபசாரங்களைப்பொறுத்துஎன்னைக்காக்கும் தன்மையுடையவையன்றியும், தாயாகிய திருமகள் என்னைக்காக்கச்செய்யாமல் விடாள் என்பது கருத்தாகவிளங்கும்.), ॥௫௯॥

அத ॥ அவஶ்யம் யத்ஸ்வநிஷ்டம் ஸ்வயத்நஸாத்யம்
ஜ்ஞாதவ்யம் ஸ்ரீஶ க்ருபயா தர்ஶிதம் சைவ ।
தந்மே ஸம்ப்ரணஸந்தர்ஶிதீக்ஷாம்
வரஞ்சாய பலயோரர்பிதம் விதேயா: ॥ ॥௫௫॥

(ஸாத்யஸ்வரூபஸ்ய ப்ருதிவ்யவ்யாக்யாநம் ந க்ருதம்)

ஶ்ரீ தா — வ்யா ॥ அவஶ்யமிதி ॥ (ஸ்வயத்நஸாத்யம்யத் அவஶ்யம் ஸ்வநிஷ்டம்), ஸ்வநிஷ்டஸ்வநிஷ்டநிஷ்டத்யர்த்த: (ஹேநாத! கதம், கவசித், ஜ்ஞாதவ்யம்) நிவர்த்தநீயமித்யர்த்த: (தத்) ஸ்வநிஷ்டம் (மே, ஸம்ப்ரணஸந்தர்ஶிதம்) ஸம்ப்ரணாரவிந்த ஸம்ஸர்க்கஸம் (ஸவஸ்தம்) த்வயாஞ்ச (வரஞ்ச) வரப்ராயோஜநஸஜ்ஞ (உபாயபலயோ: உசிதம் விதேயா:) உபாயஸ்யோசிதம் நிவர்த்தநம்தஸ்ய பலம் ஸம்ப்ரணாரவிந்த ஸம்ஸர்க்கஸ்யோசிதம் ஸ்வரணாரவிந்தஸ்வரூபம் விதேயா:, கார்யா: ॥௫௫॥

தமிழ்ப்பதவுரை.

ஆ—கை. மகாபராதியென்னும் வெளிவேழக்காரனென்றும் என்னை நீக்கமுடியாது, பொருள்இன்னதென்றறியப்படாமல் ப்ரபத்திவாக்கியமும் தேவரீரால் என்வாயால்சொல்விக்கப்பட்டது. ஸ்வநிஷ்டையாகிய சரணாகதி தேவரீராலேயே கொடுக்கத்தக்கது. ஆகையால் உபாயம், பலம் என்னுமிரண்டினுள் பலமாகிய திருவடி நீழலமர்தலை அடியேனுக்கு விதிக்கவேண்டியது. என்றருளிச்செய்கிறார் "அவஶ்யம்யத்" என்பதால்.

ஹே நாத!	ஏ தலைவனே!
ஸ்வயத்நஸாத்யம்	தானேசெய்துபயன்பெறக்கூடியதும்
அவஶ்யம்	அவசியமுமானதாக
யத், ஸ்வநிஷ்டம்	யாதொருசரணாகதியுண்டோ (ஸ்வநிஷ்டையான சரணாகதியுண்டோ)

𑌤𑌦𑌪𑌿	அச்சரணகதியும்
𑌤𑍍𑌵𑌯𑍈𑌵	தேவரீராலேயே
𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾	கருணையுடன்
𑌦𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂	கொடுக்கத்தக்கது
𑌤𑌸𑍍𑌯	அச்சரணகதியையும்
𑌤𑍍𑌵𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌨𑌂	தேவரீருடைய திருவடியின் சம்பந்தமுடையதான
𑌮𑍇	என்னுடைய
𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌂	மனநிலைமையையும்
𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯	நன்ருய் நிதானித்தறிந்து
𑌉𑌪𑌾𑌯𑌫𑌲𑌯𑍋𑌃	உபாயம் பலம் இவ்விரண்டினுள்
𑌉𑌚𑌿𑌤𑌂	தகுதியான ஒன்றை (சரணரவிந்தத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளுதலை)
𑌵𑌿𑌧𑍇𑌯𑌃	விதிக்கத்தக்கது

தாத்பரியம். ஏ தலைவனே! தானேயநுஷ்டித்துப் பயன் பெறக்கூடியதும் அவசியமுமானதாக யாதொரு சரணகதியுண்டோ (ஆசார்யநிஷ்டை, ஸ்வநிஷ்டை, உக்திநிஷ்டை என்பவைகளுள் ஸ்வநிஷ்டையென்னும் சரணகதியுண்டோ!) அதுவும் தேவரீராலே கிருபையுடன் கொடுக்கத்தகுந்தது. அப்படித்தேவரீரால் கொடுக்கப்படுவதான சரணகதியாகிற உபாயத்தையும், தேவரீர் திருவடியிற்பற்றுடையதான என்மனநிலைமையையும், நன்ருய் நிதானித்தறிந்து, உபாயம், பலம், இவ்விரண்டினுள் எது தகுதியோ அது விதிக்கத்தக்கது (பலமாகிய சரணரவிந்தச் சேர்க்கையே விதிக்கத்தக்கது என்பது கருத்து.) ॥௫௫॥

௫௬ ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍀𑌨𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌭𑌵𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍
𑌅𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿𑌹 𑌤𑍍𑌵𑌦𑌨𑍍𑌵𑌯𑌾𑌦𑍍𑌧𑌿𑌯𑌾𑌨𑌾𑌶𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌵𑍈𑌭𑌵𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌂
𑌤𑍍𑌵𑌯𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌨𑌾𑌥 𑌪𑌰𑌿𑌤𑌾𑌪𑌯𑌸𑌿 𑌨𑌿(𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌾)𑌦𑌕𑍍𑌷𑌂 ॥

ஶ்ரீ॰ வ்யா॰ ॥ ஸ்வல்பேதி ॥ (ஹே நாத! ஸ்வல்பாஸ்திரேஷு) ஸ்வல்பேஷு = பரிமிதேஷு, அஸ்திரேஷு = அஶாஶ்வதேஷு (அஸுககேஷு) து:க²ப்ரதாயகேஷு (அஸுகா²வஸாநேஷு) அவஸாநே து:க²கரேஷு (து:க²ாந்விதேஷு) வாஸ்தவிகஜீவது:க²ஸஹிதேஷு (அநர்ஹிதேஷு) ஸ்வஸ்வரூபாநநுரூபேஷு (அநுசிதாநுரூபேஷு) ப்ரக்ருத்யாத்மப்ராக்ருதபோக்யேஷு (ப்ரக்ருதிராஜநார்ஹேஷு) ப்ரத்யமதநார்ஹேஷு = கைவல்யஸாத்ரநார்ஹேஷு, பராமநார்ஹேஷு ஸ்வர்க³நார்ஹேஷு (பரிவர்ஜணீயம்) பயப்ரகாஶிதம் (ஸ்ரீம் நிவ்ருத்தேக்ஷா) உதாரவேக்ஷாரஹிதம் யதா ததா (கவியேவ) கவ்யநார்ஹவணவ (வரிதாயுப்ய) ப யப்ரஸ்துவஸம்கார. ॥௫௬॥

தமிழ்ப்பதவுரை.

அ—கை. கேவலம் ஆத்மாநுபவமும், இந்திரன் முதலிய இறையவர்பதங்களாகிய சுவர்க்காநுபவமும், துக்ககரமும், அழியுந்தன்மையுமுடையவையாதலால் அவைஎன்னால் விரும்பப்பட்டவையல்ல, தேவரீர் திருவடிகைங்கர்யமாகிய பரமபதாநுபவமே அந்தமில் இன்பத்து அழிவில் நிலையாதலால் அதைமட்டும் கொடுத்தருளவேண்டுமென்றருளிச் செய்கிறார் "ஸ்வல்பாஸ்திரேஷு" என்பதால்.

ஹே நாத! — ஏ நாதனே!

ஸ்வல்பாஸ்திரேஷு — சிறியவையும் நிலையற்றனவாயும்

அஸுககேஷு — இன்பத்தை விளைவிக்காதனவும்

அஸுகாவஸாநேஷு — இடையிடையே விருப்புவெறுப்பு முதலியவைகளால் துக்கத்தைக் கொடுக்கக்கூடியனவும்,

து:க²ாந்விதேஷு — முடிவு வந்துவிடுமே யென்பதை நினைத்தாலுண்டாகும் துக்கத்துடன் கூடினவையாயும்

அநர்ஹிதேஷு — தகுதியற்றனவாயும்

ஸுகேதராத்மபிஃ	தேகாத்மப்ராந்தியால் உண்டாகும் நான் எனது என்னும் அபிமானத்தைக் காரணமாக உடையவைகளாயும் உள்ள
அஹங்க்ருதிமாநஹேதுபிஃ	கேவலம் ஆத்மாநுபவங்களாலும் சுவர்க்காநுபவங்களாலும்
பரிகர்ஶிதம்	நன்றாய்வருத்தப்பட்டிருக்கிற
மாம்	என்னை
நிரந்யபோக்யம்	வேறு விருப்பமற்றவனாகும்படி தேவரீருடைய திருவடிகைங்கரியாநுபவமொன்றிலேதானே (மோக்ஷாநுபவமென்றபடி)
ஸ்வயம்வ	
பரிபூர்ணம்	நிறைந்த சுகமுடையவனைச் செய்யக்கடவீர்

தாத்பரியம். ஏநாதனே! அல்பமாயும், நிலையற்றனவாயும் இன்பமளிககாதனவும், இடையிடையே விருப்பு வெறுப்பு முதலியவற்றால் துக்கத்தைத்தருவனவும், தகுதியற்றனவும், அகங்கார மகாரத்தைக்காரணமாக உடையனவுமாகிய கேவலம் ஆத்மாநுபவ சொர்க்காநுபவங்களால் நன்றாய் வருத்தப்பட்டிருக்கிற என்னைவேறுவிருப்பமற்றவனையாகும்படி தேவரீருடைய திருவடித்தொண்டாகிய ப்ரம்மாநுபவமொன்றிலேயே நிறைந்த சுகமுடையவனைச் செய்யக்கடவீர். ॥௫௬॥

ஈத்ருஶ ॥ த்வத்ஸேவநோபசிதஸம்ஶ்ரிதவ்ருத்திஸம்பத்
ஸௌக்ஷ்ம்யப்ரஸூதிஸுகரணத்ரயஸாமரஸ்யம் ।
க்ருத்வா க்ருதாந்தவிதிதம் க்ருபயா ஸ்வயம் மாம்
ஸ்தாதும் த்வமர்ஹஸி விதிம் ஸஹஜம் ப்ரபந்ந: ॥ ॥௫௭॥

ஶ்ரீநாத ॥ தவேதி ॥ (மாம் த்வத்ஸேவநோபசித ஸம்ஶ்ரிதவ்ருத்திஸம்பத்) த்வத்ஸேவநேந = த்வதாஜ்ஞாநுஷ்டாநேந, ஸம்ஶ்ரித வ்ருத்திஸம்பத் = ஆஜ்ஞாதிலங்கநாதி ஜநிதாஶுபம்.

(கைங்கர்யயுக்தகரணத்ரயஸாமரஸ்யம்) கைங்கர்யயுக்தம் கரணத்ரயஸ்ய = மநோவாக்காயாநாமித்யர்த:, ஸாமரஸ்யம் = ஏககார்யாஸக்தி: யஸ்ய தாத்ருசம் ([illegible]விசேஷணம், க்ருபா ஜகஜ்ஜநந்யா:) லோகமாது: (த்ருசோ: பாத்ரம்) [illegible]. ॥௫௬॥
[illegible] (வ்ருத்திமநல்பம்) [illegible], [illegible] நாந்யதேவதாஸ:॥ ॥௫௭॥

தமிழ்ப்பதவுரை

அ—கை. ஸதாசார்யகடாக்ஷத்தாலே தத்வஉபதேசம்பெற்று பகவத்பாகவதாநுகூல்யவிருத்தியை அநுகரித்து கரணகளேபரங்களை பகவத்பாகவத கைங்கரியங்களுக்குரியவைகளாகக்கொண்டமையால் தேவரீர் அந்யதேவதாபிமானம் போக்கிஜகன்மாதாவாகிய திருமகள்கடாட்சத்திற்குப்பாத்திரனாக்கி கருணையைப்பெருகச்செய்யக்கடவீரென்றுப் பிரார்த்திக்கிறார் "தத்வோபதேச" என்பதால்.

ஹே ஹரவந்! — ஏ பகவானே!

தத்வோபதேச — பரமாசார்யர்களிடமிருந்து பெற்ற ஸ்ரீவேச்வர தத்வோபதேசத்தாலே
ஸமித — சமனம் பண்ணப்பட்டிருக்கிற [தடுக்கப்பட்டிருக்கிற]
ச்ருதிபக்தவ்ருத்திம் — தேவரீர் கட்டளையாகிய சாஸ்திரங்களுக்கும், பக்தர்களுடைய அபிப்பிராயங்களுக்கும் விரோதமாய் நடக்கும் நடத்தையையுடையவனையும்

கைங்கர்யயுக்த — பகவத்கைங்கரிய பாகவதகைங்கரியங்களின் பொருட்டு கிடைத்திருக்கும்
கரணத்ரயஸாமரஸ்யம் — மனோவாக்குக் காயங்களாகிற முக்கரணங்களின் ஒருமைத்தன்மையையுடையவனையும் (உள்ள)

மாம் — என்னை

ஸ்வயம்	தேவரீரே
க்ருபயா	கருணையால்
அநந்யதைவமக்ருதா	உம்மையன்றி மற்றோர் தெய்வத்தை உபாஸியாதவனைச் செய்து
ஜகஜ்ஜநந்யா:	ஜகன்மாதாவாகிய திருமகளுடைய
த்ருஶோ:	திருக்கண்களுடைய (கடாட்சத்தினுடைய)
ஸாந்த்ரம்	விருத்தியை
ஸததமஶ்நுஷ்வ	எப்பொழுதும் அடையக்கடவாய்

தாத்பரியம். ஏ பகவானே! பரமாசார்யர்களிடமிருந்துபெற்ற ஜீவேசுவரதத்வோபதேசத்தாலே சமநம் பண்ணப்பட்டிருக்கிற (தேவரீர் கட்டளையாகிய சாஸ்திரங்களுள் பக்தர்களுடைய அபிப்பிராயங்களுக்கும்) விரோதமாய் நடக்கும் நடத்தையையுடையவனையும், பகவத்கைங்கரிய பாகவதகைங்கர்யங்களின் பொருட்டு கிடைத்திருக்கும் மனோவாக்குக் காயங்களாகிற முக்கரணங்களின் ஒற்றுமையுடையவனையுமுள்ள என்னை தேவரீர் கருணையால் உம்மையன்றி மற்றோர் தெய்வத்தை உபாஸியாதவனைச் செய்து ஜகன்மாதாவாகிய திருமகளுடைய கடைக்கணிப்பின் விருத்தியை எப்பொழுதும் அடையக்கடவாய். ॥௫௭॥

௫அ ॥ இத்தம் ஸ்துதிவ்யதிகரோ யதிஸத்தமாஸ்ய:
யத்ராஸ்வரராயவத்வீக்ஷ்யஸம்விமர்ஶீ ।
ஸ்தோதாநுகம்ப்யகணிகாவஶவர்திநஸ்தே
வ்ருத்திக்ஷமோ ஸரயோ ரஹஸ்யஸ்ய கக்ஷ்யம் ॥ ॥௫அ॥

ஶ்ரீராமாவ்யா॥ இத்தமிதி॥ (இத்தம்) ஏவம்ப்ரகாரேண(ஸ்துதிவ்யதிகர:) ஸ்துதி: = ஸ்தோத்ரம், வ்யதிகரஶப்தேநவ்யஷ

க்ஷிணவ்யணாரோஜிவரிக்ரஹ:. (யழிஸஜதாஷ்ஸ்ய:) அபிவ ஸா ஜெநவியாஹவெய:. (யதா) யழிவா (அபராயபதவீஷு) அபி அவ்யஸாஜெந ஆகஃகொடிஷு (ஸஹிஸம்விஶந்தி) ப்ரவிஶந்தி. (ஸ்தோகாநாக்ரஹ்ரகணிகாவஶவதிநஃ) ஸ்துதிமதாவ்ரநா க்ரஹ்ரெந ஸ்தோகாவஶ்யஸ்ய (தெவ திக்ஷாவஸரயொ:) ஸ்தோத ஸ்ரவியகெவ திவ ஸரஸ, அவியகெக்ஷாவ ஸரஸ (அஹம்ஙக்ஷ்ரவேஸி) யழிஸ்துதிஃவியா தஜாபிவ திஃ காயர. யஜ்ரவியா தஜா ஸ்துதிரக்ரவாவராய: க்ஷதெவ ஜதி ஹாவ:. ॥௫௩॥

தமிழ்ப்பதவுரை·

அ—கை. என் துதியை விருப்பமாய்க்கொண்டால் அன்புடன் ஏற்று அரும்பதமளிப்பீர் என்றும், வெறுப்பாய்க்கொண்டால் பொறுமைக்குப் பாத்திரனுக்கிப் பெரும்பிழை பொறுத்துப்பரமபதமளிப்பீர் எனவும் தமது துணிவை வெளியிடுகிறார் "ஐத்தம்" என்பதால்.

ஹே ஹமவந்!	ஏ பகவானே!
ஐத்தம்	இவ்விதமாக (என்றல் செய்யப்படுகிற)
ஸ்துதிப்ரஹ்ரதய:	ஸ்தோத்திரம், பிரதட்சணம், நமஸ்காரம் முதலியவைகள்
யழிஸஜதாஷ்ஸ்ய:	எனக்கு அநுக்கிரஹம் செய்வதன் பொருட்டு பிரியமுள்ளனவாகக் கொள்ளப்பட்டாலும்
யதா	அன்றியும்
அபராயபதவீஷு	என்னை விலக்குவதின்பொருட்டு அபராதங்களில்
ஸஹிஸம்விஶந்தி	நன்றாய்ச் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டாலும்

ஸ்தோத்ராங்கஸஹஸ்ரகணி காவமாவதிந்நர்	ஸ்தோத்திரங்களினுடைய அநுகூலத்தின் சுவல்பத்தினுலேயே வசப்படுகிறவராகிய
தே	தேவரீருடைய
ஸ்ரீ திக்ஷரோவ்யஸாமயோ:	அன்பு, பொறுமை, இரண்டிலும், எனது துதியை ஸம்மதமாகக்கொண்டால் அன்புக்கும்; அபராதங்களாகக் கொண்டால் பொறுமைக்கும்
சஹம்	அகிஞ்சநனுகிய நான்
லக்ஷ்யேஸ்மி	இலக்ஷியமாக ஆகிறேன்

தாத்பரியம். (ஏ பகவானே!) இவ்விதமாக (என்னால் செய்யப்படுகிற) ஸ்தோத்திரம், பிரதக்ஷணம் நமஸ்காரம் முதலியவைகள் பிரியமுடன் கொள்ளப்பட்டாலும் (அல்லது) வெறுத்து அபராதங்களாகக்கொள்ளப்பட்டாலும் ஸ்தோத்திரங்களின் அற்பமாகத்தாலேயே வசப்படுகிறவராகிய தேவரீருடைய அன்பு, பொறுமை என்னும் இரண்டு குணங்களில் ஒன்றிற்குப்பாத்திரனுக ஆகிறேன். துதியைப் பிரியமாகக்கொண்டால் ப்ரீதிக்கு பாத்திரமாகிறேன். அபராதமாகக்கொண்டால் பொறுமைக்குப் பாத்திரமாகிறேன். எவ்விதத்திலும் தேவரீரால் விலக்கப்படவுரியேனல்லேன் என்று இக்கிரந்தமுடிவில் தமது துணிவு இன்னதென்பதைச் செவ்வையாய் விளக்கியருளுகிருர் உலகத்திலுள்ள ஜனங்கள் உணர்வதன் பொருட்டு. ॥ருஅ॥

உ-ரு ॥ ஸெஹாவஷவிஷயஸூமாவிரேஷாக
ஸ்ரியஸ்ரியமாநீம்ஸவி வெஞ்பெடமா: ।
ரிவ்ராஸ்திம் நிராதீதஸதாம் நியோமாக
தீவ்ய காமமாணாமதிதீஷிகாவ்ராம் ॥ ருகூ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌷𑍁
𑌶𑌰𑌣𑌾𑌗𑌤𑌿𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌵𑍍𑌯𑌾। 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑍇𑌤𑌿॥ (𑌸𑍍𑌵𑌦𑌶𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌃) 𑌸𑍍𑌵𑌦𑌶𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌃 = 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌦𑌶𑌾𑌯𑍋𑌗𑌾𑌃 (𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑍋𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌵𑌿𑌷𑌯𑌃) 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌹𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌹𑌮𑌵𑌦𑍍𑌰𑍁𑌪𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌃 (𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑍇𑌶𑌃 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌸𑌂𑌶𑍋𑌭𑌨𑍀𑌂) 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌧𑌕𑌾𑌰𑌹𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 (𑌦𑍀𑌪𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌶𑌰𑌣𑌾𑌗𑌤𑌿𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌂, 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂, 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌾𑌤𑍍, 𑌨𑌿𑌰𑌦𑌿𑌦𑍀𑌤) 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍, 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍; (𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑍋𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌵𑌿𑌷𑌯𑌸𑍍𑌵𑌦𑌶𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌃) 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌹𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌨𑌹𑍃𑌤𑌵𑌤𑌿𑌕𑌾𑌯𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌃 (𑌹𑍃𑌦𑌯𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌸𑌂𑌶𑍋𑌭𑌨𑍀𑌂) 𑌬𑌹𑍍𑌵𑌨𑍍𑌧𑌕𑌾𑌰𑌨𑌿𑌰𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌯𑍁𑌃. “𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌿𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌿𑌰𑌞𑍍𑌜𑌕𑌃” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. ॥௫௯॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍈𑌲𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌕𑍁𑌲𑌤𑌿𑌲𑌕 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌵𑍇𑌦𑌶𑌤𑌕𑍃𑌤
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀𑌤𑌾𑌤𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌿𑌸𑌦𑍍𑌜𑌿𑌤
𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌿𑌷𑍁
𑌶𑌰𑌣𑌾𑌗𑌤𑌿𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾
𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾 ।

தமிழ்ப்பதவுரை.

அ—கை. நான்முகத்திலருளிச் செய்யப்பட்ட ஆக்கியோன் பெயர், வழி, எல்லை, நூற்பெயர், யாப்பு, நுதலியபொருள், கேட்போர், பயன், எனும் எண்பொருளையும் முதலில் «𑌵𑍇𑌦𑍋𑌪𑌦𑍇𑌤𑌃» என்னும் சுலோகத்தால் உபக்கிரமித்ததற்கேற்ப நூலின் கடையிலும்கூறி உபஸம்ஹாரம் செய்தருளுகிறார் «𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑍋𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨» என்பதால்.

ஸ்வதஶாவிஶேஷாத்	தனது உயர்ந்த தசையின் யோகத்தாலே
ஸௌஹார்தபாவவிஷய:	நட்பென்னும் பெரும்பொருளை விஷயமாகவுடைய (பகவத்ரூபமென்று யாவராலும் கொண்டாடப்பட்ட)
வேங்கடேஶ:	வேங்கடேசரென்னும் திருப்பெயர் வாய்ந்த நிகமாந்தமஹாதேசிகர்
பூய:	பின்னையும் (அடிக்கடி)
புவி	பூமியில் (பூமியிலுள்ள மனிதர்களின்பொருட்டு)
தம:ஶமநீம்	அக்ஞானமாகிற மனவிருளை அகற்றும்
தீபப்ரகாஶஶரணாகதி தீபிகாக்யாம்	திருத்தண்காவிலெழுந்தருளிய தீபப்ராகாசர் விஷயமான சரணாகதிதீபிகை யென்னும் பெயருடைய
திவ்யாம் ஸ்துதிம்	மேன்மையான துதியை
ஸதாம் நியோகாத்	பெரியோர்களுடைய அனுமதியின் பேரில்
நிரமிமீத	செய்தருளினர்

தாத்பரியம், தனது உயர்ந்த தசையின் யோகத்தாலே நட்பென்னும்பெரும்பொருளை விஷயமாகவுடைய (பகவத்ரூபமென்று யாவராலும் கொண்டாடப்பட்ட) வேங்கடேசரென்னும் நிகமாந்த மஹாதேசிகர் பின்னையும் பூமியில் (பூமியிலுள்ள மனிதர்களின் பொருட்டு) அக்ஞானமாகிற மனவிருளையகற்றும், திருத்தண்காவி லெழுந்தருளிய தீபப்ராகாசர் விஷயமான சரணாகதிதீபிகையென்னும் பெயரையுடைய மேன்மையான துதியை பெரியோர் அனுமதியின் பேரிற் செய்தருளினர்.

குறிப்பு. இச்சுலோகத்தில் "வேங்கடேஶ:" என்பதால் ஆக்கியோன் பெயரும் "ஸதாம் நியோகாத்" என்பதால் முதலில்

"யதீஶ்வரஶரணாகதஸம்ப்ரதாயம்" என்றருளிய பூர்வாசார்யர்கள் வழியே, வழியாதலில் வழியும் "ஸர்வ" என்பதால் இந்நிலவுலக முழுவதும் நூல்வழங்குமிடமாதலால் புவியின் எல்லைகளே எல்லையாகவும் "ஶரணாகதிதீபிகாஸ்த்ரம்" என்பதால் நூற்பெயரும், "ஸ்நேஹாவஹஜநஹிதைஷிண:" என்பதால் ஜனங்களிடத்திலுள்ள நட்பே நூலியற்றுவதற்குக் காரணமாகிய யாப்பும், "தீபயே தாம ஶரணாகதிதீபிகா" என்பதால் சரணாகதிவிஷயம் நூல்நுதலிய பொருளும், "ஸர்வ" என்பதால் உலகத்திலுள்ள ஜநங்களுள பரபத்தியோக நிஷ்டர்கள் கேட்போரும்; "தமஸ ஶமநீமஸ்யதாம்" என்பதால் கேட்போரின் அஞ்ஞானமாகிற மனவிருளைநீக்கி அந்தமிலின்பத்தழிவில் வீட்டையடையச்செய்வது ஒன்றுமே பயனாதலின் பயனும்என எண்வகைப்பொருளும் கூறப்பட்டமையின் இது உபஸம்ஹாரமாயிற்று. "ஆக்கியோன் பெயரே வழியே யெல்லைநூற்பெயர் யாப்பேநுதலிய பொருளே கேட்போர் பயனோடா யெண்பொருளும் வாய்ப்பக்காட்டல் பாயிரத்தியல்பே" என்றாராதலின்.

வடநூலால், யாப்பை, ஆநந்தரியமென்றும், நுதலியபொருளை விஷயமென்றும், கேட்போரை அதிகாரிகள் என்றும், பயனைப்ரயோஜனமென்றுங்கூறுக. ஒரு சாரார் ஆநந்தரியத்தை நீக்கி சம்பந்தமொன்றுகூட்டி நான்கென்பர். முதலில் "ஶரணாகத ஸம்ப்ரதாயம், ஸத்யவதே:" என்பதால் விஷயமும் "ஸர்வஜ்ஞ" என்பதால் அதனால் பெறும் ஞானமாகிய பிரயோஜனமும், ஸத்வஸ்தா: என்பதால் அதிகாரியும் "ஶாஸ்த்ரஸம்வர்த்திதம்" என்பதால் அவையடக்கமும் கூறிப்போந்தமை அறியற்பாலது இவற்றுள் விஷயம். பிரயோஜநம், அதிகாரி, அவையடக்கமாகிய ஆநந்தரியமும் கூறப்பட்டமையறிக. ||ரு௯||

மேய தண்காவின் விளக்கொளி யானை வேதாந்த முனி
நேய முடன்சொல் சரணாகதி தீபிகைக்கு நிறை
வாய தமிழுரை செய்தான் கிடாம்பி யாச்சான்குலத்துத்
தூய வி ராசகோபாலனற் பூசுரர்தோன்ற லன்றே

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமத்ஹயவதனபரப்ரஹ்மணே நம: ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ।

ஸ்ரீவேங்கடேஶகண்டாவதாரை: ஸ்ரீரங்கராஜ
திவ்யாஜ்ஞாலப்தவேதாந்தாசார்யபதை: கவிகத
ககண்டீரவை: ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரை:
ஸ்ரீமந்நிகமாந்தமஹாதேஶிகை
ரநுக்ருஹீதா
* ஸ்ரீஸூக்தி: *

க்ஷீத்ரயகாலதிலக ஸ்ரீவரதாசார்யப்ரணீதயா

வ்யாக்யயா
குருச்சி ஸ்ரீமதாலதாதாசார்யேண
விரசிதயா

த்ராவிடப்ரதிபதவ்யாக்யாஸநாதம்

தேஶிகஸம்ப்ரதாயவிவக்ஷிதணீஸஹாக்ருக்ஷேண
தி. வ. ஶ. நா. ரா. ஸ்ரீ தாதாசார்யேண

ஸ்ரீ கா ம் ஹ வே ரே ண

ரா. ஸௌந்தரராஜாசார்யஸ்ய

« மோவாஜவிதாலஸமுத்ராக்ஷரஶாலாயாம் »

முத்ரிதா ப்ரகாஶிதா

ஸாதாரண௵ மாசி௴
1911௵ மார்ச்௴

ஸூசநாபத்ரிகா ॥

தேஶிகஸம்ப்ரதாய விஶிஷ்டாத்வைத ஸபா ॥

மஹாநுபாவர்களே !

ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் ஸ்வாப்நதத்வஸாரம் தேஶிகஸம்ப்ரதாய ஸ்தோத்ரம் சில்லரை ரஹஸ்யம் உத்தரஹாரம் இதுகள் வ்யாக்யாநங்களுடன் அச்சிடப்பட்டு வருகிறதுகள். நம்மஸபையில் அச்சிட்டிருக்கிற 1 முதல் 14 வரையிலுள்ள புஸ்தகங்கள் சந்தாவாகச் சேருகிறவர்களுக்கு பாரம் 1 பைசா ஆறுக்குக் கொடுக்கப்படும். இதரர்களுக்கு அடியில் கண்ட விலைக்குக் கொடுக்கப்படும்.

ஹயக்ரீவஸ்தோத்ரம்	ஸவ்யாக்யாநம் ॥	0	6	0
பரமபதஸோபாநம்	ஷை	0	9	0
தஶாவதாரஸ்தோத்ரம்	ஷை	0	4	0
அஷ்டஶ்லோகீ	ஷை	0	4	0
கோதாஸ்துதி:	ஷை	0	6	0
ஸ்ரீஸ்துதி:	ஷை	0	6	0
ந்யாஸதஶகம்	ஷை	0	1	6
ந்யாஸதிலகம்	ஷை	0	8	6
ந்யாஸவிம்ஶதி:	ஷை	0	7	6
வைராக்யபஞ்சகம்	ஷை	0	2	6
தேவநாயகபஞ்சாஶத்	ஷை	0	12	0
ஶரணாகதிதீபிகா	ஷை	1	4	0
ந்யாயபரிஶுத்தி:	ஷை	0	15	0
ரகுவீரகத்யம்	ஷை	0	4	6
ஸ்ரீபாதுகாஸஹஸ்ரம்	ஷை	3	0	0
ஶ்ருதப்ரகாஶிகா பாவப்ரகாஶிகா ॥		5	0	0
ஸாரதம் ஸ்ரீவீரராகவீயவ்யாக்யாநஸஹிதம்		15	0	0
ப்ரஹ்மஸூத்ரார்த்தஸங்க்ரஹம் ஸாரார்த்தஸாதிநீ		0	5	0
ஶததூஷணீ	ஷை	0	8	0

இந்தக் கிரந்தங்கள் வேண்டியவர்களுக்கு விலைக்குக் கொடுக்கப்படும்.

இங்ஙனம்,

தி. வ. ஶ. நா. ரா. ஸ்ரீ தாதாசாரியார்.

43 செ. பாட்டராசாரியார் தெரு, கும்பகோணம்.